మాళవి॥ పల్లవి॥ యిట్టిప్రతాపముగల యీతని దాసులనెల్లా। కట్టునా కర్మములెల్లగా వింబావుంగాక॥ —॥ యెల
మింజక్రాయుధునకెదురా దానవులు। తాలంగకెండ్లబాబ్బినందుండ్డించ్చుంగాక। ఇల గరుడధ్వజుఁ జూచి నెక్కనా విషము
లు। కలంగి నిర్గపం రిగా వింబావుంగాక॥ ౧॥ గావధనాథరు నిష్టిరొలుపు నామాయలు। వెవిలుదునుకర్తై విరుగుంగా
క। కేవలుండచ్యుతు నెడ్డంగిడు చూపంగలవా। కావరమ్మై తాండా నెగావింబావుంగాక॥ ౨॥ విరనారసింహప్పునకు వెఱ్ఱు
లుగలవా। దూరానగస్తులకాడ్డై తాలం గుంగాక। కొరియా శ్రీవెంకటపెరుంగాళిటతి మిడిచా। కారుకొన్నప గతెల్ల
గా వింబావుంగాక॥ ౩॥ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ యెడనిజంబని యెదువతె నమ్ముడు। బాడితాడనను బాధింపవే॥
॥—॥ సత్తునసత్తని సర్వము నివని। బత్తగించి శ్రుతి దెప్పిడిని। వుత్తమమ్ము ధ్యమమోని రగలదనిమని। యిత్తలశా
అ ౧౦౧ స్త్రముతె ప్పరచిని॥ ౧॥ నానారూపులు నరహరినివని। పూనినవిధువిదు బాగడిడిని। మానకహోయ
ముమరివుపాధియ ము। కానవచ్చియులంగరిగియున్నది॥ ౨॥ భావా భావము పరము మునివని।
డ్డివజ్జలుని నుండలంబెడరు। శ్రీవెంకటగిరిం జెలంగిననివె। తావుగమదిలాండ దగిలితివి॥ ౩॥ ॥ నాగం
గ్గనాంధి॥ పల్లవి॥ గెలిచితి భవములు గెలిచితి లోకము। యెలమి నిదాసులకేదు రింకనెడి ॥—॥ జయ జ
యనరసింహా। జయ పుండరీకాక్ష। జయ జయ మురహర జయముకుంద। భయహరణము మా
రుంబాపనాశనము। శ్రీయతాడిని సంకీర్తనగలిగె॥ ౧॥ నమోనమో దేవ నమో నాగపర్యంకశ్రీ। నమో పెడ
మూర్తినారాయణ। తిమిరిమమ్ము ంగావంగదిక్కయి మాకునిలువ। జమరిభుజములరింకస్తం జక్రము
లుగలిగె॥ ౨॥ రక్షరక్ష పరమాత్మ రక్ష శ్రీవెంకటపతి। రక్షరక్ష కమలారమణాపతి। అక్షయ సుఖమియ్యు
ంగల వలదా పుడండ్లగా। ప శ్రీ వాహాను ంచని భక్తి మాకుంగలిగె॥ ౩॥ ॥

ధీసాళరి॥ పల్లవి॥ యెక్కడను గానరాయింతట్టం ద్విముంగ్గిదాను। పిక్కటిం తలుపులు మూలువర్తి బాలులాల॥ ——॥ విన్నవా
ండు కృష్ణుండు పిల్లవాండు రాముండు। వక్కనిల్లరమునకు వచ్చెనన్నారు। వెన్నలు దొంగిలు దొరుకదిండు వాండు మీకు క్కడి।
పన్నగల్లీ వచ్చినారు పట్టకిచ్చి బాలులాల॥౧॥ నల్లనివాండు కృష్ణుండు తెల్లనివాండు రాముండు। అల్లదివో జాడ కాడి
తిప్పునారు। వెల్ల విరిగితికి గిరుచె రువె దిద్దరికిని। పిల్లగ్గయ కోదవట్టం బెట్టగోయి బాలులాల॥౨॥ కాలంజిక్కను కండు కాం
కలివ ట్టినిక కందు। పండిక్కి పిశితికిం బొంచినున్నారు। మెలిమి శ్రీవేంకటద్రిమించిరి తానెత్తానై। ఆలింపి నెప్పుడితెమిన
సకు రేబాలులాల॥౩॥ ✦ ॥నాట॥ పల్లవి॥ దాసోహం మనుబుద్ధిం డలంచరు దానవులు। యీసులకే పెనంగేరు యిప్పుం
డూంగొండ్లరు॥ ——॥ హరిచక్రము దూషించ్చియ ద్విరాకియసురలు। అరయండామే దేవమన్నవారు నసురాలె। ధ
రసరకాసురుండు తానే దైవ మని బెడి। యిరవై యదిమానరు యిప్పుడూంగొం డ్లరు॥౧॥ పురుషోత్తముని పూ
జపొంత్తం బూరు అసురలు। సరవి విష్ణుని జవించు నివారున సురలె। విరకారెప్పు ండునుయీతని సుల్లకబెడి।
ఇరవై యీతని మెల్లిరెప్పుడూంగొండ్లరు॥౨॥ సురలును మునులు సనకాదియోగులును। పరమము శ్రీ వేంకటపతి యను
నుచు। శరణాన్ని ట్రిపికెరు సరి నెండు వైష్ణవులు। యెగసరికానంబోయ్యు రెప్పుడూంగొండ్లరు॥౩॥ ✦ ॥బౌళి॥ పల్లవి॥ వెట్టివాం
డవెట్టివాండవినియుంగనియు మరి। వెట్టిదిలికి రాం కలివెరగు ట్టంగాక॥ ——॥ పుట్టించ్చిన వాండవదు పూంచినన్నుంబెంచ్చ
తివా। కట్టంగడనమ్మని నాకదమేకాక। పాట్టినాళాను ండ్లవదు పూగిం బాపమునాకేది। గట్టిగాం బుణ్యాము వెరికద్దుకానేంగా
క॥౧॥ యెడన్నెనాని వియదయె దు దినుండ్లంగలెవా। విడవిట్టియెడన్నెనా వెదకెంగాక। ఆడిన దేల్లాని వద్ధెతెం డ్లలొండ ప్పు
లున్నవా। విడుపట్లతలంపు తావె రచేంగాకా॥౨॥ భావించ్చితేమి తత్త్వదపరముని వియ్యకవా। నీవాండ ననని నానే రమే
కాక। శ్రీవేంకటపతియండనెను మెఱినికు శరణాం ట్టిదే వుండవైకావంగానే డిద్దకానేంగాకా॥౩॥ ✦ ॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ పూచినయీడెహాము పువ్వుగానిపిండ్డిగాని । చేచేత నెవ్వరికిం జెప్పనోపం బ్రియము ॥——॥ పుట్టిం
చ్చినదైవము పూరిమి పునామమ్మునం । బద్దినపూర్వకర్మగము పానిబి యిన్నూనా । మెద్దినసంసారము మెదిగినపాడి
చాలు । తొద్దికన్నవారి నెల్లదూరనోపమిండ్డుకు ॥౧॥ మొసల బ్రాశినబ్రాలు నుశిగితేమానినా । కొసరి జగమునాకే కొ
త్తలయిన్నూనా । వుసురుతాడి సుఖము వుండ్డినపాపిచ్చాలు । కొసరి జన్మములింక్కాంగోర నోపనెను ॥౨॥ యెలినవాం
డు శ్రీహరియె మిశ్రీనామిలి । వెళతానాల్లండి శ్రీవేంక్షటదినిండు । పాలించ్చెనా తండుమమ్ము పడివేలులాగులను ।
యీలాగులనె సుఖి ఇంచ్చె మునీము ॥౩॥ ❀ ॥ ధన్నాసి ॥ పల్లవి ॥ పుట్టినట్టి వున్నవాండవా వీడురా వేడు । ఇట్టినిదా సుండనై
౧౦౨ తెయెంగ్గి లెల్లం బాసి ॥—॥ వెలినున్నజగమెల్ల విష్ణుండనిమహామి । అలరినావొనన్ని వె అంత్తరాత్మవు । తెలిసినెనున్నబాడిది
వ్వైకుంఠము । వెలలేనిన రకములవేరపల్లండికి ॥౧॥ తనువుతోనుండ్డిడినిత లంచినతలంపినా । మనసు
సంసారమునిమాయ చేతిడి । పనులనారమ్మ మునిపంచ్చినట్టిపనుపి । మన సులోపలియనుమానమె
లింబాశి ॥౨॥ తేరమరంగుడినాలుడి బ్రుండనికల్లితమె । సారిదియీసురవెల్లచద్దవినారు । నిరతి శ్రీవేంకటేశునిమహం
గుచూచ్చినెండు । గురునియానతి చేతంగొంక్కలెల్లాం బాశి ॥౩॥ ❀ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥ ఐనదయ్యెంగాని డెల్లానము
గాకుండ్డితేమాని । మానుపరాదివిహారి మాయామహిమలు ॥—॥ పుట్టిదివెన్నితేవు బాయెది వెన్నితేవు । పెట్టిడిపాలు మో
చినవేడజీవ్రులు । గట్టిగాండెలు సుకొండ్డికలలోనివండ్డిడింత్తే । పట్టియుండ్డకుంగా నిలబడలేమోనెము ॥౧॥ కడ
చినవెన్నితేవు కాచుకున్నవెన్నితేవు । సుడిగొన్నతనలోని సుఖదుఃఖాలు । యెడపులనివికెండ్డుయెండ్డనిడవండ్డివింత్తే ।
గడనుండ్డనెమిలకపంగె మోనెము ॥౨॥ కారినవియెన్నితేవు కారంగలవెన్నితేవు । తిరనిసంపదులతో తెండ్డిపలు । ధా
సుకాలి శ్రీవేంక్షటదిశుడాసులమ్మె యిన్నియును । చెరిక్కెకొండ్డిమియెవిక్కెకి మోనెము ॥౩॥ ❀ ॥

సాళంగ్గం॥ పల్లవి॥ భర్తసులభుండు నుపరతంత్రుండు హరి। యుక్తిసాధ్యమిదియొరశికింగాండు॥ — ॥ నినుప
గులొరకములనిండ్డినవిష్ణుండు। మనుజుండనాలొమనికియయ్యె। మునుకొనివెదములముడిగినమంత్రము।
కొననాలికలలొంగుడుకైనిలిచె॥ ౧॥ యెలమిదెవతలనెలినదివ్యుండు। నలుగడనధ్ధమునినను నెవె। బలుపగులక్షిప
త్యయగుడాపహరి। యిలమాయుండ్వనుయిడివానిలిచె॥ ౨॥ వాడవ్రరంబాడవగు పురుషొత్తముండిడి బుడిబు
డిమాచరంబూజగొనె। విడువరిడివాడావెంకటపతిఋరుండు। బడివాయుండుమాపానిదనిలిచె॥ ౩॥ ❖ ॥ లలిత॥
పల్లవి॥ జ్ఞానినైనానిరంబాడజ్ఞానినైనానిరంబాడు। నెనుచెశినసెరమినికిశిలవయ్యా॥ — ॥ గరిమమాపుద్ధ
గునిగర్భవాసములొనె। అరయమామొక్షమునియరంచెతిడి। వెరవులెంచ్చుకొంబాత్రివెరిమాకుగతిలెదు। నిర
తిమాబడుకులునికెశిలవ యా॥ ౧॥ నిండ్డినమాకొరికలునిపరకెంపులె। వుం డ్డంజొదునిరునావుల్ల
ములొనె। చండ్డిపడ్డిమాకై తెప్పతంత్రమించ్చుకొలెదు। నిండ్డినమాచెంతలెల్లని కెశిలవయ్యా॥ ౨॥ యిడి
మాసంసారములుయిడ్డినికల్పితములు। తుదమొదలునునివెతొడునిడవు। యెదుదడావెంకటపతియెలినవాం
డవునివె। నిదురమాడినములునికెశిలవయ్యా॥ ౩॥ ❖ ॥ సాళంగనాద॥ పల్లవి॥ యెక్కడినరకములుయెక్కడిమృత్యు
వుమాకు। దక్కినదివ్యనామామృతముచూరగొండ్డిమి॥ — ॥ తమితొడాపతినిదాసులంజెరినప్పుడె। యమకింకర
భయములనొంగిపొయ। జమళినియాయుధలాంచ్చనముమొచినప్పుడె। అమరంగాలదండ్డములవియెల్లంబాసె॥
౧॥ మునునినగరిత్రొవమొగమైనయప్పుడె। ఘనయామ్యమార్గముగడ్డవడియ। వొనరనితిరుపతినెరరాత్రివున్నప్పుడె
కనలుకాలసూత్రాదిఘాతలెల్లంబాడె॥ ౨॥ యెదకైనిమంత్రజపమెంచ్చుకొన్నయప్పుడె। కడుంజిత్రగుప్తునిలెక్కలుగ
డచె। వడిగాడావెంకటపతిరవిచక్రరనానంగా। అడరివైకుంఠముమాయరనెగనిలిచె॥ ౩॥ ❖ ॥

సామంత్తం॥ పల్లవి॥ పురుషులని గతి బాధించి బాధించు। సురతసమాధియం దుండం జొక్కించేరఁ దెవా॥——॥ కొంత్త
కసతులనె ఱిగురవులంద్దఱికి। కంక్షిగామమ్మార్గలు ఖాంకంగవాఱించి। లంక్కెలను బంధాబంగ్గఱ పాస్తమస్తకము సే
వుండ్లవండమయ నగ్గము వుపదేశించేరు॥౧॥ మదనమంత్రము వెల్ల మఱిచె విలాసం జెప్పి। మొదలన ఖాండ్లరపుము
ద్రులువెట్టి పడిమాఱు లుండమ్ము లప్రసాదములు వెట్టి। వుడు దసంసారబ్రహ్మము వుపదేశించేరు॥౨॥ బడలించి అనంగ్గప
రవస్తువును జూపి। కడపవ విరక్తిం గడు బాధించి। తడవి శ్రీవేంకటదేశుఁడా సులందప్పించి। వుడివాఁని జీవులకును
పదేశించేరు॥౩॥ ॥గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ ఇంత్తె వావాఱివాఱి పానాధికములు వెల్ల। పంతాన తామె పాదిభాగ్యము నాపా
అ పి॥——॥ అంద్దఱిలోపడి వుండుండ్ల అంద్దధిసలు గొంద్దరు। కొంద్దరు విూనులై రుండ్ల ఘురింత్తె। చెండ్లివిచెగాలాక
౨౦౩ పిచెనివంద్లనుకపి। పాం ద్దిగద్దికాలు చుండ్లి వాల్లు గడం బడును॥౧॥ పు డ్డుగంద్దఱికొర్కెపి భూమిలో
యెఱకలును। వెడ్డబండ్లు ంగొండ్లరై వింగుడు ఱింత్తె। ముద్దువఱిగురుమతా జొన్నగింజ్జ సరిదూంగు। తెడ్డెనై
మెలొకడికితిలొకదికాయ॥౨॥ శ్రీవేంకటపతికు ప్రీలోనెలోకములు। ఆరయంగిండ్డిడు మిూండి ఛేవు ననింత్తె
యూచితినితనిదాసు వెక్కిఱి పాడవులకు। తారికిండ్డికిడిగిఱి దానవులై కొండ్లరు॥౩॥ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ అన్నిటా నాపా
ఱిపికి హరియాతండే కలండు। యెన్నఁగాండు దిపద మెక్కితిమి మేలు॥——॥ కొండ్లరు జీవులు నన్నుంగోపగించినా మేలు। చెం
ద్దికొండ్లరట్టె సంతసించినా మేలు। నిండ్దించి కొండ్లరు నన్ను నిండెఱొసినా మేలు। బొండ్లుగ కొండ్లరు నన్నుం బొగడినా మేలు॥౧॥
కాఱి నన్నుం బెద్దఱి కొండ్లరు మొక్కినా మేలు। వెఱబానుండని భావించినా మేలు। కూఱిమిం గొండ్లరు నన్నుం గూడుకుండినా
మేలు। మెఱతొవిడిచి నన్ను మెచ్చుకున్నా మేలు॥౨॥ యిప్పుడింకంగలపాటి యెంతపిడయినా మేలు। వుప్పతిల్లు సంపదనా సం
డ్డినా మేలు। యెప్పుడు శ్రీవేంకటపతికి నిచ్చిన జన్మమిది। తప్పు వేదా తనితోడి తగులమే మేలూ॥౩॥ ॥

ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ వూరకే నిరతనానిపుండ్డుదినాపనిగాదే యూరిని నావుసాయవచ్చి వేడకే క్కెనయ్యా॥ —॥ ముండ్డె అంత
ర్యామిపై మోగినాళ్లాను ండ్డంగానను। పెండ్డినిన్నతెనివానింజేసు తనామనసులా। గాంక్షి నియాకారగముగాకాంత్ర నెభావిం
చ్చు కాండ్ల। ఇండ్డంగ ప్రితధ్యానముశేయ్యుచేసినయ్యా॥౧॥ కన్నులంజూలదినండ్డెల్లకమ్మిని పైయుండ్డంగానను। అన్నిదాం(ప్ర)త్న(ప్రే)
మండ్డు అభావనచేసుకొని। విన్న సైతెలియ పికవి రియండ్లా పెడకుచు। విన్నిన ప్రియాసాలంబ్రి డనెండికయ్యా॥౨॥ శ్రీవేంకట
(ద్రి)మీంద శ్రీపతి వైకాలువుండ్డె। ఆవడించ్చి తలంపులాసట్ట్రి నద్దుండ్డంగాను। దివ్వుండెడ్డె నాండంద్రసేగనిదనాపులం
డ్డు। నావలుగానింక్తనేమి సాదించ్చెనయ్యా॥౩॥ ✿ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ భూమిలానంగిరొత్తలాయుంబు(త్రా)త్రవమిపి
వానినేమవుక్రిష్ణుడయంత్రినేండీయమ్మా॥ —॥ నావిరిబ్రం [illegible] వురేషుపులానున్నవాని। దేవకీగర్భమున నద్దిరమేనాప
పేనతవెల్లవెడకితె విశిశానని వానిమూశేటునేను దివ్వుగదంగట్టుడ్డుగ్గేసినమ్మా॥౧॥ బాగవ్వ కుంటబ్లాడపైనప్రా [illegible]
త్రము ండునెండు। అడనిశా డ్డెల బాబుడాయనమ్మ। వృ సగక్యము ట్జ భాగమో దినాడగింప్పె వాండ్లు। కాడుస్నె
తల్లిచన్నును డివినమ్మా॥౨॥ నాలజల ధిజుబ్బుండ్డెనాంయ కనుండ్డియాత నిశిపాలవు ద్దవండ్డు సబాంతేయ నపి। అల శ్రీ
శ్రీవేంకటాద్రి నాదలాడనేమ తిడిపిలచింప్పెరడుమిచ్చువెరినినవమ్మా॥౩॥ ✿ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ అండ్డాండ్డా నమ్మవేకఅస
మానపడుదెవా। అండ్డినిన్ని నామ్ముగనక అదియుండితుతువు॥ —॥ నిదాసుండనని నిజబుద్దిగలిగితే। అడేసినప్పుడే
వుకొన్నండాయనతండు। వెదతానెశక్తకవిగవె లుతు లుగలిగితే। నిదయవెట్టివెనకదివెతిరుతువు॥౧॥ తాలుత నిశ
రణాము డారసు పొరపితాని। వెలంగి యాజీవుని కింజేడు లేదు। కలంగిన డుమంత్రానగతి దప్పునడచిన। నెలకొని
వంక్తలాత్తనివేసి రుతువు॥౨॥ నివల్లంగాక తలెడు నిపిరునెడిగితే। శ్రీవేంకటపతియిడ్డె చెలికాతువు। భావిం
చ్చ తెరుండ్డంగాను బానకవజ ఐడండ్డెంజాలు। [illegible] నివిదినిక్కాతువ్వా॥౩॥ ✿ ॥

లలిత ॥ పల్లవి ॥ కడు నజ్ఞానపు కరవు కాలమిది । వెడల దొబ్బి మా వెరపు దీర్చఁగదె ॥ —— ॥ పాపపు ప్రసరము బండ్లలు మి
య్యంగ । పాపుల పుణ్యము పాలివాయ । శ్రీపతి నీకృప చేయి చాంచెదము । యె పున మిమ్మింక నీడేర్చఁగదె ॥ ౧ ॥ యిలం
గలి యుగమను యెండలు గాయంగ । వెలంగి ధర్మము నుచెరు వింకెను । పాలకి మీ కృపాంబుధి చెరి తిమిది । తెలి
సి నాదాహము తీర్చఁగదె ॥ ౨ ॥ వడి గొనిమన సుబ్బ వాయువు విసరంగ । పొడవగు నెఱులు పుడమె గనె । బడి శ్రీ
వేంకటపతి నీ శరణాభ్యము । విడువక చాచ్చితివె సంగావంగదె ॥ ౩ ॥ ✻ ॥ గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ భావించు నెంతైనా పలు బుద్ధి
నైత్తి నీ । యీవల నా యుపచారమిది గావవయ్యా ॥ —— ॥ హరి నీవు ప్రపంచము అండ్లంబు జెంచితి మమ్ము । పరము
అ నె సాధించెదిబలు ద్రోహము వుంగాదా । కిరులనెల్లెదవాండు చెప్పినట్లు శెయక । విరసాలు బండ్లరు వె ఔరయం
౨౦౪ దగునా ॥ ౧ ॥ పంచేంద్రి యములు నాపైం బంపు వెద్దతి వీవు । యెంచ్చి వా ధి నెదండ్లించెదిదినెంమోం
గాడా । పెంచ్చెదితల్లిదండ్రు లు ప్రియమై వద్దించుంగాను । కంచ్చము కాలండం న్న సంగ్గతి యా బిడ్డలకా ॥ ౨ ॥
మిక్కిలి సంసారము మెడంగట్టితివి నాకు । అక్కనె వి సారెది అపరాధము వుంగాదా । దిక్కల శ్రీవేంకటాద్రిదేవుండని
పింప్పుంగాను । యెక్కడొబ్బి వుండ నేను యెడదాండదగునా ॥ ౩ ॥ ✻ ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ గరుడధ్వజంబెక్కెను కమ
లాక్షు పెండ్లికి । పరుషలదివో వచ్చెంబై పైపై విచ్చును ॥ —— ॥ పాడిరి సాబానన సిభారతి యును గిరిజయు । ఆడెరిరం
భాదులైన అచ్చరలెల్ల । కూడి రిడివ తవెల్లగు ంపులై శ్రీవేంకటాద్రి । వేడుకలు మీరంగ శ్రీవిభుని పెండ్లికిని ॥ ౧ ॥
పరిపంబు పువ్వుల వానపప్పులై యెండ్లు చూచిన । మోకసిడివడు అండ్లు భి మోంతవెల్లను । బెరసి సంపుదవెల్ల పెండ్లలై
శ్రీవేంకటాద్రి । తిరమై మించ్చిన దివదివ్యుని పెండ్లికిని ॥ ౨ ॥ మెఱిరానుకళల్ల వెవెలుకాప్పెరల । పొసగదితలంబ్రాలు పు
న్యాసతులు । ఆసల శ్రీవేంకటాదిపడు అండాల మెలుమంగ్గండాను । శెసలు వెట్టె సగుడ జెదిగాంపు పెండ్లికి ॥ ౩ ॥ ✻

గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ యితరచింతలింకనేమిటికి। అతండె గతియిందరికి నెదిక్కాతండు॥ ——॥ కర్మగుణాలమీ
రాయము నిజధర్మమూలమితనయాత్మ। అమ్మునిరెండ్రిరిహరియొకండే। మర్మమీతండేమని పెదివాం
డు॥౧॥ బహుభోగమయము ప్రపంచము। నిహితజ్ఞానము నిజమూర్తి। యిహపరములకును యీశ్వరుం
డే సహజపుంగతికి జరపెడివాండు॥౨॥ అతిదుఃఖకరములాసలు। సతతసుఖకరము సమవిరతి। గతియల
మేల్మంగతోడ శ్రీవేంకటాద్రిపతియొకండిన్నిటం బాలించువాండూ॥౩॥ ✿ ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ అచ్చు
తమిమ్ముంగొలచే యంత్తపనివలెనా। యిచ్చుల మీవారికిమారు నిహపరాలియ్యంగా॥ ——॥ మిమ్ము నెత్తిం
గినయట్టి మీదాసులనేటికెంతే। సమ్మతివిజ్ఞానమే చాలదానాకు। వృమ్మడి మీ సి వరిసు కుండ్రెజవైష్ణవుల।
సమ్ముఖాన సేవించుటే చా లదానాకూ॥౧॥ విరతినిరుమోక్షి నిడంగ్గరిల కు। సరవి శ్రీపాదోక్తసే చా
లదానాకు। పరగనిన్నుం బూజించే ప్రపన్నులం బూజించే। సరివెనిభాగ్య ముచాలదానాకూ॥౨॥
అండ్ల నిశుభర్తలైన యులమహానుభావుల। చండ్లపువారిపై భక్తి చాలదానాకూ। కండ్లవశ్రీవేంకటపతి
కడునిబంద్ల బంద్లకు। సండ్లడిబండ్లనవుడి చాలదానాకూ॥౩॥ ✿ ॥ భవుళి॥ పల్లవి॥ నవనీతచోరనమో
నమో। నవమహిమార్ణవనమోనమో॥ ——॥ హరినారాయణా కేశవాచ్యుత శ్రీకృష్ణ। నరసింహవామనా నమ
మోనమో। మురహరపద్మనాభముకుందగోవింద। నరనారాయణరూపనమోనమో॥౧॥ నిగమగోచరవిష్ణు
నీరజాక్ష వాసుదేవ। నగధరనందగోపనమోనమో। త్రిగుణాతీతదేవ త్రివిక్రమద్వారక। నగరాధినాయకనమో
మో॥౨॥ వైకుంఠరుక్మిణీవల్లభచక్రధర। నాకేశవందితనమోనమో। శ్రీకరగుణనిధిశ్రీవేంకటేశ్వర। నాకజ
ననుతనమోనమో॥౩॥ ✿ ॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ ఆతండె సకలము అని భావింపుచు । నీతితోనడవక నిలుకడయేది ॥—॥ యెంగప్పు
నుంజూచిన యీప్రపంచముండుండ్లంగ । విండ్దల మనసుకు వెలితిది । సండ్దడించు హరిచైతన్యమిదివో । కగడ్డవలెం
కవెదకంగనెది ॥౧॥ అంత్తరాత్ముండ్డెహరి యీడ జూపంగ । పంత్తపు కర్మపు భయమిది । సంత్తత మాతండె స్వతంత్రు
ండిదివో । కొంత్తగాంత్తమరి కారిడెదిది ॥౨॥ శ్రీవేంకటపతి జీవుని నెలంగ । యీవల సండ్దెపలమింకనెది । భావ
ంచితండు ప్రపంచు మీతండు । వెవెలుగమరి వెడకెడిదెది ॥౩॥ ✤ ॥ సాళంగనాట ॥ పల్లవి ॥ ఆడ్డి రావా యయ్య
నినంత్తవాండనా వొక । కొడ్డినిదాసుల శ్రీవత్సాంకంగలంగ్నాకా ॥—॥ హరి నీమాయల కనినదమ్ము చెప్పివా
ండనా । అరిడ్డైనదడియురా బాజ్జగనకా । పరమపదానకాసపడుదియు ద్రోహము । సారిడి నిభండ్డాలముసా
ఆ వ్వుగనకా ॥౧॥ పంచ్చేం ● ద్రియముల నెంబారండా శివాండనా । ముంచ్చి ● నివువెడ్డినడ్డి ముద్రకత్తలు ।
అంచ్చలనాలవిజ్ఞానమ ● డిడలంచవచ్చునా । నించ్చినివు పాంతి నడ్డి నిధాన ● మది ॥౨॥ వాడ్డి సంసారపు
మెలపువాపన నెవాండనా । వెడ్డిమమ్ముం జేయించ్చెది వెడుకనిడి । గడ్డిగా శ్రీవేంకటపతి కడిశి నికరనాం
బ్జి బిద్దుగ నిం జెప్పినా మీ ఋంగ నిరపాయము ॥౩॥ ✤ ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ యిచ్చుల లంగారివల్లా ఇచ్చె ధన
ము । ఆచ్చుతనామమె పాలఅధికపు ధనము ॥—॥ నారదాదులు వొగడినాలుకపయి ధనము । నాకపు వేదను
లలాచాడిధనము । హరిమిము నులు దాంచు కొన్నట్టి ధనము । నారాయణ నామము డినమ్మినట్టి ధనము ॥౧॥
పరమపదవికి సంబ్బళమైన ధనము । యిరవై భక్తులకెల్లా నిండ్డి ధనము । పరగనంత్తరంగాన పాంతిన ట్టి ధనము । హ
రినామమిది యఖాలఅరచతి ధనము ॥౨॥ పాంచ్చి శివుండు కాశిలాబాదించ్చె ధనము । ముంచ్చిన ఆబార్ప్ల లమూ
ల ధనము । పంచ్చి శ్రీవేంకటపతి పాలించ్చె ధనము । నించ్చి నిష్ఠనామము గెనిష్ఠమైన ధనము ॥౩॥ ✤ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యితనికంటె ఘనులింకవేరు। యితరదేవతలయిందరిలోనా॥—॥ భూపతి యితండెపా
దిగికాలువరా। శ్రీపతి యితండె చేకొనరా। యేపునబలువుండు నితండె చేరరా। పైపై వేంకటపతి యైనాండు॥
॥౧॥ మరుగురుండితండె మతినమ్మంగదరా। పరమాత్ముండితండె భావించరా। కరివరదుండితండె గతియనిత
లంచరా। పరగ శ్రీవేంకటపతి యైనాండు॥౨॥ తల్లియు నితండె తండ్రియు నితండె। వెల్లవిరై యింక విడువకు
రా। చల్లంగానితని శరణని బతుకరా। అల్ల శ్రీవేంకటపతి యయినాండు॥౩॥ ❀ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ చూ
డవేడుకలుసారిదిని మాయలు। తోడనె పారిపారి దొరకినిదివో॥—॥ పుట్టెడిజీవులు పొదవెడిజీవులు। జ
డిగానిరిడియె జగమెల్లా। కద్దిడి కర్మనము రాయజుమ్మన్నము। నేడ్డుకొన్నడిడెనిఖిలంబెల్లా॥౧॥ ముణిగి డిధ
నములు మోచెడిధనము లు। కలిమిమెరసిలొకంబెల్లా। పొలతివెసుడలు పొడ్డగుంస్థలు। కలిగి
నవిదివో కాలంబెల్లా॥౨॥ తనివెడిపురుషులు తమకపుకాంతలు। బనివా యనిడిబడుకెల్లా। ఆగపడి
శ్రీవేంకటదధిపని కృప। ండెగని జీవనము దినదినమెల్లా॥౩॥ ❀ ॥దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ యెన్నండొకొనెండె
లిసియెక్కడయి బ్రదికెడి। పన్నినదాగు నామిల్లా బ్రమతపాలాయా॥—॥ ధనమదమడిడెనన్నుదైవము నెఱి
ంగనిడు। తనుమదమెంత్తయినతపముంజేయనిదు। ఘనసంసారమదముకలుష ముంబాయనిడు।
మనెడినావను వెల్లమదమును పాలాయ॥౧॥ పొంచిరికామాంధకారము పుణ్యముగానంగనిడు। కంచుపుజం
న్మపుచిక్కగతి చూపదు। పెంచిరియజ్ఞానతమము పెద్దలనెరంగనిడు। చించురాని నాబుద్ధి చింకపిపాలాయ
॥౨॥ శ్రీవేంకటద్రిపురుమాయచిత్తముండెరనిడు। యెవంకాని తండెగతి యున్నదిమాపే। యెవుపాయ
మునతెరయితని మంగుబాబ్బి। దెవుండంత్త యబ్బార్గమియనితెజముంబాంజ్జితిమి॥౩॥ ❀ ॥

సాళంగనాట ॥ పల్లవి ॥ ఆనిరావణుతలలద్దలుం బాండ్దించ్చి । చెనకి భూతములు చిప్పిబుడ్డి ॥ — ॥ కప్పిరి జలని
ధికవిశినలవిగొ । చుద్దులంక్కరంచ్చులవిడి సి । కొద్దిరిదానవకొద్దతలలడి । కద్దిడిరావణాగతియొలనికం ॥ ౧ ॥
యెక్కిరికొదలు యుండ్డరు నేరపరి । చిక్కిరికలిగిన చెరయెల్ల । పక్కనసితకుంబరినారమమాయ । నిక్కిమురావణాని
కొబ్రదురు ॥ ౨ ॥ పరగవిభీషణుయుంబద్దముగద్దిను । తారకలిలంక్కరునుతాలుండాలుతి । గరిమెల శ్రీవేంక్కద
గిరికలముండు । మెరసెనురావణాలమెలాయయంబనులూ ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ దేవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ దైవమనివెయిం
కదరిచెరుతువుగాక । జీవులవసముగాదు చిక్కిరిలొలొనని ॥ — ॥ పుద్దుదసహాజమిదిఖాడవే జీవులకెల్లా ।
ఆ గద్దిగా జగమునంద్దరకలకాలము । నద్దిదివరదవలెనానాదినిమాయ । కొద్దురపారంగం జొచ్చెరూడినవి
౨౦౬ జ్ఞానము ॥ ౧ ॥ పాప మెసహాజము బద్ధసంసారులకెల్ల । కాంపురప్పు విధులలొకలకాలము ।
తీపలెనిసముద్రముతె రంగునకర్మ్మమెల్లా । మాపురిపుముంచ్చంజొ చ్చెమతిలొనిధైర్యము ॥ ౨ ॥
లంప్పదమెసహాజములవిడిహాధారులపు । గంప్పమోపుకారికెల కలకాలము । యింప్పుల శ్రీవేంక్కటెశిఇ
డెనిదాసులని । పంప్పు శిశిబ్రదికింప్చెప్రపన్నసుగతి ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ గుండక్రియ ॥ పల్లవి ॥ ఇద్దినాస్తికులమాదయెమని
నమ్మెడిడింక । పద్దిసములవుంద్దనెభక్తులదూషింత్తురు ॥ — ॥ వేదములుచదువ్రుతావిప్రమెల్లాంగల్లనెరు । ఆదెసతా
ముపుద్దుండ్డిఅడియునుమాయనెరు । పాదగువిష్ణుండుండ్డంగబయలుతప్పమనెరు । విదుజీవత్త్రుమంద్దకిమలంబొం
ద్దుడుపు ॥ ౧ ॥ శిరమైతమఇండ్లదేవపూజలు శిశియధరలొనతముండామెదైవమనెరు । అరయంగర్శమెబ్రహ్మమనియాచ
రించ్చెరు । సరినడికాదనిసన్నసించ్చెరు ॥ ౨ ॥ అంద్దరుపురుషసూక్తమర్థముంజెప్పుదురు । కంద్దువనప్పుదునిరాకారమం
ద్దురు । యుంద్దులొ శ్రీవేంక్కటెశియుద్దనిదాసులుగాక । మంద్దపురాక్షసులాడిమతమునడపురూ ॥ ౩ ॥ ❖ ॥

వసంత్తవరాళి॥పల్లవి॥యిహముంబరముంజిక్కెనితనిపంక్త। ఆహా శ్రియనునిదానులంత్తవారుపవెరి॥—॥
శిరిగలిగినవారుచింత్తలిన్నిదనుంబాశి। నిరతప్రవర్గముతొనిక్కెరదా। శ్రీరికిమగండయినశ్రీపతియెలిమ।
మ్మరయుమనునన్నాండుమాయంత్తవారుపవెరి॥౧॥ బలవంత్తుండ్డైనవాండుభయములిన్నిదంబాశి। గెలిచిప
రువాడుచుంగెరలినదా। బలదెవుండ్డైనశ్రీపతిపహాయింబ్డిలౌనా। అలరిపున్నాండుమాయంత్తవారుపవెరి॥౨॥
భూములెలెడివాండుభాగములతొండనిశి। కామించ్చియానంద్దమునంగరంగినదా। శిమముతొభూపత్తై
నశ్రీవెంకటెదిలుండుమారు। ఆముతొనివుండ్డంగామాయంత్తవారుపవెరి॥౩॥ ❀ ॥మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥
అన్నియునితనిమహిమలమాతండెమాపాలంజిక్కె। కన్నులమావెడుకపహకడయెదియుంకనా॥— —॥కామధేనువు
గలితెగప్వింంచ్చునుక్కరుం డు। భూమియెలితనెక్కండుహాదలుచుండ్డ। కామించ్చినిధిగండ్డికళలమించ్చునె
కండు। శ్రీమంత్తుండ ● గుపారిచిక్కెమానునిడ్వా॥౧॥ పరుసవెదిగలితి ● పంత్తములాడునెకండు।
ధరంజింత్తామణాబ్బితెదాందునెకండు। సురలొకమబ్బితినుబొక్కచునుండ్డునెకండు। పరమాత్ముండిమా
పాలంజిక్కెనిదివొ॥౨॥ అమృతపానముశిశియానంద్దించ్చునెకండు। భ్రమసుడిపాసిద్దింబరగాకండు। తమి
శ్రీవెంకటెదలుండిదాంచినధనమ్మెమారు। అమరినామతింజిక్కెనడ్డముశిదిదివొ॥౩॥ ❀ ॥దెవగాంధారి॥పల్ల
వి॥పచ్చరావిడులంబరుపులువెచ్చి। పుద్దుగులతొపహారిపాలశివిండి॥—॥వెవెలునెంరాలువెదకిదిడిపు
ండు। ఆవులంగాచినలవాండి। పావుగబ్రాంపహాలంబుద్దించ్చుడివుండు। పావలయశొడసుతుండవివిం
డి॥౧॥ ఘనయజ్ఞములసంగత్తగుడెవుండు। కినిశివెన్నదొంగిలెవిండి। మునులచిత్తములమూలపుడె
వుండు। యెనసిగొల్లెతలయుండిండ్డవిండి॥౨॥ నుడిగినారదుండునుతించ్చుడివుండు। బడిరొలంగద్దువడివిండి।
పుడివానివగముళాసంగిడుడివుండు। కడంగినశ్రీవెంకటగిరివిండి॥౩॥ ❀ ॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ విజ్ఞానారిం దెలుపుదవెవెలు సుకృతము। ము జ్ఞుంబాలము అంటికాని ముందుగాన దైవమా॥ — ॥ ఇంత
కతొల్లి పిజన్మమెదువంద్లి దాయెరంగ। బాంతనె ఇదమిందపిపుడ్డువెరంగా। అంతరానంటెరిగేకాయమెనాకుసు
ఖిమ్మై। సంతసానము లిసిను సంసారమందున్నను॥ ౧॥ వాడలిలోపలిపొయమొరక ఇంతాందలంచను। బడినెదిపిడిపా
లపట్టిదలంచ। నుడిలిప్పివబారావెమూటి సురతసుఖాన। పడంతులంబాంద్లిబాంద్లివరిణామించ్చెను॥ ౨॥ పాపమూల
ముమనవచ్చెబలునరకములెంచ్చు। యెపునంబునొ పుబుద్ధి ఇంచ్చుకాన్నెంచ్చు। దివనపుజంత్తువును డిబ్బిపావను ండెలితి।
చెపడ్డినన్నురక్షించ్చు శ్రీవేంకటేశుండా॥ ౩॥ ✱ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ యెండ్లరి తొంటెనంగేను యెక్కడనిబారతేను।
అ ౧౦౨ కండ్లప్పు జనకనివెగతిగాకమూకు॥ — ॥ నిక్కినాబలవంతాన నెగెలిటెనంబ్లినెక్కపంచేంద్రియములకొపంగలనా।
తక్కినసంసారవార్ధి దాండంగలనొమరి। దిక్కులకమ్మబంధముతెం ట్టివేయంగలనొ॥ ౧॥ పన్న
కొన్నపాయమునపర ము సాదించ్చినంబ్లి। యెన్నిమాయకుత్తరమియ్య ంగలనా। వన్నెలనామనసివంచ్చు
కొంగలనొమరి। కన్నట్టియీప్రపంచ్చమెకడవంగంగలనొ॥ ౨॥ వుల్లములోనిన్నుధ్యానమొగినెంజెసినంబ్లితొల్లిడియ
జ్ఞానముతొయంగలనా। ఇల్లిదె శ్రీవెంకటెశయెదుదనెనికమొక్కి। బల్లిదుండనాడుంగాకపంద్లనెంగాంగలనా॥
౩॥ ✱ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ అయ్యొనానెరమికెఅడ్డియె మనివగతు। ముయ్యంచ్చుబంచ్చులోనమోసబొతింగాక॥ — ॥ కానసా
నావంద్లివారికారాయిలజంత్తువులు। నానాయోనులంబుడ్డినడచెవారు। మానకనాగప్పమునమదాంధమునముండ్లు
గానకభయపడినకమ్మినింతేకాక॥ ౧॥ చదువనానెందొల్లిజన్మజన్మాంతరముల। ఇదిపుణ్యమిదిపాపమింతంత్తని। వదలకనా
భొగవాంచ్చులెపించ్చిపించ్చి। తుదకెక్కవెదకనిదుష్టుండనైను॥ ౨॥ వినినానెంబుకాగొలవెనకదివారినెల్ల। మనెడిభాగవతులము
ఖామలెల్లా। యెనయుచు శ్రీవేంకటేశుకృపచెతనెందు। ఘనుండనయితింగాకకష్టుండంగానా॥ ౩॥ ✱ ॥

నా శంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ తామె స్వతంత్రులు గారు దాసోహము సతి సు। సామదరుడె హరి యీసుల ప్రసన్నతాదుగ
ర్పము॥—॥పరగ బ్రహ్మదులు బ్రహ్మమె తామనతెరు। హరికి మొరవెట్టెరు ఆపద్దుక్త్రను। సురలూమ నూజి యిత్తే
తామె దయ్యవమనేరు। నారదాదుల బ్రహ్మపుట్టిన పాట్టిరంగరు॥౧॥ పండ్తి నవ్వగా సాదుండు ఈ ప్రపంచము కల్పనరు।
కొండ్డలుగాంబు రాసులుండాని యూడరు। అంద్దనితిరిపిము లై అంద్దరినడిగితాని। ముండ్లుండ్లి తెదను కానె కాప్పు
డన్నామూనరు॥౨॥ సనకాదియోగులు శ్రీహరిభక్తికి లెరుదు। ఇసనులు భక్తి చాల్లరు జ్ఞానులము ండ్లు। నిను పయి
శ్రీవేంకటపతిని నుంజెరి మోక్షతానె। అనిత్యము నిరాకారమనిరు యీ బ్రాహ్మణులు॥౩॥ శ్రీ॥ శంకరాభరణం॥
పల్లవి॥ యిన్ని హోదాపాంతి నేను యివియెల్ల గజమని। నెట్టన హరి విన్నవ నెరనయితింగా॥—॥దేహమిది
నాదని తెలిసి నమ్మి పుండ్డితి। ఆహా నేనిల్ల సన్నానిస్సిము దిసి। పుత్రాపుల నాభాగమె ల్లా వారిబెట్టనుండనుండి।
దాహముతో దనని ముదాగిననితాయి యంగా॥౧॥ మనసు నాదని నమ్మి ముదిపు డినె పెంచ్చితి।
ననుంగుంబింప్పెం డ్రియము నయిగడ్డు యగాడెనా। యినసె ప్రాణవాయువు పుని విని సాష్మ నినమ్మితి। మోనరిలాను
వెలినైము స్కవాతనున్నది॥౨॥ యింస్సకాలకెనేను ఇన్నాన్న పాయువడితి। ముందిస్సవెనకింద్లుక నెమూఢుండనైతి। అంద్ది
శ్రీవేంకటపత్రి రుండు దనుంద్దనా। గండ్డము చూచికావంగ జన్నగు యీడిరే॥౩॥ శ్రీ॥ నాట॥ పల్లవి॥ యెంద్దకైనంగ
లపనిరింద్రచంద్రాదిసురలు। అంద్దులానె నెప్పుండ విపాదరింప్పుదిన్నా॥—॥విష్ణు బ్రహ్మాండ్డములు నిపిను రూపకరూప
ములు। నిక్కిలిభుస్సవంద్దారకిరిదమనెను। దర్శంగా జీవరాసులసంద్దడింబడున్నవాండ్లు। న్నక్కవనన్నుండలంబియె ద్దువ
న్నింప్పేవారు॥౧॥ కొడుక్కెనవిదనులు కొన్నాడనిస్సం దప్పులానా। సింది విన్నపము లాక్తె సుప్పు గింజ్జింత్తే। మాదలు నెరర కొజ
మూరిచాకి దనుండ్డ। బావనానిగయనాప్లింగా రుదుదిన్నా॥౨॥ అప్పుడునిదాసులు అనంత్తము వారలకు। రిబులనె మెకపాద
కాయువరి ంత్తు। ఇప్పుడు గిం ప్పి శ్రీవేంకటేశు డిన్నాండులయను రాను బ్రకంగాబి తెనమ్మమ యీవనిదిన్నా॥౩॥ శ్రీ॥

ము ఖారి॥ పల్లవి॥ పుట్టించ్చేవాండవు నివె హరులు వెట్టేవు నివె। యెట్టనెరుచుకొండ్డు విధిని వినొదమా॥——॥ కొం
డ్డరు దెవతలును కొండ్డరు రాక్షసులును। ఇండ్డరి కంతర్యామి వెప్పుడు నివు। అండ్డి కొపమొకరిపై అడ్డె ప్రసాదమొకరి।
కిండ్డు లొనె పక్షపాతమిదినికెతగును॥౧॥ నరకమనుచు నొకొంత్తననిస్వర్గ్గమనికొంత్త। నిరతి గురిశెశెవు నిరుజీవులొని।
ధరం జింకదొకవంక్క తగవెన్నెలొకవంక్క। నెరపెవు నివుమాయ నికెతెలుసును॥౨॥ దాసపరిపాలనము తగు దుష్టశిక్షణా
ము। వాసింగ్గె కొండ్డు విధిని కుపశమెకిండ్డు। దాసము నివల్లలెదు తాలుతి శ్రీవెంక్కటపతి। శ్రీ జినవారి పుణ్యమె చిత్తానం
బెట్టితివి॥౩॥ -❀- ॥దెవగాంధారి॥ పల్లవి॥ యి తరదెవతలకి డిగలదా। ప్రతివెరి నిప్రభావమునకు॥——॥ రతిరా
ఆ ౧౦౮ జజనకరవిచంద్రనయనా। అతిశయ శ్రీవత్సాంకుండవు। పతగెంద్రగమన పద్మాసతిపతి। మతి నినుండ
లంచినమనొహార ము॥౧॥ ఘనకిరిటధరకనకాంబరపా। వనక్షీ రాంబుధివాసుండవు।
వనజచక్రధర వసుధా వల్లభ నినుం బెరుకానిన నిర్మలము॥౨॥ దెవకి తామహాత్రివిక్రమహరి।
జీవాంత్తరాత్మకచిన్మయుండా। శ్రీవెంక్కటెశ్వర శ్రీకరగుణనిధి। నివారమను దెనిజను ఖము॥౩॥ -❀- ॥
మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ యెట్టవలశినాం జెయుమెంది విన్నపము లింక। రట్టుకొపుణ్యమెనాంగాకమరి
మెనానూ॥——॥ నన్ను నెంచ్చి రాచె నంట్టినాయవగు నొనెను। నిన్ను నెంచ్చి కాచెనంట్టె నివు లక్ష్మిపతివి। యిన్ని దనా
కంట్టె హిను డింకమరెవ్వండూ। లెండు। వున్నతి నికంట్టె ఘనులొకరూలెరు॥౧॥ నిలువె ల్లానెంచ్చుకొంట్టె
నిపురిము ల్లంత్తలెను। బలువుం డనివైతె బ్రంహ్మాండ్డము। యెలమి నెను పరారమెవ్వరికిం జెయవెను। మెల
ంగి నివె ప్రకాయము మెరువు శియుడువు॥౨॥ భావించ్చ నివెలికవు బండ్డుమాత్రమింత్తెనెను। నివు సర్వాంత్తరాత్మవు
నెనెకండను। సావధానమునను నెను సర్వభక్షకుండనింత్తె। శ్రీవెంక్కటెశ నివు జీవరక్షకుండవుగా॥౩॥ -❀- ॥

శంకరాభరణం॥పల్లవి॥ వెపెలు బంధములు విడువము డువంటప్పెద్దైవమానిన్నెద్వ్రతగితిమయ్యా॥——॥పారిము
ండ్డపిభవపాశములు।తిరిండాల్లిడతిత్తిలాపుణ్యము।వ్రూరింగారికలాకడాకపి।యెరితిసుజ్ఞానమెరింగెనయ్యా॥
౧॥పద్దినాకొంగ్గపంచ్చేంద్రియములు।తొడ్డింబాపముతొడుతనె।పెద్దిభ్రమలంబెరిగినిమాయలు।అద్దిమోత్రు
మెన్నండండ్డిమయ్యా॥౨॥విండైయిహాముపెనకరుండిరి।అండ్డివయిరాగ్యమంచెతికి।కండ్డువశ్రీవేంకటప
తియూరెండ్డు।బొండ్డింబ్బితివెడిభాగింతునయ్యా॥౩॥—❀—॥కన్నడగౌళ॥పల్లవి॥యెద్దగెలుతుంబంచ్చేం
ద్రియములనె।బద్దరానిఘనబలవంతములూ॥——॥కడునిసుమంత్తలుకంన్నలచూపులు।ముడు
ంగకమిన్నలుముప్పిడిని।విడువకసూక్ష్మపువినులుయివిగా।బడిబడినాదబ్రంహ్మాముమోచె॥౧॥అడితి
లపుష్పంబంత్తనాసిక ము।కడిబిగౌరిముడెగప్పిడిని।పొడిగినల్లెండె పొంచ్చుకనాలికె।మెదలు
చుసర్వముమింగెడిని ॥౨॥బచ్చెనదిహాపుపైపొరసుఖమె।యిచ్చంబ్రప ంచ్చంబినెడిని।చెచ్చెరమ
నసిడి శ్రీవేంకటపిప్పరు।ండచ్చితలంచంగాడరిచెరెడిని॥౩॥—❀—॥బౌళిరామక్రియ॥పల్లవి॥నెనెక్కండతి
కుండ్డితెనిర్వపకుంబాత్రమెడి।ప్రూనినావల్లనెకిత్తింబొండ్డవునివ్వా॥——॥అతిమూఢులలోననగ్రస
రుండనేను।ప్రతిలెనిఘనగర్వపర్వతమను।తతింబంచ్చేంద్రియములధనవంతుండనునేను।వెతకినా
వంక్షివానివిడువంగంజెల్లునా॥౧॥మకాలాసంసారపుసామ్రాజ్యమెలెవాండనేను।యిహాముసంగ
మ్మనవపిరికిక్కితినేను।బహుయోనికూపసంప్పుడండిలెవాండనేను।వపిరంచ్చుకనావంక్షివానిందినొ
పివా॥౨॥భావించ్చినావంక్షినిచుంబడ్డికాచినప్పుడుగా।యెవంక్కనికిత్తిగడునెంత్తురుభువి।నావల్లని
సుంబున్నామునివల్లనెబ్రదుకుదు।శ్రీవేంకటపిభుండయింత్తచేరెంజుమ్మామెలూ॥౩॥—❀—॥

డిసావి॥ పల్లవి॥ నీవె నేరవుగాని నిన్నుబండించ్చేమునేము। జీవమానికండ్లనిదాసుతీనె పృగరులూ॥——॥ వజ్జిభక్తిని
విూండవక్షుసవెళినిన్ను।ంబడ్డితేచ్చిమతిలోనంబెద్దుకొండ్లని।పడ్డిండుడులకినిపాదములప్పింబెడ్డి।జడ్డిగానికి
మోహమును జ్ఞానాలునిదాసులు॥౧॥ నీవు నిమ్మిగంచ్చినవేనికె సమ పృగనాత్రికి।నావలనికృపయుల్లంజూరగ్గాండ్లమి।
భావించుచ్చికమోక్ష మోక్షిభారమునిప్పైవెశిశి।పావనపునిదాసుతీపంత్తపుచతురులు॥౨॥ చెరువులనిళ్లడెచ్చిచె
రండునిప్పైంజల్లి।పరమువడనితిమివలశినద్దు।యురవైరావెంక్కపితయుయువండ్లవిద్యలనె।దరిచెరి మించిశిని
దాసుతీహాషునులు॥౩॥ శ్రీ ॥ డిసాతం॥ పల్లవి॥ యున్నండు డిరినితెండ్డిపలు।పన్నినజీవులబంధము లు॥——॥ భా
ఆ ౨౦౯ రపుంక్షిత్తము ప్రవాపారూపము।పూరెజిమడములు వూటిత్తి।తిరవింద్రియపుడిపాప్రాంత్తులు।కారెడికార్క్షగల
ంగవండ్లలువెళిగి॥౧॥ డ … డికెడిపాపములుగ్రనరకములు।తొడికెడికమ్మగ … ముతొడంచ్చు।ఏడువవుభవ
ములువెండ్లవెండ్లని।బి … డుముడింజిత్తము।వింకడివడెను॥౨॥ రపనావుభ … వములురాధ్నపుగుండ్రలు।
చవపుబుద్ధలుజలనిధులు।ఇపుడిదెరావెంక్కటపతిండనివె।కపదమువాయంగంగరునశించ్చితివి॥౩॥ శ్రీ॥
ముఖారి॥ పల్లవి॥ నీవెంత్తనెనెంత్తనిరునారునెంత్తడన్ను।జీవమూశిగ్గవదరతగితెనెంగలకలా॥——॥ చెండ్డినిక
బ్రంహాదులుకీవెలకియంగాను।యుండ్డమూకినలునిపనెడనవచ్చు।కొండ్డివకిష్టాదులప్పెపూజలు
కీయంగాను।సండ్డడిమాపూజలుసరకానిపు॥౧॥ సనకాడియోగులు సారెనిన్నుండల్లంచంగా।యెనకి
మాతలంపునికెడకెర్క్షనూ।ననుపుగాశిషాదులునుతులునిన్నుంజేయంగా।పనివడిమానుతులుభా
ంతియనానిక॥౨॥ కిజ్జినారదాదులునికింక్కగుత్తెపుండ్డంగాను।యుద్దినిదాసుండననుపెంత్తకెంతొ।
కొడ్డిశ్రీవెంక్కటెశమాకొలకవుపాయముగద్దు।ప జ్జినిదాసులబంద్దబంజనెయ్యునింకను॥౩॥ శ్రీ॥

లలిత॥పల్లవి॥అయ్యోవికల్పవాదులఁత్తదెలిసెదరు।యియ్యెడనెఱుఁగలిగెనీయసురమతము॥——॥నీముద్రలూ
సెల్లరునిదాసోహముసెల్లరు।కావించినీమీఁదిభక్తిఁకడునెల్లరు।నామమంత్రమునెల్లరనామయయుండవనె
ండ్డరు।తామువైష్ణవులమంట్టుండక్కీరెంత్తురు॥౧॥పైపైఁకవేళనీప్రసాదమూనెల్లరు।పూతలనూర్ధ్వపుండ్రము గా
డండ్డరు।జాతరజైవాలనిన్నుసరిగాంబూజింత్తురు।ఆతలవైష్ణవులుదామనుకొండ్డురు॥౨॥ఆవైష్ణవులంగండ్డి
ంజేతులెత్తిమొక్కరు।భావింత్తురుపగవారింబవెంగన్నడ్డు।ఆవలవైకుంఠమూననిత్యమండ్డరు।కావించివైష్ణవుల
ముకామానేమండ్డరు॥౩॥వరుసకావస్యోడ్లులవలెనెజ్ఞానులుశిథరు।సరుసనద్వైవేదమూంజదువుదురు।నింతి
శ్రీవేంకటపతినీమహిమతెరంగరు।అరిదివైష్ణవులమేయనియాడుకొండ్డరు॥౪॥ ॥గుండక్రియ॥పల్లవి॥నీయ
త్తవారుగాఁగనిండ్డునామ ధ్యానముళిదు।యీయపరంపరగాపుముక్తియాడిరినాతమరు॥——॥నీసేవచేసినీకృపంజెం
దుంగాను।ఆసలంబొండ్డి ● ముక్తికడిచాలకా।నీసరివారమైనివేతామనుకొని। ● యీసులంబొండ్డిముక్తియీ
డిరినాతమరు॥౧॥ఇంచినరాత్రులవెల్లప్రాపుఁదేవతలమండ్డ।యెంచుకపుట్టినమతమీఁగవేగము।అంచెలంగర్మామి
శ్రీశేరాయడదేవతలంగూచిగి।ఇంచుకంత్తలానేముక్తియాడెరినాతమరు॥౨॥హరిలాంఛనపుభక్తికండ్డరునేడంబడరు।
సరిరానికింబరమువిగానడ్డు।గరిమశ్రీవేంకటపతింగనీమననివారికి।యెరవులనేముక్తియాడెరినాతమరు॥౩॥ ॥
బౌళి॥పల్లవి॥వట్టిమోపుమోయనేలవడిమ్ములుగంగనేల।పట్టినేమముతొడబ్రదుకంగవలదా॥——॥తల్లిదండ్రిగలవారుత
మతేమలెటంగరాచెల్లవిళ్ళయాధులంజేండ్డినయడ్డు।పుల్లముచోహరినమ్మికుండ్డినప్రపన్నులెల్ల।పల్లదాననిర్భరులైబ్ర
దుకంగవలదా॥౧॥మగండ్లుగలసతులుమంచిముత్తైదువలై।యెగువనిరతమాగ్గానెరంగనడ్డు।నగుతాలక్ష్మీపతి
నమ్మినప్రపన్నులెల్ల।పగటుంగర్మములూనిబ్రదుకంగవలదా॥౨॥యెలికెనమ్మినబంటికికింక్రియముచెప్పు।కావింకశివా
రిలిగాచుండ్డినయడ్డు।తాలిమిశ్రీవేంకటపతిదాసులైనప్రపన్నులు।పాలించినంతనమ్మిబ్రదుకంగవలదా॥౩॥ ॥

భూపాళం॥పల్లవి॥ నీయాధీనములింత్తి నిఖిలప్రపంచ్చమును। మాయంత్రము నీవు మాను మంత్రిమానేదా॥—॥
నీవు నరుఁ పాంభైన నిండ్డి నయీమనసు। కావు విషయాలపాలుగా నరుఁ పావమాఁ చేకొని నీవు పెరరించి నయీ హృతన్న ము।
ష్టికొని అగమ్మగముల పాలుసేయ ందగునా॥౧॥ అంచ్చుల నివంత్తర్యామి వైన యీ దేహము। పంచ్చేంద్రియముల కొప్పన
సేతురా। యెంచ్చుంగ నిక హుస్త్రీలోన నేత్తి నం రాజన్నము। కొంచ్చెపు భోగముల కగురిసేయవలెనా॥౨॥ శ్రీవేంక్కటగిరి నిక్సుం
జిక్కెనయీ దాస్యము। యీవల సంసారము నగ్గింయ్యవలెనా। దేవుండవు నీవియ్యని తలిపితివిధే మాకు। జీవులము న
మ్ము నిందవిమ్మిరె ల్చవనేం దికి॥౩॥ ॥సాళంగ్గనాట॥పల్లవి॥ యీమాదవినీ నిన్ను నిండ్డు కేనప్పితినేను। నేమమెంత్తనేమ్మెం
శ్రీ రింత్తనిరరుసాలంయెంత్తు॥—॥ సగళకర్మ్మములచేత సాధ్యము గాని నీవు। వారెఇంచ్చురంత్త భక్తికంగిలోన నైత్రి। ప్రకటించ్చిబ
హు వేదపఠనం జిక్కనిని వు మోరరాపైతిరుమంత్రము నరుంజిక్కితివి॥౧॥ కా దదానములచేత కారిలోను
గాని నీవు పాటించ్చినరం కొంండ్డనేవడ్డిలోనైతి। మిడివ్రగ్గతముల మెచ్చిరైకొన నీనివు గాంచవు దాసుకైతినే
కైకొని మన్నించ్చితి॥౨॥ పెక్కుతీర్థములాడిన ఖదించ్చరాని నీవు। చక్కని ముద్రవారికె సులభుండవు। గక్కన దేవతలకు నం
గానరాని నీవు మాకు। నిక్కడ శ్రీవేంక్కటాద్రి నంవైతివి॥౩॥ ॥లలిత॥పల్లవి॥ వెతొరుచూదవేండు విండివాహారి।
చిటిడియ్యైచెరువనే విండివాహారి॥—॥ మునుకాని వెదకితే మున్కనూపు గాలికొన। వెనవెనకం దిరిగి విండివాహారి।
ఫెనంగి వెదకంబోతే పెడచెవుల మంత్రమై। వినవచ్చి మాదలలో విండివాహారి॥౧॥ జాడించ్చి వెదకితేను చూ
పులకొనలనే। విడుల నేండ్డు మాచి నా విండివాహారి। ఆదిగాని వెదకితే నడ్డినాలికకొన। వెడమై నిలిచినాండు
విండివాహారి॥౨॥ తెలిసి వెదకంబోతే దేహపు దంత్తరాత్మయై। వెలుపలా లోపలాను విండివాహారి। చెలం
గి శ్రీవేంక్కటాద్రిం జేకొని మమ్మురక్షించ్చు। వెలసి నిండ్డారుం జూడ విండివాహారి॥౩॥ ॥

వాళి॥ పల్లవి॥ బాధింప్పకే యెఱింగిన బుధులాల పెద్దలాల। శ్రీధరు నిమాయ యెవ్వరెంచ జిక్కితిమి నేము॥ —॥ దైవము
ను నెల్ల ము ధర్మ్మ గమును నెల్ల ము। దావతి సంసారము తొత్రగు వేకాని। భావపు భవబంధాల భయము మానెంగము।
వె వెలు విధులేకాని వెగిలెచినేము॥౧॥ ముందద్దు విచారించ్చుము మొదలు విచారించ్చుము। పొంద్దెడి సతులతోడి భో
గమే కాని। చెంద్దిన మనసులోని చింతలనుం బాయము। మంద్దపు మదమే కాని మాపుదాఁకా నేము॥౨॥ పరమూం
డడవము భక్తిం డడవము। అరిడి ధనము మీందిలా సవేకాని। ఇరవైతిఁ శ్రీవెంకటేశుం డెలుకొనెందాల నెనన్ను। నిరతి నె
రంగనైతినె నిందింప్పుకంత్తాను॥౩॥ ✿ ॥శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ మతియె పురుషార్థమిదె మావంక లేదు మీవు। అఖి
వడము మాకేంత్ర అత్తువానివు॥ —॥ హరి నీవు నాపనంత్తర్యామివైన ఫలము। తిరిగినం ద్దెవమా వెంద్దాందిరి గెడవు। ఇర
వుగ నీవు మారునెలికవైన ఫ లము। గరిమె మమూపాపమెల్లం గద్దుకొంద్దవి॥౧॥ భు విలోన నీవు నన్నుం బుద్దించ్చిన
ఫలము। ఇవల రక్షించ్చితే డు బజ్జాకదయ। తివిరి నన్ను నిగ్రహించుండెచ్చిడు కొన్న ఫ లము। జవాని నానేనములు చక్క
ంబెద్దంబడినను॥౨॥ గారవాన నన్ను వెనకవేసుకొన్న ఫలము। చేరి నన్నుం బుట్టించ్చినింగాంజే యవలసి। ఆరసి నాకుం బ్రత్యక్ష
మ్మై నఫలము నన్ను। యీరితి శ్రీవెంకటపతి ఇముడుకొంబడెను॥౩॥ ✿ ॥ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యెనెూగు వెద్దు కనిన్ను నెమ
నికావు మంద్దును। నెనిన్నుం దలంచినది నిమిషమూ లేదు॥ —॥ పాయమెల్ల సంసారము పాలెపడితింగాని। చేయూ
రవిలే వనెంజె సుద లేదు। కాయమెల్ల కాంతలకే కడుకేపమాయ ంగాని। నీయవసరముల ండ్దనె నెదుగలేదు॥౧॥
చిత్తము ఆసలపాలె సిరి బతికితింగాని। హత్తి నిన్ను ధ్యానము కేయంగలేదు। సత్తెపు నానాలుకే ల్లచవుల కమ్మితింగాని।
మత్తిలి నికిత్తనము మరపుదలేదు॥౨॥ పుద్దిగెల్లా నజ్ఞానము పొంత్త నెవుండ్దింగాని। వొడ్డి నివిజ్ఞానము నెల్ల నైతిని।
యెద్దు నన్ను మన్నించ్చితివిందద్దుకె పావెంగయ్యో। ఇద్దన శ్రీవెంకటేశ నిన్నెడుగాలేదూ॥౩॥ ✿ ॥

డినాథం। పల్లవి॥ తన సొమ్మీడేరింప్ప రతామోనినా। పినం గుచు నెమూర్ఖ కెబిగి సము గారా॥——॥ ఘన ఘుటాంత్రపం
చుమెల్లంబు ష్టింప్పినడేవుండు। ఆ మీందిపారు పత్యాన కండ్లకొపండా। నామ మంత్ర జీవులమునడుమంత్ర రాల వ
చ్చినెముగత్తైలమనుచునిక్కెముగారా॥ ౧॥ యెనలే కయిడి రికి ఇను మ డిచివారికి। తనతగరము ఘవండడవయ్యా
నా। గుని కి సంసారపు కొలండ్లనె మోచెనంట్లాతి నికె మిడి యువప్తిడిమ సముగారా॥ ౨॥ చిత్తములోను న్న శ్రీవేంకటపతి
పుండు। మత్తిల్లినను ంగావరమానంబాయ్యానా। కొత్తగానితని నెండు కొలిచెమ నుచు నెము। తత్తరపు ప్రతంత్రానం
దగిలేముగారా॥ ౩॥ —✦— ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ తాము స్వతంత్రులుగారు తమయంత్రను। ఆ మీందదిసురిత్రడిని
౨౧౧ వూ॥——॥ యెలమి స్వర్గమెతె దిన్నింద్రు నికెన్నైనాను। అలమి కొంకెడి ఫలమ డినివు। బలిడి సంస్యలు నసు నీ పతెరుద్రు
నికి నైనా। నిలు రడ్డైనపద … మునిపదమూ॥ ౧॥ యెక్కడు సత్యలోకము యె … తెబ్రంహ్మకున్నైనా। ఇక్కవం
జెరిచేందు యెండ్లను … నివు। వెక్కసపుంబు గ్యాముల వెదముల క్కైనాను। అ … క్కరతా చుక్కుమ్మున అర్థమె ల్లా
నివు॥ ౨॥ నాండు నాండె ముక్తులైన నారదకుకాదులకు। నెండును విహారించ్చె నెలవు నివు। బాండిమి శ్రీవేంకటదేశా
లింప్పునె పుహాలెరు। మూండు లోకములనివెమూలము నివె॥ ౩॥ —✦— ॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ చింతలు రెంచరుమ మ్మేచిత్త
మానివు। పంత్తముతోమము సూడిబతుకుమీనివూ॥——॥ తల్లి శ్రీ మహాలక్ష్మి తండ్రి వాసుదేవుండు। ఇల్లు
మాకు బ్రంహాండమింత్తా నిదె। బల్లిదపుహరిభక్తి పాండింబండ్లనారు। చాల్లము కర్మఫలములోరదినిము ॥ ౧॥
జ్ఞానమెమా కుధనము సర్వవెదములు సొమ్ము। వూనినవైరాగ్యమె వుంబ్బళిమాకు। ఆనినగురుసేవలు అండు బిడ్డ
లు నాకు। మెని త్రానె తగులాయ మెలు మాకుంజేసిన ॥ ౨॥ యెలికె శ్రీవేంకటపతి యుండింట్లదేవపూజవాసకు। పాలుగల
బంధువులు ప్రపన్నులు। కెలుమ నకునితని సంకీర్తనమోక్షము నకు। యేలా ఇంక్కామాకునెకుడి తోంగినాడవ॥ ౩॥ —✦—॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యెక్కడనున్నా కాసురలేవ్వుసుభూమికి దిక్కా। కాక్కలంబడేజీవుండుదుండ్దగిలుచేతనూ॥ ——
ఆసలనియడిచెట్టయంగ్గడిచెంద్దండిప్పీ। దానిలూగ్గింబ్బెద్దిన్నముడూరలేదుదు। యాసులస్తాంకదివిషమెమ్మినా
ండినివింబ్బె। గానింబడేజీవుండిదిక్కన్నవారిచేతను॥ ౧॥ కడుంగొపపుభూతముకాయమెల్లామఱవింబ్బె। వడిన
జ్ఞానపుపిరువరతంగాప్పీనడుమ ంటాపపుచూర్ణనరకపుగుంట్టాండూసి। గడుసాయజీవుండిదిక్కన్నవార్తిచేతను
॥౨॥ భవముసంసారపుబంద్దీలజాడ్డింబేడ్డింబ్బె। తనిలింద్రియ పుత్రాల్లదామెనంగప్పీ। యివలవెంకటపతిరుం
డింతలూవిక్షయికాదె। కవడువాసిజీవుండుకన్నవారిచేతనూ॥౩॥ ✲ ॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ యెడిసమొత్రము
లేదుయెవ్వరికినగెరుమీ। వేదాంతశ్రవణముచెప్పికించేలే గా॥ —— ॥ అంత్తాబ్రంహ్మమైతెనాడుమాటాక్కడియ్యే
తా। చింతింప్పుగురుండులేం డుశిష్యుండూలేండు। బంత్తినెముక్తుండూలేండుబద్ధుండూలేండిప్పాయితే। వంత్తు
లసత్తమ్మేకమెల్లవఱతపా ● లయుంబాు॥౧॥ యిహామెల్లాంగల్లనెరుయె ● ందికింబుద్దినవారు। సహా
జమెయిదనెగ్గుబావనెందికి। మదిమీకుబాధింబ్బినమహాత్ముశంక్కరాచార్యు। ండపరంహామెమ్మెయున్నానాత
నికెదిగతి॥౨॥ కొంద్దరికిసుఖముదికొంద్దరికిదుఃఖమది। ఇందుండజిక్కిబ్రంహ్మముననికిభూరమెలా। అంద్దినవెం
కటపతిరుండంతరాత్ముండూకంండింత్తే। మంద్దలింబ్బికొలువరుమంద్దికామిజ్ఞానము॥౩॥ ✲ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ వాండేవా
వింండిచూపారిచెలనినవారికెల్లా। మూండులూకములమరిమొరంగంజూదెది॥ —— ॥ బహిరంతరానహరిప్రత్యక్షమ్మైయుంక్షడ
గాను। సహజానంత్రప్రత్త్రవిచారమెల। ఇహాములూంగలవెల్లయూతనిలీలేయుండ్దంగా। విహరింబ్బెలివరికెపెడకనెలా॥ ౧॥
మనికైయన్నిదనుండ్డిమాదలాడుచుండ్దంగానాను। చెనకహరిమూదలుచేరివున్నవారికనుచూపతండంత్తదకలగానంజూడం
గాను। చనవిచ్చిశ్రీపాద్రిప్పిబల్లుమననెలా॥౨॥ నెలవైయాతండన్నిదనింద్దుకొనియుండ్దంగాను। అలరివెరిచచ్చినననెలా।
యెలమివెంకటపతియిచ్చుకొలండేయుంత్తా। పలు... నునిద్ధద్దనిఖావిద్యాండనునా॥౩॥ ✲ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ చెలంగి నాకిందుకే చింతయ్యీని। తెలిసి నదాంకాని దిద్రిష్టమయ్యీనా॥ —॥ హరి పుట్టించిన
డిపాంపారి నేకాలువర। నరులంగాలు చుద అన్యాయమయ్యీ। గతిమనెపు గుడి చిరకాలు వంబాగడంబాతే। యెర
వెగపెకెలకయితవయ్యీనా॥౧॥ డివుండి చ్చినట్టి బుద్ధిడి వుని పయింబెద్దర। భావమింద్రియాల కియ్యంబాపమయ్యీ।
జెపెత మోకరినామ్ము జీవించ్చియోకరి వెంద్ద। ఆవలంబరు వులిడు దండ్లమయ్యీనా॥౨॥ అరిది శ్రీవేంకటపతిం డ
ంక్కగాత్తయు వుండ్డంగాను। తిరనాలసరుండ్డు దనాచారమయ్యీ। ధరం డనయిండ్డంగాదిధనమద్ది వుండ్డంగాను। వు
కలితి కియుంబాల తేమచ్చుపడినా॥౩॥ ॥పాడి॥ పల్లవి॥ కారుండ్డియాలిన్న వాడకతి నచిత్తులచేత। పైకొని పెరు
ఆ౧ లకే బ్రదుకంగవచ్చుగా॥—॥ ఆల్లనాండుని కాకార మనెడి మాదలచేత। వెల్లింబాయ లోకములావి జ్ఞానమెల్లను।
కల్లనిమా త్రివిక్రమాకారము చూపి మీరు। చెల్లంబెద్ది తిరివెడ శిఖలండ్డు మరియు॥౧॥ ఆలకించ్చియ
పాంబ్రంప్లామనెడి బుద్ధులచేత। గాలింబాయ భక్తియల్లాకాలమండ్డి। యేలి ప్రంపట్లాడు నికింగాబా
రకాప్రకలిప్రనెప్ప। యెలికబంద్దువరుసలిండ్డే చూపితిరి॥౨॥ అంత్తానెక్కదియనె అధర్మవిధులచేత। గుంత్తంబడెబున్న
మెల్లాంగాల్లంబాయు। ఇంత్తద శ్రీవేంకటపతియెక్కడు నెననికొండ్ల। వింత్తగాంగంబాడ వెక్కి విడ్డావింగి తివి॥౩॥ ॥
శుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ చెకొను వారికి చెరువిడి పైకొను జీవుల భాగ్యమిడి। యెకడంజులించిన ఇతరము లేదు॥—॥
తలంపులోన నంత్తర్యామిడివా। తెలిసి చూచితే ద్రిష్టంబ్బు। చలమునందన మతి సంద్దెహించ్చిన। కలంగి మూలం
డులోకంబ్బులనెండు॥౧॥ వెసంగను డెటచ్చినవి శ్వాత్మకుండి డెడి। డెసలనింత్తద ద్రిష్టంబ్బు। పనిగొని తనుంబా
పములు భ్రమించ్చిన। కసరి పుచ్చిచింకడు వడునప్పుడి॥౨॥ చెరికాలిచితి శ్రీవేంకటపతి। సారె బ్రతుకునకు శాసన
ము। ప్పరగు తనలో భక్తివదలితే। మారిమితెరమ తెంగునకు నుమతెంగూ॥౩॥ ॥

వరాళి ॥ పల్లవి ॥ పెంచిచిత్తమపిద్దుంజెద్దుపెరికికివియరెవ్వరు । మంచివాండంగానన్నమన్నించరుండ్డివా ॥ —— ॥ తిరువ్రద
ప్రియడవిందిరిగెడు వారిందెచ్చి । తిరువునంబెద్దుదురు తెలిశినవారలు । నరుండ నైనెరక నడచెదినన్నునివు । మరిగించిరావ
కమానవచ్చునా ॥ ౧ ॥ దిక్కుమాలినద్దివారిందెచ్చి దయగలవారు । దిక్కయిరాతురువారి దిగండాయరు । తక్కకమాయలాం
ంబడిదరిదాపులేనినన్ను । వెక్కసానం క్షించరకవిడిచెవానివు ॥ ౨ ॥ ఆవలభయపడ్డవారంగ్గడింబడిశితడాత । తావలవిచా
రించివ్రాండింత్తురంత్తలొని । శ్రీవేంకటపిలినివ్రత్రిష్టిరల్లానెలికవు । వెవెలుమాయెూరనివ్రవిచారించరుండ్డివా ॥ ౨ ॥
॥ సామంత్తం ॥ పల్లవి ॥ యెన్నండుమంచివాండనయ్యేనునేను । నన్నునివెమన్నించినడపవెదయివమా ॥ —— ॥
వింపమానికినిచెందువిడువకవుండ్డిది । యిహాద్దునపాజమియెంతైనాను । పాపపుణ్యాలంపుదనంబంగివుండ్డిదినేను
చాపలదుగ్న్ననొనౌవసపాజమి ॥ ౧ ॥ పాముసవిషమెప్పుడుపండ్డంబెద్దురుం డ్డిది । భూమిలొసపాజమెహా
రినెంతైనా । కామక్రొధు [illegible] ండనాసుంగరునొయించ్చురవెక । సామజపుదుర్గ [illegible] దముసపాజమి ॥ ౨ ॥ అదుగా
నశ్రీవేంకటాధిపనాకింరవెకె । తదుకననెండునొంత్తమువచ్చినా । ఘుధననిక్రుపయండ్డుగలిగినమిలునాప్పై । తదుకనము
ంచినన్నదరినెప్పగవె ॥ ౩ ॥ ॥ గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ వెట్టిమానుపకెవ్వరువెందురునాయంత్తవిడువదు । ముట్టింబా
లలొంబుద్దినముంచినవెట్టియ్యా ॥ —— ॥ జగములురక్షింపంబాల్పుడిసవ్రిళ్ళిరుండివుంష్ణంగ । అగనెతుండా
తనిశక్తియల్పముగాండెలిశి । జిగినాసంసారరక్షూకశిదనంచ్చునుందిరిగెడ । నగుంబాడ్లయల్పుండసినావెట్టి
డియయ్యా ॥ ౧ ॥ అంత్తర్యామెదివ్రండుఅదుసుఖదుఃఖములొసంగంగ । అంత్తయుమనుజులుశికిరనినెంది
శిగితిని । బంతినెనావంద్విజివ్రులబడిందిరిగాడు చుంగవ్యసవు । దొంత్తులంజిక్కినావెట్టితొడనెయిదియయ్యా ॥
౨ ॥ శ్రీవేంకటపతియెడుదనెచెకొనివరములొసంగంగ । దావతిపడియితరులనెందగులుచునడిగితిని । యా
వెశనినాగురుండునుయాడ్దెవమునిదుచూపంగ । తావెరింగిదునెబతికితితొల్లెల్లవెట్టినయ్యా ॥ ౩ ॥

పిసాక్షి॥ పల్లవి॥ ఇతని కంటె నుపాయమింక వేదు। మతిలోన నున్న వాండు మర్మమిదె సుండీ॥——॥ ఇన్నిలోక
సుఖములు ఇంద్రియ ప్రీతులే। తన్నుం గనినతల్లి దండ్రి తను బాంధవులే। కన్న లెడి బిధనాలు కారణార్థములే। వున్నతి తెనిష్టా
ర్థసిద్ధి కార్కండిదే దేవుండు॥౧॥ కలదేవతలిండ్ల రు కర్మఫలదాతలే। లలి విద్యలెల్ల ఖ్యాతి లాభపూజలకారకే। ఫలు మం
త్రములెల్లను బ్రహ్మలోకమీ సంద్లివే। వాలికి ఇష్టార్థసిద్ధి కార్కండిదే దేవుండు॥౨॥ అనుదిన రాజులివలల్లా వర్థహేతు
వే। కొనసం గల్ల వృక్షమైనంగారి నవిచ్చెడిడి ఘున శ్రీవేంకటపతి యుండు కల్పించ్చె జీవునింగావ। నెనగని ష్టార్థసిద్ధి కార్కం
డిదే దేవుండు॥౩॥-శ్రీ-॥ వారాళి॥ పల్లవి॥ నన్ను నెవ్వరు గాచెరు నాంబి పగెంత్తురు గాక। నిన్ను నెండిరాంతలై తెని తెయానా
అ ౨౧౨ నాకును॥——॥ దేవుండనె నెయండ్లతి రిగెనా స్తిరుండనా। దేవతలకు మోక్షంబాతి ఏంకనగరా। కావించ్చి ఇంద్రియ
ములెగతె నెతి స్వార్థ్లను ం [illegible] డ్రి। అవలటి తెంద్రియుండనంట్లె నవినగవా॥౧॥ కర్మ [illegible] కముడాల్లి నియక కడుదూ
రమై ఇంకనా। కర్మమునే [illegible] యంగంబాతి కర్మ మినగడా। డుమ్మతి సంసారి నైతె [illegible] య్యులు లనుమోహించ్చి।
అమ్మిక విదూషించ్చితేను అడ్లె వారు నగరా॥౨॥ నెనె స్వతంత్రుండనంట్లె నిండ్లు దానాలెల్ల మానీ। పూని యిలకంజేయం
బాతి పాంచ్చియ వినగవా। నెనిన్నిదలిగ్గవడి నిమరంగు బాచ్చితిని। ఆనుకొని శ్రీవేంకటధిపుండకావవే॥౩॥-శ్రీ-॥
సామంతం॥ పల్లవి॥ పరుసము సోంకకపనిండానా। పురుషోత్తముండె బుద్ధిచ్చుంగాక॥——॥ భువి భాగము
లకుం బుద్ధినదిహము। వివరపు మోక్షము వెదకినా। యివల సకలమును యిదె దిదేవుండు। తవిలి రక్షించ్చు
విధమ్మముగాక॥౧॥ బెరబియాసల నెపెరిగెడిదేహము। ధరంగొంత్తయినాండని తెనా। అరుడగనంత్త
య్యాలామగుడేవుండు। నారింబెరకెంచు ప్రిబాండ్లాంగాకా॥౨॥ ఘనమగు సంసారకారణాజీవుండు। తన సుజ్ఞా
నముండలంచినా। వెనకమును పశ్రీవేంకటపతియె। కనుంగొని మమ్మిమొకాదుదగాకా॥౩॥-శ్రీ-॥

లలిత॥ పల్లవి॥ నిను బాసి యెంత్త నీవు చేశే చింతలెంత్త। యిమ్మని నీ మాయలు తెలియరాదయ్యా॥—॥ నివాడకి
థనము నెత్తి మోచె నెగందు। పూంపరాదు కైయోరకందు బాడ్డనంబు ద్వె। యెవునింత్త దివానికర్కు ఘనదైవము వు। మోపు
చు ధర్మ్మరాజు కు మోక్ష పెట్టయ్యా॥౧॥ నిఖిలజగమెల్లా నిండియున్న దాపవంక్క। నోలి నిలాలు కాలు న్నవారకవంక్క।
యెలిలం జూచినాను యింత్త డి దైవము వు। బాలుండవై రేపల్లె లోంబారాడితివె జ్జయ్యా॥౨॥ ఆసతికి మగండవు భూస
తికి మగండవు। యీసరుస శ్రీవేంకటగిరి ఘండవు। రాపికెక్కి నివింత్త బిరాజసపు దైవము వు। దాసులము మాకెల్లా దక్కితివ
య్యా॥౩॥—॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ కలకాలము దయం గానంపుర మెల్లా। అల దైవమెండ్డు నాండా ఆలకించుండుగా
॥—॥ తనకేసంత్తసమ్మై తితనభాగ్యము వాగడు। తనకుం జింత్త వుద్దిటె దైవము దూగు। మను జు నిగుణాలు మెల్లామా
పు దాంకా నిద్దనే ఘన దైవమెండ్డు నాండాకరు నాం జూడండుగా॥౧॥ వి రివింబా పాలు లి కివేగ నా దాయము
తెంచ్చు నరకమండ్డి పున్నా ము నాండు చెదరు। తిరమైన జీవునితి వి వెల్లా నిల గి। ధర్మదైవమెండ్డు నాండా
దయం జూడండుగా॥౨॥ వెళతా నిద్దిరింపుచు వి రత్త నివవెనుండ్డు। మేలు కొన్నవేళ నన్నిమె డం బూను నూ। యీ
లి లడి బా గుణాము యెంచ్చి శ్రీవేంకటదిరుండు। యెలి దైవమెండ్డు నాండా యుద్దిమన్నించుండుగా॥౩॥
॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ వున్న చాని మూండు లోకాలూ బాంచ్చి చూచితి నివి। కన్న చాదనే వెదకి కాన
ండింత్తేరా రా ॥—॥ యెక్కడ వాయ్యె డి జీవుండిడి వైగుంతము। యిక్కడపాలి యున్నాండు హృదయ
మండ్డె। ము స్ఠ నను రుపు మోచి ముంచ్చి పుణ్యపాపాల। కక్కసానం జిక్కితమ్ము ంగా నండింత్తె కాకా॥౧॥ యె
ము విచారించ్చి డె బాయెండ్డు డివునివెదకి। కామించ్చి యాతండిన్ని దెంగలిగుండ్డంగా। దామ దిసంసారపు దాం
త్తి కర్మ్మముల జిక్కి కాముకునై కిం ద్దమాండుగానండింత్తె కాక॥౨॥ యెవిధులు తాం జేశియె వ్వ రినా దంగం బా
యూ। శ్రీవేంకటపతి రు శివమెతను గడ్డంగా। భావమూతండు గాను బ్రతికినిదివానిండు। కావరానని నాళ్ల కానండింత్తె కాక॥౩॥

ధన్నాసి ॥ పల్లవి ॥ తనకదగమే మిది నాకేడ వరగానంకెడె। నిదలప్రభ్రాంతయెట్లాని జమడెలియడు ॥ — ॥ బాదల సంసా
రము పగవంటి కొనితొల్లి। యెడి నమ్మి పాముపడెసజీవుండు। గాడిలకొలుచు గాంగంగద్దుకొని రవ్వలుములు। యెదిస
చూచ్చి నొకాని యీప్రాణి ॥ ౧ ॥ కలంపుర మైతమ తల్లి కడుపున వచ్చి పుట్టి। యెపనిగలిగెనో యీడెహిన్నగాపాడిని త్రేపా
లు కడునా సతిలం భ్రాంతి। యెపడ విందానుండ్లనో యీజంత్తువు ॥ ౨ ॥ దవ్వు లయమ బాదలుడలంచి వెరవండి
డె। యెవ్వరి సరిగెనవ్వాలయీజీవి। రవ్వగా శ్రీవెంక్కటాద్రిరాయండు మన్నించ్చంగాను। యివ్వల బతికెంగాక యెవ్వండా
యితాను ॥ ౩ ॥ శ్రీ ॥ కాంబోది ॥ పల్లవి ॥ యెవ్వరుడిక్కింక్క నాకు నెదిబుద్ధి। యివ్వల విచారించ్చ పెక్కుండ్లిరారమనో
అ ౨౧౮ ॥ — ॥ వెంద్దం బెద్దిరపమ క్రోధవితతులు చుట్టినన్ను। తొండ్లమిాలి వకు నన్నదూరమునిసి। కండ్లరపు దింద్రియాలు
కడు పాతకత్రువైల్ల। అం ... ద్దిన మోక్షము త్రోవనండ్లకుండ్లాం జేసెను ॥ ౧ ॥ తి ... పితిప్పి నాయాసలు తేగివై
ష్ణవధమ్మాన। ండెప్పులం ... ధలఫండ్లాను తిడిపుసిసి। పాప్పుగు సంసారమి జివ్వ ... స్వతినాచార్యలివ। బాప్పుమాపి
పుణ్యాలనక్కుంజ్ఞాకరుండ్లాం జేస్సను ॥ ౨ ॥ మచ్చరపుదేహామిది మనసుచిప్పండ్లనిం। తచ్చియజ్ఞానమున కుండావులిలి।
ఇచ్చులల శ్రీవెంక్కటపతి ఇంత్తలోనన్నెలంగ। నిచ్చులు నిర్పపి నన్ను నిర్మలము జేసెను ॥ ౩ ॥ శ్రీ ॥ దేసాళం ॥ పల్లవి ॥ అనంత్తమ
హిమ ముండవు అనంత్త శక్తివి నీవు। యెనలేని దైవమా నిన్నెమని నుతింత్తును ॥ — ॥ అన్నిలోకములు నియండ్లు నున్నవండ్ల
రుని। వున్నలోకమిద్దిదని వూహించ్చరాదు। యెన్నని వురత్తకుండ వింద్దరి పాలిదికి। నిన్నరక్షించ్చెదివారి నెవ్వరి నండ్లు
ను ॥ ౧ ॥ తల్లి విదండ్రి వి నీవు తగుబ్రంహ్మదులకు। యెల్లగాని తల్లిదండ్రులెవ్వరండ్లును। యిల్లిడె వరములు నిత్తు విండ్లరి
కిని। చెల్లంబోని కొరదాత చెప్పంగం జూడిది ॥ ౨ ॥ జీవులకెలిక వు శ్రీవెంక్కటదిశుండవుని। వివలం జూచిననికి యెలికెలి
ండు। వివిలు మును లును వెదకేరుని న్నను। నీవె వ్వరివెదకే వు నివ్వలమూరితివి ॥ ౩ ॥ శ్రీ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ పాడించ్చినమ్మినవారి భాగ్యముగాదా। కొడిసుద్దలిలుఖుడికొరి చికొనెడి॥ ——॥ స్వామిద్రో
హయ్యైనచండ్డిరావణాసురుండు। కాలిమించ్చిశిరసొండ్లనుకాచెనండ్డవి। యెవునినిదయయెంత్తునెంత్తనినిమ
హిమెంత్తు। ఆమాదనుసరియెంనఖిలవెడములు॥౧॥ దావతినితాంద్రోహముదలంచికొకాసురుండు। కావుమ
నిశిరసొండ్లంగాచితివి। ఆవలనిపనియెద్దులఆడ్డినిమన్ననయెద్దు। యీవలనిశిరసొనెఇండ్లసరితపము॥౨॥ తిక్కలిన్నిని
ంరనెలచెరియెపాడివాండ్లైన। గక్కననిశిరసొండ్లంగాతువునివు। అక్కంతొనిన్నశిరసొండ్లమిఆవెంకటపతి। యెక్కువనిజి
రుదురుయిండాప్పునర్మిములు॥౩॥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ నెండుదప్పించ్చుకొండ్లనునెరుపున్నడా। పిండుకభాగించ్చుతా
నిప్పనంగంజొదున్నదా॥——॥ తనువుమోచిననాండెతప్పులెల్లాంజెశితిని। వెనకమంచ్చితనాలువెదకనెడి। ననిచినసంసారియైన
నాండెనిష్టూరానకెల్ల। ము నుపనిగురియ్యైతిమోరంగంజొదున్నదా॥౧॥ శిరులు చికొన్ననాండెశిలుగెల్లాంగద్దు
కొండ్లి। తరవాతిపనులింక ంపడవనెల। నరలొకముచొచ్చిననాండెపున్నపాపము లుఖులయగుకువచ్చితినిబుద్దుని
ంక్కనెల॥౨॥ వ్రాఖిరిమోచిననాండెఖొద్దికొండ్లనాసలెల్లా। మాపుడాంకావెసరినమానంబొయ్యానా। యెపునశ్రీవెం
కటెశుండెంత్తలొనన్నుంగావంగా। పైపైగెలిచితింగాకపంత్తమాడంగలనా॥౩॥ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ యిన్నిదెహములంటు
జ్ఞయెమిగండ్లమి। వున్నతపుహరిదాస్యమొక్కటెకాకా॥——॥ హీనజంత్తువైననాండుయెనుగ్గైపుట్టిననాండు। ఆనండ్లమో
క్కటిఅంగాలివెరు। యీనెడియజ్ఞానముయీజివ్రులకొక్కలాగె। జ్ఞానమియెక్కడుగాకసరిలె నిడొకటి॥౧॥ నరలో
కభొగానరునరకానుభవానరు। సరికానిమిగులదుచనెండొల్లె। గరిమనెప్పుడనండ్డుఘనమిఖికొంచ్చెమిమి। హరి
దాసుండ్లైబ్రదుకదడియెలాభము॥౨॥ బాలుండ్లైనయప్పుడూనుపండిముదిశినప్పుడు। కాలమొక్కటెబుద్దికడులెదు।
ఆలకించ్చిశ్రీవెంకటాధిపతిశెవించ్చి। యెలికండ్ల మొక్షముండిడిడియెబాగ్గుమా॥౩॥

గుర్జరి ॥ పల్లవి ॥ యెన్నండు మానవు యీదుర్గుణములు యిదె అవుషధము యెందున్న రనూ । కన్నులంటూ
చుచుంజేవు లభినుచు నింగనియు వినియు నిపెకష్టుండనయ్యానినూ ॥——॥ హృదయము లోపల దివ్యుండు
ండ్డంగా నెఱింగక భ్రమయుచు ంగన్నచాంవనె । వెదకియుంగానక అనుమానింప్రుడి నెంగడు రనయ్యాననూ ।
చెదరిన జననము దుఃఖరూపమని చెప్పంగవినియదె సుఖమని కోరుచు । మదివిపము వద్దనూంతంబడినపు
త్తునివశెనయ్యానినూ ॥ ౧ ॥ పరమగురువుల పెభక్తిమార్గ్గమిదు మ్రానయిలకెల్లనుంటె బెద్దివుండ్డంగా ౯ రసపు
ఖంద్రియమార్గ్గములంది ఘగు విరిజినయ్యానెనూ । దరిచెప్పంగపూరినామమను గలిగియు ద్వైష్యమునెం
డ్డిఖి సంసారమ్ములలో । పదు సము చేతంబద్దు కత్తి రిసెదిభ్రాంతృనివశెనయ్యానెనూ ॥ ౨ ॥ ఆవెంక్కటపతియె
డు దను ండ్డంగా శివి ంప్పంగసంసారములోపల । తావ్వఠించెూ గలుచు వెసరుచు ండ్డె డి
తగని జడు ండనయ్యా నెనూ ॥ కైవశమ్మె యీదివ్యండెయె మనసు ంగ రకెంపుచు రక్షింష
చును ండ్డంగ । పూవునుంబరిమళము నువలెనెనె ఖాపలుచునుండ్డెదనయ్యానెనూ ॥ ౩ ॥ ❀ । దేవగా
ంధారి ॥ పల్లవి ॥ యెంత్తగాలము నకనైనా యీయర్థమే కలది । యింత్తదిలోనన పూరినె రంగంగవలయు ॥
॥——॥ యెంచ్చినూరిండ్లమొండ్ల యెప్పుడూ మరణాము । ముంచ్చి యుద్దెమోచినదెఘు రిక్కిడొక్క । యించ్చు
కంత్త యుండ్దుకంగా నెలకొరెమొసుఖము । కాంచ్చనమె వ్వరికింగా గడియుంచ్చెమూ ॥ ౧ ॥ కలిగిన దినములు
కాంపురానకశిలవు । తలంపిల్లనా సలకంత్త దంగాలండి । ఫలమిండ్దునెని గడ్దప్రాణిఇండ్దె మిదివాండా । తెలి
శివాపంగవిముతి రనియుబికక్క ॥ ౨ ॥ శిఖనకర్మములెల్లచెప్పరానిమోపులాయ । రాశికెక్కియింద్రియాలరపమా
యను । వెసరియున్నదికిన్నా వెంక్కపిదుంగా లిచితి । మాసినదిమనయింగాలయమూకునె డెజన్మమూ ॥ ౨ ॥ ❀ ॥

సాతంగ్గనలదు॥ పల్లవి॥ ఇన్నియుము గినిసను ఇదు నిలానని । షణ్ణిపరులం జెప్పుంగం జూడిది ॥—॥ సండ్లనినిరామహపం
బ్బులలా । గాండ్లుల బ్రహ్మండ్లకాద్లదు । యెండ్లరు బ్రహ్మలాయెంత్త ప్రపంచ్చు మోా । యిండ్లంబ్బరుల మని యెంచ్చుంగని
డి ॥ ౧ ॥ నికాన చూపున నెటింగాలిసూర్య్ను । తిరమగుచు నుదయింత్తురదు । నికాయమ్మెంత్తా నివునిక్కడా । నికండ్లంబరు
లనినిక్కంగనెడి ॥ ౨ ॥ జీవకాదిని బిన్నిమాయలా । ప్రాణులగుచు నదుఖాడమెనదు । శ్రీవెంక్కటపెప్రరచెప్పుంగని వెంత్తా ।
ఆవలంబరులగునాదిప్పమెడి ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ యెన్నండు నెనింక బుద్ధిగింగెడియాత్ప్ర తనినునెండ గితెడిడి । ని
న్నపమిడి యెనికి బారము విని గిలువనావసమోనా ॥—॥ తగితెడి నినయనేంద్రియములు తగంబూచినయండ్లెల్లను । త
గినెడి నిశ్రవనేంద్రియములు తగినలాకవార్త్తలకెల్లా । మగుడంగనిరవ్వు జన్మజన్మముల మనసు వినికిసహాయము । తగ
వెన్నదిక్కినిఇంద్రియసంప్పద తిగెలు సాగుచు నెకదాకడి ॥ ౧ ॥ యెక్కెడి నినాలనాం దుక్కిమడమెంత్తెనాన జ్ఞానమునాలా । యె
క్కడినిసంసారమెహలిగెం దుదనెమత్తాయుగాన్నదుల్లు । బిక్కడెంత్తయన మోాక్షు మార్గ్గము నజీవుండిండ్లకం
లాలుండు । డిక్కమెకమువలెంగింద్లక్కి మాండిక్కిండిప్పుడింగమ్మకముడిహమును ॥ ౨ ॥ మెఱియుచుం బెరిగెడినియా
సలుగడు మాంసమాందలంప్పుదమగ్గుదు । మఱియునుం బెరిగెడి పుణ్యపాపముల్లు మలశిరాసుళ్లెపెక్కగుచూ ।
యెఱంగను శ్రీవెంక్కటప్రరయంత్తా ఇంకనాళ్లవలిదుర్గ్గనాములు । మఱంగుచాచ్చితిని నెనిన్నాళ్లకు మతినాభాగ్యము
నిచిత్తము ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ సామంత్తం ॥ పల్లవి ॥ దేవానిమాయ తెలియనలవిగాదు । భావభేదముల బ్రమశితిని ॥—॥ జనన
ంబొకదె జంత్తువుల మోాకదె । తనువికారము తెతగంబెక్కు । దినములు నివియెత్తి తిరిలాకమిడె । పను లెవెరయుప
రగినిని ॥ ౧ ॥ మాందలు నెకదేమనసులు నెకదె । కొదుల సంఖ్యలు గుణాముతివి । హాదను తిల్లనెగు తింగాముం
డాకండి । మెండివలప్పులకమేరతెలివ్వా ॥ ౨ ॥ జ్ఞాన మోాకదియె జ్ఞానమునెకదె । నానాచుపముల నడచిని । ఆను
క శ్రీవెంక్కటదధిపనిక్కనా । తానెమంన్నిమతగంగాచిని ॥ ౩ ॥ ❖ ॥

దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ కన్నవిన్నవారెల్ల కావు శ్రీయరో। వున్నతుండవైన నీకు వొప్పు మూ తెలయ్యా॥—॥ దేవతలంగాచిన
ద్రిదె వుండనీరుంబసుల్ల। నివలంగాచితివనే పూనమెలా। కాపించి పాలజలధిం గాంపురమున్దిన యద్రినిఫు
పాలపూంగ్గవనే నిండ్ద నీకెలయ్యా॥౧॥ కాలమందు బలిదైత్యుంగద్రి వేశిన ద్రినిరు। కాలంగ ద్పువడిన ద్రి కొంతనికేల।
పాలించి లోకాలకల్ల పాడవైనదె వుండవు। బాలుండవై రిపల్లె లోంబారిడనేలయ్యా॥౨॥ పాముమీందం బవ్వళించి పా
యరుండ్డిన ద్రినిరు। పాముతలదొక్కిన ద్రిపగ తెలా। కామించి శ్రీవెంకటాద్రి రడ పరాయండ నీవు। భూమి మాయల
కొంచినేపునలమాయ తెలయ్యా॥౩॥-శ్రీ-॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ చెప్పిన ద్రిశేషుంగా కనిత్త మాకేలా। వాని వంతూనాతని
అ ౧౧౭ దేవ ద్విజాలియేలా॥—॥ కర్మ మూలమైన దియూ కాయ ప్రవర్తనలెల్లా। ధర్మమూలమైనదియూ దైవికము। మర్మ
మైనవాండా క్షం శేమనసు లూను న్యహారి। నిర్మితమాత నిడింత్తే సేరనినెంత్తవా ండా॥౧॥ ధనమూలమైనది
యూతగిన ప్రపంచ్చమెల్లా। తను వుమూలమైనది యూతపసులెల్లా। నను దియూ కెం ద్రికి సనా కామ్యనాయుండెర
త్తె। కొనమొదలూతనిదే కొనసరు మాకేల॥౨॥ భోగమూలమైనదియూ పాండ్రైన సంసారము। యోగమూలము విరక్తి కా
క్షదైనది। యూగతి శ్రీవెంకటపతి యుండే ద్పువలశ్రీనం జేసు। బాగుయుగా నితని శ్రీపాదమే మాదిక్కు॥౩॥-శ్రీ-॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యె
దురిడియెంచ్చి చూడనితని ప్రతాపానకు। పడి దిక్కులను భంగ్గపడిరి దానవులు॥—॥ యెక్కువగా విన్నోదానకితండు తిరిక్కితే
ను। యెక్కిరి దైత్యులు కొట్టు లిండ్డరుంగూడి। చక్కంగా నితండు చేతచక్రమెత్తినమాత్రాన। దిక్కులం బరువెత్తిరి దిమ్మ రి అసురలు॥
౧॥ దద్దమైయూతని భేరిం దగనాడు వుద్ధితేను। పుద్దెను త్పాతాలు వైరి పురములందు। అద్దె గరుడధ్వజము దు మిన్నుముట్టితే
ను। కొద్దిదను జుల కపకిర్తి తుదముద్దెను॥౨॥ అలమి లుమంగ్గ విభుండదు విధు లెంగితేను। ఖలు లెంగిరియ ము
నిరద్దెదిరికి। యెలమి శ్రీవెంకటేశుం డేపు మీరం జూచితేను। ముని గి దైత్య సతులు మూలమూల బాచిరి॥౩॥-శ్రీ-

సారంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ కన్నులపండ్డుగలాయంగడపరాయనితేరు। మిన్నునేలశృంగ్గారము మితిమీరినట్టు॥—॥ కదలెం
గదలెనదిగరుడధ్వజునితేరు। పాడిగిడివడుండ్డభులుమ్రోయంగా। పదివేలుసూర్య్యబింబ్బములుదయించ్చినట్టు। పాద
రిమెరువువచ్చినాడమూపినట్టు॥౧॥ వచ్చెవచ్చెనంత్తనింత్తవాసుదేవునితేరు। అచ్చుగడివరాలమినులాడిపాడంగా। ముచ్చ
టాగరుడండుముండ్డదనిలిచినట్టు। మెచ్చులమెరుంగులతోమేఘమువాలినట్టు॥౨॥ తిరిగెందిరిగెనదెదేవదేవోత్త
మునితేరు। సరుసదేవతలెల్లజయవెట్టంగా। విరివింగడపలో శ్రీవేంకటాద్రిమీందతేరు। పైనిరవాయనింపలేసినదిడియ
న్నట్టు॥౩॥ -శ్రీ- ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ రామా దయాపరసీమా అయోధ్యపుర। ధామా మామవ జితవారిధి తప్పులు లోంగొనవె
॥—॥ అపరాధియైనట్టియాతనితమ్ముని నే। క్రపం జూచితివి నీవు కింక్కలుమాని। తపియించ్చి యమ్మమోనదార
తుం జక్కినవాని। నెపానంగా చివిడిచినివాడనించ్చితివి॥౧॥ నీయరానిద్రోహము లేసినపక్షికి నీవు। వాయకాల
పుదినభయ్యమిచ్చితివి। చాయ లేసుకొనివుండ్డి స్వామిద్రోహిం జెప్పినట్టి। తోయపు దడనిమఁచ్చితోవనేపెట్టితివి
॥౨॥ నేరము లెంచ్చవు నీవు నిదయె చూపుదుగాని। బిరుపు శరణాగతబిరుదనీవు। చేరినేండు నిలుచుండ్డి శ్రీవేంకటాద్రిమీంద।
ంగొరినవరములెల్లా కొల్లలొసంగితివి॥౩॥ -శ్రీ- ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యెట్టయినాంజేసుకొ ఇంకనిచిత్తము నన్ను। పట్టిచ్చె
మాగురుండు నీపాదాలు విడువను॥—॥ పాండిమినానామములు పాడ్డుపాడ్డను డిగ్గిని। పెండేమడుగు నెూయ
నివెటివరు మీా। నాండినాయాచార్య్యుండు నారునన్నియిచ్చినాండు। నేండిదిలంట్టినతనినేమమునే మానను॥౧॥ ప్రెమ
తో విండునన్నిండ్టాంబెట్టురపూజించ్చిని। యెమిగారనామోయనియెంచ్చుకొరు మీా। కామించ్చియాచార్య్యుండికార
ణాముని కునాకు। యీామరులెలంప్పినాతండిచ్చినసొమ్మినేను॥౨॥ పలుమారు విండునాపైబత్తిచేసినెండిరని। వెలయ శ్రీవె
ంకటపతివిసగరు మీా। యెలమినాచార్య్యుండిడెపనిచేసినాండు। నివిచెంగలరాలము నిరునాపంబొడా॥౪॥ -శ్రీ- ॥

గుండక్రియ ॥ పల్లవి ॥ శివరము మాలినట్టి వెట్టి దేహాల్లి । జవకట్టినంత్తకారకమండ్డె పారనెందుకే ॥ — ॥ మనసంత్త
మంగళము మరిఎంత్తపారలినాతనువు కాలందియె సత్తువు మెల్లాను । తనకలిమె ంచ్చుకా నాకతగని ముటిపెమల ।
పసంగంబాతెతిపుపిప్పలానంగలదా ॥ ౧ ॥ పెండ్లివిత్తినకాలందిచేరి మోలచెడిపైరు । అండ్డి ఆంకడికాలండే ఆపాప
ర పెల్ల । ముండ్ల పెనకచూడరమోక్షలపుపరువేల । అండ్లగుమానిపండ్లికినాసపడవచ్చునా ॥ ౨ ॥ తవెంక్కటపేక్షరు ం
గలిబినకాలండే యెమెలు । భావింప్పునాతండెచ్చేదిభాగ్యమెల్లాను । పెవెలు మోక్షలెలసెసనానాండికినెల్ల । తాపగా
సితాపంబాతెతుదకెక్కంగలదా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ సామంత్తం ॥ పల్లవి ॥ యాతగవినాకనికినెంచ్చిచూచితి । కాతరపు జీవుల
అ కుంగలదా వివేకము ॥ — ॥ భారముపిడిగనక పలుమారుంబాసముపిచెరిమోక్షాననెంజెలి తెల్లి । పిరడెండల్లిదం
౨౧ కొత్తలు బిడ్డలెమిలేని నాను । వారు చకముద్దలిస్సుకు ఁడ్డపుణ్యారము నా ॥ ౧ ॥ కావలివు గలవనికడదాంకరా
నీరము లే । వివెలుకైలైతి పేలిపకా । భావింప్పుకయుండ్ల సారపసారముదెంచ్చు కాని । యేవిధింపైరమెలినా
నెగ్గలేయండతండా ॥ ౨ ॥ పుట్టించ్చెవాండవు నిను పొడలెవారముసేము । యెట్టుండ్ల నానిసంబాదు యేక్కడికెంబి । పా
ష్టారతాపెంక్కటెశ వాడంగట్టి నడాలము । అట్టునిట్టం బారలినాసండ్లవాయదేపుడా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ లలిత ॥ పల్లవి ॥ యెంద
నినుయెండుబుద్ధింగెక్కడిమాయ । వినిబాయ్యి వెట్టింగాను వివేకింగాను ॥ — ॥ అంకలి తమ్మగాముకేలితలివినన్నుంబాడిగితిదా
హుదుంగట్టుగము గొండ్లిదారుచునేను । నెగకలంప్పదముములునెనెకొల్లిగద్దుకాని । పిండింబరులనండ్డంబెట్టంగండ్లను ॥ ౧ ॥
యెక్కడునాదొపములుయెంన్నైనావుండ్లంగాను । వాక్కొనపాపముతెంత్తపూరంకినేను । తిక్కవట్టినాప నాకిడెపతలకిల్లా
మొక్కివాక్కగివాండంగా మండ్లవుప్పుకనుకాండ్లను ॥ ౨ ॥ వింతింబాండ్లపుంగాంత్తవెరెసంసారముంజేతు । యెంవులవా
ండవేయెప్పుడునేను । అరిడిడా వెంక్కటపురుండంత్తలొనన్నునేలంగా । దొంన్నైతినదముండందొల్లెనేనూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ ఆతండు భక్తసులభుండచ్యుతుండూరారి గుండ్డైవాండు గాండురంతుమానుండింకను॥— ॥చిప్పం
డాలవేసరకు చిత్తమా జడియకు/ దైవము గరుణించుండదవ్వగాడు/ తావమోపేమనకు తొల్లె ఆచెంద్యుండు/ కాల వలచిన
ద్లయ్యాంగల లంగకుండింకను॥౧॥ కాలమా వేగిరించ్చకు కర్మగమాన నమ్మిరకు/ పాలించ్చదైవానకు నెఖారమింకను/
ఆలించ్చితిరు మంత్రమె ఆతని సన్నుంగూరిచె/ వేగాని అండ్డాంరావేసరకుండింకను॥౨॥ వెఱవకుడిహమావేసరకు
ధ్యానమా/ యెతింగిర్తావెంక్కటేశుండెడరిపాండు/ తతని హాపరము లితనిదాసులిచ్చిరి/ గుఱియ్యై తిన్నిడకింగాం
కకుండి ఇంకను॥౩॥ ❁ ॥సాంరంగం॥ పల్లవి॥ పలు విచారము తెలె పరమాత్మ నివు నాకు/ ంగలవుకలవుప్నకడమవివి
చికి॥— ॥విసాదము లచిరుత్తవి బిడమ్మైతింజాలు/ యెవాతకము తైననెమిశేసును/ యెవారనిభక్తి ఇంత్తగలిగినంజా
లు/ పైపైరికు లచ్చిగంబాడు కానినిలుచు॥౧॥ జారిడనిరకాముచాచ్చితినంద్దింజాలు/ కరు కొంచ్చియస్పుడప్పిరాతు
వునివు/ నరుసనిముద్రలు ● భుజములనుంద్దింజాలు/ అరుదుగాంజేతనుండ్డు ● అఖిలతారకములు॥౨॥ నిరక
వెలినంజాలు నిమొండనెకప్పు/ కావినకాగిరవెల్లంగాన పాగును/ మెరతాత్తవెంక్కటేశుమున్నంగాలిబిలినినను/ యే
రితినంద్దినంగాలిఇన్నిదఘునుండను॥౩॥ ❁ ॥బౌళి॥ పల్లవి॥ ఇంద్దరంద్దమరి ఇంరకతేడు బాలాపడేశము వామనసాత్రు
ంద్దిసర్వసంపన్నుండుదేవుండు ఆతని కంద్దినెరతువకా॥— ॥కలడారదిధర్మగము కల్పాంత్తముల గనిరిబి సడి/ తలంకకే
మారిరకుచాచ్చి మీదాసుండననెడిదాకమూందా/ వల వనిజావె ఇంత్తానువడనిదిగాకంయెమిశెశినను/ సులభమింద్దు
నెతాల్లి బవారలు మూరలుగాని రడిమోర్త్రంబ్బు॥౧॥ మోదలాకపియున్ని జెకిముంద్దరవెనరావచ్చెడి/ వాడు గుచుగావింద్దనిదా
షులకు నెక్కమాదిమోక్కినంజాలు/ తుదకెక్కనివెఇతరములు డాకకానిమరిమిశేచినను/ బడికెరింద్దునెపరమవైష్ణవులు పలు
చదువుల లావినరాదా॥౨॥ తసులాకదివిడువరాబిదితత్తినన్నదికనింజెడనిద్రి/ వాంగిర్తావెంక్కద పత్తినామ జపము వారెమూపెఅ
ఖ్ఖినంజాలు/ నగుంబాదిఇంత్తానునానాందికిమెమిశెశినను/ తగుని బుద్దులనడివిరిమున్ని జద్దైవజ్ఞులు ప్రాంచ్చినాద్యులును॥౩॥

దేసాక్షి॥పల్లవి॥ యెంతొకాలము నతండు యిరత్త దిడ్డివముమ కి। జాలిదప్పితప్పియెంత్తనొదెంచ్చినాను॥—॥మంచ్చి
రూపునకెంచ్చితేమ పనింగన్నతండ్రి। యించ్చుకంత్తపరికెరు యితనికి ని। దించ్చుసంపదలన్నైతే మెడిలత్త్రి కాంత్తుండు। జా
ంచ్చి యీతనికి నిడుపు పండించుంగలరా॥౧॥ తగంబ్రతాపమునను దానవాంత్తకుండితండు। భగులని తనిమూరు
డ్డివాలుతెరు। జాగరుఖ గతనానంబు రుణింత్తముండితండు। వెగడ్డియీతని పాదివెదకిన తెరు॥౨॥ పడ్డిమొద తెంచ్చితే
ను బ్రంహ్మాంగన్నతండ్రితండు। మద్దునినింత్తదివాపముకివెరి। యిడ్డి శ్రీవెంకటదిపుండి నికివరదుండు। తొడ్డంగొనని
తరుల గురిసియుంగలరా॥౩॥✧॥బౌళి॥పల్లవి॥ అవాప్తసకలకాలము డెను మూధని కుంజితె। విచారించ్రంబు ర
ఆ ౨౧ పాద్దవిధిమాయండ్డెది॥—॥మరి నినిబ్బైబక్తిమూకుంగలు గుడిల్లాను। ఆదరినివుసద్రించ్చె ఆసకొంకి। హరి నివుభత్త
వాత్పల్యముమాప్పింజి యుడిల్ల। యిరవ్వైననికునిరు హొతుకమే॥౧॥ కొసరు చునిన్నునెము కొలిచినడిల్లా
ను। వెసమూభారమునిప్పి వేయుకొరకె। వసముగానివునన్నుతెలినియెలు డిల్ల। యిసుమంత్తైననిరుహొతు
కమే॥౨॥ శ్రీవెంకటదిప్పురనికుంజెయొత్తిమొక్షదయెల్ల। నివేమూవాండవ్వైమ న్నించ్చుకొరకె। అవదించ్చి అంత్తయ్యా
మిచ్చైనివుండ్డదయెల్ల। యెవలంజూచిననిరుహొతుకమే॥౩॥✧॥బౌళి॥పల్లవి॥ ప జాతనవె ఉబినమ తిరెదా।
యె తెంనినసులభుండెయీహరియొర్గండె॥—॥ అతుమదొక్షిదిడె అంత్తరాత్రదొప్పిదిడె। నితి తాయీదెహము
లెనిత్రకొత్తలు। యీతలనెప్పు సులకు నిండ్డి యుపాపరములు। చెతిలొను న్నదియుడిబింత్తించ్చురాజనులు॥౧॥ కాల
మునెందుర్లంబొడు కర్మమునెందుర్లంబొడు। జాతింబడ్డమననినాదివాయను। పాలింప్ప వివెకులకుపుణ్యము నంబాప
మును। వెళవెళనెవున్నదివెదకరాజనులు॥౨॥ ఆంతలినిండిరదు అన్నమునుండిరదు। తింకువతనడ్డివ్వు మెతిరింగాని। బా
ంకరి శ్రీవెంకటదిపుడాసులైతేం జాలుంగాని। కాంకడిపనెంప్డ కిరింగనుకొలిరాజ నుబిధి॥౪॥✧॥

సామక్రియ॥పల్లవి॥చవులకుంజవిసంసారము।భవమునానాండ్రిప్పిట్టిస॥——॥వైవికముతూపోతంత్రము తొలంగగూ
డి।నావిభాడిన్నండు సంసారమూ।పూవువిండ్లైవతెంబాడమివున్నది।యెవలయూరిండ్లు నెకమి॥ ౧॥పాపముంబు
గ్గ్రిముప్పైప్పింగూడుకొని।చాపకిండ్లైనిరు సంసారము।రెపుమాపువతెరిడ్లింబ్బివున్నది।యె బాడ్లు ని రిండ్లు నెకమి
॥౨॥మాయగొంత్తనిజమార్గ్గముమ్నుంగొంత్త।దాయదప్పువిడిసంసారము।చెయిచ్చివున్నాండు శ్రీవేంక్కటవిభుం
డు।యీయెడనిరిండ్లు నెకమి ॥౩॥ ॥దేవగాంధారి॥పల్లవి॥వారి రీమూఢంగంబాతీసికదినిజము లేదు।
బారలమెనుధరింబ్బిబారలంగంబడ్డినూ॥——॥పాతకములదుకొన్నిబలుపుణ్యాలదికొన్ని।యీతల పుర్గ్గనర
కాలిచ్చెవదు।యెతులనండ్లుగొన్నాళ్లయుండ్లుగొన్నాళ్లదేవిఁగి।బాతరింబ్బికాతరింబ్బిబాగలనెపడ్డినూ॥ ౧॥
బాలంతులదుకొండ్లరు పురుషులదుకొండ్లరు।వెల్లుంగునుంజీకట్లువి పరమదు।కలవరింత్తలు
గొంత్తఘనసంసారము గొంత్త।బాలకిజివ్వులురెండ్లుంబారలంగంబడ్డినూ ॥ ౨॥వాక్యవంక్యజ్ఞానమదుబా
కవంక్యంగమ్మనమదు।మోక్షైఇహపరాలకుమూలమిడదు।తక్కెశ్రీవేంక్కటదీరుదాసులైగిలిచిరదు।పుక్కదనినాళ్లరిం
డ్లంబారలంగంబడ్డినూ॥౩॥ ॥భూపాళం॥పల్లవి॥మడింబ్బినయెనుగనుమావదిండుదిడ్లినట్లు।త్రిదశవంద్ధు
ండనివెతిప్పుంగడిమనసు॥——॥నెరవిలికిలినవాండు నిక్కపుదిలిరంగని।తారితారిఇండ్లునండ్లు దాంగినయట్లు।తి
రనిపంచ్చేంద్రియాలదిమ్మరియ్యైతిరిగాడి।కొరినిష్ఠైభక్తియంప్డైకొలుపదుమనసు॥ ౧॥పగలెసుకొన్నవాండు
బలుమంద్లసములోన।వెగదుజాగరములవెగింబ్బినట్లు।మిగులవెదమార్గ్గముమీరిపాపమునంజిక్కి।జిగినిం
న్నుంజెరుమంట్లింజింత్తింబ్బిమనసు॥౨॥నిరుంటెడయ్యెనవాండునిధానముబాడగని।గరిమ బ్రమలియడ్డికొంచు
కున్నట్లు।యిరవైశ్రీవేంక్కటవిభుయిట్లినిన్నుంబాడగని।వెరపుననిసుగాలువెడకెనిమనసూ॥౩॥ ॥

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ అయ్యోసదామత్తుండను పాపిని దాసులు నన్ను ఇయ్యెడ నెదయంజూచి యడిచ్చిరిగాకా॥———॥
తెగకెక్కన్నులు మూసి దిహాము మఱచెవాండ॥ నిగిడిడినుండవని నెన్నెరింగినా॥ తగంబునుండి మూచినె ధర్మము మఱచివాం
డ జగతివిజ్ఞానము సంపెరింగినా॥ ౧॥ వలచి సతుల నెడి వలలంబడిడివాండ॥ మలసి తప్పించుకొని మాయదాండెనా॥
నెలయ నన్నింజడివి వివేకమొల్లనివాండ॥ చలివంటిని భక్తి చవిగొనినా॥ ౨॥ నిండుసంసారము చెచ్చి మీందుదెలియ
నివాండ॥ నంచ్చని వంత్తర్యామి వని మొక్కెనా॥ యెంచ్చర భద్రా వెంక్కటదిలి యిదునన్నెనిలితివి॥ మంచ్చిదాయనిం కనిపిమానంబా
ప్పనా॥ ౩॥ ॥ సుండక్రియ॥ పల్లవి॥ గోవిండపారి గోవిండ గుని పింపూడు డుపంచి సుతాకా॥ ఆవడించ్చి మనమ
శ్రీ డ్డగడ వెదము అప్పరిశియంబిడి పారి మాయా॥———॥ కర్మానుగుణాము కాలమూ॥ ధర్మానుగుణాము ద్వైవ
మూ॥ మర్మము రేండ్డిరి మనుజుండూ॥ అప్పగవింబాడిగి పారిమాయా ॥౧॥ అజ్ఞానపిాతువు లాస
లూ॥ విజ్ఞానపిాతువు వివతాకది॥ తజ్ఞులు రెండ్డిండగిలిగి॥ జీజ్ఞానుగప్ప సద్భాపారి మాయా॥ ౨॥ సక
లకారణాము సంసారమూ॥ ప్రకదకారణాము ప్రపంచ్చమూ॥ అరద భద్రా వెంక్కదద్రి శుదాసుల॥ వాకరిందడవడు
కాపారి మాయా॥ ౩॥ ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ వుడివాని సంసారాన్నను నాగ్గరము నద్దానడు మాయనప్పు
లప్పునా ప్రతుకా॥———॥ పుద్దని జన్నము లెదు పొండ్దని భోగము లెదు॥ నెద్దన మాయలం జిక్కినెండాళ్లి॥ కొడ్డ
ం కొనకెక్క లెదు కొరి మోపలను లెదు॥ నద్దనడు మనున్నది నా బ్రదుకా॥ ౧॥ చూరని లోకము లెదు చూడని
విద్యలు లేవు॥ నిరతి మాయలంజిక్కి నెండాళ్లి॥ దరిచెరుద లెదు తగులు లెదు నానాండు॥ నరకము రుచి నినినా
ప్రదుకా॥ ౨॥ చెయని కర్మము లెదు చెండ్దని ఫలము లెదు॥ నియిచ్చు మాయలంజిక్కి నెండాళ్లి॥ యాయెండ
భద్రా వెంక్కటెశ యుద్దినివు నంక్లెలంగా॥ నాయు ప్రపంచల మాయనా బ్రదుకా॥ ౩॥ ॥

గుండక్రియ ॥ పల్లవి ॥ వొక్కటితరంపాతవెరొకట్టైరా చ్చుకుండ్లుగచ్చక్కదిరనాడరేపు సంగ్గతి సంసారము ॥ — ॥ వొండ్డెనాపదడి
తితినొండ్డెసంప్పద్దైనావచ్చు । ఆండ్డ నెన్నండుం డిరడు హరిండలంచా । తండొ పతండ్ల ముళ్ళైతలమోపులు పనులు । చండ్డిపె
ట్టిపనిగాను సంసారము ॥ ౧ ॥ పాపమోల్లనండ్డినుబలు పుణ్యమ్మైతగులు । యెటొడ్డండిరడు హరినిదుడలంచా । వొప
న్నాంబానిదు పూర్వ్వైనంబనిగాను । బాపరిండ్డి నిరువలె సంసారము ॥ ౨ ॥ పగవెల్లా నలువ్రితెప్పైరాను రాత్రినిద్ర । అగపడ్డె
పుడు నుహరిండలంచా । తగిలిశ్రీవేంకటద్రిద్రిపమి బాడచూపంగా । జగడము సంతమాయ సంసారము ॥ ౩ ॥ ✿ ॥
ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ ఆడరమ్మ పాడరమ్మ అండ్లపమీరు । విడుకసంత్తసములు వెల్లవిరియాయను ॥ — ॥ కమలనాభు
ండు వుద్దంగంసునిమదవంకాంపా । తిమిరిదివక్కిడి విడిహమండ్డను । ఆమరులకుమునులకభయమిచ్చెనితండు । కామ
తిగాల్లెతలప్పింగొరికలుని లిపి ॥ ౧ ॥ కొయుంబగలుగంజెళికిపల్లెంబెరుగంజూచ్చె । ఆయెండనావులంగాచెనాడి
ముతొలముయాయెను లొరకాలుచూచినిద్దతనరక్షుప్రలొ । మాయయశ్రీ ండ్డరిరామనుజ్జుండైనిలిచె ॥ ౨ ॥
బాలరిబలునదించ్చిబహుగ్గవెరముమించ్చె । పాలువెన్నలుడొంగిలెంబక్రమమూత్తి । తాళిభూబారమణాంబెధర్మమ
పరిపాలించ్చె । మిమిట శ్రీవేంకటద్రిమీండనిద్దైనిలిచె ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ ధన్యాశి ॥ పల్లవి ॥ అంతనాని కెంత్తెయనమునది । వింత్త
లుయూసుడ్డులకివెరగయ్యామాకు ॥ — ॥ కడిబ్రంపహ్మాండ్డములు గర్భమునంను న్నడిప్రం ॥ డిడిడివరి గర్భానన
వ్వుడ్డిని । అడెవత్తాకమీండదనదంప వ్వరించ్చువాండు । యెడు దయకొడచెలనెద్దుదినొడించ్చిని ॥ ౧ ॥ అడుగసు
లుపొంగండతొకాలముగాలచినవాండు । బడిబడిరి పల్లెంబారాడిని । అడరియజ్ఞభాగములారగించ్చెడివుండు । సడ
తావెన్నముచ్చిలిచవిగొని దివా ॥ ౨ ॥ వెడపల్లవములండ్డవిహరించ్చెడివుండు । సాడుగొల్లెతలరతిసంగ్గడించిక్కె । మో
డప్పువ్వైరుంతానముడమండ్డిక్రృష్ణుండు । యూడెస శ్రీవేంకటద్రినగవాయనిదివా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ చూడనరుదాయనమ్మ నారదినందఱికి నీవేడుకతో వచ్చికేళిఁ బెంచేరు బ్రహ్మాదులు॥ —॥ కారిపం
డ్రుండుడయింబ్బుగొఁపుల చంద్రుండువుట్టె నేరితినితండునాతండే మోహపురా। వారిధిఁ గొడుగతండు వారిధి యల్లు
ండితండు। యీరితినితండాతనికేలిరాయంగాని॥ ౧॥ నల్లనివాండితండాలయ తెల్లనివాండతండాలయ। యెల్ల వారి
కింపూడవిరిమోహపురా। అల్లాతండేయమృతము అమృతనాథుండితండు। చల్లనైనహరిబోడసరిగాండు గాని॥ ౨॥
ఆతండుపూర్వుద్రిమీండనమరె నిండ్లరుంజూడ। నితండు శ్రీవేంకటాద్రినిరవైనాండు। యెపులవుబ్బుసగ్గలు యిల
మీండనాతనికి। చైతన్యమెప్పుడితండు శృంగారవిభుండుగాని॥ ౩॥ శ్రీ॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ దేవతలెండ్లన్నవారలా దిప్పమెప్ప
౧౨౧ కింగానము। యీవలందామేకలిగెనేమనిరావలడా॥ —॥ పరమేడొ శ్రీహరి మేడొ బడికెబిచ్చులకెల్ల। నరకప్పుడేపాలలోం
నానుచున్నారు। ఆరతిపుట్టి ంచ్చినద్దిల ఆజుండెండ్లుడాంగినాండా। సరిగానమెప్పు కింగానగేమండ్లినూ॥ ౧॥
యెమిగలిగెమిశిలవెన్నడిగా తమమీలు। యీమేరం బ్రాణులువూయనిండుచు న్నారు। భూమికిదిక్కైనవారు
బాడచూపిరావవడ్లా। దిమగానిలువలేరు తెలిసిమండ్లెను॥ ౨॥ తుదయెడమోడవేడ తొంగిచూచేవారెవ్వరు। అదెసం
సారానం బ్రాణులాడుచున్నారు। ఇదె శ్రీవేంకటేశ్వరుండింతలోనేచెప్పికికాదె। యెుడుదర్శకుండేనిన్నుండ్లవలడా॥ ౩॥
శ్రీ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ నీవు దేవుండవు నేను కల్పివుండ। యీవిధినిద్దరికింత్తంత్త రువు॥ —॥ ఐఠడమినజగము
లు పుట్టెడిజగములు। గుడిగానె మీరావమహాపముల। యెడయకనిరూపమేమనిర్ధానిండ్లు। అపరిమితమీవాలం
డనేనను దేకాక॥ ౧॥ మును పబిబ్రంహ్మలు ముండ్లరిబ్రంహ్మలు। మోనకిమీనాట్ల నిమోలబేరు। ఘనుండవు నిన్నె గతినిం
దెలిసెడ। అనువుగమిముఖరణాను దేకాక॥ ౨॥ సహజానందము సంసారానందము। మిహామును బరముగానిచ్చేవు।
ఆ శ్రీపతి శ్రీవేంకటాధిపనిశ్రేష్ఠ। మ శ్రీలాకిరించిమను కేళాలాలు॥ ౩॥ శ్రీ॥

ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ శరణాగతవజ్రపంజరుఁ డితఁడు చక్రధరుఁ డసురసంహారుఁడు। వరవృత్తాఁ డండనుఁ డీరనరినువారి కివెను బల
మీతఁడె రక్షకుఁడు॥ — ॥ పాలిసాఁ మాబ్బారనాఁ దేగ నీకన్యక మవల వీరలకుఁ మున్నడాఁ। ఆరతియొండ్ల నవ్విప బాలక ప్రియయ్యెక్తి
త్తంబ్బులుచె ప్రుడుకు। ధరనెగంగనివారిమని నాండాము సుతగాఁడవయె మిదిక్కి। పాతిపాలియం ద్దిడు గితఁములనాంగెను
ఆతఁడెమా కింకరక్షకుఁడు॥ ౧॥ శ్రీపతి దిక్కయుకెవంగను రియు నుంట్టెరని। సంప్రుదవింకనె వి। బాపలబుద్ధులనడి నమ్మ
కవిబ్బనవిధినోము లు చెప్పుడు వు। తిపులువు ద్దింబ్బి యెవ్వరిమని నంగిని వాడఁకు వనెమికిక్కి। శ్రీపతింగాలని చితి చవె
సంప్పుదలుజిగినితఁండె నారక్షకుఁడు॥ ౨॥ అంత్తరాత్మ శ్రీవేంకటేశ్వరుఁ డాన్నము భక్షింబ్బుంజనాడెది। యింత్తదనమ్మం
డివతాంత్తరవు వెంపిండివాఁమరిచెప్పుఁడురు। యెంతవెడు ప్రాకృతజనముల భ్రమఁ గ్గనె ద్దురింగాఁడన నిమిదిక్కి। యిం
త్తకు శ్రీవేంకటేశ్వరుదాసులమును యీతఁడెమా కింక రక్షకుఁడూ॥ ౩॥ శ్రీ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ వెదకినఁ జెలియఁడు వెనకముం
ద్దరలు। పదమున నిలుపవెప రమాత్మా॥ — ॥ కొరికలూరకకొనలు నాగంగా। బ్రాక లుబాంబిం ప్రపంచ్చు నుఁ రా।
యీరితిజీవులు నిల నంబాండము బ్బాండమ। దూరంబ్బాయను తాలు తఁదెరాక॥ ౧॥ కాయప్పుమదములు కప్పుం గంగప్పుంగ। ఆ
యములం ద్దినడిమాయ। వాయకఁ గ్గాద్దిపను వడిపనువడి। బాయలుమ గూరిజంత్తువు యు॥ ౨॥ బలుశరణాగతి ప్రాణులు
లుడలంచఁగ। నెలవు ననిలిపెను నికరునా। ఇలప్పై శ్రీవేంకటేశ్వరయి పాపర। మలవడెడుంక రకేను ఆరగతి కినిని॥ ౩॥ శ్రీ॥ బౌళి॥
పల్లవి॥ కనకము కనకమె కడునిను మినుమె। వెన్నకనరిడూంగితి వెలువఁ రాఁడు॥ — ॥ పాలింగ్గాలి బీనవాడిగవఁ కనన్నిను
ఖాలు। గరిమతాఁవారల భాగ్య్యమె భాగ్యము। తరమ రంగుల కమ్మఁ దెపాలు తెల్ల విరితాఁడ। పుగుండువె ద్దు కొంటఁ తెఁబల
రికలు రావు॥ ౧॥ భాగనకుళ్లెనఁ దారుపద్దిన డెల్లానిడిరు। బెగడిరవారలు శ్రీనడిచింతు। తిగె సంసారగముత్తులు తెలియక నిరిన
తె। వెగినంత్తానయ్య్యమం ద్దినెరవులం బడవు॥ ౨॥ శ్రీవేంకటేశుదాసు యుచిరిన డెఁ ప్పస్తు। యెవంకాఁ ధ్రువపద్దమెగ్గాఁడు
నారిక్కి। కావరప్పు మను జులు గతిగనిమనివారి। తాఁవళనడవంబ్బాలితె డూలంగఁడు శమ కనునాల॥ ౩॥ శ్రీ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ యిందునే వున్నదియెఱుకయు మఱపును। చందమిదివో యింకం జడివెడిదిడి॥ — ॥ అం
ద్దిరమ్మ(ములననుభవింపుడును। ముండ్డరమరిసుఖములుగారు। కండ్దువనిదిపొరనియుంగ్గానందు। డిండ్దుప
డనేరలు తెలివిడిదిడి॥ ౧॥ బారచేతపొయముడుగరకడుగును। బారచేతభుజించ్చునెగిరుచులు। అకదృష్టంబ్బ్ర
చెనుండ్డంగ। సకలమునుపడిరముతింకనేవి॥ ౨॥ మలయుభాగములుమాయలనియెరంగు। నిలిచినమొత్తపుని
జమెరంగు। యిలపై శ్రీ వెంక్కటిరుండుగలండిదె। బలిమిగలిగినింకంబడరెడిదిడి॥ ౩॥ ✤ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ పురు
షొత్తముండనివేపున్యాముగచ్చుకనన్ను। దరిచెచ్చి(రక్షించ్చిదయం జూడంగదవే॥ — ॥ ధరలొయొచ్చకునరుధ
మ్మా(ధమ్మ(ములేదు। తిరులంగామునకునికిగ్గలేదు। పరమపాతకునకుభయమించ్చుకాలేదు। విరసపునాకైతేవి
వేకమేలేదూ॥ ౧॥ ఖిం చ్చినక్రొతప్పునికిమితెన్నండునులేదు। చంచ్చులచి త్తునకునిశ్చయమిలేదు। అ
ంచ్చులనాస్త్రికునకునా చారమిలేదు। కొంచ్చునిమూఖ్ఖుండనాకుగుణ మిలేదూ॥ ౨॥ మదించ్చినసం
సారికిమరితనివేలేదు। పొడిగానమూఖ్ఖునకుబుద్ధిలేదు। అడన శ్రీ వెంక్కటపతిఅలమేల్మంగ్గదాసుండ। నిడివాచ
నవరినాకేడుఠికేదూ॥ ౩॥ -✤- ॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ తిరువిధులేంగ్గినిదేవతలు జయవెట్ట। హరివాండెపెండ్లి
కొడుకై ప్రతాపము నా॥ — ॥ కనకప్పుంగొండ్డవంట్టిఘనమైనరథముపైదను జమద్ద(నుండెక్కెందరు(రాల
తొవినువిధింబడెగెలు. వెవెలుకచ్చులతొడ। ంటెనగొనంగంగడతేభేరులుమ్రోయంగను॥ ౧॥ వరుసం
జం(ద్ర)సూర్యులపంప్పిబండ్డికండ్లతొడ। గరుడప్పుజుండారకింగడుడిగ్గలు। పరగువేదంబాసులేపగ్గాలువ
ట్టియ్యంగ। సరుగడుష్టులంగాడ్డిజయముచేకొనెను॥ ౨॥ ఆదిలుంబాదిలువింట్టనలమేల్మంగ్గయుండాను।
యీగున శ్రీ వెంక్కటపతిఖండెదురుతేర। వాదపుశింగ్గారముతోవాకిటవచ్చినిలిచి। కాదనంగాదివరాలుకొమ్మనిఇచ్చుచును॥ ౩

వరాళి॥ పల్లవి॥ యిన్నిటికిని వ్రికిష్టు యింత్తెకారాదా। తన్నుండానె పలరిగాలచుదాను సుండ్డైతిం జాలు॥——॥ ప్రకృతిం బుట్టిన
డిబా ప్రకృతిగుణామేకాని। విక్రుతి బాడించుంబొతె విషమింత్తెకాదా। వాకవిత్తువెద్దితివెరలకడిలమోళ్ళచును। ప్రకదమైనవ
ద్ది ప్రయాసమేకాక॥౧॥ పాపానం బుట్టినమేను పాపమే యింతెయుంచ్చుంగాక। యెప్పునంబున్యాముతావ యిలవడ్డనూ।
నెంపచేండువండ్డితేను వెసనెలబెల్లమవును। బైపైబళ్ళిమిశ్రి భ్రమయింత్తెకాక॥౨॥ ప్రపంచ్చమైనప్పుడ్డగు ప్రపంచ్చము
నెకాక। వృపమించ్చుమోక్షమునకాడంబడునా। ప్రపన్నుండైనవైభాగ్యాన శ్రీవెంకటపతిరుండు। డపుడుడయంజాలెం
గాదిరుండెంగాకం॥౩॥ —శ్రీ— ॥సాళంగ్గం॥ పల్లవి॥ యెక్కడిసుద్దియో భ్రమనెలపడేరు। అక్కటదేవాదిపాలులాలపాలినె
తలంచక। ॥——॥ బలుదేవత్తులెన్నుం బాయదదివ్యామోహము। యిలపైనరులమునే మెంత్తకెంత్త। కలదదము నల
రుంగడారాగద్వేషాలుచ లనకత్తులము మాజాలయింకనేడి॥౧॥ పరగండా ళ్లిదివారు పంచ్చేంద్రియబద్ధు
లదా। నెరవుగామ్మురర్త్తులమా నేంబివారమూ। ఆశిం ప్రపంచ్చమువూదూను యమదనెము। దుర్తవర్తను
లముతాబంగెమా॥౨॥ ఘనసిద్ధగంధర్వులు కడగానలేరదా। జినమత్తులము మాతెలిపెంబిడి। యెనలెని శ్రీవెంకటపతి
రుద్దపనాయబొబ్బి। మనువారమింత్తెకమరిగతియెడి॥౩॥ —శ్రీ— ॥దేసాళం॥ పల్లవి॥ దేవుడుండ్డభూలతొపాత్తిదతెల్లమైనా
ండు। శ్రీవించ్చరాయిడెవిండెళింగ్గారడెవుండు॥——॥ బంగ్గారుమేడలలోనం బన్నిదమజ్జనమాడి। అంగ్గముతడియొత్తి
ంగానడెడెవుండు। ముంగ్గిదంబులుకడిగినముత్యము వవెనన్నాండు। రుంగ్గనిరాజసముతొకొలువుండ్డవండ్డెడెవుండు॥
౧॥ కాంత్తులుమించ్చినమాణికపుజార్ణామకిండ్ల। అంత్తదంగప్పురముబాతుకడెదెవ్వుండు। పలంత్తులనమ్ముత్రమె
బాగ్గైనద్మన్నవాండు। సంత్తతముసంపదలసరిలేనిదెవుండు॥౨॥ తద్మ్వపుణుంగునించ్చకదండ్డిబావమ్ము తెల్లాంబెజ్జ। అద్దిల
లమేల్మంగ్గసరుతం గద్దెదద్దనసమ్మినవానిని ధానమ్మై వున్నవాండు। వద్దపు శ్రీవెంకటాద్రిపతియైనదెవుండు॥౩॥ —శ్రీ—

సామంతం ॥ పల్లవి ॥ వాడంబడంగడవావా మనసా । పడరేంచి యతండె పెనంగింగారా ॥—॥ అంత్తయుంబూబన
హానిసంకల్పమే । చింత్తలు శిలుగులు జివ్వుల విభ్రాంత్తి వడ్డియుం కంబడ కంగనేండికి । చేంత్తనతండుడు యకేరింగ నారా
౧ ॥ ఘునవివ్రకుడు ంబనికమలాప్లుండె । జననమంత్రములె జంత్తులవిగా నకానియుండ్డు కుంగారికలెండికి ।
మానరి ంచ్చియతండె మానగింగారా ॥౨॥ శిరుల ండ్డింప్పంగ త్రవేంకట్టపెరుండు । పరగు భాగము లె ప్రాణుల విమ
రుగకయామేలు మఱవంగనేండికి । గతి మని తండె పుడు గలి గింగారా ॥౩॥ -❀- ॥ దేవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ అతి
ముతింజాడంబాతెన జ్ఞాని నేను । మఱంగు చూచ్చితి మీపమ హాళానారాయణా ॥—॥ నిన్ను ధ్యానము
రే ౧౩ శిశినిచ్చునిచ్చుం దాళ్ళపాక । అన్నమయ్యంగారెపు డనడిగా వయ్యా । పన్నియాత్తనినె చూచి పాతకుల మైనమం
మ్ము । మన్నించ్చవయ్యు వా మధుసూదనా ॥౧॥ సంకీర్త్తనలు శిశి సాకేందాళ్ళ పాకన్నయ్య । అంకిత్తెలని సన్నిధి
నె అడిగావయ్యు । అంకి ంచ్చినె వారివాండనని దుష్టుండ్లనైనా నాసంకీదిరం గావవయ్యు సర్వేశ్వరా ॥౨॥
పాదాలండ్డు న్నాండు దాళ్ళపాకన్నమయ్య మీకు । ఆదరాన ముక్త్తుండై అడిగావయ్యు । యీడ్రిసత్రవేంకటపతి
యీసమ్మంధాననె నన్ను । నిదయవెట్టి రక్షింప్పునె మ్మడి భూరమణా ॥౩॥ -❀- ॥ సాకంగ్గనాట ॥ పల్లవి ॥ తప్పదు యీయర్థము
ధర్మశాలానవాప్పుగయె రచిత్తాననుండ్డ పచ్చునింకను ॥—॥ కాకాసురు డాషము కడకుంబడి హరించ్చి చెకొండ్డివిధరగాం
డ్డ్చెనిమగుడ । యీకడమానెకములు యుంత్తకండ్డెనెక్కడా । నికికెనెరక్షాండ్డనివు మమ్ముంగాతువూ ॥౧॥ అమ్మునవేరిన
వాండు అడ్డిదండ్డము వెట్టితె । నిమ్ము లనిహాపకము లిచ్చితివి । యెమ్మెల మావంక్క నైత్తెనింత్తిరి చేంతలు లేవు । నెమ్మనికేమా
ర్తిత మినివే మమ్ముంగాతువూ ॥౨॥ పసులంగాలి బివచ్చి ప్రాణాబారాలు వడితె । శిరుల వరాలిచ్చెవు త్రవేంకటపతి వా ।
కొరలంగాలుచ మునెమో గినిపాదాలె నమ్మి । నిరత్తింగాలి చిత్తమి నినె మమ్ముంగాతువూ ॥౩॥ -❀- ॥

కాంబోది॥పల్లవి॥యెడపెడ్డలమెడ్డితిమోమరి।తొడనెనవ్వేముదారకానిమమ్మును॥ — ॥పంచేంద్రియములంబడ్డం
గతెమది।యెంచ్చుంగవివేకమెన్నడికే।అంచ్చెలమమతలనకొంచంగతెమది।పొంచ్చినబుద్దులుభువినెన్నడికే॥౧॥పెడ
పెడనాసలువిడువంగలేమది।యెడయనిధైర్య్యంబెన్నడికే।తొడుసగుబంధముండుంచ్చుంగతెమది।బెడిదపుఅనా
భిరుడెన్నడికే॥౨॥కామక్రోధములంగడవంగతెమది।యీమానుషములు యెన్నడికే।కామించ్చుఆవెంక్కటపతి
గలండదది।నేమపుతపములనేమెన్నడికే॥౩॥ ❁ ॥లలిత॥పల్లవి॥యిదిగానతనధర్మ్మగనించ్చుకావడలకండు।
వుడుటునహరివారైవుండ్డవలేంగాని॥ — ॥జాతిచండ్డాలముదిరు జన్మాంత్తరములను।యితులంగవ్మ్మగచ
ండ్డాలమెన్నండూంబోడు।యీతలప్పుగ్గముచారధియ్యకుండ్డంగాండ్రిఖంక్కం।డాతలం[illegible]ంబ్రతి ప్పుగ్గ
మండ్డనన్నాండడివా ॥౧॥ఆస్త్రికుల యునవారుఅక్షిరాముదింగా డిరి।నాస్తికులసురకుంబ్రా
కాముగిచ్చిరి।ఆస్తికనా స్త్రపండ్డైతానండ్డెవురివాండూంగారగస్త్రంబడి వాలివృథాగలపానంబాలి
సె॥౨॥యింక్కనిక్కడిగలడుయెడుదనేవుపాయము।అంక్కెలఆవెంక్కటబిఖుండండ్డెవున్నాండూ।సంక్కేదిరని
ప్రనికిలిరసాచాచ్చివలాలు।పొంక్కముగాంజేకానెరుభూజనులునిండునూ॥౩॥ ❁ ॥శంక్కరాభరణం॥
పల్లవి॥నలినాక్షునికునమస్కరించ్చిన।ఫలముపాగడనింకబ్రంహ్మకువశమా॥ — ॥పూర్వ్వపాపములం
బాంకలిమణయును।సర్వ్వపచారముత్రుమి యుంచ్చిగర్వితమదములకసదువంబినను।నిర్వ్వగపొంచ్చెని
డెనినామము॥౧॥నిండనుంజెఖినసిరములనొంచి।పెండికర్మ్మములవిడిపించ్చి।దాండిదుఃఖములవడంబ
రిహరించ్చె।నాండెఅంగంగనినామము॥౨॥పుమ్మడిసుఖములనైనరించ్చిమాకు।సమ్మతిసుఖములుజయమో
సంగి।యిం౧మ్ములఆనింగ్గడ్డిరయిదివా।నింమ్మకిరస్మిం[illegible]నామము॥౩॥ ❁ ॥

డి నాత్రి॥ పల్లవి॥ జాలిఁబొందీనిగజము సంసారమిది। లోలుండం గాకబాదు లోకము సహజము ॥——॥ నెరవు లన్నిజి
వుని దినెరవు లెల్లా దీవునిది। దారదప్పివిజ్ఞవిం గం దనకేల। కారణమాతండు దాంగార్యమాత్రదింత్తే। దూరుండై గెంప్టం
జూరక చూచు డి సుఖము॥ ౧॥ ప్రకృతి కాతు మదాను పరమాత్ముండాతండు। తరవికలైము తియం దనకేల। సకలము
నాతండు సత్తామాత్రముదాను। ప్రాకటింగారకవ్యాకరుండ్డుడి సుఖము॥ ౨॥ సేవించుం దనరుంగద్దు శ్రీవేంకటధీరుం
డాతండు। ద్రావతింగమ్మ {పుంబాధితనకేల। శ్రీవిభుండాతండు దాను చేతనమాత్రమింత్తే। కేవలమాతని వాండ్తై గె
లుచు డి సుఖము॥ ౩॥ ❁ ॥ నాధ॥ పల్లవి॥ బావు బావు రంఘువని ప్రతాపమేమ నిచెప్పు। ప్టిష్టిని పిరువినిపాకే రవాకా
అ ౨౨౮ సులు ॥——॥ వాలినెత్తు పట్టి దనువాండిపడనిట్టినమ్ము। కూలిచెనెక్కమాడు నంగుంభకర్ణుని। యాలకాని మాయా
మృగమెమ్ములనె రకినం మ్ము। రావించె నుత్తరగావురము చ్చిగాడగులు॥ ౧॥ తోడికిదిమింద్లై తాపలుతుం
ట్టిదూపడాంకినమ్ము। జ డధిమ రుడేరాల జెలమి ంక్షించ్చె। యెడయ రక్షాకి కునియజ్ఞము గాచినమ్ము। అడ
రిరావణుని పూన్నాణము తిగంటెసెను॥ ౨॥ బెరకియె బాడ్డనుని విడికి పిలానియమ్ము। సురలభయము బాచి సూదికి
క్కైను। ఇరవై శ్రీవేంకటద్రిని దురామచంద్రుండవ్వై। పరగంగ నియమ్ము పగయెల్లనింగెను॥ ౩॥ ❁ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ పలు
మూరువాదమెల పంత్తమెమి వచ్చునికు। దలమొ ఘలమొ నాడించ్చు కొరయ్యా ॥——॥ ధరఘొండంజె యంబాలెతగు పుణ్య
ములు తెవా। హరిదా సుండయ్యెపుణ్యమం డ్లుదగ్గార। సురలు బ్రంహ్మడులును చూడంగానె బాడవ్వున। తిరమ్మైయున్నకాతె
లు సుకొరయ్యా॥ ౧॥ మూప్పుదాంకాసలిగెలు మఖిములు తెవా। శ్రీపతి దాసుతై యంత్త చెల్లదు గాక। చెపదిన మూత్రము నచెదు
తెనిపదవులు। యెవునెవ్వరున్నాకాయె రుంగరయ్యా॥ ౨॥ యెవలం గొలువం బాతె నెరద్ద రుడైవాలు తేరు। శ్రీవేంకటెపతి వతె
రక్షించురు గాక। కాపరమ్మెయెంగవనెం దంగారివరములకుంగా। కావించి పరుష చట్టి కెతచూచు కొరయ్యా॥ ౩॥ ❁ ॥

ముద్దువసన్తం॥పల్లవి॥నగుంబాధ్లకులొన్నైనడచుంగాక।అగపడిపరసుఖమండ్లంబొయియూనా॥——॥కడగేడిచొకచేతక
ష్టమే దినదినము।కుడిచిదివొకచేతంగిలి నవిల్లా।యెడయకతననిగ్గయెరంగనియూదిబొ।అడరిపారిమ బొమలవె
రింనినా॥౧॥బాడ్లనుండ్డిరాతిరిల్లాచొడవేమినేరంగండు।బొడ్డుచొడబినదూండభాగమెకొరు।కొడ్డిమాలినడ్డితనభూ
రముదిబారింప్చుండు।సుడ్డులైనహరిభక్తి బొదింప్చినా॥౨॥అనుభవించ్చేదినిచ్చునంగ్గనలమాంసమే।అనిరమురియు ం
బొయ్యేవాబారముతే।తనివొకమనసులొతనవెట్టిగానండు।ఘనుండు(శ్రీ)వెంకటదిరుంగానంబొయ్యూనా॥౩॥✺
దేవగాంధారి॥పల్లవి॥ధర్మాధర్మములాలదేవములాల।నిర్మితమాతండికాని నే నెదిగానెఱంగా ॥——॥పుట్టించ్చే
దివాండుహరిపుట్టిడివాండనే ను।నెట్టనను న్నపనులునేనెఱంగ।వెట్టివాండనే నింత్తే విష్ణుండునాకలికే।చుట్టినడుమం
త్రాలసుడ్డులూనెఱంగా॥ ౧॥లొకముదేవునిమాయలొన్నైనవాండనేను।చేకొ నికర్మములలొచెంతవేరం
గనాకిరిమాత్రమునేను సర్వేశ్లుండాతండు।దాకొనినెందలంచెదితలం పూనెఱంగల॥౨॥అంత్తరా
త్మయాతండు ఆతనిబండ్లజీవుండ।పంత్తానానాలొపలిభావమెరంగ।యింత్తయు(శ్రీ)వేంకటేశ్వుండిమువండ్డివా
ండనేను।చెంత్తలనానండ్లమిడిచెప్పునెమిూనెఱంగా॥౩॥✺॥శంకరాభరణం॥పల్లవి॥ప్రట్టివిసుకనింకంబనితె
డు।గుడ్డుడివిసితెసుల గులలూ॥——॥అలరింప్చితె నంత్తాహొయమె।ఇలిభాగములు సుజ్ఞానికి।
మెలుడెలు సుకొనిమెచ్చుడమండ్లు।నాలికెంగడచితెనరకములూ॥౧॥యెంచ్చుచూచితె నింత్తానెరవే।బొ
ంచ్చుప్రపంచ్చము పుణ్యునికి।డించ్చుకదిరిగితింమ్మదాలంన్నియు।అంచ్చులవెఝ్ఝల అలమదలూ॥౨॥
పట్టినదెల్లా(బ్ర)ంహ్మానండ్లమె।గట్టిగరిగగతునికినీ।యిట్టె(శ్రీ)వేంకటేశు కరుణనింక।పుట్టినప్పు
డెభాగ్యములూ॥౩॥ ✺ ॥——॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ అన్నిటనేరుపరి హనుమంతుండు। పిన్ననాండే రవినంటె పెద్ద హనుమంతుండు॥—॥ ముద్దిన
ప్రతాపపు రాముని కిన్నలలోన। అద్దబిరుదు బంటు శ్రీ హనుమంతుండు। చద్దిరానుండినయట్టి సుగ్రీవు ప్రధానులలో
గద్దియైనలావరి బాంక్త హనుమంతుండు॥ ౧॥ వదలకకూడినట్టి వనచరబలములోన నడెయికొంగవిరుండు హనుమం
తుండు। చెదరకకుంభకర్ణుని చేతి శూలము౦ ద్దరిలోన దరాన విరిచె భీషణ హనుమంతుండు॥ ౨॥ త్రిజగములో పలద్దేవతా
సంఘములోన। ఋజునిపద్దిన నిల్చె హనుమంతుండు। విజయనగరాన శ్రీ వేంకటపతికి శివకరుండై। భుజబలుండై యున్నా
ండిప్పుడు హనుమంతుండు॥ ౩॥—శ్రీ—॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ వివరించుకొని వాళ్ళి వెట్టితనమింతే కాక। తవిలి రెండ్డికి గురి తామే
అ ౧౧ క్రాగా॥—॥ కడుం బాపకర్మాన సుంగలిగినట్టి బలిమిని నడుమంటు నెట్టి కర్మమునకు లేదా। అడరినరకలోకమం ద్దుగలిగిన
ఐ ఘే। కడు మంచి ప్పగ్గలో కమ్మునకు లేదా॥ ౧॥ తప్పరబంధములనుత గిలించ్చె కారికే। ముప్పిరిం గొనెడి మో
క్షమునకు లేదా। కప్పియ ద్దిరకల్లలాడం గలిగిననాలికే। దప్పిదిర శ్రీహరి కిండ లంచంగ లేదా॥ ౨॥ పంచ్చు
కొన్నవిషయాలబారిం జిక్కెజివుండు। అంచ్చెల వైరాగ్యమునం ద్దలేండా। పంచ్చల నరులవెంట్టం బారాడించ్చెమనసు।
కాంచ్చ శ్రీ వేంకటపతి నం గొలిపించ్చ లేదా॥ ౩॥—శ్రీ—॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ తలంచినప్పుడు వచ్చు దయయెప్పుడూండలం
చు। కలిగిన బంధువుండు కమలారమణుండే॥—॥ ఆతుమలోననే వుండ్డు అన్నిదం బాయనివాండు। యీతల నాతల్లం
డానేయేమైనానిచ్చు। చేతిలోంజేకొకర్మాలు చెడనియ్యండెన్నండును। ఆతురబంద్ధువుండు హరియొక్కండే॥ ౧॥ నిచ్చలు
విండ్డులు వేడ్డునెలంతలనే డం గూచున్న। ముచ్చి తింగి కప్పంగా కలెండై నాండెచ్చు। మెచ్చునెమిదికి నైనా యిచ్చిన విగ్గైకొ
ను। ముచ్చ ప్రైన బంధువుండు ముకుందుండే॥ ౨॥ తోడునీడై వచ్చుమరి కాడితనము సేయించ్చు। వాడికొంబంచ్చెం ద్రియా
లంబం ప్పు సేయించ్చు। వేడెపు సంసారమునా మించ్చిననిద్రదెలుపు। వేడుకబంధువుండు శ్రీవేంకటపతియే॥ ౩॥—శ్రీ—॥

వసంతవరాళి ॥ పల్లవి ॥ నారాయణుడు ఇతండు నేగుణాల మింగుఱ్ఱనాన రాముడు మ్మంగా నిని ॥ — ॥ తలంచినచా
దను తానేవున్నాండు । వేసను వాగిక్కైవస్రమె పుడు । గాలచేను మూండహుగుల జగమెల్లాను । తొలిచినషారిం జేకొనదు
ండ్లునా ॥ ౧ ॥ యెక్కడం బలినాని మనిపారి । మోక్షినమర్నింఛ్చు వమును ముగను । రక్షసుల నణంచిరక్షించ్చు జగము
లు । జిక్షనినంబిన్నసం డిరమ్ముగా నిలండా ॥ ౨ ॥ చుంచినయండెల్లచాంపును రూపము । వాలికం బాగడినపుండ్లు
నేడచనును । ఇసోచినశ్రీవేంకటపతుండియితండదా । చేచేతం బూజింపు శివలు గానండా ॥ ౩ ॥ -శ్రీ- ॥ సాళంగ్గనాంద ॥
పల్లవి ॥ హనుమంతుండికిగా విండ్డుండు । సమ్మరించ్చి ముద్దుగా విండ్డుండూ ॥ — ॥ బిడ్డపాలు లట్టొం డిరిగి
విధులం । గాడ్డినుద్దుగా విండ్డుండు । పట్టినకాళలు పైపైంజ్జుంపుచు । రుట్టిందూండ్లుగాగా విండ్డుండు ॥ ౧ ॥
చెలుపుంగా కత్తానిడిగా ంతలతొ । కాలకాలమనిగా విండ్డుండు । వలచిన పాలువారలు వద్దుచు । కు
౧కెనబ్బిగా విండ్డుండు ॥ ౨ ॥ బారలుచాంపుచుం బడ్డంగనింత్తులం । గూరి మింగూడిగా విండ్డుండూ ।
చేరిజవ్వనుల శ్రీవేంకటద్రిపై । గారంజేనకికిగా విండ్డుండూ ॥ ౩ ॥ -శ్రీ- ॥ సాళంగ్గనాంద ॥ పల్లవి ॥ అంజ్జనాతనయు
ండైనహనుమంత్తుండూ । రంజ్జితపుమతంగ్గపర్వతహనుమంత్తుండూ ॥ — ॥ రాకాసుల నెల్లాంగాడ్డిరా
వణుని భంగ్గపెడ్డి । ఆకాసము మోచెనదె హనుమంత్తుండూ । చేకొని యుంగ్గరమిచ్చి సీతకు శిమము చెప్పి ।
భీకరప్రతాపపుపెద్దహనుమంత్తుండూ ॥ ౧ ॥ రాముని మెప్పించ్చి మద్యరాతిరి సంజివిదెచ్చి । ఆముకొనియు
న్నాండు హనుమంత్తుండూ । స్వామికార్యమునకె సరించెరుపద్దవాండు । ప్రేమముతొంబూజగొనిం బెద్దహ
నుమంత్తుండూ ॥ ౨ ॥ ఉదయాస్త శైలముల కొక్కజంగ్గగాంజాంచి । అదె సూర్యుతొంజదివె హనుమంత్తుండు ।
చెడు శ్రీవేంకటేశ్వరు చిన్న దైరామజ హానం । బెదవులుగదలించ్చిం బెద్దహనుమంత్తుండూ ॥ ౩ ॥ -శ్రీ- ॥

సాళంగ్గనాట॥పల్లవి॥అవధారుదేవమహారిపులరామ।వివిధమ్మైనిబన్ధ్దువేలయుచున్నాండు॥——॥ఆదికలశాపుర
ముపానుమన్త్తిరాయండు।కదనములోనరక్కసులంగొట్ట్టి।యెదుదనిండ్దశిలోననెరాంగ్గవిరుండ్ది।కొదలేకప్రతాపి
ంచికొలువైవున్నాండు॥౧॥చల్లనివనాలనీడసాగుడుంగొండ్దలోన।వల్లెగావేసుకొన్నవాలముతోడ।పల్లదానవలకి
లుపన్త్తముననెత్తుకొని।కొల్లునమండ్దపముతోంగొలువైవున్నాండు॥౨॥పెక్కపండ్లగొలలువిడిశిదంబద్దుకొని।
చక్కంగాంబెరిగిపడ్డజంగ్గచాంచి।యిక్కువశ్రీవేంక్కటాద్రినిరవైనసపిరి।గుక్కకనిష్టభక్తింగొలువైవున్నాండు॥౩॥
మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥రెక్కలకొండ్దవలెమీరినబ్రహ్మాండ్దమువలె।వెక్కసమ్మైనతిరుపైవెలశినీడెవ్వండు॥——॥బిటుబిటుం
అ ౨౨ డిరిగిడిపినబండ్డికండ్లతో।గుటుత్తైనపడగెలగుంప్పులతో।తటితాధరనోగ్రక్కడలంగడలేనుతిరు।మెఱుశివిధివిధు
లమించియ్యైనడివుండు ॥౧॥ధగధగమనునాయుధపుమెఱుంగులతోడ। జిగిమించ్చుంబగ్గములచెరు
లతో।పగదుర్గ్గాకాసుల ఖంబాశినడెతిరు।నిగ్గిడినలుదిక్కులనిదుచూపిడివ ండూ॥౨॥ఘనాఘనామని
యెడిగండ్దలరవముతోడ।ప్రణుతినలమిళమంగ్గపంత్తాలతోడ।రణాంములుగెలిచిమరలెనడెతిరుతిరు।గనాయతి
కెక్కినుశ్రీవేంక్కటగిరిడివుండూ॥౩॥ ॥దేసాళం॥పల్లవి॥ఇంద్దిరయుండానుంగూడియుద్దివరాలొసగుతా।సం
ద్దడించిదిక్కులెల్లాసాధించినిడివొ॥——॥వేదములెగుట్టములువిష్ణునిరథమునరు।వాదపుశాస్త్త్రములెతిత్రపుంబగ్గా
లు।వాదగుపంచ్చభూతాలేపరగుబండ్దికండ్లు।ఆడిగానిమనోవిధులండ్దునెంగినిడివొ॥౧॥జీవులెల్లానార
థులుశ్రీనిభునితేరునను।కావించ్చునెజ్ఞాలుపడిగలగుంప్పులు।భావించ్చుందనప్రకృతిపద్దపుసింహాసనము।వివే
లుసంప్పదలతోడవెలశినిండిడివొ॥౨॥చంద్దూరునండురవియునుసరుసంబ్బైండికుండ్దలు।చెండ్డినపుణ్యాలుముచెల్లశింగ్గా
రాలు।అండ్దపుశ్రీవేంక్కటేశ్వరుండలమేల్మంగ్గయుండాను।కొండ్దవలమేంయయుచుఁరునింబ్బినిడివొ॥౩॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ విన్నపము వినుకేలి విగినంత్తాను। మన్నించు రక్షించు నిను మిగుల మోళ్ళునము॥ — ॥ నివంక్యనేరమిగ
ద్దానె నెఅపరాధిని। దేవనిజడుండంగా నాతెలుసుకొను। వావాత మిాగురుండాడె వాక్యముని యాధినము। పావ
నమైన నీపలుకెల్లా సత్యము॥౧॥ మంచ్చితనమల్లా నీది మాయదారి వాండ నేను। చంచ్చులుండంగ నరవి వారించ్చుకొ
ను। అంచ్చులని దాసుని ఆనతియమోఘము। యెంచ్చని విచ్చిన వరమెండ్డు రంక్షె బలువు॥౨॥ కరుణ కొల్లా నీసొమ్ము
కతినచిత్తము నాది। నరుండంగ నరఅజ్ఞియ రసుకొను। పరగమాజ నరుని ప్రతిజ్ఞయని పంపు। నిరతి శ్రీవెంక్కటప
నిపంత్తము సత్తము॥౩॥ ❁ ॥రామక్రియ॥ పల్లవి॥ మోక్కరయ్య అన్నిటికి మూలమితండు। చుక్కలు మోలపూ
సత్తైసొంపు మీారి నితండు॥ — ॥ఆదికలశాపురపానుమంత్తుండు। వుదయార్క్య ఘలమని వొగ్గుచున్నాండూ।
వుడుదు బాలక్రీడనుబ్బ ... చున్నాండు। మదించ్చి రాముని బంటై మలయుచు ... న్నాండు॥౧॥ జలనిధి కొరజం
గవాంచుగున్నాండు। యు ... లంబ్రు తాపము సంజేయిత్తురున్నాండు। బలునా ... లమల్లచ్చి వద్దురున్నాండు।
వెలయరంగంగిలుగ గండ్డు వెసురున్నాండు॥౨॥ సరుగ లంకల్లరాజ్యము సాదించ్చినాండు। అరిదె నితరు శ్రీమఘండ్డిం
చినాండు। నిరతి శ్రీవెంక్కటాద్రి నిలయునికి పరగి నశివలనుంబ్రు బలుచున్నాండు॥౩॥ ❁ ॥ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥
అక్కలాలచూడుండుండ్దురునూ। నిక్కివారవద్దినెండు గృప్పుండూ॥ — ॥ ఆనవాలవుడ్డ అడుగులవుడ్డి। పానక
పుముడ్డ బలిమినె। ఆనుకకాలలనండ్డియండ్డికొడ్డి। తె నివుడ్డి గొడ్డిడి వరికి సుతుండూ॥౧॥ మెరుగు వుడ్డి మం
చ్చిపిరినన్నెత్తిన వుడ్డి। సరివెన్న వుడ్డి చక్కెర వుడ్డి। విరవుతాం గొడ్డి నెసబాలులతొ। ఖరుగు వుడ్డి గండ్డిసొంచ్చి
రాముండూ॥౨॥ మచ్చవ నలమెలుమంగ్గ గంగూడి నెండు। చొక్కి శ్రీవెంక్కటపు రాండు విధులా। నిక్కి వుడ్డి ల్లా
నింద్దాంగొడ్డి వుడ్డి। చక్కిలాలు గొడ్డి జగతి కొండూ॥౩॥ ❁ ॥

డెనాథం॥ పల్లవి॥ పచ్చిడిరుచును ఝల్లపండ్లగాయను। గచ్చులసుగాత్రెతలుకాంగిరించిపట్టంగా॥——। పీతాంబరము
మీఁదవేడ్డశిరిభుము మీఁద। నెత్తిపాలచారతెల్ల నిండ్లనడిమా। జలధిగాత్రెతలవుఝ్ఝసారెంగాలత్తిఁ కొట్టిచేతులుచాం
చాఁగగించ్చిచిమ్మి రెంగంగాలను॥౧॥ నాఁశిడినామ్ములమీఁదనాఁయుగపృచేష్టలప్లైపెరుగులుమీఁగడలుపెరుకొనెనూ।
ఆసుడుగవిధులను ఆండ్లశివుల్లుగొడ్డి। దొరతనములతోడదొమ్మిశేయంగాను॥౨॥ పూని శ్రీవేంకటేశుపైపొండ్లెలమె
లుమంగ్గపైపైతినెలునుంజక్కెరలుండెడ్డిగడ్డెను। నానావిధములననడుమనుడ్డుగొడ్డి। ఆనందానానాగగించ్చిఅలరుచు
ండ్డంగను॥౩॥ ॥ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ విండెవిండెకూచున్నాండు వీడు కతలగద్దెమీఁద। వాండిప్రతాపము తోడివరదాన
ఆ ౨౨౭ సింహ్వాము॥——॥ అరయంబ్రంహ్లాదుని ఆపదోద్ధారసింహ్వాము। గిరవైయుండ్డిరసను క్రీడాసింహ్వాము। నిరతిసుర
లభయనివారణాసింహ్వా ముసరిహిరణ్యకశిపుసంహ్వారసింహ్వాము॥౧॥ ఇ ద్దివిశ్వమునవనెలికైనసింహ్వా
ము। గద్దెగశిరసోగతులం గాచెసింహ్వాము। దిగ్గయ్యెవేదాలలోనితరవెందుసిం హ్వాము। నెద్దుకొనినడుశితని
వారణాసింహ్వాము॥౨॥ అంబ్బులమూండుమూర్తులకలభారమైనసింహ్వాము। పంబ్బులమునులభాగ్యఫలసింహ్వాము।
పాంబ్బిశ్రీవేంకటాద్రిభూషణమైనసింహ్వాము। చెంబ్బులలక్ష్మీబలపుశ్రీనారసింహ్వాము॥౩॥ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ సర్వ
సులభుండితండుసర్వేశ్వరుండు। గర్వము బాశితేనుంలనవచ్చునితండు॥——॥ చింత్తవెల్లాను డిగితే శ్రీపతి యుండ్డెవుండ్డు।
మంత్త్రానానుండ్డితేను మరినాతండే। పంత్తపువుబ్బుమానితే పరమాత్ముండుడొడ్డాను। వింత్తలుడలంచసుండ్డెవిశ్వరూపమే
॥౧॥ వేదకర్మ్మాలుడాశితే విష్ణుని సాన్నిధ్యమబ్బు। కదునాసలొల్లకసుండ్డికలండాతండు। వలడలోమ్ముకొనకసుండ్డెవుపెంద్రుండు
రక్షించ్చు। పాడింబడకసుండ్డెనే పూర్ణ్ణభావమలరు॥౨॥ ఇతరమెరంగకసుండ్డెనిండ్డిరానాథుండుమెచ్చు। సతిబారింబడక
ుండ్డెజ్జండ్డానాత్తండు। మీఁతవులుగొరకసుండ్డెనేడు దశ్రీపతినిల్చు। జితేంద్రియవ్రతముండ్డెశ్రీవేంకటేశుండు॥౩॥ ॥

నాడి॥ పల్లవి॥ నానాదిక్కింబరిగిని నరసింహ్వ్రము। ఆనకవరము లిచ్చీనిల భవపు సింహ్వము॥—॥ వండి ప్రతాపము
తోడ విభవాలు మెరయుచు। మూండు మూర్తుగలార్త్త ఫైనము ఖ్ని సింహ్వము। వాండి వెలండి కొరల తోవడినసు
రంజక్కాడి॥ తిండెడి మీసాల తోడి దివడివ సింహ్వము॥౧॥ సరుస శంఖుచక్రాది సకలాయుధాలు వడ్జి। పరబ్రంహ్మమే తాన్నైన
పదు సింహ్వము। వరుసంగాలు వులుడివతలెల్లాం జియంగాను। తిరమైన శ్రీపతోడి దివ్వ సింహ్వము॥౨॥ కెలి సింహ్వసన
ముపై కిరిదము ధరియించ్చి। చాలు వెయి చేతుల కొలంచ్చున సింహ్వము। పాలించ్చి ప్రంహ్లాదుని భక్తుల పాలిడికెలు। వెలు
పైతా సతితో శ్రీవెంకటద్రి సింహ్వము॥౩॥ ✿ ॥మాళవి॥ పల్లవి॥ యెండ్డం జూచినా నివెఇడి వాని ప్రతాపము। నండ్లర
ధరుండ నికపనమో నారసింహ్వ॥—॥ అచ్చుల ప్రబ్రంహ్మాండమడిని కంబెడ్డగుహా। చెచ్చెరన పెబలాద్రి సింహ్వసనము
అచ్చుదంగన కద్దైత్యుండా హరంపు మెగము। విచ్చునవిడిం జెలంగు విజయనార సింహ్వ॥౧॥ జలధు కెడును ని
కుజలకపు మడుగులు। అలరి భూమెల్లా విహారండెశము। కెలన కెలుం బగళ్ల కింద్ది మీండి కెప్పులు। వెలయ
ంగ విహారించ్చు విజయనారసింహ్వ॥౨॥ చక్కడి శ్రీమహాదేవి జంద్దైన ఆండు సింహ్వము। నిక్కపు దేవతలెల్లా నిబిల్లలూ।
యెక్కన్నై శ్రీవెంకటద్రి నిన్నిద భాగించ్చెను। వెక్తసమ్మె మమ్మెలుకొ విజయనారసింహ్వ॥౩॥ ✿ ॥శ్రీ రాగం॥ పల్లవి॥ శరను
వెండెద యజ్ఞసంభవరామ। అరలి రక్షించ్చు మమ్ము నయోధ్యారామా॥—॥ ధారునకౌండశరథతనయ రామా।
చెరినయ హల్యను రక్షించ్చిన రామ। వారిధి బంధన కపివల్లభ రామ। తారక బ్రంహ్మామైన సీతాపతి రామా॥౧॥
ఆదిత్యకులాంబుధిమ్మ గాంక్త రామ। హర కొదండ భంజనము చేసిన రామ। వద శాస్త్ర పురాణ వినుత రామ।
ఆదిగొన్న తాదకా సంపహ్ర రామా॥౨॥ రావణయని భంజించ్చిన రాఘవ రామ। వావిరి విభీషణ కొనరద రామా। శ్రీ
వనల మ్మేల్మంగతో శ్రీవెంకటపతి ఉండవై। యూవల దాసులనెల్లా నెలిన జ్జి రామా॥౩॥ ✿ ॥

సామన్తం ॥ పల్లవి ॥ ముండ్లరంగలదని మోసపోతినిదే । యిండ్లనెత్తుడిపదమ్మెక్కితినం ॥——॥ కాయముమో
చితిఘుడనగడించ్చితి । చెయూరంబుకొన్నముక్కితితినా । పాయముగ్రైకొండ్లి పలుకుచువెరెంగితి । కొంతుండగిన
విలరొలితినా ॥౧॥ నిదురమెల్క నితినిక్కలగండ్లెని । హృదయపు విజ్ఞానమెఱింగితినా । పడువులుబదిదితిజపములు
కోరితి । మదిచంచ్చులములు మానితినా ॥౨॥ అండ్లరింగొలిచితినన్నియుంజూచితి । నెండ్లనైనమెతెఱింగితినా । కం
డ్లవత్రావెంక్కదపత్రినివే । చెండ్లికాచితివిచెడరితినా ॥౩॥ ✿ ॥ శంక్కరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ సెతురవన్నావాత్రారామ
చంద్రే దాదాతలక్ష్మ నిండడితగురామచంద్ర ॥——॥ చెలువపురింగ్గరాల త్రారామచంద్రని । కెలవులనప్పు
లిగారి త్రారామచంద్ర । చెలంగిచెక్కలంగళత్రారామచంద్ర । మోలచెమోహానము నిమోముననరామచం
ద్రా ॥౧॥ చిక్కనిముఱిపి ములత్రారామచంద్ర । చిక్కతెడుపిడ్డకొప్పు త్రారామచంద్ర । చిక్కనిచె
మడనుండ త్రారామ చంద్ర । చూక్కచునన్ననిమినిజాంప్పు రామచంద్రా ॥౨॥ చెవడిరినరిగ్గలత్రారామ
చంద్ర । త్రావెంక్కదద్రిమీందిత్రారామచంద్ర । యూపలదాసరిపల్లెనిరపుకొనిమీ । నేపనులనుండమ్ము నెకే
త్రారామచంద్రా ॥౩॥ ✿ ॥ దేవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ యెండ్లనైనామీరంబాత్తేవప్పుడెకెంబపిగాడు । యెంద్ర
రిలాండనకాలండెంచ్చుకొనపతేను ॥——॥ మంచ్చితనమెవతె మాటలాడియప్పుడెల్లా । కొంచ్చికొంచ్చియుండ్డ
వతెకాపవెరా । వంచ్చునయెప్పుడూవతెవరు సఘనులంగండ్లె । చంచ్చులము మానవతెసత్రమడెబారి ॥౧॥
భ్రమయకుండ్రంగవతెపడంతులంగండ్లెను । తమకించ్చుకుండ్లవేతన్నండెడ్లితే । సుముఖుండ్లైయుండ్లవతెచూచి
నవారికెసెల్ల । అమరియుండ్డగవతెన్నిదినుడెబారి ॥౨॥ శ్రీవరిమ్మెయుండ్డవతెఘనపున్నాములకెల్ల । దైవమునమ్మంగవ
తెతనసత్రికే । యీవలత్రావెంక్కదిరుండితనికిశరణాగి । భావించ్చిబ్రతుకవతెసన్నిపడిదెబారి ॥౩॥ ✿ ॥

మలహరి॥ పల్లవి॥ సర్వేశ్వరా నీకు శరణుచొచ్చితిమిదె। వుర్వికాననేమి యెంచ్చేవుపమలేమున్నవి॥—॥ వెలయనేమిది
క్రైనావెఱవకుండ్డినంట్లె। యెలమి ధైర్యగ్రముని విధ్యుక్తళెదు। బలిమిచూపిదనెపట్టె నన్నైనానంట్లె। చెలంగి నీవెలాదివెత
నొత్తరుండవు॥౧॥ జగము లోపలనె నెచ్చరిక్రైవుండ్డినంట్లె। అగపడి బుద్ధి నిదియ్యకళెదు। పగదు సంసారముట్రమవిడిచె
నంట్లె। మగబిమిగలని వృమ్మాయా నంథుండవు॥౨॥ కేవలమీవు దొట్టగును గెలిచివుండ్డినంట్లె। ఆవేళ నీవు ముక్తియ్య
కళెదు। శ్రీవేంకటపతి శ్రీరని కొచెకొనుకిట్టెనంట్లె। లావు సంపదలు నీవులక్ష్మీనాథుండవు॥౩॥ ✿ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥
ఆతండె యన్నియు నిచ్చు సడ్డిగినవల్లానను। చేతులు నెవులుండ్డంగ లనాచింత్తించ్చరు వరిని॥—॥ వతెనంట్లె సంపద
లు పట్టైయులమదంబెదొట్టె। అలశివాలపనంట్లెను అండ్డనెవుండ్డు। తలంచిగుంగ్గదర నీతరితిపులంబెక్కె। తలంచరెండ్డు
సంబంధత్తృప్మైనహరిని॥ ౧॥ ఆసపడితేని నిత్తులు అన్నిగినచిగుతు గు। వాంచ తొనుండ్డనెతామెవత్తురొా
డ్డరి। బొసరించ్చియుండ్ల గూనిపొండ్డు। భ్రమలంబడి। పాపవున్నాండదెతమ పతియైనహరిని॥౨॥ గడ్డిగా
రాతిరెల్లాను కలయ్యైయుండ్డు జగము। పట్టుపగనైతెతమవాలనుండ్డును। బట్టబయలు పండ్డొరిచె ద్దిరుగాచి చేప
డ్డరు శ్రీవేంకటాద్రిపైనున్నహరిని॥౩॥ ✿ ॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ ఫైకొని చూడరొ వుట్లపండ్డుగనేండు। ఆకడ
గొల్లెతలకు నానందమునేండు॥—॥ ఆదికాలమున సంగ్రష్టుండవతరించ్చినయట్టి। ఆదిదశ్రీవనాబహాళాష్ట
మీయను। దావాతర్కోపొసనెస్త్రమగాడెనదు కియ। నొడించ్చువోరు కెల్లాజయంత్తియాయను॥౧॥
వసుదేవునిదేవకి నీమన్నించి కృష్ణుండె సంగిరి పల్లెపనెత్తించ్చుదయను। కొసరి యశోదానందగోపులకుంబు
త్రోత్సవమసము నన్నిచ్చిమించ్చె నన్నిదమిలాయను॥౨॥ తొడ్డి నరాకాసులతొడంగూడభువిమీద నడ్డి కంసుని మద
ముహాతమాయను। గడ్డడి శ్రీవేంకటపతియుండిడ్డెవిడులనెల్ల। జడ్డిగామె గఠియట్టి సంభ్రమములాయను॥౩॥ ✿॥

ఉపగాంధారి॥పల్లవి॥పాంకరికలకరు. గొడ్డదప్పులనేప రపరనవ్వుపచరించ్చేరు॥——॥కొప్పినద్దడిగావిం
ద్దూండంత్తలూ।తిడ్డరుగావసతిమగాలులు।పస్సింటన్నులద్దిప్పిగావిండ్డుండు।మెప్పలవాదాలమెప్పరింత్తులూ
॥౧॥వారవద్దింటాలువంచ్చిగావిండ్డుండు।గారగిరిరదిగాత్తితలు।చిరలంద్దినద్దిచేంప్పిగావిండ్డుండు।మెరతాం
గాప్పువంచ్చిమించ్చేరింత్తులూ॥౨॥కలకివెన్నారగించ్చిగావిండ్డుండు।తాలంగండాసిరుడాడ్డివాపు।కలసిను
ౘవింక్షదద్రుగావిండ్డుండు।అలమెరుమరినంగ్గనలూ॥౩॥✿॥శంకరాభరణం॥పల్లవి॥మదనజనకుని
రిమజ్జనచెరా।వడివెలుభాగములు పరగినది॥——॥వున్నతిచెడప్పొ షాలను వ్విధరుని మీంద।పన్నిదికా
లువలుచూరినది।ముష్టిదిము నులపూస్తములంగప్పురపు ధూళి।కన్నులపండ్డుగగాంగప్పినది॥౧॥కెసలు
గానలుపంక్షౘసతిచి భునిమీంద।వాసనతద్దుపునులుంగువడిరినది। భాసురపుంజంద్రుగావి
పద్దుదడ్డిరంతవెల్లా। ఆసలమొలంగడ్డంగానమరినది॥౨॥చెలరేంగి ఇమ్ము తెల్లౘవింక్షపి
వ్వురుమెన।నెలకొనికాంత్తులతానిండ్డినది।అలమెలుమంగ్గవురమంద్దనెలకొనియద్దిసలిగింగ్గుపారస
ముచల్లినది॥౩॥✿॥సాళంగ్గనాట॥పల్లవి॥చిరంపుదత్రమడిదిడుగులురాతినది।వ్వికానినిలువరాదుపార
కాడిక్వలకు॥——॥బండ్డిరంద్దరవమడిబంగ్గారుమెఱుంగులవె।కొండ్డవంద్దిరథమడిగాడసులవె।మెం
డ్డుగడివుండువిధిమెరకియెతించ్చివాండె।బండ్డుబండ్డెయసురలుపారకాదిక్కులకు॥౧॥గరుడద్ధ్వజమ
డిఘుంద్దరవములవె।కాకిడిముత్యాలకుచ్చులునవె।చిరుదుశంఖముమ్రోంతటెరయించ్చిదెవుండడె।పర
గదానవులెల్లంబారకాదిక్కులకు॥౨॥ముంగ్గిదబలములవెమోవలిటెరలవె।సంగ్గతింద్రుతాపమదె సాకారమ
ద్దిరుంగ్గరలమెలుమంగ్గంగూడితాౘెంక్షటిగుండు।భంగ్గపిద్దిదైతెయులు పారకాదిక్కులకు॥౩॥✿॥

ఆహిరిరాగం॥పల్లవి॥బాపు బాపు కృష్ణ బాలగోపాల మూర్తి నీ చేత దేవ గుణముల చెంగయ్యి యుండెను॥—॥పులివేషంబు
పూరి మఱ్ఱినమీద వేళ। కలకాలాచ్ఛిండి శ్రీభూమి శ్రీకము వళ్లెనుండ్డెను। అల శిరపు కరకపు అవధరించ్చే దివేళ। మొలచి సవెన్నెల మీ
లకయ్యియుండ్డెను॥౧॥ అంబ్బులందద్దుపుణ్యుంగు అవధరించ్చెదివేళ। యెంచ్చునజ్జనాద్రిపైయెనుగ్గైవుండ్డెను। మించ్చిన
పూరవములెల్లమెనన్నించ్చుకొన్నవేళ। మంచ్చిమంచ్చినక్షత్రమండ్డలమ్మైయుండ్డెను॥౨॥ పున్నతినలమేల్మంగ్గనురమునను
ంచ్చువేళ। పిన్ని దైపూబినద్దిసంప్పింగ్గవలెనుండ్డెను। వన్నె శ్రీవేంక్కటదేవుండు వరములిచ్చేదివేళ। తిన్ననైయుండ్డ శ్రీభాగ్గదేవ
తయ్యియుండ్డెను॥౩॥ ॥సామంతం॥పల్లవి॥ చెప్పరానిమహిమలశ్రీదేవుండితండు। కప్పికన్నులపండ్డుగగా ం
బాండ్డెరా॥—॥అద్దుమంగపురధానీయద్దేమిననలందంగా। పొద్దికడిపునిభావమూహించ్చితెను। మద్దులువిరిచిన
ద్దేమంచ్చిదాలక్రిష్ణునికి। మద్దులకాంత్తిమెనమలినద్దుండ్డె॥౧॥ అమరంద [illegible] ద్దుపుణ్యుంగు అవధరించ్చుం
గానుజమిలాంబానికితెల్ల [illegible] బడచ్చిచూడంగా। యమునానదినాంగెదానండ్డకుండి సుకొనంగ। యమునానడిన
లుపు అంద్దినయద్దుండ్డె॥౨॥ అంగ్గములశ్రీవేంక్కటధిపునకింత్తదను। రింగ్గ రించ్చినమ్ముతెల్లంజలకింగంగా। బంగ్గా
రపుదలమేల్మంగ్గనురానునుంచ్చంగా। బంగ్గారమమెననెల్లాంబరగినద్దుండ్డె॥౩॥ ॥పాడి॥పల్లవి॥ నెరనైతినింత్తే
కాంత నెనినన్నాళ్ళు। యెరిగిదిదాలించ్చినానిదిలొనిశ్చయము॥—॥నాకంగావిరిపాకరుచిన్నవముకికానిరు। వాకచ్చిని
నే ఆడవలెంగాక। యూకడనాకండ్డపిహి నునింక నిపుగాచెవా। శ్రీకాంత్తుండయింక నిచిత్తమింత్తేగాకా॥౧॥ నివ
ల్లబతుకలేక నెనికరిపెండెనం। వావిరినిన్నెకొసరవలెంగాకా। నివితరణగుణము నిలానేడాంచుకొనెవా। నావ
నావండ్డివారికింజూపవలెంగాకా॥౨॥ తల్లికినిముద్దు దాడికింగలదామరి। చెల్లుబడినివెడయకెయుదగా
కా। తాలై శ్రీవేంక్కటేశ్వరతూరినాలానునంన్నాండవు। చల్లంగానిచనవిచ్చిజరపుదగాకా॥౩॥ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ యెడ్డున్న నొనొనిచిత్తమెడు రాడనెవెఱతు। గడ్డిగాపహరిని మాయ కడ పంగరాదు॥——॥ నిప్పు పత్రితు
లంబూచి నేను సంసారినైయుండ్న్నా। అప్పు పున్నాసులంబూచదు వలె నయ్యైనండ్న్నా। హెచ్చిమోవి వచ్చితి నుంయెర్కడ
గాడపయండ్న్నా। ఇప్పుదనిన్నిలబుద్ధియెండ్న్నానెంగాననను॥౧॥ రమ్మలంబూబారపెరగర్భము నెంబెయంబాడు। పమ్మర
పుణ్యానులంబూచి మంచ్చిదండ్నాను। అమ్మగరిరెండ్లాంబూచి అంత్యలాసండ్లె హంత్తు। నిమ్మలముయ్యున బుద్ధినెనెండ్న్నా
ంగానను॥౨॥ వారకాంతలంబూచి వారి వెండ్లాండగులాదు। తిరి కాంత్తదప్పు వాయితిరుగుడును। నెరిశి శ్రీవేంకటపతిని
వెనన్నంగాచితిని। యారీతిండెరినబుద్ధియెండ్నానెంగాననను॥౩॥ ❀ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ శ్రీపతియంతండు ండ్దంగాం
ఆ ౧౧౦ భిక్షినవారినమ్ముదు। తిపనిమీసాలమీందిత్తేనేనాకుడ సుండ్డి॥——॥ తలంచినంత్తదవాని ధైవమెడుదంగలండా। కొ
లువనిరనియద్దిగరతి కానిఇలనరులంగాలుచుపెండ్లాకాకలు వెరిబలు కాక్కరల వెండ్లంబారాడుద
సుండ్డి॥౧॥ కరసన్నమాత్ర ముననకలవరము లిచ్చు। నిరతి మరచినద్దనెంమె కాని। పారినితరం పాయానంబార
లుదగాజుంబూసగరిమమూనెరవండ్లంగడ్దు కాండ్దాసుండ్డి॥౨॥ చేతమొక్కితేంజలు శ్రీవేంకటపతి రుండు గాచు। కాత
రానరి విచ్చునిపడమె కాని। యాత్రలనిడిమానిమరన్నిపుణ్యాలు కరినా। రితినడవింగారినార్త్తవెన్నెలసుండ్డి॥౩॥ ❀ ॥ బౌళి॥
పల్లవి॥ కాలందిపుణ్యపాపాలెకొంగ్గు కర్మములు వెన్లా విలడెంచ్చిచేరమూడవిగిరమెరారా॥——॥ జననాలు మరణాలు
సంసారభాగములును। అనిలమును భూమిమీందనగ్గువలు। కొనెవారుండినెవారు కూడికూడిమూంకతై। దినసంత్తలె
క్కనిడిపిహులాలరారా॥౧॥ అంగ్గనల వలపులు అంగ్గళ్లు వెద్దిరడి। వెంగ్గదవయసుల నెచింత్తలకిండ్లా। సంగ్గతింగాయమనె
సంచ్చులనించుకాండ్దము। చెంగ్గిపారాడు మనరు జీవులాలరారా॥౨॥ లంప్పుదలు సంపదలులలి నంబ్బారాసులాయ।
ఇంప్పులమంచ్చితలలకెత్తు కాకా। దింపుపఇండ్లల్లా ననెత్తిరిగి శ్రీవేంకటపతి। పంప్పున లాభముచేరప్రాణులాలరారా॥౩॥

ముఖారి॥పల్లవి॥దైవమౌదైవమా నన్ను దయం జూడం దగదా॥ నీవెట్టి వాండవైతే నీవు వెట్టివా॥——॥చవిగాం జెప్పెనె శ్రుతి
ల్లావన్నంబాలనుచు నేను॥ భువిం దాక్షిణ్యమూర్తి పుట్టినందాను। యివలం గడుపుణ్యాన పిఱంగ పెత్తాతాంగూడ పుత్రాదిద్ధి
రినన్నేరంగను నిన్నేరింగనా॥౧॥ వెరగిందాప పురుషోత్తము ముందరగా నేను। వెగడౌలింపుడమ్మై తినె సరకొండ్లా। వగపునా నగ
వునువడిసుక్కషే కమంట్లా। తగుల్తైనవాండని పై తలంపు నాకున్నదా॥౨॥ మతిభ్రమతిం గాంత్తమన్ననా కురాజ్యమని।
సతులం గన్న సుతాలం గన్న సంసార నైతి। గతిం ఛైతన్యంకడేరికావితివింత్రపిఅసి। యితరం డనింత్తనిక నెమిబాంతి నేను
॥౩॥ —॥ ప్రకెస్త॥పల్లవి॥ పంచి నినునేరంగనియలమటలింత్తేశాయ॥ శేరం గాండ్లనిదినికి సృష్టికావవే॥——॥ పాట్టుతిప్ప
స్తనయుకాత్తి సుక్షేత్రము వెల్లాంబేరి। యిఛ్చంగా విబిడి సురలిండ్లరిని। గచ్చులం బుక్కాయముడింగమ్మ బిజస్సములకే। వచ్చి
త్రిపురసాధనము పక్షి నెం దూంగానను॥౧॥ వెదకితి భూమువెల్ల విర్భురత్తే స్తి ండాయం దాచ డివితింబు
స్తకాలు సారె సారెకు। తుదన నుమానము నడామ్మినికలుడెల్లంగా। ముడి బెత్తానిం త్రికాని ముందర నిమిరాంగానను
॥౨॥ చింత్తతెల్లను డిగితి తెంత్తవెంకటపట్టరినిన్ను। చింత్తేకరంకాని వెలిపితిని। చెంత్తలనినా యెదాం కారిక్తి కమ్మనముల వద్ది
సంత్తులు నైరితింగా నిండగా నన్నేతిని॥౩॥ —॥మూరవిగాళ॥పల్లవి॥ విరు నాగనై నేమ్ము గూడె నివెన్ను నన్నెలితివి। యూర
రకార్తి మూర్త్తి నిండగా గమనకె॥——॥ కవలాత్సనివ సంత్తకల్యాణాగు నందనిధిని॥ అమితడుస్సగారం బిసన్నిద
నీను॥ అనురంగపుతంత్రుండవదు నిన్ననెంచ్చితెను। తనిని నించ్చు కంత్తాపుతంత్రుండ నేంగాను॥౧॥ దేవ నీవైతే
సర్వదేవరత్తకుండవు నే। జీవుండనింద్రియాలం బెంచ్చి పెండ నను। ఆవలబ్రహ్మాండాలకన్ని యంబాడవు నీవు। భావి
ంచ్చునె నన్ను వైపంగిడి వాండను॥౨॥ నానార్థసంపన్నుండవు నా వల్ల నేమి గండ్లవి। అనుగనాయ యంత్తయ్యాగమి వైపా
ంమ వ్యా। త్రాననిధనిని నైతే తెవెంకటపత్రి పతివి। దీనుండనేకండ నేను ద్రిక్షించ్చి కావితివి॥౩॥ —॥

ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ వెఱ్ఱిజెలిగి క్రొంకవి వెసంబ్జు దుష్కాన్నద్దు॥ యిట్టిదిముఖ్యభాగములనేనసిమూ॥ —— ॥ ముఖరికిదిపాము
మోహపుమూలలచిగ్గువడక॥ కారింబరిమతములుపూసిము॥ పరగపునుకతలపావనము శ్రీలేమంద్దానిరతితొడడినము
నిదముంచ్చెము॥ ౧॥ పుర్గ్గదపంచ్చేంద్రియపుపుద్దునుద్దియంద్దరిలా॥ మోక్షించ్చుకడారలమ్మెమురిసిము॥ అర్గ్గనజ్ఞా
నమనే అంధకారమునన్నుండ్డి॥ డిక్కులనెదిరివారిండెవిపిమూ॥ ౨॥ డినసంసారమెమారుడివుండనికాలుదుఠివేను
కానిఘనముక్తివెదకెను॥ యినవేకట్టవెంకటపతిమ మ్ముంగానవంగాను॥ తనికితొల్లిదిపాదుదలంచెమూ॥ ౩॥ ॥
రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యింకానోడ్డైవమాయ లవెఱ్ఱిదప్పించ్చెవు॥ కాంక్షితెంచ్చిముడిగొండ్రిసెబుచెకాదా॥
అ ౨౧ ——॥ పైకానిదాసులుప్రంహ్లాదులంగాల్పుమని॥ లోకులంగాచ్చితివారులెలానప్పరా॥ కాకబాకియుండ్రవెత్తి
కాక్కెరాలవెంద్దంబాతి॥ ఆకడపురుషార్థమునంద్దినాజివుండు॥ ౧॥ వుంమ్మడింగర్మఫలమ్ముఖాల్లపు
నివబిండిక్కి॥ నమ్మికచేయి చాంచితెనప్పుదాఅది॥ కమ్మిరిసుండ్డంగామోరాల తీసవెద్దంబాతి॥ సమ్మతినింద్ద
రిలోనజ్ఞానానాజివుండు॥ ౨॥ సారెకుమాయాప్రపంచ్చమునకులోనుగాకనారులకులోనైతినప్పరావారు॥ యీ
రితి శ్రీవెంకటపతి ఇన్నిదనికిరంగాని॥ కూరవండ్డికసవరంగారినాజివుండూ॥ ౩॥ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ అమ్మెడాకటియును
అసిమలోనిడాకడి॥ ఇమ్ములమాగునాములుయెంచ్చుంజూపిదయ్యా॥ —— ॥ యెప్పుడునేముచూచిననింద్రియకింక్క
రులము॥ ఇప్పుడునికింక్కరులమెద్దయ్యెమో॥ తప్పకధనమునపదాస్యమునేముకిలేము॥ చెప్పినిదాసులమనకిగ్గగాదా
మాకు॥ ౧॥ పడంతులకెప్పుడును పరతంత్రులమునేము॥ వడినిపరతంత్రభావముమాకెడి॥ నడుమరుచులకెనాలుకఅమ్ముడు
వొయ॥ యెడయెడినిన్నునుతి ఇంచ్చెఅంద్దరును॥ ౨॥ తనువులంప్పటనకుతగమొండెత్తితిమిడె॥ వానరినివూడిగానకొడి
గెడెద్దునకిచి శ్రీవెంకటపతినాండినికుకిరంగొండ్డి॥ వెనకముండ్డెంచ్చుకనివిగాలవవయ్యా॥ ౩॥ ॥

దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ వెఱ్ఱిదేవి కేమరియు వేఁగరు వప్పెము నేము। ముజ్జంబాలమంర్భవాండమూలమాకరణా॥——॥
తొలుతనేముకలుముజ్జడాసమంద్ద్రం దిర్ఘమాడి। తొలునేముకలమెనిత్తొడను స్వాండ। వాలినజీవపిలంసవద్దనిచైతన్య
ముతొ। తెలించిశాకపాకాలడిగమింగ్గేము॥౧॥ బూతునంబుజ్జినందుకు పుణ్యముతెల్లంజేశి। బూతులసంసారమె
భాగించ్చెము। పాతకముతెల్లంబాను బహుదానములొసగి। ఆతలనేరులంబొయి అడిగెముసేము॥౨॥ కర్మ
ములన్నియుండొశిఘనముక్తింజొండ్దెనం ద్దికర్మాచరణలముతెరడుంజెశిము। నిర్మించ్చి శ్రీవెంకటేశ నిరాలునన్న
నెంచ్చర। ధర్మముదల్లంచినిపెదయుంజూడవె॥౩॥ ✤ ॥దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ యెమనంగవచ్చునమ్మ ఇదువంజ్జి వాడెం
జూచి। కామించ్చి గొవికెలెల్లాంగాచుకు న్నారదినం॥——॥ కొలంగద్దువద్దవాండు కొంకలివద్దినవాండు। వెళలేదుపె
నెల్లవెరంజాడిరు। విలంగొ … ండ్దెత్తి నవాండు వెరియెరుతెళివాండు। బాలులవలెనే … విధింబారెడిరు వారివొ॥౧॥
కామరమైబాయవాండు … కప్పుగపువన్నెవాండు। కూడముగూడుకజాడుకాడెళై … నారు। నిద్ధుంజ్జైండెకొరవాండు
ఎలకాపతొడివాండు। తెదలైదూడలంగాచితిరిగెరువారివొ॥౨॥ చెరిచిరలిచ్చువాండు చేలింగు ంగ్గించినవాండు। ధిరుతైరె
పల్లెలొనందిరిగెండె। యీరితి శ్రీవెంకటాద్రినిద్దరును నెరరూపై కొనినవారివరాలు కొల్లలిచ్చెవదివొ॥౩॥ ✤ ॥పాడి॥ పల్లవి॥
చెరియంద్దల మొంతతొచెన్నకెశివా। యీరితి మాడుపూరిలొనిద్దడివా॥——॥ మున్నయశొదవద్దనుముద్దుగు నిశొడి
తివి। పన్నిరెపల్లెవిధులంబారాడితివి। విన్నవైగాపాలులతొంబిల్లడిపులాడితివి। యెన్నికెమాండుపూరిలొనిద్దడివా॥౧॥
కాళింగ్గపడిగెలపెరడు నాధ్యమాడితివి। కెలియమునలొరాసక్రీడలాడితి। చెలలంద్దిగావికలచెద్దపద్దలాడితివి। యీలి
లమాండుపూరిలొయిద్దడివా॥౨॥ తగువిభాండ్దకునితొడాంగివిముచ్చులాడితి। అగడుగాబండ్డి విరిబాదలాడితి।
నాగిశ్రీవెంకటాద్రికెనుంద్దివచ్చిమాండుపూర। నెగసెగ తిగతులకిదులాడివా॥౩॥ ✤ ॥

లలిత||పల్లవి||వెన్నచేతంబట్టి నేయి వెదకనేలా|యున్నదె నెంచ్చి చూచితేనిదియె వివేకము||——||నిదాసులున్నచోట నిత్య
వైకుంఠమిదె|వెదకావేరొకచోట వెదకనేలా|ఆదిగొని వారిరూపులవియె నిరూపులు|ఇదినిన్ను మదిం దలపోయనే
లా||౧||వారలతోడి మాటలు వడి వేదాంతపఠన|సారె వట్టి చదువులు చదువనేలా|చేరి వారికరుణ నీ చేపట్టిన మన్ననలు|
కోరియింత కంటె మిమ్ము గొసరనేలా||౨||నావిన్నపము నీదె నారదశుకాదులును|యీవిధమున నిఆనతిచ్చినావు|
శ్రీవేంకటపతి నీవు చేపట్టిన దాసులకు|దైవశిఖామణి యీబుద్ధి కడమేలా||౩||❁||దేవగాంధారి||పల్లవి||పాపుండ్డైనన
న్నండెచ్చి యింతగా మన్నించితివి|దానవారి నీ వుతిలి తగవెట్టిదయ్యా||——||విరతింబొండ్డినయట్టి విమలచిత్తుండం
ఆ ౨౨౨ గాను|ధరణి నెక్కుడయిన తపసింగాను|అరుదుగ గెంద్దుకొని ఆచారవంత్తుండంగాను|హరి నీకరుణానాపైనెండ్డు
బెట్టయ్యా||౧||చేముంచ్చి యుండ్డరిలోన జితేంద్రియుండంగాను|భూ మెల్లదానమిచ్చిన పుణ్యుం
డంగాను|డామదికమ్మా కులశీలుడ కెక్కువాండంగాను|యిమిది కింగా చితివాయి దినారుమయ్యా
||౨||వివరించ్చి తెలిసిన విజ్ఞాని తాలుతంగాను|తవిలి నిభక్తి గలధన్యుండంగాను|భవసాగరములోని ప్రాణిమాత్ర
మింత్తే నేను|యివల శ్రీవేంకటపతి యెట్టి లితివయ్యా||౩||❁||మంగళకౌశిక||పల్లవి||యిదె నీకన్నులయెది
పికివచ్చితి|కడియుచు నెట్టయినంగా వరపోడూ||——||పరమపురుషుని భక్తి దొరకకే|యిరవగు జన్న
ములెత్తితిని హరినీకరుణారునరుపాములకే|దురిత విడులసండ్డులంబడితి||౧||జగతీశ్వర నీశర
ణాము లేకే|వాగి సంసారపు వురింబడితి|భగవంత్తుండ నీపదములు గనకే|తెగని పాపముల తిడిపులై
తి||౨||గోవిందుండ నిను గొలువంగనేరకే|ధావతి యాసలండగి శితిని|శ్రీవేంకటపతి పంచరినీవు నా
దైవమవ్వు గాంగ ధన్యుండనయితి||౩||❁||

హిసాళం॥పల్లవి॥యీతండెముక్తిదావయీతండెమాయాచార్యుండితండుగలుగంబట్టిఖండ్డరుబడికిరి॥—॥ఆది
వొంతాళ్ళవారఅన్నమాచార్యులు।యిదెవిండెశ్రీవెంకటపతినెడుదు।వేదవేద్యులోకములావేదములన్నియుమంచ్చి।పద
ములుకెక్కిపాడిపావనముకెక్కెను॥౧॥అలపుచుండాళ్ళవారఅన్నమాచార్యులు।నిలిచిశ్రీవెంకటసన్నిధియెతానై।కలిదో
షములువాపఘనపురాణాముశెల్ల।పలుకులనించ్చినించ్చిపాడినాండుపూరిని॥౨॥అంగ్గవించ్చెందాళ్ళవారఅన్న
మాచార్యులు।బంగ్గారుశ్రీవెంకటపతిపాదములండ్డు।రంగ్గమీరశ్రీవెంకటదరమనొనియలమేలు।మం
గ్గనుయిష్టరిబాడిమమ్ముగరునొంచ్చెను॥౩॥ ॥లలితం॥పల్లవి॥నెండునిమఖామనెరబడిసమయము।వాండిమె
రతింపుదువరదుండరావె॥—॥అలచక్రవాళశైయసురలతల।విలంగూవ్రినజగడిశ్రీరుండ।చలమునఖా
రన్పుంజకాడియె భూ।వలయమునిలిపినవరాహమూ॥౧॥ప ంచ్చులనిదాసుంబచిన
కసిపునిం జించ్చినశ్రీనర సింహమూ।యెంచ్చివిభీషణుకిదులంకయో సగి।కాంచ్చునిప్రతాపకోండ
ండ్డరామా॥౨॥నరకాసురునదునఅకిరామినుల।శిరులంజెఅగొన్నశ్రీకృష్ణ।జాలింబాలిబలిచెభూదానమ
డిగి।శిలినిదుగూడినశ్రీవెంకటపతి॥౩॥ ॥శంకరాభరణం॥పల్లవి॥కనిగుడ్డనునడెవినిచెవుడునునిడి।ననిచి
జగత్తులునడచినడివా॥—॥వుదయాస్తమయములారదినమునని।యెడుపనివున్నవియెంచ్చిననూ।యి
డివాజీవులుయెంచ్చకతమతమ।బ్రదుకులుసతమనిభ్రమసెదరూ॥౧॥వెలుంగునుంజీంకదివెసంగ
నుంగానలనె।నిలిచినూరకనిమిషములారకలవతెనుండ్డినగతిసంసారము।బలువుగసతమనిభ్రమసెద
రూ॥౨॥కాంత్తలుంబురుషులుకాయమోక్షదని।జాంత్తనెపుద్వుచుంబాడవెదరూ।యింత్తయుశ్రీవెం
కటపతిమహిమల।పంత్తముడెలియకభ్రమసెదరూ॥౩॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ యెదిరించి పాడఁడనెవ్వరితరము యింతట్రిదశవంద్యుండు హరిం దెరిఁ చూడఁగలరా ॥ — ॥ ఘాత
మీసమదరి తెగ్గస్తల కాడవుడుసు । యీతండు దలమోపితనె పెరించ్చ్వరరులు । అతురానగాలి శరాయడికి నోపంగలే
రు । చేతిగారు మోజిత్తె నెచిన్న భిన్నమవుడుసు ॥ ౧ ॥ పై పైని తండడు గిడపాతాళానంగుంగ్సదుసు । కొపించ్చినంత్ర నెత్తురుగు
ండ్లాల వావాదుసు । తూపు చేత నంట్లితనె తుత్తుమురై వారుడురు । ాపు నిలిగారిగంద్విరనాభిత్రిగాండ్దురు ॥ ౨ ॥ మంత్ర
నమీతండాడితే మానముగి చెలుపాడురు । కొంత్తగుజ్జు మెక్కితనె గుండ్లంగూలిపాదురు । ఇంత్త దద్భవెంక్కటపతి మం
డక్కడంబె రాచి నందానె । వింత్త ప్రతాపము తాడవిజ్జివింగి నిదివొ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥ కలిమిగలిగింయును ధమగతియ
౨౨ దెల । బలిమిగలిగియును ాంగిబలి షాలనెల ॥ — ॥ ఇలువేలు పారండు హరి ఇండ్ల నెవుండ్లంగా । పలువెలు వులతాడి ద్ర
మత వెల । మేలంగిసూ వ్యండారుండు మిక్కిలి నివెలుంగంగా । వెలతె నిడిపము లుషేయనెమి దిక్కి ॥ ౧ ॥ హరి
భక్తి యొక్కటిఅల్లలానుం డ్లంగా । పం యుక్త తెంచ్చెపి పనువెల । తిరులంజింత్తామ కాడుచేతి యానుండ్లంగా । సరి
గాబుంబూన మెచ్చుంగన దెమ్మిదిక్కి ॥ ౨ ॥ నాలుకనువుంచ్చి హరినామమోరదుండ్లంగా । గాలింబాయెదివ్యారగాధతెల । యీ
లిలశ్రీవెంక్కటపతియుండెడ్డుద నెవుండ్లంగా । మూలల పంజేవాంచి మొక్కనింరనెలా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ గుండక్రియ ॥ పల్లవి ॥ నివెంయెరి
ంగి శేయుని చిత్తము వచ్చినట్లు । తావులంగి సరి నన్నాతని వాడనాకు ॥ — ॥ హరి నిన్ను నమ్మితి నెనసనెట్ల వచ్చు నాకు । ఇరవైన బు
ద్ధినాకిచ్చుగాడు । వెరవు నమేరడి నెవిన్నవించ్చెద నంట్లైను । సరి నివు వెలిగాను పుత్రుండంగానూ ॥ ౧ ॥ యిట్లైని పై భారము
నెనెట్ల వెయంగవచ్చు । పట్లనికుం బురుషార్థగవరుండంగాను । గుడ్డు తాడ నెనిన్నుంగాలు వంగంగాలు వంగ । యెట్లై
నాంగాని మ్ముయెరంగనెవ్వరిధి ॥ ౨ ॥ యింతదిడ్డేవమవు నిన్నింరనెంట్లవెడరినుచెంత్రదర్యగత్తులచేతి వాండవూ ।
వింత్తగాదు నిపనుడ్రా వెంక్కటపతి నాకును । అంత్తర్యాక్షి విధియానతి వాండనూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

భౌళి॥ పల్లవి॥ యిట్టియవివేకబుద్ధి యెపనికివచ్చునింక। జట్టిగాని నాగునామువర్గంబేయంగదవే॥——॥హరినియిచ్చుంబ్ర
పంచ్చుమంత్తానివునడపంగ। అరతినికొత్తిడెలియక నమ్మక। వెరవెరంగనియట్టివెట్టివాండనెమిర్త। దొరనంట్టంబనులకద్రొ
గించ్చునూ॥౧॥ అంత్తరాత్ముకైనివృఅన్నియు ంబెరరెంచంగ। బంత్తినెనివమహామెల్లాభావించ్చురో। చెంత్తనిసంసారవుశ్రెలి
నాండనెనంట్ట। దొంత్తులకొరికలతొండూరిపారినూ॥౨॥ ఆదినుంట్టిప్పుతంత్రుండవైంమెలినట్టినిన్న। నాడించ్చిగరనాలు
నాండెచారంగవెర। యూడెనశ్రీవెంకటపతియిప్పుడునిదాసుండనై। నిదయకలిమితొడనెండుమోక్షనూ॥౩॥ ✣ ॥
లలిత॥ పల్లవి॥ వాటితెంచానెత్తగలివాపక్షంన్నండానెమాని। మాపురిపునలయించ్చెమాయమారిలా॥——॥
చింత్తాయకుండగుహరిచిత్తమున్నానుండ్డంగాను। చింత్తచింత్తవిచారాలవెట్టిమారెలా। చెంత్తలపరుసవెడిచితిలా
నెవుండ్డంగాను। దొంత్తర విద్యలతొడిదావమారిలా॥౧॥ తొడునిడైయచ్చ తుండుతొలంగనవుండ్డం
గాను। జాడదప్పుతిరిగెడిజా తిమారెలా। యెడనొకొరలువెలియెమియునెరంగక క। వెడుకతొకొర్కెలవెంట్ట
మారెలా॥౨॥ వెల్లవిర్తైయెడుపడశ్రీవెంకటపతిగుండుండ్డంగాను। బల్లిదుండితనింబాసిభ్రమమారెలా। యెల్లధాన్యములు
మాయిండ్డిలొనుండ్డంగాను। పొల్లకడ్డుదంచ్చెమనిబుద్ధిమారెలా॥౩॥ ✣ ॥ గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ మాకిమినికరునామహాప్ర
సాదమనెము। నికునిదాసులచేతినిండ్డబెద్దుగాదా॥——॥ పమ్మిమిమ్ముంగొలిచినబంధ్దంబరులుదమ। సొమ్మనుచుండి
న్యుంగాంజూచెదా। వుమ్మడినివింద్దరెల్లానూరకున్నంగనమిమ్ము। నమ్ము మన్నవేదాల యూనతిరొంచ్చెవడెదా॥౧॥
నిముద్రమోచినవారినిచులుదడవంగాను। యూమెరనట్టముగాకయిద్దుండ్డెదా। పామరనివివెకనూరకున్ననల్లనెండు।
సామజముంగాచినడిసంట్టెబాంచ్చుంబడదా॥౨॥ మీరుమన్నించ్చినవారుమీవారిలిగావరిడా। వారివారిలిగావంగా
వట్టనరాదా। శ్రీవిశ్రీవెంకటపతివెండునన్నుంగావవన్న। ధారుణినెమీరుయిట్టి ముగాదప్పుచెంచ్చుకొదా॥౩॥ ✣

సాళఙ్గనాట॥ పల్లవి॥ ననింత్తసేసినయట్టినెఱమిమఱవవయ్య। ఆనుకొనితాళ్ళపాకఅన్నమయ్యంజూచి॥ — ॥ నావాంకి
యపరాధాలెన్నక నిన్ను సారెసారె। వివెలుదూరితివిచారించ్చక। కావించ్చికన్నులలోనికతంకృదెలియతెరక। ఆవలంజండ్డ
రునలుపకారంకించ్చినట్టు॥ ౧॥ పాయకనెంజెరినట్టివాపముతెంచ్చుకొనక। ఆయాలుమోవనాడితినడివానిన్ను। వడు
యలనాడెహామిడిమలినమితల౧చక। బాయతెడనియట్టముసారెండామినట్టు॥ ౨॥ మదమచ్చురాలునాలావా
నక్కిట్టివుండ్డంగాను। అడియెనిచెంతండ్డనాడుకొండ్డను। యెడలాత్రవేంకటదేశయిరపైనివుండ్డంగాను। వెడకివెడ
కినికివట్టిగాన్నయట్టు॥ ౩॥ ✿ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ ఆడివిష్ణువితండెయదరమ్మ। ఆడిగానిభూభారమకొంచినోయం
ఆ ౨౩౪ మ్మ॥ — ॥ చండ్డరునుడయవేళసవరితిరికాడ। కండ్డువడివరిబిడ్డంగనైనమ్మా। పొండ్డగబ్రంపహ్లాదులుపుగుంపి
ండ్డివాకిదను। చెండ్డిబాలు [illegible] నినుతులుశిశిలాయమ్మా॥ ౧॥ వసుదేవునియేడు [illegible] దవ్వైకుంఠనాథుండు। శ్రీసు
వైయవతరించ్చిచెలంగిన మ్మా। మునిమునిసవ్వులతోమునులకురుషులకు। యిసుమంత్తవాండక్షయమిని
ష్టినమ్మా॥ ౨॥ కన్నతల్లిదండ్రులకుకమ్మగపాశములూడిచి। అన్నిదగాకాళిమూంకలనాంచినమ్మా। వున్నతిత్రావేంకటగద్రి
నుండ్డిలక్ష్మిడివిత్రాడ। పన్నినిచ్చుకల్యాణాలంబరగినమ్మా॥ ౩॥ ✿ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ పనిండియష్టుంత్తలివెపట్టరావెగ
మేరారాడేసలంబెరదండ్లడెవునిపెండ్లికిని॥ — ॥ త్రావేంకటపిశ్వరునికిశ్రామపాలక్ష్మికిట్టివికవుంబెండ్లిమూహూర్తము
నేండు। కావించ్చిబేరులుమ్రోసిగరుడట్టుజంచెక్కె। దేవతలురారాడెవునిపెండ్లిగిని॥ ౧॥ కండ్డపుగజునకునికింగనలాడెవి
కించెండ్లె। పండ్డిలిలోపలండలంబాలునేండు। గండ్డమూవిడెమిచ్చురుకలువడాలుగట్టిరి। అండ్డకముమలురా
గాహారిపెండ్లికిని॥ ౨॥ ఆడెత్రావేంకటదపతికలమేలుమంగ్గకును। మొదలితిరునాళ్ళనుమోక్షముగనేండు। యె
దుదనెంగెరువిరియిచ్చేరువరములిని। కడలిరారాపరుషఘునులపెండ్లికిని॥ ౩॥ ✿ ॥

పాళి॥ పల్లవి॥ ఇందరికిఁ గాలమండ్రె యీతని శరణనండ్రిమి| ముండ్డముండ్డెదయం జూచి మోగింగా చుంగాక॥——॥ పుడ
మి గుంగ్గిననెత్తె పురుషోత్తముండితండు| యెడశికొండ్ల గుంగ్గితినెత్తె నితండు| అడరి సంసారవార్ధి నడంగిన దాసులను| యి
డుమలంబుకొండ్ల పండ్లై యెత్తి కాచుంగాక॥౧॥ పడ్డిప్రంపహ్లాదు బాధలు పాపిన దేవుండితండు| రెడ్డిగా వేదములు ద్ధరించె
నితండు| వడ్డిదుష్టుల లోసపహావాసమ్మతి దాసులను| డిద్దయె వెళ్లిం జెళితాదిక్కై కాచుంగాక॥౨॥ లంక్కలోశితండిచ్చి నలోవ
శితానెయితండు| మంప్కఆపహాల్యశిలాపము మాన్పె నితండు| ఆంక్కెల శ్రీవెంక్కటేశుండతి భీతింబాపి మమ్ము| గాంక్కరత
నదాసులం గూడి కాచుంగాక॥౩॥ ❀॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ వాడవిడిచి వదరవూరకిల పడ్డివు| గాడగడుగనడు సెప శిని
నోవ మనసా॥——॥ చిత్తము లోపల నున్నచింత్తావునకి యీపాపరి| యుత్తలంగొలిన వెల్లా నియ్యంగాను| తత్తరించి తలంచక
దప్పువాయి పరులకు| డెత్తివై యెల నోళ్ల డెరచే వోమనసా॥౧॥ కన్నతెడు దనెపహ రి కల్లవృత్త మ్మెయుండ్డి| మన్ని
ంచ్చిలో కమెరంగమనుపం గాను| యెన్నివలశినమరి యీతని నెయదుగక| కన్నవారి నెలడు గంగదకదమనసా॥౨॥
శ్రీవెంక్కటేశుండి మనచేతిపరుసమ్మెయుండ్డి| తావున నిపంపరాలు తానియ్యంగాను| భావించి మోక్షకవెరిబడ్డలైన జీవు
లను| దావతిపడుచు నెలతగి లేవోమనసా॥౩॥ ❀॥ లలిత॥ పల్లవి॥ మంగళసూత్ర మోక్షదిమగనాలికింగడ్డెడి| ఆంగ్గ
వించ్చు మీందిపనులన్నియు విభునివే॥——॥ తలంపు లోపల నిన్నుండలంచి నానుంగలవు| తలంచకున్నా నంత్తరాత్మ
వైకలవు| పలు పూజలింక నెల భక్తిక్రియ నెల నివు| గలవని నమ్మెడాక్కడి బుద్ధిగాక॥౧॥ మోక్షినారక్షింత్తువు మో
క్షమన్నా జగములో| యిక్కవతార రక్షింత్తువు యెపుడు నీవు| పెక్కువిన్నపాలెల విళిచియల యనెల| తక్కకనమ్మెడి
డి నిదాప్ప మోక్షది॥౨॥ కడుసుజ్ఞాని నైనా నిగర్భవాసమే వునికి| వెడనజ్ఞాని నైనా నువిడి దక్కడి| బడినే శ్రీవెంక్కటేశ
పలునావు ద్ధొలగాతెల| నిడిఖినిన్నను తించ్చెనిమమె నాడి॥౩॥ ❀॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ యెడధర్మ(ఁ)మెడకర్మ(ఁ)మిన్నియు నీచే విశంకర। యీడనె యుండ్దరు సాక్షిభిద్దీని విలివి॥ ——॥ తెగ
వారికి నికుండిబ్బి రిటానములు। మగండ్లమాదడాలిమిాని సతులు। తగ నిన్నుంజెపద్దుడి ధర్మ(ఁ)ముగాని లివి। జగమెరం
గంగవెడ సమ్మతికిలితివి॥ ౧॥ టల్లిదానని మ్మంబాంఢ్డెబలు సాహాసముకిగి। తల్లిదండ్రిమాదడాలి తానె యుక్తిగొ్శ। యెల్ల
గునికు మొబాంచ్చు దిక్కడు తగవుకిలి। వెల్లవి దినాపినివు విఘులనెం గితివి॥ ౨॥ శ్రీవెంకటపతి నన్నకేదింబ్రు వబ్బితెంజా
లు। బావిఁంబ్బి రక్షింత్తువు నిపరుషలను। యీవల నికు మొర్కు ఢయున్నిపున్ట్ర్యములూంజేలి। కాదింబ్బి పినులమ్మ్ము
ఘనులంజేలితివి॥ ౩॥ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ నమోనారాయణ నాందిన్నపదిమిడిబాా। సమానుండంగాను నికు సర్వి(ఁ)రక్షిం
శ్రీ ౩౧ బ్రువె॥ ——॥ మనసు నియాధినము మాదలు నివాడెదివె। తనువు నిపుట్టింబ్బిన ధనమిడి। మును నిపంపును నిన్నిమొాబుకు
న్నవాండనింత్తె। వెనక నన్ను నేరాలు వెయ రక్షింబ్రువె॥ ౧॥ భాగము తెల్లానివి బుద్ధులు నివిబ్బినది। యీగతి
నా బతుకు నివిరవ్వెనది। చెగడె తనివు నన్నుంటెలి నమానికి నింత్తె। బాగల నాయ జ్ఞానము చూడ రక్షింబ్రువె
॥ ౨॥ వెకి నివెలానివేవెడు కతెల్లానివె। తలరాలము నిరరుగొనార్కు। యిల శ్రీవెంకటపతి నివెలు కొన్న బండ్దనింత్తె। నెల
వుడబ్బింబ్రుక నివె రక్షింబ్రువె॥ ౩॥ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యెమికియ ంగలవాండనిడిబానెను। నిమరంగు బాబ్బితి
ంగా నిబిత్తమింక నూ॥ ——॥ పుట్టినవాండను నెను భాగింబ్బెవాండను నెను। గట్టిగా నిప్పుడు నాకుంగర్త(ఁ)వు నివ్రు పట్ట
రాడు జివ్వనము పాయరాడు సంసారము। యిుట్టివెల్లని మాయయెమిానరాదూ॥ ౧॥ కడుంగాండ్డులు
నా ఖామ్ము కర్మ(ఁ)ములు నా ఖామ్ము। నడుమ నంత్తయ్య(ఁ)మిది నాకు నివు। వుడిబావు కొరికలు బాడుగడు కాప
ము। కడదాంకా నిమబిాము కాదనరాదు॥ ౨॥ భావింబ్రుతెని వాండను ప్రకృతిలాని వాండను। శ్రీవెంకటపతి దయకికి
తివినివు। తావదప్పుడు జ్ఞానము తాలంగడువిచేరము। దివుండవు నిమర్మ(ఁ)ము తెలియంగరాడు॥ ౩॥

కాంబోది॥ పల్లవి॥ యెటువంటియంగలవాండ్లమిండ్లు రంగనాథుడు మునిముఖ్య శ్రీమాధవని శిదయంజిత్తగిందుపుమమ్మను॥——॥
వెసరకపుణ్యాలుగావించ్చెడియదుద్దుగాని। సిసినంప్తిపంపములుచేతిలోనివే। గానిల్లకయూచితేంజింపఢ్డినావెలుంగాం
గానీ। విసమంత్తమఅబినావెలుంగ్గినాంజింగడి॥౧॥ తీర్థితీర్థమోక్షము సాధించ్చెడియెక్కుడుగాని। అలయుంచ్చేలోక
ము తెంన్గినాంగలవు। తలంచితే నిరూపము తానెయిద్దుదనుండ్లు। యిలంబనెక్కైవుండ్లితే నెబ్బాదంజిక్కదు ॥౨॥ యీవ
లనిదాసుండయ్యెద్దిఘనము గాని। దావతిరాజసాల్లంత్తదనున్నవి। శ్రీవెంకటాద్రిపనికివెద్ధువపద్దము। దివతాంత్తరమెల్లా
డిగ్గదు గుడిగ్గదు ॥౩॥ నాట॥ పల్లవి॥ కాదనెదివారెవ్వరు కడలనుండ్లి। కదడిరిబనివెమి రేరి నానుంజేల్లు నూ॥
॥——॥ తక్కరబ్రహ్మాండిడివతలకు నాయకుండవు। మక్కువ శ్రీసతికి మగండవు। చక్కనివాండవు మరిచంద్రసూర్యనే
త్రుండవు। ధృక్కుమీగాకినివె ప్లనుండ్లినానమగ్గుడు॥ గా॥ కామునింగన్నతండ్రివీరడు ంజక్కండదనమున। ఆముకొన్నయ
ద్విజరాయుగుండవు। రా ముంట్లియెండ్లుంబాబినా గరుడవాహనుండవు। వె మరు నిదె యువతెవెలరినానమ
ఘను॥౧॥ అండ్లరిలోపల్లనుండ్లె అంతర్గామివినీవు। చండ్లమ్మైనపరబ్రహ్మస్వరూపుండవు। యెండ్లును శ్రీవెంకటాద్రి
నిరవైనవాండవు। అండ్లిఘమ్మునెలితేను అన్నిదునమరును ॥౩॥ లలిత॥ పల్లవి॥ తెగకపరము నెరుంగెరుచ్చులేదు।
పగయెల్లావిడునారభవమ్ముగాంగడూ॥——॥ కన్నులయెదుదను న్నకాంచ్చునమ్ముప్పైదుమత। వున్నంత్తదడవుమోత్తు
మోనగూడడు। అన్నమూతానదిగుణాలయుంపమదగలవాంకా। పన్నినసుజ్ఞానము పదిలము గాదూ॥౧॥ పక్కనుంన్న
కాంత్తలబ్రమగలకాలము। యిుద్దిలి శ్రీపారిభక్తిమెరయలేదు। వెక్కసపుసంసారవిధిమన్నంత్తడడవు। నిక్కిపరమధం
మ్మకమ్ము నిలుకడగాదు॥౨॥ చిత్తములోపలిపలుచింత్తలు మానినదాంకా। సత్తుగావైరాగ్యము సమకూడదూ। యి
త్తల శ్రీవెంకటపతి గుండెలినదాసులకైతే। హత్తివైకుంఠపదవి అప్పుడేకలదూ॥౩॥ ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ యెన్నండు వివేకించ్చేదిడికిదెన్నండు। యెన్నిలేవు జీవి పాట్లిమిచె ప్పిడింకను॥ — ॥ నరజన్మమునంబుట్టి
నానాభోగాలు మరిగి॥ హరినెరంగక మత్తుండై వుండ్డను। సురలోకము చొచ్చి సుకృతఫలము లండ్డి గరిమ విజ్ఞానమా
ర్గము విచారించ్చుండు॥ ౧॥ పెక్కుగాలము బ్రతికి పినుంగారికలెకారి। అక్కడ విష్ణుంగొల్వక అలసుండౌను। మిక్కిలిండప
ముచెలిమించ్చైన ఘనతకెక్కి। తక్కర పరమమైన తత్త్వము దెలియండూ॥ ౨॥ వెవెలు బుద్ధులు నెచ్చి వెడుక సంసారియై
శ్రీవెంక్కటేశుంజెంద్దర చింత్తంగుండ్డను। దైవమాతండని దయదలంచి మన్నించ్చుంగాని। భావించ్చి తనంత్త నైతె భవము
లంబాయండు॥ ౩॥ ✤ ॥ దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ నీవొక్కండవె యిత్తువు నిన్నుంగొల్చిన వారికి। శ్రీవల్లభుండవు రక్షించ్చు
శ్రీ ౧ వేనారాయణా॥ — ॥ పెక్కు జీవులు భువి నింబెరిగ్గిరు మోక్షము। వొక్కరునుం దెచ్చియియ్యనోపరెవ్వరు। అక్కజపు ధనరా
సులంగ్గళలూనున్నది। గక్క [hole] నంగొనెవాండ్డి మోక్షముగాన రాదు॥ ౧॥ వున్నదిపు [hole] ణ్యకర్మాలు చాల్డియండ్డి మో
క్షము। మిన్నక యెక్కివమం [hole] ట్టిమెద్దుగాదు। యెన్నంగ సంసారధర్మమిదిహా మో [hole] క్షము చూపు। చన్నమన్నవారికిం
ల్లా సాధనము గాదు॥ ౨॥ పదునాల్గు లోకములు పన్నివున్నవి మోక్షము తుదకెక్కించ్చునవైనాండూ దుగావు। యిదివో
శ్రీవెంక్కటేశ ఇహపరములొసంగి। హృదయములోనున్నాండవింక నెల చింత్తా॥ ౩॥ ✤ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ అక్కట నీమా
య కగపడ్డె జీవుండు। యెక్కువ తక్కువలి వియె మోందలపాయండు॥ — ॥ గొండ్డినున్నప్పగ్గము గారి పుణ్యము కియును। యెం
డ్డా తన ప్రాంత ఫలమెరంగండు। సండ్డడించ్చి మరునాండు చవులకిమాడపెద్దు। పొండ్డి మింగ్గిన కళ్ళుపులు సరమెంచ్చుండు॥ ౧॥
అప్పుడిదేహ సమ్మంధ పాలికి మనసు పెద్దు। తప్పిపొయిన వారలందగులండు। కప్పుకొనె కొంకల కెరడంగి చేతులు చాంచు
చిప్పిలం డాల్లిచించ్చి వెళిన వెస్కొయెంచ్చుండు॥ ౨॥ యెదిదిగ్గ్రహారాలమాలి వెతనకానొచను। చెదరికలలోనివి చెపద్దండు। వెద
స్వ వైన్యమంత పువిస్త మూర్తిం గనెనని పరాడయములో శ్రీవెంక్కటేశుంజూడనెంచ్చుండూ॥ ౩॥ ✤ ॥

దేవగాంధారి॥పల్లవి॥నీవేనన్నుఁదయఁగావునీవుస్వతంత్రుండవు।జీవుండనింతేనేనుశ్రీమన్నారాయణా॥—॥నినునామ
నసుంగొనినేండలంచెనంటినా।మనసుప్రకృతింబుట్టినదిన్నెట్టుదలంచి।తనువుంగొనినీవతగిలితేనంటినా।తనువుకర్మా
ధీనముఁతగిలినానిన్నను॥౧॥గరిమనర్థమిచ్చినిగతిగనేనంటినా।ఔరకర్మమజ్ఞానమూలమెట్టనీకుని యిచ్చి।విరులనాజ
న్మమునిశ్చలవుదితేనంటినా।సరిబుట్టుగుసంసారసాధ్యము నిన్నంటినా॥౨॥యిలంటికర్మఫలము నిక్కిచ్చిమెప్పించినంటినా।ఫల
ముబంధమూలమెప్పుడనియ్యనిచ్చినా।నివిచిశ్రీవేంకటపతినేనిశరణుబొచ్చితి।యిలమినీకరుణానన్నేఁదయనిచ్చినా॥౩॥
॥సామంతం॥పల్లవి॥మాయామయముదివిమాయకునివెలికవు।బాయకుండెచ్చెనంటినవుతంత్రుండనయ్యినా॥—॥
తెగనికారితతానేతిగెవవెన్నల్లకొంగా।తగడనిమానుపనాతరమయ్యీనా।వగలంగాపముపాపముపతెనాయికపాంచం
గా।పగదుతొడదండాశికిస ట్టంగనేరతునా॥౧॥వయసుతానేమేఘమువవెసా నగురియంగా।జయించినే
దానినాంచంగనోపినా। లయింపకలంభముజలంగవతెంబిరుచంగా।నియ మించివద్దపెట్టనేండునా
కువసమా॥౨॥యెప్పునగట్టముడానేయెనుగవతెమీరంగా।టెపట్టిబిక్కించుకొనాంచెలుంనాలనా।యెబాదుశ్రీవేంకటపతి
యివివానిప్రభావాలు।కాపాడవెనన్నునెక్కడానిదాసుండను॥౩॥ ॥శ్రీరాగం॥పల్లవి॥చిత్తగించవేదేవశ్రీపతినావి
న్నపము।హత్తినిదాసుండనైతినపరాధాలున్నవా॥—॥జగములునడచెడిసహజమింతేకాక।వెగడునాచింతలువేరేవు
న్నవా।జిగింగస్వర్గమిలంజేయించెకాంపురమేకాక।నిగిడినావల్లనెరేనెప్పునేరాలున్నవా॥౧॥పంచమహాభూతా
లప్రభావమువింతేకాక।అంచెలనాకువేరేజన్మాదులున్నవా।కొంచకపనిగానిటుసకంత్రయమింతేకాక।పంచ
వెయనాకువేరేపాపపుణ్యాలున్నవా॥౨॥సరింగామాయవునజలాలచంద్రాలేకాక।గరిమనాకువేరేవికారాలున్న
వా।యిరవైశ్రీవేంకటదేవయింతానిరత్రితమే।కరుణించుమీయాత్మకొంగాముదింకనున్నవా॥౩॥ ॥

ధన్నాసి॥ పల్లవి॥ ఇదిగల్ల యనరాదు యిది నిశ్చయింపరాదు పదిలానం గొలువంగా ప్రత్యక్షమయ్యీవు॥ —— ॥ మొదల ఘుం
డ్డుదు వని యున్నివేదాలుం జెప్పంగా। వెద్దతి ధ్యానము లేతు వెసంగ నుంగొండ్లవేదు। వేదరకండ్లు మరి బిప్రుండు నన్నాండండ్లు
రుపదిలముగాం జూతు భావింపరాదు॥౧॥ అంత్తదను ండ్లవని ప్రంహ్లాదుండు చెప్పునను గాం। చింత్తింపి వడ్లాండలంతు చెత్తి
రిం జిక్కదలేదు। సంత్తతజ్ఞానానని సాకారము న్నదండ్లు రుమంత్త్ర నానం బెల్తు నేకమూదవి నంబడదు॥౨॥ కవిలానుండ్లువ
నిసురలు నిన్నుం గొలువంగా తవిలి పూజింప్పనంస్ప్రదగ్గరి వచ్చుదలేదు। యివల త్తిరువేంక్కటాద్రి నిరవై నివున్నాండవు। తావిరికవిం
చ్చితిమి ద్రిష్టమాయమాట॥౩॥ ✿ ॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ యిప్డిజ్ఞానమాత్రము నచెప్పక్కైనా ముక్తులే। పుడ్డుగులు మరి లేవ
హాండ్లదురుమోక్షము॥ —— ॥ అతి సూక్ష్మ మాయాత్త్మ అండ్లు లొపహారి యున్నాండు। కతలే వినుదగాని కానరాదు। శ్రుతి
డిహలు ప్రకృతిం జేండ్లిన వికారములు। మతి నిడేలి యుపిమబాతసుజ్ఞానము ॥౧॥ కారము త్తిపతి యాజ్ఞ
లొతత్పాలి రుపది నాళ్లు। కై కానికింతలు కెలింగత్తరలు తేరు। సాకిరింత్తి జీవుండు స్వ తంత్త్రుండు దేవుండు। యూకా
లందిగని సుఖియింపుడే సుజ్ఞానము ॥౨॥ కాలము దైవము సృష్టి కలిమ న్యులభాగ్యము। వాలాయించ్చి యెప్పరికి వచింప్ప
రాదు। యూలిలలు త్తిరువేంక్కటేశు నివి ఆచార్యుండు। తాలిమిం జెప్పంగా వినితలంచుదే సుజ్ఞానము॥౩॥ ✿ ॥ భూపాళం॥ పల్ల
వి॥ పరమయోగీశ్వరుల పద్ధతి యిది। ధరణిలొ ఎవివేహలు దలపొసుకొనుదే॥ —— ॥ మొదల నాత్తజ్ఞానము డెలిసివిష్ణుదే।
హృదయములొ నిహరి నెరుంగుదే। వుదుటైన యింద్రియాల నెడిలి వంచ్చుకొనుదే। గుదిగొన్న తనలొ కొరికెలుడుగు
దే॥౧॥ తనపుణ్యఫలములు దైవమునకొసగుదే। పనివడి య తనిపై భక్తి చేసుదే। తనివితొ నిరంత్తరం ధ్యానయోగపరుండౌ
దే। మనసులొం బ్రకృతి సమ్మంధము మరచుదే॥౨॥ నడుమనడుమ విజ్ఞానపుకథలు వినుదే। బిడుముడి నాచార్యసేవ సేయు
దే। యెడయక త్తిరువేంక్కటేశు పైభాంము వెలిండా వైష్ణవుల కృప గలిగి సుఖించుదే॥౩॥ ✿ ॥

శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ వేదండ్లవల్లం డెలివియెన్నడెక్కెనీ॥ నీదయనాపైనించ్చినంగాని॥ —॥ ఆరయనంగం బ్రపంచ్చ
మలవడినదు వలె। అరుదగు వైరాగ్యమలవడదు। తగ్గులలరతిమత్తిండలంచినయదు వలె। ధరనిసారారముద
లంచదు మనసు॥ ౧॥ గానకాన్నయర్థము గొరినయదు వలె। కానయగు మోక్షము గొరదు। తనుభాగముల
రండగినినయదు వలె। తనికినికథలకుందనియదు మనసు॥ ౨॥ చలము నుంబాపము చవియైనదు వలె। సలలితపు
ణ్యముచవిగాదు। సులభశ్రీవేంకటపతిరుండనిమబ్బిమిడి। కలిగితివినాకు ంగలంగదు మనసూ॥ ౩॥ ❁ ॥ ము
ఖారి॥ పల్లవి॥ పామరులకెంత్తై నాఫలి యుంచ్చునేరదు। శ్రీమాధవనీపుదయశేతితే నిడేరును॥ —॥ అన్నిదద్దేవ
ముండమ్ము నంద్దరు నెరుంగుదురు। యెన్నరవావివర్తనవేరుంగుదురు। పన్నిజననమరణాభయము వేరుంగుదురు వ
న్నెలనేరింగెరింగెవలలంజి ● క్కదురు॥ ౧॥ వింద్దరు పురాణాలు వింద్దరుపదేశా ● లు। వింద్దరు తాళ్లిజివారి
విచారాలు। వింద్దరుస్వర్గ ● నరకవిభవములన్నియును। మంద్దలింప్చివినివినిమా ● యకపాణాదుహా॥ ౨॥
నడతురాచారమున నానాదానాలుంజేతురు। విడువరతీర్థయాత్ర వెసంజేతురు। యెడయక శ్రీవేంకటపతి నివుండ్డంగ
ండపమడవులంజెశిచేశిఅలయుచుండ్డదురు॥ ౩॥ ❁ ॥ నాగవరాళి॥ పల్లవి॥ యెద్దువెగింప్చిజివుండన్ని జీవానాచే ప
డెంత్రొంత్తు వుగారపరమెప్వరా॥ —॥ బల్లిదుండ్డై వైరాగ్యాన పదార్థములన్నియును। వాల్లనంద్దినె నూరూరించ్చు
ను। వాల్లనెరావ వెననివాడెశివద్దుంజూచితే। నల్లంత్తనుండ్డియాసలనల యుంచ్చునూ॥ ౧॥ యుంచ్చురమోదలు
వెద్దుయిచ్చౌపద్విషాలుముంద్దు। మించ్చురాంగారాంగాంచెద్దమీండంగప్పును। పొంచ్చియంత్తపాండెలిసిపొంగ్గ
రాంగివుండ్డితేను। వంచ్చించ్చకర్తకారరనవచ్చిప్రవేశించ్చును॥ ౨॥ వెసరియడవినున్నావెండ్డనె సుఖదుఃఖాలు। పాసిపొరకా
ంత్తయనుభవింప్చించ్చును। రాసిపాయతి శెవ్వరు నులయెత్తౌతాంచునివి। శ్రీసతిరకనుంగానుత్తశ్రీవేంకటపతిప్వరా॥ ౩॥ ❁ ॥

కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ యేమిసేతు నా భాగ్యము లిట్టున్నది। నీమహిమో నేరంగను నివెగతి యింకను॥ — ॥ ఆగపడి నిరంతరము లా
వాడ్తైన జగత్తు। పొగమునఁ గట్టినట్టు మోగి మఁగవనిడు। తగిలిని న్నెడువలె ధ్యానము సేతు నేను। అగడు సేసి సహాయముగా
డు మనసు॥ ౧॥ విడువక యెల్లప్పుడూ విడిదలైనది హాము। మెడం గట్టినట్టున్నది మెలంగి సురలడు। వొడయుండని వూ
డిగె మోడిగినినిట్టుసేతు। అడరి కప్పిన నీమాయాం దొడుగాదు॥ ౨॥ వొద్దనె పెక్కగాలము వూనిన పురాకృతము బద్ది
మూంద్దైయనుభవింపుగంజెసి మానడు। అద్దుర శ్రీవెంకటపతి అంతర్యామివి నీవు। వొడ్డిరి తారకించ్చు నాహాజా
ం దొడుగాదూ॥ ౩॥ శ్రీ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెవ్వరికి విండ్డరికి యీదేహభూమి నిడి। మెలు అన్నిమద్దు బద్దిమించ్చ
రాదా జీవుండ॥ — ॥ వెరింబడ్డ యింద్రియాల వెలయతొ నిశింబిబ్బి। కొలువులు సేయించ్చుకొనరాదా। కలంచెడి తొలా
నికామాది శత్రువుల। చెలరే నికడ్డపడ్డింపింప్పరాదా జీవుండ॥ ౧॥ అప్పిపప్పుదొలి నఆసల నిగుట్టముల। గడ్డిగలా
లాయమునంగడ్డకొం డా। వొడ్డియెడుదపాంజు వైవుండ్డిన భాగములను। ముడ్డియంత్తర్యామికిచ్చి మో
క్షరాదా జీవుండ॥ ౨॥ పంప్పువెట్టిడండ్డంప్పిన బలువిన్నద్ధ్యాగాల। గుంప్పుగూర్చి ముక్తిమూంగానరాదా। ఇంప్పుల శ్రీవెంక
టపతి యుండితండి సర్వకర్త। సొంప్పుగ భావించ్చి చక్కంజూడరాదా జీవుండా॥ ౩॥ శ్రీ ॥ ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ తప్పించ్చుకొరాడింక
దైవమే గతి। యెప్పుడును ద్ధరించ్చేవారెవ్వరును సేరు॥ — ॥ మలసిడి పొనండ్డమి మరిగిన యాత్మకు। తొలుత బ్రంపస్సనండ్డము
దొరకదు। అలవాట్తై క్షుద్ర భోగాలండ్డుం జిక్కిన యాత్మకు। బలిమి విరతింబొండ్డ బలపడదు॥ ౧॥ సర్వదా బ్రంపస్సండ్డము
లొంజరియించ్చే యాత్మకు। నిర్వహించ్చి వెడలంగ నెరవు పరిదు। ఉర్వులోపలి చింత్తలుడుగని యాత్మకు। నిర్వికారం భావనము
సెలకొనదూ॥ ౨॥ విరసవత్తలు నీవెలసెడి యాత్మకు। పరగం బెదలనింండి భక్తి పుట్టదూ। ధరలో శ్రీవెంకటపతి దాసు
ండుగాని యాత్మకు। నేంనే విజ్ఞానవేడు వెదకి చూచినను॥ ౩॥ శ్రీ ॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ నీవార్తైన వారికి నిష్ఠ భక్తి కారకా। భావించ నేరక వట్టి భ్రమం బడవలెనా॥ — ॥ కరుణానిధి నీవు గలిగి వుండ్డ
గాను। తిరుమంత్రము నా కుదిరికయి వుండ్డంగా। వరుస నాచార్యుండు వహించుక వుండ్డంగాను। పరగంద పముచేత బడ
లంగవలెనా॥ ౧॥ కమలా పతిని ముద్ర లిక భుజనా కుండ్డంగాను। అమరి దాస్యము రానోచ్చి వుండ్డంగా। తమి తోడ వైష్ణవు
లు దాపు దండై వుండ్డంగాను। తెమలి తిత్తిరాల వెళ్లా దిప్పించ వలెనా॥ ౨॥ శ్రీ వేంకటపతి నీ వేగతి యైయుండ్డంగా। ఆవ
ధించి నుతి వుపాయమై వుండ్డంగా। తావుల నేరనా నిధర్మ మాచరించ్చంగాను। వివిధ యిలుడల నాలుచేత వెండుకొ
నవలెనా॥ ౩॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ పరమాత్మ నిన్ను గొల్చి బ్రదికేము। విరసపు జాలింబి కేనే తంబడనోపము॥ — ॥
మగండు విడిచిన సంపు లమవిడు వనియద్దు। నగినా మనసు రాత్రి నాలాకులు మానరు। తగి విరువాగి విరుద్ధైన్య మిచూ
విరు। మోగమోధలనుసేనను మోసపోవ నోపను॥ ౧॥ పాసంగడి వుండి చ్చినపుం జడివ గమిండు। విసిగి నీవిడి
చినా విడువరు లోకులు। కోసరి రుముసరిసుకొని కెడి చ్చుగమనిరు పసతెని ప సులకు బిడలసే నోపను॥ ౨॥
నుడుగులు ధప్పినా నోము ఫల మిచ్చినద్దు। కడంగి వెండుకొనా గా నిమ్మనరు లోకులు। తడవెరు తగి వెరు తాలామే
శ్రీవేంకటపతి। బుద్ధి బుడి సంగల్లాల లంబారలనే నోపను॥ ౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ కరుణానిధి నీవె కను గొలించ్చు నన్నా
ండవు। యిపవైనా లోనున్నాండవే డిగతి యింకను॥ — ॥ పిరుచున్నవి నా లోనం బెర్మవికారములు। వూరుచున్నవెన్నైనా వూ
హ లెల్లాను। చెరుచున్నవాకొర్కపిళినా శిసకలరికలు। యీరితి నున్నండ నాకు నేడిగతి యింకను॥ ౧॥ పద్దుచున్నవి నా
నా ప్రకృతుల వాజలు। పుద్దుచున్నవి యనేక భాగిచ్చులు। చుద్దుకొను చున్నవి సులభపు వేడుకలు। యిట్లై వినలనడు
కలు యేడిగతి యింకను॥ ౨॥ సండ్డడింపుచున్నవి నాకె మనామమతలు। ముందు వెనకై వున్నవి మొలపావెల్లా। చెం
డ్డె నిష్ఠ భక్తి నెండు శ్రీవేంకటపతి। యెండ్డునూ నీ వికారయె డిగతి యింకనూ॥ ౩॥ ॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ నీవొక్కండవె సర్వాధారము నిన్నియు లింగిననన్నియు నెరుంగుదా ॥ భావించి యింతయుం దెలియంగవల
నబ్రహ్మవేత్తలకు నిడిదెరువా ॥—॥ నీయందే బ్రహ్మయు రుద్రుండు నింద్రుండు నీయందే దిక్పాలకులు నీయం
దే మనువులు వసువులు ఋషులు నీయందే విశ్వేదేవతలూ నీయందే పురగులు యక్షరాక్షసులు నీయందే గరు
డగంధర్వులు నీయందే పితరులు సిద్ధసాధ్యులు నీయందే ద్వాదశాదిత్యులు ॥౧॥ నీవలననె కిన్నరకింపురుషులు
నీవలననె విద్యాధరులు నీవలననె యచ్చరలు చారణులు నీవలన నెనక్షత్రములూ నీవలననె గ్రహములు చం
ద్రుండును నీవలనన నభాంతరిక్షములు నీవలననె జలధులు పవమానుండు నీవలననె గిరులును భూమియును॥
౭౩ ॥౨॥ నీలోననె నదులును నగ్నియు నీలోననె సచరాచరములును నీలోననె వేదశాస్త్రము మొదలుగ నిఖిలశబ్దమయ
మూ నీలోననె అన్నియు నిర్మించిన నిఖిలప్రపంచకరమూ శ్రీలలనాధిప శ్రీవేంకటేశ్వర శ్రీవైష్ణవులకు నిది
మతమూ ॥౩॥ -❀- ॥ మలహరి ॥ పల్లవి ॥ దేహము సమ్మంధము యిదే హితకింబని తెలియా ధ్యానించ
నేర్చినవారలె పారుఘనులుండ్డరయ్యా ॥—॥ విడువవు కీర్తిప్రతిష్టంబ్బులు విడువవు సుఖదుఃఖంబ్బులు
చెడవెడ మరణభయంబ్బులు విడిచినయందాకా వుడుగవు కాంత్రులు మమతలును ద్యాగంబ్బులు
చింతలు బాడవగు విరక్తితనలోం బాడమి నయందాకా ॥౧॥ మానదు చిత్తవికారము మానదు దుగ్గు
ణదోషము మానదు భోగములన్నియు మానినయందాకా పోనియదు కర్మనడుటెలము పోనిదు ప్రాంతఫ
లంబ్బును పూనినతనయజ్ఞానము పాయినయందాకా ॥౨॥ తెగవయు భవబంధంబ్బులు తెగవేదయ
నిగ్రహంబ్బులు నిగిడినయీ యాత్మజ్ఞానము నిలిచినయందాకా జగదీశవిభుండ శ్రీవేంకటేశ్వరప్ర
పంచము నియానతి కాలండే తగులుచుండ్డని విశ్వలము గనిదాస్యముగలిగినయందాకా ॥౩॥ -❀- ॥

శివగాంధారి॥పల్లవి॥చూడవెగాదిండ్లనాదృష్టులిన్నియు।యెడాంగత్తఁనవుయిన్నిదనాకపు॥——॥చిరినందునం
గరచెరినడుచితము।నాంచవలెనెరడునాంరదిలి।కారుకొనితలంపురలంకెగుగొంబ్బులు।వారరపినునడివతెంబారిని॥
౧॥యెజ్ఞాంగాంగ్రూరబ్రమెప్పుడుంగాలిమిలూర।కజ్జువలెనెరడుంగాంగిని।బాజ్ఞెయ్యెప్రకృతిబారరవిచెందలూ।యి
జ్ఞీవలెనెయెలయుంచ్చుని॥౨॥విడరనిమూర్తినవెండ్లవెండ్లనె।తాడునిడయ్యెతారతిని।యూడనెశ్రీవెంకటదేవనిమఏఁ
మ।వాడనివనములవతెంజినితింబ్బుని॥౩॥—✵—॥ముఖారి॥పల్లవి॥యెప్పరివసముగెల్పునింత్తాదినిమయమె।యిప్ప
లనివుగాచితెనమొరాని॥——॥బార్త్తలాభమునెంబ్బితీబారనిలూరమెత్లండానె।యెక్కడచూటినాండానెయూడి
పనము।వెక్కసమ్మెనడితానెవెనితెచిరిపని।తక్కరయింన్నిదనెద్ద్రుతప్పించ్చుకొవచ్చునూ॥౧॥పలుమారువచ్చిందా
నెపనిలెనివరారు।వళచు కొన్నడితానెవడ్డిభితి।నిలుచురుంన్నడితానెనిలు వునవెరిగ్గ।మెలువునవె
మువళెమెడలంగవచ్చు నూ॥౨॥కనుంగొండ్లనెందూర్డండానెకొప్పఁగొ ముడ్డిన్నము।అనిరము
మింబ్బిందానెయూచరబ్రము।ననునెలుకొండ్లవిడినమ్మితిశ్రీవెంకటదేవ।జనుండనుయివినెనుసాధించ్చుపెద్ద
॥౩॥—✵—॥మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥యిండ్లరెరింగినపనికింరెందప్పించ్చుకొంరాదు।దాండ్లగానిమాయలంబాగ
లంగనెండిరి॥——॥గతియెప్రపంచ్చాండాలురచ్చించ్చునిరిచి।సుతుతెబ్రంపూడులుచూపద్దాంగా।శ్రుతివేద
శాస్త్రాలచేతంబాగడించ్చుకొండ్ల।నితరులెరంగరుండ్లానింత్తదాంగనెండిరి॥౧॥వున్నతపరమపదమొ
సంగనివుగర్తనపై।అన్నిపలత్ప్రైనాథుండవనంబెంబ్బాంధ్లి।పన్నరెయున్నివిధ్పలాంబ్రసిద్ధండైవుండ్లి।కన్నలక్రు
ంబ్రత్యుత్తముగారకుండ్లనెంరడిరి॥౨॥సురలయూపదలెల్లాసులభాననెతిబ్బిని।పరగధర్మ్మములెల్లాంబరిపాలిం
చ్చి।పరుషలకువరాలుపలుమారుంగ్రుపచెసి।మరిశ్రీవెంకటదేవుడాడవడిండిరి॥౩॥—✵—॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ ధరణివి తల్లియును దండ్రియు నైయుండఁగాను । ఇరవుగ నెప్పుడూ వహించుకొనెమిడికి॥ — ॥
పుట్టినజీవులు తొల్లి భువిపైన నిపుడు । ఆట్టివారి చరితలు ననేకములు । వట్టిజాలిం దమ తమవారలందుండలంచుక । బట్ట
యెనానాభావాలం బొందుదురు ॥౧॥ సర్వినం దృష్టరంజెసి సంసారము లుపెక్కు । గ్రిరులవారి గుణాలు చెప్పలు పెక్కు । అరతి
తమ వారి తానవియెల్లాం జెప్పుకొండు । దరినుండి వగరించి తమ కింపుగుచుండుదురు ॥౨॥ వడినందైనాలంగల భువావులెంచి
చూచుకొండ్లు । గడియించ్చి పదార్థాలు కలవెన్నైనా । యెడయక శ్రీ వేంకటపతి నిదయ గతియెషి । జడియక నిదాసులు సంత్తసమ
ందుదురు ॥౩॥ ❖ ॥ దేశాక్షి ॥ పల్లవి ॥ నారాయణ నీదాసుల నడకలివి । ధారుణిని దివనైతగుల గంగవలెనూ ॥ —— ॥
అ౹౦ ఆతుమలోన హరినింది ఆండుట్టమెవలె । చేతికి లోంగాపంజ్జిను చింత్తించువలె । ఆతనిం జూచెదయ దుడ్డకునాసలం
బారవలె । రితినివెప్పుడు విచారించ్చుకొనవలెను ॥౧॥ నిలవన్ను గర్థలపని వైరగునుండవలె । ఆలకిం
ప్రియండ్ర భ్రమయంగ వలెను । తాలిమి తామ హితములు దలహాసుకొనవలెవి శవేశద్యానించ్చి వెదకంగవ
లెను ॥౨॥ చేరి శ్రీ వేంకటపతి శరివించ్చు పండ్లంగవలె । గారవాన సదామ్ముపదాంగవలెను । ఆరశి పెద్దలనన్నినడుగుచుండం
గవలె । నోరు నిండ్లాని పాడ్లాను తియించ్చువలెను ॥౩॥ ❖ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ జగము లేలేవాండవు జనార్దనుం
డవు । తగనివారమ్మైనేము ధర్మనెద్దుండ్లినాను ॥ —— ॥ గతినీవు మతినీవు కార్యకారణము నీవు । సతమ్మైయున్నిదికిని సాక్షి
వినీవు । చతుర్గత వలతిజ్జి జరతుము కొలుతుము । పతినీము శిరిన తప్పులులెంగినవి ॥౧॥ తల్లియుం దండ్రి
వినీవు దాతదైవమవు నీవు । యెల్లవారికిం బరము నిహము నీవు । మల్లడిను కొర్కవెశమ ఆతుము తలంతుము ।
చల్లంగామానేరములు సైరించ్చుకొనవె ॥౨॥ దనినీవు దాపు నీవు దయామూర్తివి నీవు । పరగ శ్రీ వేంకటపతివి నీవు ।
విరివిగానె నైనాలవెండుడుము నుతింత్తుము । శరణుచొచ్చితిమిం రక్షమియించ్చుకొనవె ॥౩॥ ❖ ॥ ❖ ॥

పాడి॥ పల్లవి॥ యేకాలమునామనే యెరింగినదాసులపాదలకాని శ్రీహరిభక్తిదలగనాగలితిను॥ —॥ తలఁడుపమియ
ంగాడు తపాప్రిగత్తితెంబాల్లువాడు। బడినే శ్రీహరిభక్తిపంట్లవంక్తితె। పుడివాడెకాలము వాకతతిరావద్దు। పెడని శ్రీహ
రిభక్తి చెడ్డుకట్టితిను॥ ౧॥ వలువడిశితెంబాడువాడు కొంప్టేవెత్తిగాడు। కొలచి శ్రీహరిభక్తి కప్పుచెశితె। యెలుకపండిన
రాడుయెన్నాళ్లున్నాంజివురదు। తలంచి హరిభక్తి చిత్తపుగాడెంబెజ్జితె॥ ౨॥ కటపుపులాంగాడు సుంక్కరవానికబ్బదు। యె
లుకతొపారిభక్తియిల్లునిండ్డితె। నెఱవై శ్రీవేంక్కటెశనిక్రపగలవారికి। గుటిగాంగహరిభక్తి పాడపెద్దుకొంట్టిను॥ ౩॥
❖॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ విశ్వరూపనిమూర్తిగవివేకించ్చుతినునెను। శాశ్వతుండని వున్నవాండమెమిాఱెఱంగా॥ —॥
నిబ్బరమ్మైలోకమెల్లానిండ్డకవుండ్డడువదు। డొబ్బుకొండ్డండిరిగెము తావలనిన్ను। వుబ్బిసముద్రమువతెనున్నని
ప్రక్రుతియండ్డ। గబ్బినైయీ ండుచున్నాండంగలంగకమిా॥ ౧॥ కడయుమొద లుతెనికాలమునితనువదు।
నడుమనండ్డుతానెపెనంగు చున్నాండ। ఆడరినినెమ్ముల్లైనఆత్మలలోనుకెండన్నై। చిడు ముడినున్నవాండబిక్కవటిచ
కమిా॥ ౨॥ పరమునని హాముసంబ్రబనియున్నాండవదు। గరిమనాడించ్చెముకమ్మటినిన్ను। ఇరవై శ్రీవెంక్కటెశఇన్నిదనిన్న
నెము। శరణుబొచ్చితి మింకచనవిచ్చికావుమిా॥ ౩॥ ❖॥ నాద॥ పల్లవి॥ కొలిచినవారికింగామ్మనివరములిచ్చి। వెలయంగ
లశాపురవిధిహానుమంత్తుండు॥ —॥ బెద్దుగానెకచేతంబ్జూపిడితనప్రతాపము। పద్దుకన్నాండాకచేతంబం
ట్లగాల। మెద్దుకొన్నవిరాకాశిమెదడుతాడితలలు। బిడ్డడికలశాపురడిద్దహానుమంత్తుండు॥ ౧॥ చెచ్చెరవినుల
నాలించ్చెడిసురలనుతులు। కాచ్చికాచ్చితాంకంబ్జుద్దుకొన్నదినింగ్గి। తచ్చిచూచెడికన్నులదాసులమిాందికరుణా।
రచ్చకెక్కెంగలశాపురముహానుమంత్తుండు॥ ౨॥ వసుధమతిలోనిదిస్వామికార్యవిశ్వాసము। వెసండనపన్నైనడివిష్ణు
భక్తి। పసగా శ్రీవెంక్కటెశబలునిబంధ్లలోన। రసికుండుకలశాపురముహానుమంత్తుండూ॥ ౩॥ ❖॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ రాముండు లోకాభిరాముండు। ఆముకవిజనగరమందున్నవాండు॥——॥ పక్కందనముల వా
ండు జానకివల్లభుండు। గక్కన శబరి పూజ గైకొన్నవాండు। వెక్కసమైన పెండివిల్లు నమ్ములవాండు। రక్కసుల వైరి దశరథనం
దనుండు॥ ౧॥ కందిగట్టినవాండు బాయనల్లనివాండు। యిరవై సుగ్రీవాదుల నేలినవాండు। సరి భరత శత్రుఘ్న సౌమి
త్రి సేవితుండు। అరిది మునుల కభయమిచ్చినవాండు॥ ౨॥ అద్దికౌసల్యాత్మజుండు అయోధ్యాపతైనవాండు। వొద్ది
తారక బ్రహ్మమై వుండేటివాండు। గుద్దుతో వరము విచ్చె కొనేటిదండ్డవాండు। పద్దు శ్రీవేంకటాద్రిం బరగినవాండు
॥ ౩॥ ❖ ॥ సారంగనాట॥ పల్లవి॥ కందర్పజనకుండు గరుణానిధియితండు। జందెపులక్ష్మీదేవి తోడ సరుస నున్నాం
అ ౨౪౧ డు॥——॥ వాండి ప్రతాప సుగ్రీవనరసింహమ్మండద్దె। మూండుమూర్త్యాకారరూపై మించివున్నాండు। వేండి ర
క్కసులనెల్ల విదళించివేసి నాండు। పాండిమి సురలం గాచి భువనాధిపుం డు॥ ౧॥ ఇరవైన రవిచంద్రులితని కన్నులివిగో
నిరన్నులివిగో। ధరణి సనం త వేదములూర్పులు। అరుదై చెలంగె బ్రహ్మాండములె తని నెలవు। నిరతి సనకాదులు ని
త్య సేవకులు॥ ౨॥ ఘనమైన శంఖుచక్రములతో మెరసిని। మనిపె ప్రహ్లాదు నిమన్నించెనిదె। యెనలేని శ్రీవేంకటేశుండై
వున్నవాండు। అనిశము సకలాంతరాత్ముం డితండైనాండు॥ ౩॥ ❖ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ పువిదలాల చూడరె వుద్దగిరి కృ
ష్ణుండు నవకపు లీలవుల నవ్వుచున్నాండు॥——॥ అచ్చుపు బాలుండై శకటాసురు మర్దించినాండు। కుచ్చు కొంగిళ్ల నింత్తు
లం గూడినాండు। మచ్చికం దాంగ్గెడు తాను మద్దులు విరిచినాండు। విచ్చిల బూతకి చన్ను విఱిచినాండూ॥ ౧॥ విన్నాం
డి కాండెలతోం జెనంగి గెలిచినాండు। యెన్నికగా వెలంగొండ యెత్తినాండు। వెన్నడి నికొండపాము వెస రెండ్డు కిరినాం
డు। పన్ని కంసు నిమదము భంజించినాండు॥ ౨॥ పొంచి బద్దవాండై భూభారము దించినాండు। అంచెం బాండవులకు
దిక్కైనవాండు। మించి శ్రీవేంకటగిరిమీందనిదె వున్నవాండు। వంచి వచ్చ కదాసులకు వరాలిచ్చె వాండు॥ ౩॥ ❖ ॥

ఆహిరి సాధ॥ పల్లవి॥ అరుదరు దిగతి యహొబలేశ్వర। హారింబారి దాసులు హొగడుదయెద్దు॥—॥ యెదుదంజించ్చితి
విహారణ్యకసిపుని। అడె ప్రంపహ్లదుండు బంధ్వగు దెద్దు। కడిశినరు ద్రునిగర్వము దంచితివి। గుడిగానిదివిజులు కాలు
చు దయెద్దు॥ ౧॥ ఘనస్తింపమ్ముకృతి గైకొనివుంట్టివి। యెనయ ంగంగరింగాచినడెద్దు। పనివడి శకంబ్బము పగులవెడ
లితివి। మనుజులు పూజించ్చిమరుగుదయెద్దు॥ ౨॥ సరవితొ వీరరసమున మించ్చితివి। అరయ ంగళ్ళంగ్గారివా
డెద్దు। శిరివురమెక్కిను శ్రీవేంకటాద్రిని। యిరవుగ నితొడయెక్కుదయెద్దు॥ ౩॥ ✤ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ నిండ్దు
కంత్తడును న్నడిని మాయ। వొండొడ్డారకరు జనులరును పడిశించ్చునిలా॥—॥ నిరకుండ్డి సంసారము నీరు వును
నిమాయ। చెరకుండ్డింగడులనుచేసుకొను నిమాయ। వూరకా డంబడకుండ్డి వాడంబరచు నిమాయ। బారి
బిడ్డలకు తంద్రి బుద్దిచెప్పవ లెనా॥ ౧॥ నాలికెకారు రుచులు నలిండెలు పునిమా య। బెలుండ్డె విరక్తుండ్డె భోజ
మెత్తించ్చు నిమాయ। పాలు మాలేమంక్కనైనా పనికి యించ్చు నిమాయ। కిలు ంబగళ్ళకరు ప్రింపుదుండ్డ
వలెనా॥ ౨॥ బాక్కించ్చి నొరుంజెత్తి గినూదిచూపు నిమాయ। పిక్కులాగులనన్నిదంబెనగించ్చు నిమాయ। వెక్కసపలమెభమ
ంగ్గవిభుండ శ్రీవేంకటపతి। తక్కరి నిమఖామి శితలంబించ్చువలెనా॥ ౩॥ ✤ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ మనుజులూరకె తొాము మర
ంగులంద్వనుండ్దరు। యెనశిడివుండు శిశినిండ్దరికి మాయ॥—॥ విసికంద్దరికొక్కదివివరములెవెరు। కనుచూపులును
క్కదికాంతులెవెరు। మనసూనెక్కడిలొని మచ్చగములెవెరు। తనివియునెక్కడి తనువులెవెరూ॥ ౧॥ లొాకమునును
క్కడిలొను వెలుపలవెరు। వాకులొక్కడి భాషలవగు సివెరు। జాకనాపారం మొక్కడి బాలిడిరుచు వెవెరు। కైకొన్నర
తియొక్కదికంద్దువలెవెరు॥ ౨॥ పరిమళమొక్కడి భొగించ్చుకొనుదివెరు। యిరవైన డొక్కడి యింపులెవెరు। అరి
ది శ్రీవేంకటపతి అంన్నిదనిదాసుండు। శిగనొగశి యొక్కడి జాతులెవెరూ॥ ౩॥ ✤ ॥

సారఙ్గనాట॥ పల్లవి॥ శరణాగతత్రిదశరాజనులాల। గరిమ మెఱసినదే కనకసింహప్పాము॥ ——॥ అపారహాము నుంబ్రం
పల్లదుండు దారకాని। బహువిధముల హరిమహిమలు వాగడంగ। కపటకహాపిరణ్యకశిపుండును గిహతిసహ
జమిదియని చఱిచెం గంభము॥ ౧॥ అదిమఱిబిడుపడి మనిబెంప్లగఱి। చిదచ్ఛిదరవముల ంజేరుతహాగతెగని। తథ్యత ద
మను మనుతరలి వ్రయ్యలై। పదపద మనుమను పగిలెం గంభము॥ ౨॥ బెడిదపు మాపుల మిడుంగురు తెగయంగ। పుడమి య
దరనార్పులు చెలంగ। గడగడ వడంకి దిక్తటముల ల్లాడంగ। వెడలెం గంభమున విజయసింహప్పాము॥ ౩॥ నగవుల సుడివడిన
భాంతరంబుల। బాగతెగసను బనుబాము ముళ్లా। పగదు నార్పులను పగిలెనుం గొండ్లలు। వెగడుగ వెడలెను వీరసింహప్పా
అ ౨౪౭ ము॥ ౪॥ తెఱచిన నోరం బ్రతిధ్వను లెసగంగ। రఱిమగ్గతులు చుక్కలు చెదర। నెఱిసహ్యత్రపుటులను నిఖిలము చెదరంగ। వెఱ
చఱవంగె రవివిమలసిం హప్పాము॥ ౫॥ పదునిహరముల బ్రంపష్టాండమగలుగు దగుచరవళి నారసులు వాగడ।
నిదలనేత్రమున నెఱిమంట్ల లడర। పటుగతి మెఱసెను భయదసింహప్పాము॥ ౬॥ పెదపెదకొఱలవిడుసుల
రలలంగ। తుదనఖముల నెత్తురు దొరుగ। గుడిగొను కసరుల సలగిరులు ఖాండవడ। పుదయించె నడి ఉగ్రసింహప్పా
ము॥ ౭॥ అట్టహాసమున నసురలు వారంగ। ముట్టి వాయువులు మోగతిరుగ। దట్టములై జలధరములు ముసరం
గ। డిట్టయ్యె వెడలె ధీరసింహప్పాము॥ ౮॥ జలధులు గలంగెను జడిసె లోకములు। తలంకె సప్తపాతా
ళములు। పులికిపడం డాడంగె నార్పు లోకములు। కొలువున నిలిచెను ఘోరసింహప్పాము॥ ౯॥ అ
ప్పుదసిరంగ నార్పునదరం ద్వంబద్దు। యిచ్చులం డాడపైనిడిచించ్చి। రచ్చి వానిపగులు జంత్రములుగ। విచ్చి
విసుకొనె విష్ణుసింహప్పాము॥ ౧౦॥ హాగడి రిదివిజులు భువనములు వెలసి। పగయుడిగి చెలంగెం బ్ర
హల్లాదుండు। మిగుల శాంతమున మించె శ్రీవేంకటనగమున సహబలనారసింహప్పాము॥ ౧౧॥ -❀-॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ దేవా నీవియ్యిన్నిచందమ్ముల తిరమ్ముగ మపకారి వైతివి। యీవలనైనా నీవెరాక భువి నింతదివా
రలుయిక ఱంగులలారా॥ ——॥ జనులకు నీవె వాక్యార్చా దనులా స్వార్థముకై కడంగుదువు। తనియక నీవెమ
రి వారికి బాధకులంగా గొండ్లు నింగల్పింత్తువు। మనసు తోనంతలో వాడంబడికె చెలిమలయు చనివెనిలుతు
వు। కనుంగొన నీవె సుజ్ఞానమార్గముకై వశిముగా దెలుపుదువు॥ ౧॥ కడంగియప్పుడు నీవెయజ్ఞాదికర్మఫ
లముకై వుండ్డుదువు। తడయక నీవె తిరుపతులదేవతా మూర్తులై వొడచూపుదువు। యెడయక నీవె తపో
మహిమలై యెడుదనితార్కికాలౌదువు। వాడకై నీవె యిహపరముల కై సను వాడిగద్దిసాధింపింత్తువు॥ ౨॥
ఆవిళనివె తత్వనిర్ణయము నాధారము నై యెప్పు గత్తువు। నీవె కమ్మది ఆచారవిధులకు నిరయమము లెల్లా నెపుం
దువు। భావింపు నీవె అలమేల్మంగ్గ గరుంబతివై వ్రావెంకటపతి రక్షింత్తువు। జీవులకంత్త్ర ర్యామివై నీవె శిక్షలం బరిపా
లింత్తువు॥ ౩॥ ధన్యాశి ॥ పల్లవి॥ విచారించ్చుకొరాయిది వివేకులాలా। మెండ్డుపచారాలు చూ
చి మీరు భ్రమయకురో॥ ——॥ భావింపు నారదునికి బ్రంహ్మాపద్దమరుడా। వివేకైనాంగొంచ్చె మనివిడి చెంగాకా।
దేవతలు తన్నుంజూచి దిగ్గన లేచి మొక్కెది। ఆవైభవపు పదమండ్డెంగ్గాకా॥ ౧॥ మిక్కిలి జ్ఞానముగల్గి మించ్చి తమ
నిరుపెల్లా చిక్కి సంసారము పాలుశియవలెనా। యెక్కువ పారిదాసుం డ్డైయిద్దనెవ్వైనంత। మొక్కెడి తోవ నాడి
చ్చిది దిమిలుగాకా॥ ౨॥ మూలమని నుడిగితే ముంచ్చి యెవ్వండుగాచెను। పాలించ్చు నెవ్వుని నాభిం బుట్టి లోకా
లు। వాలి యెవ్వని కుక్షిని జగములున్న వి మరి। కాలమండ్డె ఆదివుని నింగా నవవెంగాకా॥ ౩॥ యిడి యెత్తా వైష్ణ
వులు యిలం బూవ్యాగ చార్యులు। వెదకి చదివి కన్నవివరమెల్లా। తుదమొదలెరంగని దుష్టులకతలు మాని। ప
డిలమ్మైయిద్దినమ్మి బ్రదుకుదగాకా॥ ౪॥ సంకీర్తంజుర్రముల మానిసమాన భాగము తోడే। అంకెలల త్యా వెంకటప
తినందనానుండ్డరా। పాంకపు బుద్ధులిమ్మని పాంచ్చిగాయత్రి జపించ్చి। ఇంకబ్రంహ్మాదితా వెంచ్చిదిండ్డెకోకా॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ కలిగిన మీఁదాఁ గడమేలా । పలుల నొప్పదము లంబడు వికారా ॥——॥ దురితమనొ
ంగనీ ముప్పడకెక్కె సుఖము । హరి యొక్కండే గతి యన్నపుడే । హరి నింకం జేసెదిపు కార్యములెల్లా । వరుస తోడనె
పురికారాని ॥ ౧ ॥ సారమేరింగె తన జన్మము గెలిచెను । శ్రీరమణు నిందలంచినయపుడే । సైరనాతానింకం జదివెడి
చదువు । మేరమీఁదనెమి జకారాని ॥ ౨ ॥ శ్రీవేంకటపతి చిత్తాన నిలిచెను । కావింపి గురు నింగన్నపుడే । భావించి
యితర ప్రార్థనలండ్లనియు । యావలావలను యెండ్లు కారాని ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ వసంతవరాళి ॥ పల్లవి ॥ వడ్లిస్వతంత్రమిం
డ్లవెడువారవాడమింద్లవెడు । గుడ్లిడెలియ కవ్వాగుబ్బివిరివా ॥——॥ నేరిచి బ్రదుకువారు నేరక విం గే
ఆ౪౨ జివారు । యేరితింబూచినాను యెవ్వరు వేరు । తీరుగాండమలాను ఉడ్డిదిపుండు పరకేంచంగా । మేరతోనే జీ
వులెల్లామెరసిరువిరి వా ॥ ౧ ॥ కాండ్లరు గొప్పజీవులు కాండ్లరు చిన్నజీవు లు । యెండ్లుం జూచినా భూ
మినెవ్వరు వేరు । బొండ్ల వివెపవెపగాం బుడ్డిం చ్చెడివుండే । అండ్లాలుగేయం గలాంకుల మరేపవిరివా ॥
॥ ౨ ॥ అసురకాంక్షచివారు అమరకాంక్షచివారు । యెసంగవిచారించ్చు కానెవ్వరు వేరు । వెసత శ్రీవేంకటపతియుండు
వినోదించ్చునయడ్లు । వసుధమీఁద దంగా నవ్వేరు విరివా ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ కంన్నడగౌళ ॥ పల్లవి ॥ సరవులు డేలి
యంగంజనుంగారా । పరమార్థమలో భంగ్గము గలదా ॥——॥ హరిస్వతంత్రుండద హరిసంకల్ప
ము । విరసం బ్బానావిర్భము నా । సరవిం బ్రపంచ్చపు సకల మతంబ్బులు । వరుసనెంచ్చంగాదు వలుమతి
కలవా ॥ ౧ ॥ యితండు పూర్ణుండద యితనివిహారము । వెతకంగ వశెనావిమరున్నా । కతకరచిన యీ
కంన్న వెదిజివె । మత్తిండాంచి ధింకమ ఇంగులు గలవా ॥ ౨ ॥ అంతరాత్మయద ఆ తఖివేరే । చింత్తించ్చు వలెనా
శిలుగులను । చెంత్తనె యిది వా । శ్రీవేంకటపతియుండు । యెంతడెలిసినా యితరము గలదా ॥ ౩ ॥ ❁ ॥

దేసాళం॥ పల్లవి॥ అచ్యుతుఁడింపాలఁబడియుంగాక। మచ్చిక నాతండు శ్రీమతరమణుఁగాక॥ —॥ నానావల్లఁబడె
నాండు కరి మకరిచేఁ బడెన ప్రంపహ్లాదుండు ఘోరకశ్యపుచేం బాధువడె। వాని వద్ది హరి యడ్డి పరిపాలించ్చు నివాండు॥
ఆనుకహరిదాసులకంత్తదనే భంగ్గమా॥ ౧॥ తగిలి భీష్ముండు శరతల్పమందున్నుండుండా। అగడ్డై విభీషణుండు అన్నచేంద
న్నవడండా। పగవాడిచరామచుమండ్డ భాగవతులను హరి। తగినపున్యులనిండ్డు తప్పుతెంచ్చు వచ్చునా॥ ౨॥ మంత్తనాననార
దుండు మాయల రవ్వైను గాండా। వేంత్తల నర్జునను సహితుండుడె నివడవా। ఇంత్తట శ్రీవేంక్కటేశుండిప్టే దీమన్నింప్ప
ండా। ఇంత్తటి మహానుభావులిండ్డు రంజెడుతురా॥ ౩॥ ❁ ॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ పుష్టగు నియాధీనమె భాగము నియాధిన
మె। అష్టైయా భావనకు నరుడెయ్యుక్షారసు॥ —॥ కానన ద్దుండ్డిపచ్చు నికల్పితసుఖదుఃఖాలు। మీను వేంచి మీయాజ్ఞమీ
ర వచ్చునా। నానా జీవులు వడె నాలి ఘోరములు చూచి। దినికింత్తవగతువాడె వనిచిత్తానను॥ ౧॥ తాడ్డిన
పాపపుణ్యాలు తాల్లె నిపంపుతె। పుట్టినమిం మాంయతెల్లాంబ ఎపాట్టె మాం। వండ్డారిం నజీవులు వారలుమ
ండ్డంగంజూచి। యెడ్డు నివారిసిమీయాయవేడ నరిపుడు॥ ౨॥ చెప్పేరయ రాజస్యసులు శ్రీవేంక్కటేశ్వరనివె। యిచ్చి
నవి నీతోడనెదుండెడే మాం। నిచ్చలు మంవండ్డి వారినేరుపు నేరాలు చూచి। వచ్చినేలీల రక్షించంగా వహించ్చుకోవల
సి॥ ౩॥ ❁ ॥ శీవగాంధారి॥ పల్లవి॥ అంత్తదిదైవమువడుగాంగా। వేంత్తనిన్నుంగ నొచ్చినదిఘునము॥ —॥ వెరవు సం
బంచ్చు మవేద సారములు। శిరులనిను సుతించ్చినను తుటూ। సరవి తొండి బహుశాస్త్రసంత్తతులు। ధిరతించెప్పి
డినినీకథలకా॥ ౧॥ కొంగ్గుపైండియ గుసురుమంత్రంబ్బులు। సంగ్గడి వైష్ణవసంభాషలకా। దింగ్గి కిభూమికి నిజ
పురాణములు। సంగ్గతిగలని సంకీర్త్తనలూ॥ ౨॥ పూనినవిధుల మహోపనిషత్తులు। నానాగతిని నామము
లూ। వినుల కను శ్రీవేంక్కటేశవిగ్రహ జ్ఞానార్థములు మిము నుంజెడు వుచదువులూ॥ ౩॥ ❁ ॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ యెవ్వాడిగలవాండనిడివోనెను। నావాయ్చుచూచిపారినన్నుంగావంగదవే॥ —॥ నిలువునూరువం
డ్డనినిచ్చులునిడిపాప్మెతి। వాలిశిడుఃఖ్ఖములకునూరువతెడు। ఫలముగొడిసేసునుగుంప్పులజన్మాడుభైతె। అలరి
వారులంబాయిఆడిగిడెయెప్పుడు॥ ౧॥ పడ్డితిపనిండిరాతిబ్బునానాసంసారమ్ము। గుఝ్ఝడిలియుంబ్రానాముకూడిచె
తిడి। వుడ్డిపడిమానుషమువాంకనాదికాంకనాండు। పడ్డికాంత్తలయెడుదభంగ్గపడెమిదివో॥ ౨॥ చెరిచెడ్డడిచితినుచె
డిండుచుడ్డరికాలు। యీాతితినిన్నాళ్ళదాంకానెండ్డంగ్డిరా। ఆరిచితిమూంకెండెక్కినడెనామకిర్త్తనము। హరిమి
శ్రీవేంక్కటిశకానవారికెసను॥ ౩॥ ❀ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ దైవమానిచెతిడిమాధర్మపుణ్యములు। పూవువంజ్జిరడుతెంతబు
ఆ ౨౪౪ ద్ధివారమూా॥ —॥ యెమిడివారమునెముయిడివోమాకర్మ్మమెంత్త। భూమినివుపుడ్డించ్చుంగంబుడ్రితిమి। నెమ
ముతానడచెడినెరుపిడి మావల్లడిముతాపొంబిన్నతాలుడిపాలులము॥ ౧॥ యెక్కడమాకింకగతియెరి
ంగిడెన్నండునెము। బిక్కినడ్డి నిచెతిలాజివులము। తక్కకనిమాయతెల్లడాందింగల మాషెము। మోక్షలపుదజ్ఞా
నపుముగ్ధలము॥ ౨॥ యెదితుదమొదలుమా[illegible]కింకనింద్దులానివె। ఆడిమూర్త్తినిపుశరణాగతులము। యీాడెన
శ్రీవేంక్కటెశయెలితివినన్నునిడ్డి। నిదయగలుగంగానునివాంమూ॥ ౩॥ ❀ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ శరణనునెంజూచ్చినదిన
రి నివుమన్నించ్చుడి। యిరవైనగురుతుగాకింద్దంగూడబడ్డివా॥ —॥ యెంగ్గిలినూరువెద్దుకయెమాదిలాడినాను।
సంగ్గతిగానవినెండుసల్లమయ్యినా। అంగ్గనలమోహామునాయంత్తరంగ్గనంబెద్దుక। ముంగ్గిడిలాబాలాలుముచ్చిమ
య్యినా॥ ౧॥ ఆసలుమెడంగద్దుకఅన్నియుంజడివినాను। దాసములెల్లామానిదాంనయ్యినా। గాసాలుమడింబెద్దుక
రాంతమెనుగడచితి। వెసాలయ్యేతాంచుంగాకవెరిపుణ్యమున్నదా॥ ౨॥ ఘనసంసారముమోచికర్మమెంత్తశిశినాను। త
నువాఙ్ఞన్నించ్చినడ్డితప్పుడిరినా। యెనలెకశ్రీవేంకటెశనన్నునెవితివి। తనిశితినింనెనుతమకింపైనా॥ ౩॥ ❀ ॥

సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ యింక్కనెలనాకువెరపింత్తమాఁటగలిగియు। సంక్కితెల్లంబాసినా స్వతంత్రము లొక్కటి॥ —॥ నేనెం
త్తపాపబుద్ధినైనెరమెంత్తశేశినాను। కానితినన్నేలివాండుకావంగలండు। ఆనతిచ్చెండొల్లింపరాతఁడుడెచెరమార్థమం
డ్డుమెనిడాసమెల్లంబావిమిం యాసంగినమూచు॥ ౧॥ మద్దుతేరతనినెంత్తమరచినేవుండ్డినాను। పుట్టించ్చినడెవుండెత్రావంగల
ండు। గుద్దుచూపెత్తాల్లితనగుణాలము పాండ్డవులండ్డుగడ్డిగాండనవాక్కైతెడాదుకుండ్డననుచు॥ ౨॥ తప్పునెనడచినాను
తగిలిశ్రీవెంక్కటపతుం। డొప్పులుశేశిరక్షింబ్బనెుద్దంగలండు। చెప్పనేలగొబ్బకలుశేశినడా నాలుడొల్లి। కప్పుకపునొవ్వాలు
శిక్షింపునుండండాననుచూ॥ ౩॥ ॥ భూపాళం॥ పల్లవి॥ నిత్యానంద్దులము నిమ్మళులుల మిదెనెము। సత్యముగమవ్వాత్ర
ండుసరింబుద్దింబ్బుంగను॥ —॥ యెక్కడవాయువెదకిమిదమిాండద్వైవమును। వాక్కదనంత్తర్గామ్మెవున్నాండడె। ఇక్కడ
నాతనిగుణాలెన్నిశిబడివేమి ంక। పక్కనతనదాసులభక్త్తికిసులభుండు॥ ౧॥ యె మెమివెండుకానెము యిద
మిాండనాతని। నామములు నాలికపైనదిబ్బినడి। నెమమునని౦క్కనెద్దునిబ్బులుభు జింబ్బెమో। కామిబ్బిసంసా
రపుక్కెంకర్మమాతనిడి॥ ౨॥ ధ్యానమెమనిశిశిముతల౦బినంద్దెల్లాను। వూని శ్రీవెంక్కటపిశుండెవుండ్డంగాను। నానాండ
నింకనెమినమ్మితిమనెడిమి। పినిమమ్ముండనక్షింబెద్దిపింబ్బుంగాను॥ ౩॥ ॥ మాళవిగాళ॥ పల్లవి॥ యెమనిచెప్పం
గవచ్చునిసంత్తొషపుసుద్ది। నామము శ్రీకృష్ణుండదనారాయణునికి॥ —॥ జననిదేవకిదేవిజనకుండువసుదెవుం
డనఘుండైనయద్దిఆదిమూర్తికి। ఘనలోకరక్షకునకంసుమామగండ్డమును। తనకుంగారణమదద్దైవశిఖామణి
కి॥ ౧॥ పుట్టినదిమధురపెంపుడుంబ్రెందురెపల్లె। వొట్టినమాయలపురుషొత్తమునికి। పట్టినవాండ్డవపక్షపాతము
కౌరవవైరం। మిద్దిబ్రాంతపలమదయూర్శురిక్షయనికి॥ ౨॥ గొవులంగాచెడియుగొల్లెతలంబ్బాండ్డెడియు। ఆవెళగుణా
ము యీాయచ్చుతునికి। శ్రావణబహళాష్టమిచంద్రొదయమురొహిణకి। కావింపజన్మమిడివా శ్రీవెంక్కటపతికి॥ ౩॥

సుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ వినుబలమ్మైననుంగానంగవిరివిష్ణుండా కండెకాక । అనుమానములన్నియును డిగివిడిచి అలరితి నింక
నేను ॥——॥ పట్టినబలము మానదు ప్రకృతి స్వతంత్రమున । పిట్టిడిమాయలనె కమ్మరపిట్టపుడు దివెకమూ । పుట్టితి తినాన్న
తల్లియను బాదలితి బుద్ధి కింగి । దిట్టనై అడికాదని తానిది డిమ సమూతెడు ॥ ౧ ॥ తగితెడి అనుబంధము మానదు తల
ంపు ను నెకవంక్తా తిగనియ్యదు కమ్మనము తెమిదిని తెగించ్చుం బుణ్యాములా । నగుచు నెముదిమికిలాన్నైతి నా నాండి
కి నేను । మగదిమినె దానిననింబనుమరిగి డిడికాని ॥ ౨ ॥ చెసిన అలవాదు మానండు జీవుండు తన గుణాము । వె సర
దూ అనుభవించ్చు దకు చెసపముక్తి కిని । దాసుని గా శ్రీవెంకటేశుండు దయ జూచెనునను నిచెత । మోసము
తి౹౧(లన్నియునుండెకి నుమ్ము వేనకయెడా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ నామంత్తం ॥ పల్లవి ॥ ఆరియె యెరుంగు ను అండ్లకి బ్రతు
కులు । యిరవైయొలాని యెరుంగుపెమెలు ॥——॥ వెనక బ్రహ్మలు నెవెల సంఖ్యలు । యెనకి బ్రంహ్మం
డ్డము తెలిరదు । వినగాని వారలపిరులుమరచిరి । మను జరిదములమరిప్పుండె యంగు ॥ ౧ ॥ ఆసందాలిమును
లనంత్త కాద్ము । చెసిరి తపములు రినలుగా । యె నిరులంద్దరియె రంగదెప్పురను । వెసపునరు విధియెడా ॥ ౨ ॥ కలవనేక
ములు కర్మమార్గములు । పలుదేవత విధు పాదించ్చిరి । బలిమి శ్రీవెంక్కటపతికి మొరంగ్గి లిరితుడనిడె వెంచెండ్లరికి ॥ ౩ ॥
❀ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ వారివారి సహజపువరుస తివి । కారణాము తా తెపాతికల్పితమిది ॥——॥ విరివి యద్ధము తెడు వివెకిం
చ్చి మాటితెను । యూరుండ్లవుండ్డినమపా సుజ్ఞానికి । యె తింజూలెనా నుయెక సమ్మతి తెడు । సాంఖ్యుడెతియరాని
సంసారికి ॥ ౧ ॥ సకలభావములు నుచక్కనయ్యె తాంబిచ్చుండ్లు । ప్రకదించ్చి నెరిబిన ప్రౌఢలకును । అకద జగడము తెఅన్నిద
చెంద్లనెవచ్చు । వికలులైనమూఢదిబాపలకు ॥ ౨ ॥ కెయండలకమ్మమెల్లా కెలితాలెఫలించ్చెను । దాయిదుదంష్ట్రగల హరి
దాసులకును । రాయడిం బుణ్యాపాపాలు నాంచ్చులై యుండ్లు । యెయెడ శ్రీవెంక్కటపతి నెరంగని వారికి ॥ ౩ ॥ ❀

బౌళి॥ పల్లవి॥ కర్మరనూతివృనికిని ఇడికారణమెదియు త్రిపద॥ ఇమ్ములరాజూనెరంగనిధిడ్డిదయివురికికర్లనునారా
యణా॥ —॥ యిలలౌజివునివిషయభోగము ననెందు నుంబారయనివాండవదు॥ బలమాయెలపుడ్డింఛ్చుతివి సం నా
రహారిధిని॥ కలికాలమునిగర్భగొరమునంగాంపురముండ్డంగనిదుచెరి॥ ఫలమెదిగద్దుకొండ్డివిభావముడిలుపవెనారా
యణా॥ ౧॥ నడపిడియాజగమ్ములన్నియునునదనలునివదతొలుతనె॥ యెడయకయుండ్డివినోదించ్చెదవుయెత్తతన
ంబ్బానికెమి॥ జడియకనివెకెకినడచెంతలుసర్వమునునిలుపంగవలదా॥ కడుగంగనెందికెనెంగ్గిలిబూరెదకడవెయనెలనా
రాయణా॥ ౨॥ పరగినయాకర్మమార్గ్గములుబంధమొతువనిచెప్పితివి॥ యిరవుగ్గనువెడమార్గ్గములనెలాకాచుకతి
రిగెదవు॥ గరిమెల శ్రీవెంకటపిప్పరయివ్వాకల్పితములుయిన్నియునికు॥ సరినెరింగించ్చితివింకనిచిత్తముసర్వేశ్వరహా
నారాయణా॥ ౩॥ —॥ పాడి॥ పలవి॥ శిష్టంప్పుణ్ణముమనుదుష్టనిగ్రహముసను ప్పుష్టిందువుమెత్తితెనె శ్రీజయంత్తినా
ండు॥ —॥ హరికృష్ణావ తారమదిట్టినయంత్తభూనె॥ పరమమునులకెల్లభయ ముదిగె॥ తిరలిద్దైత్యులగుంక్త
డిగులుబాచ్చెనత్త రి॥ శిరులమించ్చినయట్టి శ్రీజయంత్తినాండు॥ ౧॥ గొవిండ్డుండువసుదేవునకొడుకైనయప్పుడే॥ గొవుల్లు
రంక్కెలుచెకెగొల్లపల్లెను॥ నోవిత్తండంగంసునికినాధునిండ్డెంజూడంగానె॥ దేవలుమీరినయట్టి శ్రీజయంత్తినాండు॥ ౨॥
నారాయణుండుభువినరుండుదాంగాంగానె॥ మెరంబాండ్డవులెచ్చిరిమెనవాదిని॥ కౌరవులపనిదీరెకమ్మి శ్రీవెంకటవిభుం
డు॥ చేరువనెమెరయంగ శ్రీజయంత్తినాండు॥ ౩॥ —॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ ఇంత్తరండ్డఘనమిందవెదు॥ సంత్తతసౌఖ్యదా
జనార్దనుండే॥ —॥ భయనివారణముపరమాత్మునినుతి॥ జయకారణముమూర్తిరచింత్తా॥ అయుతపుణ్యఫలమచ్యుతు
నిసెవ॥ క్రియతొనిజమెరింగినవారికిని॥ ౧॥ కర్మ్మహరము శ్రీకాంత్తుదరిశనము॥ ధర్మ్మరాసిమాధవుశరణు॥ అం
మ్మికరి సంప్పదలనంత్తునితగు॥ నిర్మ్మలముగంబూనినదాసులకు॥ ౨॥ ఆగమోక్తమాహరికింక్కర్యము॥ భాగ
ముపిష్ణునిపూజయిది॥ యొగము శ్రీవెంకటొత్తమునికొలువు॥ బాగులునెచ్చినప్రపన్నులకును॥ ౩॥ —॥

డిసాం॥పల్లవి॥యెదు వంట్టి వెట్టి నోయెమని విన్నవింతును।ఘనులు నావంటివాగర్వింత్తునయ్యా॥ ——॥తలంచె
తలంపు నిదితను వునివిచ్చినది।నిలిచిన జగమెల్లా నిమయము।వలవంత్త నెనిండ్డులలా వద్దియహాంకారినై।తెలియక
నెనెయంట్టంజిరిగెనయ్యా॥౧॥సిసిచేంతని యాజ్ఞచిత్త మెల్లా నియిచ్చు।రాసులకర్మ్మములు నిరపములివి।ఆసపడిన
నిండ్డులలా అన్నియు నావనుచును।పాసరించ్చి మాయలలలాంబారలెడనయ్యా॥౨॥ఇహము నివినోదమెయెన్నంబ
రము నిజమ్మె।సహజము నిరుమాలలాంచైతన్యాలు।మహిలా శ్రీవెంక్కటెశ మరి నిదాసుండనైతి।బహుభక్తి నిమీం
దంబచరించ్చెనయ్యా॥౩॥ ❖ ॥లలిత॥పల్లవి॥యింట్టరునెఱుంగుదురియర్థమెభువి।కెండ్డువండగులుద
ఆ ౯౮ కర్మ్మము కాలండి॥——॥ఆడిరిననాదిహరిదాస్యంబిది।వెదాంత్తంబ్బులవెలశినది।జాడించ్చి కని రితురనా
రదాదులు।పాదుగని ంకండమభాగ్యము కాలండి॥౧॥అతిరహస్య మిదిఅచ్యుతుపైభక్తి।ప్రతిలేని
పరమపావనము।చతు రుతైతలిశిరిసనకాదిమునులు।తతిజారరుద సుకృతఫలము కాలండి॥౨॥
పరము శ్రీవెంక్కటపతి సంకీర్త్తన।నారిడిగురుం డాసంగుసూక్ష్మమిది।చిరపుణ్యులము నుచెకొన్న నిజమిది।
మరిగిమను దతమమనసుల కాలండి॥౩॥ ❖ ॥హిందొళవసంత్తం॥పల్లవి॥యెన్నికై శ్రీవెంక్కటెశుండితండుగ
లుగంగానె।అన్ని దనండ్డరిలొని అజ్ఞానాలుం బాసెను॥——॥సకలశాస్త్రములండ్డు సండ్డెహామికాని।వారకరుడ్డైవము
హీమకాడంబడరు।అరదిబాసచెశినయండ్డు కైనా నమ్మరు।ధికలుబిత్తు లెల్లాను విష్ణుదాస్యము నరు॥౧॥గర్మనంగ
మ్మముచెలికడును లయుదికాని।వారక్కమాదు హరింబాడను డంబడరు।తర్కకపెడ్డలుగాం గతలవనాంకురుదికాని।
పుక్కటి కాండ్లు హరిం బూజించ్చనేరరు॥౨॥చిత్తములావివెకించ్చిచింత్తంబారలుదికాని।వాత్తిహరిపైభారమొప్పి
గించ్చరు।హత్తిన శ్రీవెంక్కటెశు డొదష్టిదయదలంచంగా।మత్తిలి ప్రపన్నులెల్లా మరిమిదిండపుడు॥౩॥ ❖ ॥

డిసాళం॥పల్లవి॥ వానివాని సహజము వర్తననెల। యీనె బ్రపంచ్చమడియె మిఱియంగలడు॥——॥హరివుద్దిచ్చి
నయట్టిఆయా ప్రకృతులను। విరసాలం జెప్పిమంట్టి వెకాకడానా। పరమజ్ఞానమోక్షదిపా బెంచ్చితెంజాలు। యెరవుల
పుణ్యపాపాలెమిఱియంగలవు॥౧॥ బలువు గవిష్ణుమాయం బ్రబవెసంసారమును। చలమున నడిర్దం బాలిం జర్కనాలనా।
తెలివిఱాహారి భక్తితెగవుండ్డితెంజాలు। యిలపైం బంచ్చెంద్రియములె మిఱియంగలవు॥౨॥ శ్రీవెంక్కదిలుండాత్మం
జెకొని వుండ్డినద్ది। భావించ్చుకున్నాతండు బడివాళినా। సావధానాననితనిఱంగాను కొండ్డెంజాలు। యేవిధులు
భవములు నెమిఱియంగలవు॥౩॥ ॥రామక్రియ॥పల్లవి॥ నారాయణుండె సర్వనాయకుండు। వెరెదు ర్గాళలు
వెదకం జూపెదయ్యా॥——॥ఆరసమోరపాదము అద్దిభూమోరపాదము। పైకొని యోరపాదము పాతాళము। యె
కమ్మైనాండిదను నార్గాయుండ్డు ళావాడె జీవులు। ఆకడుంబరులం గాప్పిమనం జూడి దయ్యా॥౧॥ కడుపులో జగము
లుకాయమున్నిది ధారము। యొదగలబాదనెల్లా యీతన్నిమాయె। గ్రహం బారాదితం డికారకాముండ్డరికెతడధిమ
రుపాయాలందగులం జూపిదయ్యా॥౨॥ చెతన్యమీతని డిన్నష్టియీతని ఘనదన। ఆతుమ శ్రీవెంకటదిరుండంత్తర్యామి। నా
తిరింబగలుండానె రక్షకుండు మనలకు। ఖాతరించ్చి ఇంకమెచ్చు బాగడం జూపిదయ్యా॥౩॥ ॥ఆహిరి॥పల్లవి॥ ఇంకనాపైన్న
ము చూచియె ద్పురక్షించ్చెవారు కాని। సంక్కిడిరంబులీరితి సర్వర్వరా॥——॥తపముకిలేని మాయెదాండిననుచుంటెనంగి॥ అపు
డియులకితిని ఆదివానెను। ప్రపంజాలని వింక్కగేలివించ్చెడి ద్వారాని। వుపమలసరిహారి వాడితినెవానికి॥౧॥ పంచ్చెంద్రియ
పులను పారండాలెనని చూచి। వంచ్చుంగ సత్తులెరవసమైతిని। అంచ్చెనా పాదు చూచినివర్త మోదెప్పుడు కాని। డించ్చనిబి
రము లాడిడిగితినె వానికి॥౨॥ మోహాంధకారము పైమోన చూపిననిబాయి। సాహసము లెరనె జడిలితిని। వూహాల
శ్రీవెంకటపతి వున్నతినన్నిలితివి। బాహుబలమునెతుడిపడము యితివానికి॥౩॥ ॥

డిసార్త్రి॥ పల్లవి॥ నిదాసుల భంగ్గములు నివు చూతురా। యెదని చూచివు నిరు నెబ్బరింబ్బవతెనా॥ —॥ పాలసముద్ర
ము మీాందం బవ్వళించ్చినట్టి నిరు। చెలతైసురలు మొరవెట్టిన యద్దా। వేళ తా మామనవులు విన్నవించ్చితిమి నిరు। యెల
నిద్దిరించ్చెవు మమ్మిట్టె రక్షించ్చరాదా॥ ౧॥ ద్వారకానగరము య్యాంతగనెత్తమాడిని రు। భారాన ద్రౌపది మొరవెట్టిన యద్దా। ఘూ
రపు రాజసభలంగుండ్డి విన్నవించ్చితిమి। యేరితిపరాకు నిరు నిం రక్షించ్చరాదా॥ ౨॥ యెనసి వైకుంఠముళ్ళా నిం
ద్దిరంగూడున్న నిరు। పేనంగి గజము మొరవెట్టిన యద్దా। బనవు తా మాకారికె సారె విన్నవించ్చితిమి। దివి నిత్త శ్రీ వేంకటపతి రుండ
వే గరక్షించ్చరాదా॥ ౩॥ ❀॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ దాసవర్గముల కెల్లా దరిద్రావు మీారెకాన। వాసికి నెక్కించ్చరాదా
ఆ౪౭ వసుధలో మమ్మును॥ —॥ శ్రీనాధిపతి నివు చేరి విన్నవించ్చరాదా। శ్రీనాథునికి నేము శ్రీ విన్నపము। ఆ నరభాష్యకారు
లు అట్టి మీారుం జేయ రాదా। మానక విన్నపము మామనవి వినవులు॥ ౧॥ వే యినోళ్ల భాగి నివు విన్నపము
శేయరాదా। వెయెశివమా విన్నపాలు విష్ణునికిని। ఆయితమై గరుడండ అట్టి మీారుం జేయరాదా। యె యెడ విన్న
పము మాకేమి వలశినాను॥ ౨॥ దివుల మ్మ యెంద్దిర మాడి క్కె విన్నవించ్చరాదా। శ్రీ వేంకటపతికి చిత్తమండ్డను। ఆవేళ శిషాచ
ల మ అట్టి మీారుం జేయరాదా। యీా వేళ మా విన్నపములి డిరెనింరను॥ ౩॥ ❀॥ లలిత॥ పల్లవి॥ మార్కండేయుజివుండు వా
డలు మొావని నాండు। యెక్కడి కెక్కడి మాయయెమి గద్దుకానెనొా॥ —॥ పాంచ్చి గభమున మూసు పాదిగివుండ్డినినాండు।
యొంచ్చుకొని ముచ్చు దడనెప్పరున్నారు। అంచ్చులం బరందుకానెయట్టి సంసారమిదియు। అంచ్చు మొాచితానెండ్డ అకాంగుం
డ్డనొా॥ ౧॥ నిచ్చనిచ్చ రాత్రిరులు నిద్దుర వాయెవేళ। యిచ్చులందాంబ్జెరి పునశి మున్నవి। రచ్చు పడ్డితనమె నంగాచు రున్న రమ్మగ
ములు। యెచ్చు సండ్దుల నాచాదనెండ్డవాయనొా॥ ౨॥ బుద్దెరంగరబాలుండై పాత్తులవానున్నపుడు। గొద్దిరేరతానెప్ప
రి గురుతెరుంగు। అద్దు రశ్రీ వెంకటపతి రుండం తత్తయ్యూరగమై వుండ్డె। తిద్దురం రంగానె రాతెలి పెండ్డ నున్నదా॥ ౩॥ ❀॥

కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ యీయపరాధములు సహించవయ్యా। పాయక మమ్ము రక్షించేపనే నీదికాదా॥ —॥ ఆరడనిర
డమాటలనంతర్యామివి నీవు। నిసుంజేసి విన్నపాలు నీవె రంగనా। పైకొని వారువలె కపడరితిమి యింత్రికొంక। కాకపారె నీవు మ
మ్ము రక్షించకుండ్డేవా॥ ౧॥ బిడ్డకెక్కెదాసులమటు వరక్షించ్చె నీవు। గుడ్డతో మమ్ము వహించ్చుకొనకుండ్డేవా। వ
జ్జికవిగరించ్చిపై పైదూరితిమిగాక। యిడ్డి మాకిశిరులు నీవిచ్చినవియె పుడు॥ ౨॥ యిదె శ్రీవేంకటేశ మమ్మేలినవా
ండవు నీవు। వదలకుండ్డ నీవు నావాండవేకావా। అదనమన్నించ్చంగానె అసంజెచాంచితింగాక। చేదరక నాండె నా
కంజెతివా నీవాండవూ॥ ౩॥ ❁ ॥ నారాయణశి॥ పల్లవి॥ యిందాం కావచ్చెంజెంతలు యింక నేమిబుద్ధి। యెందు
కు నీవె కర్తగవు యింక నేమిబుద్ధి॥ —॥ పుట్టితి నింతజ్ఞానము భజించితిం గర్మమెల్లా। ఇట్టె జీవుండనాకు నింక నేమిబుద్ధి।
కట్టుకొండ్డి సంసారముకలిమి ॥ గెంబంచ్చెంద్రియాలు। యెట్టనెదిబడిపనులకింక నేమిబుద్ధి॥ ౧॥ వున్నాండ నిమాయలావేవా
ప్పుకొండ్డి ఆసలెల్లా। యెన్నికె యాప్రాణికి నింక నేమిబుద్ధి। పన్నుకొండ్డి సంపదలు పంచ భూతాలవానైతి। యిన్నిదనిప
ంప్పునె యింక నేమిబుద్ధి॥ ౨॥ భూమి పైననేలితి విభాగములకు గురైతి। యేమనెవ్వు యీడెబా ఇంక నేమిబుద్ధి। శ్రీమంతు
ండవిన్నిదను శ్రీవేంకటేశ్వరు నీవు। యీమహామ వెల్లానివె యింక నేమిబుద్ధి॥ ౩॥ ❁ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యీతండు బలువుం
డాదరివియె సాక్షి। యీతండు బ్రహ్మమె తాదరితండె సాక్షి॥ —॥ అమరుల మొరాలించ్చి అసురబాధలుమాన్పె। అమ
రులకెక్కుడౌదరదియె సాక్షి। అమృతముపంచ్చిపట్టె యాదిలక్ష్మింగైకొనె। అమృతమథనమె అన్నిటికి సాక్షి॥ ౧॥ యిందు
రుండ్డె బ్రహ్మాండాలు యిదెకుక్షి నించ్చుకొనె। యిందరికెక్కుడగు దైవ కిదియె సాక్షి। కందువ వరముల్చ్చు కడనెన్నండు
ంజెడవు। కందువ వుపురాణాలలె కథలె సాక్షి॥ ౨॥ ఆదిబ్రహ్మం బుట్టించ్చె మట్టుమీరాం దండుదండె ఇదె। ఆదినంత్యమీతం
డాదరదివా సాక్షి। పాదుగా శ్రీవేంకటాద్రిపై మహామవెదచల్లె। పాదుకొన్న యీతని శ్రీపాదమొకే సాక్షి॥ ౩॥ ❁ ॥

ధన్నాశి॥పల్లవి॥అంత్తరాత్మని యాధీనమింత్తయు।చింత్తలు శిలుగులు జీవులకెల్లా॥——॥చిత్తంబనియెడిబిం
బ్బపుసనమది।వుత్తమపురుషని వుండ్డెడిది।పొత్తియుంద్రియములండ్డుం బృథానులు।ప్రత్తెద్వ్రారాజ్యము ప్రకృతి
యుంగలిగి॥౧॥కన్నులుంజెవులును ఘ్రాణముంనాలికె।వన్నెమేనునివాహములు।పన్నినకర్మ్యలు భండ్డారం
బ్బులు।సన్నుతి సంసారసంపదగలిగి॥౨॥పుట్టినపుద్దుగు భాగపుకొద్దియు।పట్టముకర్మానుబంధంబ్బు।గట్టిగ
శ్రీవేంక్కటపతి వెలికవిట్టనిమఖామలిన్నిదంగలిగి॥౩॥ ✿ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥మోదలెతెలియవవెమోసపా
కమానవతె।పదిలపుయోగిక్కెనాబ్రంష్టాక్కెనాను॥——॥అలుగులపైంబడిత్తినాయాలు దొరకసుండ్డునా।
ఆ ౨౪౮ కలికిసతులచేం పుకాండకుండ్డునా।యిలందొండ్డుజాక్కితినుయెండ్డించ్చకుండ్డునా।చెలులయుండ్లక
ంబొత్తిబిక్కించ్చకుండ్డు రా॥౧॥చిచ్చుగాంగిలించ్చుకొండ్డిచిమిడించ్చక ండ్డునా।గచ్చుంబరస్త్రీల
పొండ్డుకాంచకుండ్డు నా।తచ్చివిషముమింగ్గితెతలకెక్కకుండ్డునా।పచ్చి సతులవలపుభ్రమయించ్చ
కుండ్డునా॥౨॥తెగిసముద్రముచొచ్చితేపొంబడకుండ్డునా।మోగినింత్తులమాదలుముంచ్చకుండ్డునా।తగు
శ్రీవేంక్కటవిభ్రుడదాసుండ్డెగెలిచితినె।పగదునవివియెల్లాంబంపుకియకుండ్డునా॥౩॥ ✿ ॥నాద॥పల్లవి॥విడివిడి
వాండెవాండెవిండెవిండె చెలంగిని।ఆడిడివుండు శ్రీవేంక్కటాద్రిమీందదను॥——॥గరుడధ్వజంబదెఘనవిష్ణురథమదె।సరి
శంఖచక్రములు శ్రీజగమునదె।హరియండ్డుమీందదనుఆయిత్తమ్మెయున్నాండదె।అరులనెల్లాగెలిచిఅమరులంగావ
ను॥౧॥సారథియల్లవాండెదారుకాభేరియదె।ఆరయనిరుమిలాబ్రంష్టాదులువారె।విరుకొన్నవేదములబిరుదుప
త్రములవె।శ్రీరమణుండుమెంత్రిచిక్కలువాపంగను॥౨॥ఆదలుంచాదలునవెఅచ్చరలిమలువారె।చాదువనలమెలమ
ంగసంగడినదె।యాదులేని శ్రీవేంక్కటవిభుండెంగినల్లవాండె।కాదనంగాదిడాసులకాశికవిడెచ్చునా॥౩॥ ✿ ॥

భైరవి ॥ పల్లవి ॥ జీవుండనే నేరం డనుసృష్టికిం గర్తవు నీవు । యీవల ధర్మపుణ్యములివి వాని చేతివి ॥ —— ॥ పుట్టినయట్టిదొ
షాలు పురుషార్థమాని వు । పుట్టించ్చి వెయఁకవాయ నెరవు । గట్టిగా సంసారములొంగలిగినలంపుదలు । ముట్టి నీవల్లనే
కాని మోయరావు ॥ ౧ ॥ పంచ్చభూతవికారాలు పరమాత్ముండాని వే । కొంచ్చకనియాజ్ఞంగాని కొద్దినుండవు । అంచ్చె
ల జగములొని ఆయాస పలజ్ఞములు । వంచ్చుకనివల్లంగాని వైపుగావు ॥ ౨ ॥ చిత్తములొని విజ్ఞానము శ్రీవేంకటపతి నీవే ।
హత్తించ్చి చూపినంగాని యంక్కెప కాడు । సత్తుగా నిన్ని దిక్కై నిశ్శంకాయి బలచ్చితి మిదె । నిత్తెముంగా వంబ్రావ నిచ్చె యుం
కనూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ లలిత ॥ పల్లవి ॥ వెఱవకు మనసా విష్ణునియ భయము । నెఱవుగ నెదుదా నిని లిచినదె ॥ —— ॥ శ్రీపతి
కరుణకొ జీవరాసులకు । దాపున దండ్డైతగిలినది । ప్రైప్రైడివుని బలుసంకల్పమె । చెపట్టి రక్షించ్చం జెలంగెడి ॥ ౧ ॥ నలినోద
రునిజనామాంకితమే । యిల భ్రైదాసులనెలెడి । కలిభంజనుశంఖచక్రలాంఛనాములు వడిశుభములనం ద్దించ్చెడి ॥ ౨ ॥
శ్రీవేంకటపతి శ్రీనిబెంతలేవివి లువిధులవెలసెడి । భూవిభుండితండు పూంచినమహిమ లేక్కైవళమ్మమముంగాచెవి ॥ ౩ ॥
❀ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ కనియుంగా నరుని మహిమ కొరవకంసజరాసంధాదులు । మనుజులు దనుజులంజంప్పి కనంగవినిమశి
నిశంకాము బోరవలదా ॥ —— ॥ పుక్కిదనే లొకములు చూపితి పూతకిచన్నదుదాగితివి । పక్క ననిబండ్డిదన్ని విరిచితివి బాలులు శిశి
శుపనులివియా । అక్కరతొత్తునావత్తునన్నాంచితివి అంబొతులకిదనాంచితివి । చిక్కించ్చి యనలము చెతమింగితివి శిశువులు శిశి
శుపనులివియా ॥ ౧ ॥ తొడింబడ మద్దులు భువిపెంగూలంగదాచ్చి యఘాసురుం జంపితివి । బడినె గొవర్ధనగిరి యెత్తితి పడుచు
లు శిశిదిపనులివియా । అదరి బ్రంహ్మమాయకుం బ్రతిమాయలు అద్దిగడించ్చి నిలిచితివి । ఖడికిద చాణూరునెనుగంగొట్టితివి న్న
లు శిశిదిపనులివియా ॥ ౨ ॥ కాళింగ్గుని మదమణాంచిడవ్వుగా కడగడ్డలసంబొంజొంకితివి । గొలపై యజ్ఞఫలములిచ్చితివి గావాళ్లకిశిదు
పనులివియా । యీలిల శ్రీవేంకటాద్రిమీందనె యుండ్డిశిశికినిబాడుచూపితివి । చెలుందనంబులనెంచ్చి చూడఁ పసిబిడ్డలు శిశిదిపనులివియా ॥ ౩ ॥

దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ యెదుటనెవ్వున్నవియన్నియునూ। యిదికైవశమగుటెన్నండొకాని॥—॥ ఆకసమాకపిల
లభూమొకటిలోకములుపెక్కులోలోనే। ఆకాంత్తుండదిహాచిత్తములోననే। యెకచిత్తమగుటెన్నండొకాని॥
౧॥ యిరవగుకాలంటెప్పుదినహూజమొ। అరుదగుదినములు అనంత్తమూ। పరమాత్ముండులోపలవెలుపలని
డి। యిరవుమాగిచెరుటెన్నండొకాని॥ ౨॥ భావింపంగనెకబ్రంపట్నండ్లంట్బు। జీవరాసుతికినలివె। ఆవేంకటపతిం
డుపృష్టింప్చినవాండు। యీవిధింగనిమనుటెన్నండొకాని॥ ౩॥ —✿— ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ సులభపుమార్గ్గములు
చుట్టిరానెవుండ్డంగాను। బలుప్రయాసపుకర్మ్మబద్ధులై తిరిగెవులూ॥—॥ ఆపతిభక్తియనెపిచింత్తామణి
ఆ సెర వుండ్డంగాను। యెపునమాసజాయ్యెరయెలాజీవులూ। టెపడ్డినాదమాంక్షితపుసిద్ధరసముగలిగి। కాపులనుడి
నిపనిగానకెలాజీవులూ ॥ ౧॥ అక్కడనెకరిగాగతనెవాడవుండ్డంగాను। యిమ క్షిభవవార్ధిదాండదకెలాజీ
వులు। ప్రక్కకదాస్యమనె దిధనముధమకుండ్డంగా। తెర్కింప్చికూడపిడ్డుకొ తేరుయెలాజీవులూ॥ ౨॥
అడ్డిఆపేంకటపతిఉండంత్తరాత్మ్యవుండ్డంగాను। పద్దికాలువరెలాప్లిప్లిజీవులూ। పద్దపుహరిదాసులుప్రత్యక్షమ్మై
వుండ్డంగాను। యిడ్డివారికృపచెరుటెన్నండొయీజీవులూ॥ ౩॥ —✿— ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఆడరాపాడరా
ఆనంద్దింప్చరా। వెడుకమోక్షరావిజ్ఞానులూ॥—॥ హరికధరుండ్డెయుండ్డ హరియుండ్డంగ। పరగంగబడికి
యబ్రంపట్లడులూ। గరిమనతండెచక్రముచెంబడ్డంగ। సురిగిపాకిరడ్డిబూడుండుసురలూ॥ ౧॥ పదిలప
విష్ణుండెప్రాణమ్మైయుండ్డంగ। యిదిహామెలంగిరుయీజీవులూ। మొదలనుయితండెమూలమ్మైయుం
డ్డంగ। కాదనెనితనిపంప్పునలోకములూ॥ ౨॥ ఆవెంకటపద్రినిఆపతియుండ్డంగ। తావులనితనెనుధర్మ్మ
ములూ। యీవలనితండెయిచ్చెదివరములు। పావనులైరిటిప్రపన్నులూ॥ ౩॥ —✿— ॥

మాళవి॥ పల్లవి॥ అండ్ల కెకి సులభుండై అంతరాత్ముయున్నవాండు। యింకెవ్వనికే పనిలేని నియుక్తైవిష్ణుండు॥ —॥ యోగి
శ్వరులమతి నుండ్లెడివుండుశ్రీర। సాగరశాయియైన సర్వేశ్వరుండు। భాగవతాధినుండ్లైన పరమపురుషుండు। ఆగ
మోక్తవిధులండ్లునలరిన నిత్యుండు॥ ౧॥ వైకుంఠమందున్ననవనజనాభుండు పరమాకారమందున్నఆదిమూరి
తి। ఆకడ సూరియకోట్లండ్లునన్న పరంజ్యోతి। దాకొన బ్రహ్మాండాలు ధరించిన బ్రహ్మము॥ ౨॥ నిండ్లు విశ్వరూపమై
నిలిచిన మాధవుండు। పండ్లి వేదాంతములు వెదకేధనము। పండ్లిన కర్మఫలము పాలికి వచ్చిన రాశి। అండ్లని శ్రీవేంకటాద్రి
నుండ్లైన లోకబంధుండు॥ ౩॥ శ్రీ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ నమో నమో దానవవినాశచక్రమా। సమరవిజయమైన సర్వేశ్వ
రచక్రమా। —॥ అద్దిపదారు భుజాలనమరిన చక్రమా। పద్దిన ఆయుధముల బలుచక్రమా। నెద్దిన మూండుగన్నులనిలిచి
నచక్రమా। ఉద్దుగా మన్నిం [illegible] చువేమి అయిదుచక్రమా॥ ౧॥ అరయనారుగోణా [illegible] లనమరినచక్రమా। ధారలు వే
యిదికోడితగుచక్రమా। [illegible] ఆరకమీరండికివెళ్లెఆజ్ఞారిఖిలచక్రమా। గారవానని [illegible] దాసులంగావవచ్చుచక్రమా॥ ౨॥
రవిచంద్రకోటితేజరాశియైనచక్రమా। దివిజరివితమైన దివ్యచక్రమా। తవిలిశ్రీవేంకటపతికరచక్రమా। యి
వల నిదాసులము యేలుకోవే చక్రమా॥ ౩॥ శ్రీ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ హరిహరినాబదుకు ఆశ్చర్యమాయ నాకు తగంగా
ండ్లినిన్ని దిక్కిపిలవుగాని నిరునూం॥ —॥ పున్నతిజలధిం గలవుప్పులాండింప్లింగాని। యిన్నిరసజ్ఞానమింతేనెఉంగ్రమైతి।
దిన్నగాభూమివెరుగడిపాము తేత్తితింగాని। పన్నిన నాభాగకాంక్షలుంబాయంగతేనైతిని॥ ౧॥ నాలికంటెలితింగా
నినానాభాషలెల్లా। తాలిమి హరినామము దడవనైతి। నాలిసంసారము బ్రహ్మానందనుండ్లెంజేసింగాని। మే
లిమిమోక్షము తావమేలంగనైతిని॥ ౨॥ ఘోరకేడినడినాలయుగాలు దాంట్చితింగాని। నెరిబివివేకము నిలుపనై
తి। మేరతో శ్రీవేంకటపతిమీరేదయం జూడంగాను। దారదప్పరికెట్లమీదాసుండనైతిని॥ ౩॥ శ్రీ॥

సామవరాళి॥ పల్లవి॥ దైవమా నివెలితిరిడితమ వెలితిరికాని। జీవుల పడ్డినకొల్ల చేతిలోనె వున్నది॥ —॥ నిండ్డినవి జగము
ల నినామములనంత్తము। లండ్డండలంచెవారి భాగ్యమె కాని। పండ్డియున్నదిదె దేవభక్తి యెండ్డ చూచినాను। దండ్డి
తొడంబనిగానె తమనెప్పిరి కాని॥ ౧॥ మనసులలోనున్నది మరి నీపై జ్ఞానము। వానరండెలిసివారి వాలికె కాని। ఘనమ్మైనము
న్నిదినీకధలెల్లనున్నవి। వినని రిచినవారి వివెకమె కాని॥ ౨॥ శ్రీవెంకటేశ నీముద్రలెల్లు బడ్డైవున్నది। వెవెగధరించువారి వేడుకె
కాని। తావుకాని చేరువనిదాస్వమిద్దివున్నది। భావించినమ్మెదివారి పనియింత్తె కాని॥ ౩॥ ❀ ॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥
యెన్నండాకాబుడ్డెరింగియాడెరిదిజంత్తువులు। యున్నదని మహిమలు యెదిరియిచ్చివున్నవి॥ —॥ కావించ్చినివాడ
రే౯౦ తీర్థగంగ్గప్రవాహమ్మైనది। పావనుల్లై యుండ్డరినిబ్రదుకుమని। లావుగానిప్రసాదములలొనారుచాలున్నది। వెవెలు
పాతకాలెల్ల విదలించ్చు మనుచు॥ ౧॥ చెంత్తలనిమూర్త్తులుశిలాశాసనాలై, నవి పంత్తముతోంగాలిచి
ద్దిబ్రదుకుమని। బంత్తినెని నామమ్ములు ప్రతిద్పనుల్లైవున్నవి। డొంత్తులైన భవ ములతుడగను మనుచూ॥
॥ ౨॥ అండ్డరికిని శేవలు హస్తగతాలై వున్నవి। బండ్డెదిరంనిహమోక్షిబ్రదుకుమని। అండ్డవు శ్రీవెంకటేశ అంత్తరాత్మవైవు
న్నాండ। వెండ్డచూచినవి జ్ఞానమిండ్డకొండిల్లియనుచూ॥ ౩॥ ❀ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ మమ్ముంజూడనెమున్నది మావం
క్కనికెలాభము। కమ్మకడయడలంచికరునరింత్తుగాక॥ —॥ శ్రీకాంత్తుండనివాడశేవకులయినవారు। పాకశాస
నాదులు నుబ్రంహ్మాదులు। పైకొలినిరుండనెను బంట్లంగాంగనెంత్త వాండ। కైకొలినిపున్ద్వానవు ంగాచుదింత్తెకాక॥
॥ ౧॥ నారాయణుండనిన్నునమ్మినట్టిదాసులు। నారదాదిసనకసనంద్దనాదులు। విరిలోనెనెంత్తవాండ। వికదపుజీవుండ
ను। యీరిత్తి నిమూంకంగూడనెలుదింత్తెకాక॥ ౨॥ శ్రీవెంకటేశ నీపైచెరిభక్తిశేవారు। కావించ్చి యనంత్తముళ్ళి
గరుడాద్రులు। దేవ నేనొక్కనిచుండడి నరపశువును। వివిధమెంచ్చుకమమ్ము నిడేరింత్తుగాక॥ ౩॥ ❀ ॥

డిసాళం||పల్లవి||కాడన్నవారికి వారి కమ్మ నీమె సాక్షి|యెడెస చూచిన మాకు నితండె సాక్షి||——||వెడాలు సత్యమౌడ
కు విష్ణుండు మత్స్యరూపమై|ఆడరించి తెచ్చెనిదె సాక్షి|ఆదిం గమ్మగములు సత్యమౌడకు బ్రంహ్మ యంగాన|వాడి
తొనితండు యజ్ఞభాగాల్దాపె సాక్షి||౧||ఆడె బ్రంహ్మము సాకారమౌడకు పురుష సూక్త|మెడు దవిశ్వరూపము యిడె
సాక్షి|మోదలనుండ్డి ప్రపంచ్చము నుత్యము గుడకు|వాడి గొన్న యాగము లెభువిలొ సాక్షి||౨||బెర జీవెశ్వరుల భెడము
గలుగుడకు|వారి బ్రంహ్మాదుల హరిపూజలె సాక్షి|యిరవైడా స్థాన మొక్షమిచ్చునితండనుడకు|వరమిచ్చె శ్రీవెంకటె
శ్వరుండె సాక్షి||౩||❀||డిసాళి||పల్లవి||డాండవలెను యీమాయ దైవమా నేను|నీడు నంజె శివాండవు నివె నివ్వర్తా||
||——||యీము రి కిడె హామె కాయె ంత్తగాల మ్మైన నేను|వాము కొండ భువి మీాండ నుండ్డంగ గాకెడి|డామడి నింద్రియా
లె కాతాడు నిడయ్యైనన్ను|వె మరు భలగించ్చుంజెలివెను బలమ్మైనవి||౧||వాంచ్చిన నా కర్మమె కాప్రద్దించ్చి పుద్దిం
చ్చి|పంచ్చుల సంసారము పాలు శిశిడి|అంచ్చెల నిచిత్తమె కల ఆసలాసలనుండిళ్లు|చంచ్చుల నాకెవాడ్డు భవవరి
యయ్యెడి||౨||బుడ్డికొన్న సంప్పడి కా సూడియ్యెన నాండికి|జడ్డిగానిలాలానె చవి శిశిడి|అడ్డి శ్రీవెంకటపతి అంత్తర్యా
గ్గాన నివె కా|పద్దుంగొమ్మ వైయుండ్డంగబడి కిడినెనూ||౩||❀||శంక్కరాభరణం||పల్లవి||యితఁడమువెడింకనెం
చి చూచితే|ంబ్రతివచ్చునితండు ప్రత్యక్షమై||——||సకలలొకములు చచ్చి గించ్చి వెడకిన|వాకండె వా పురు
షొత్తముండూ|ప్రకటము బహు రూపములయినాతండు|అకుడిల మహిమల యనంత్తుండె||
||౧||పవ్విన జీవుల భావించ్చి చూచిన|సర్వాంత్తరాత్ముండు సర్వేశుండె|పుట్టిన వెలుపలనుండ్డినయా
తండు|నిర్వికారాంచ్చి నిరంజనాత్ముండె||౨||చన్న కాలమున మున్నకాలమున|నున్న వాండు యీావు పిం
డుండె|కన్న వెడు ఎనింకం గల కాలంబ్బునను|అంన్ని దీ శ్రీవెంకటపతి యితండె||౩||❀||

ముఖారి॥పల్లవి॥హియ్యమతనవాసనతెలమానును।బియ్యన్నమానదిడిచెప్పరానిమాయ॥——॥జంగ్గిలిమనుజునకు
సరసంబాపమెచవి।అంగ్గవింన్చవలదంఙ్ట్రనగ్గలమౌను।ముంగ్గిదనిల్లాలుండ్డంగముద్దంగిారుంబరస్త్రీల।యెంగ్గిలికిఁ
ండ్డుసరెయిదివొమాయ॥౧॥పరగినజీవునికిపంచ్చేంద్రియాలెసుఖము।ధరనెంత్తగాలమైనతనివిలేదు।శిరులుడనకుం
ద్దినాంజేయిబాంచుంబరులకు।యిరవుతెరంగరాదుయిదివొమాయ॥౨॥శ్రీవేంక్కటెశ్వరుండుచేరియాత్మలోనుం
ద్దంగ।భావింన్చనితనికృపఫలింన్చునాండు।పూవువండ్లసంసారముపొడుగుకవుండ్డంగాను।అవదింన్చుంబుణ్యా
ఫలాలదివొమాయ॥౩॥శ్రీ॥రామక్రియ॥పల్లవి॥ఆతండుశ్రీశేషంతలన్నలుఖీయంగలరా।జాతులమనుజులెల్లా
ఆ సి॥౧ సతమయ్యేరా॥——॥దిక్కులెనివారికెల్లాదేవుండాక్కండెదిక్కు।దిక్కినవారికినెల్లాశ్రీపతేగతి।తక్కినఅనాథులకుదై
వమెరక్షకుండు।యెక్క డానాతండుండ్డంగానెందికింకచింత్తా॥౧॥బలి మిలెనివారికిపరమాత్ముం
డెబలిమి।కలిమిబాలనివా రికలిమిహరే।యిలనేరనివారికినింద్దిరానాథుండెనె ప్పు।వెలసితనికెవిన్నవింన్చు
డింత్తేకాకా॥౨॥పొండ్లులెనివారికెల్లాంబురుషొత్తముండెపొండ్లు।విండ్లనువెడుకయుశ్రీవేంక్కటెశుండే।యెం
డ్డరెండ్డరుండ్డినాను యీతండుగలండుమాకు।సంద్దదినాతండేఅన్నిచక్కంబెట్టింబనులూ॥౩॥శ్రీ॥సామంత్తం॥పల్లవి॥
ధ్రువవిభీషణాదులుసాక్షి।వివరపుజీవులువెదకేదిది॥——॥దేవేంద్రసంప్పదదిక్కులకెక్కుడు।కావిరినదియో
కాలముదిది।తావునశ్రీహరిదాసులసంప్పద।త్రేవలనెంన్నండుంచిరనిది॥౧॥బలువుగనడచేదిబ్రం
హ్మాపట్టమును।తాలుబ్రంహ్మాండ్డముతాడిది।జలజాక్షునినిజశరణాగతియిది।కలకాలమునపు
ంగానాదిది॥౨॥వైకుంఠమునకేవ్వులీలాకంబ్బులు।రాకలపోకలరచనలవి।యీకడశ్రీవేంక్కటెశ్వరు
సంన్నిధి।పైకానిదారకినబ్రదికెదిది॥౩॥శ్రీ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ బయలిం దించ్చినదివో ప్రాణులను హరిమాయ। క్రియ దెలుసుకొనె బెరకెంత్తికాని॥ —— ॥పెక్కుపు
రుషులలోన బెర్కొకసతియుండ్డి। యెక్కువైయండ్డినాండు నిండ్డరిచూపు। దక్కియండ్డరికాంగిళ్ళతరుణియుదంద్ధ
దలేదు। గక్కనవడ్డియాసలంగరుంగుడికాని॥ ౧॥ చింత్తకాయకజ్జాయము చేరి యిసుమంత్తవుండ్డి। అంత్తవనెమోరుూ
రుసండ్డరికిని। పొంత్తన్నాలుకలకువులుపైయుండ్డ సిలెగు। కొంత్తభావింఛ్చిమింగ్గడిగుదుకలెకాని॥ ౨॥ శ్రీవేంక్కటే
శుతోరుడిక్కిడిమనుజులెల్లాను। శివగానెమెత్తిరితిమండ్డరు। ఆవలనాతండే తమ అంత్తరాత్ముడై యుండ్డి। కావింఛ్చు
దయెరంగరు గప్పవులేకాని॥ ౩॥ శ్రీ॥ పూర్వి గౌళ॥ పల్లవి॥ యెమని చెప్పెనోరా కర్ములంగలవా ప్రాణులు। కామింఛ్చువా
దించ్చివారికదమెడా॥ —— ॥అంఛ్చెలజగములకు హరియె ఆధారము। యెంఛ్చంగనాధారము యితనికిడా। పొం
ఛ్చినవేదార్థములప్పురు షార్థమీతండు। నించ్చినయర్థము యీతా తనికినెడా॥ ౧॥ పొండ్డిన
ప్రాణులకెల్లాపుడ్డుగైనా ండితండు। యెండ్డనుతనకుంబుడ్డగింక నెడా। చండ్డప్పుంగర్మము
లకుసాధనమీడివుండు। మ్మండ్డలింఛ్చుసాధనము మరితనకిడా॥ ౨॥ కలయన్నిమాయలకుంగారణమీ
మూరితి। తలపంగకారణము తనకిడా। యెలమి శ్రీవేంక్కటేశుండితండే సర్వసాక్షి। మలసియాతనికిం
కమరిసాక్షియెడా॥ ౩॥ శ్రీ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యెక్కడంగడచేరినరులు। తక్కులంబెట్టిరు తరుణులు
భువిని॥ —— ॥కన్నులచూపులు గాలపుచిలుకులు। వెన్నెలనవ్వులె వెలితెరలు। మిన్నకపురుషామృగములవేందలు।
పన్నకయాడిరు పదంతులు భువిని॥ ౧॥ ముంఛ్చినమాందలె మోహానఘుండ్డలు। మంఛ్చియధరములె మఛ్చులవి
మింఛ్చినపురుషామృగములవేందలు। అంఛ్చెలనాడిరు ఆతివలు భువిని॥ ౨॥ కద్దువగద్దు కండ్డువరుసనములు।
సద్దు శ్రీవేంక్కటపతి మాయ। మొద్దునగపురుషామృగములవేందలు। నేడ్డననాడిరు చెలంతులు భువిని॥ ౩॥ శ్రీ॥

మలహరి ॥ పల్లవి ॥ యిన్నిటి మూలం బీశ్వరుండాతని । మన్ననఁ గాలం దిసెమలయువగారా ॥ —— ॥ మాయా
మయమ్మె మనియెడి జగమిది । వాయల నిండ్దు నిజము గలదా । కాయము సుఖదుఃఖములకుం బాత్రిది । రే
యుంబగలు నేకరితెరఁగలదా ॥ ౧ ॥ దైవాధీనము తగు సంసారము । వావిరి జీవుల వసమువునా । ధావతి మనసదితనర
మ్మ్రగమూలము । వివేకినావిడువంగవశమా ॥ ౨ ॥ పంచేంద్రియములం బరగెడి బ్రదుకిది । వంచ్చులం బ్బు నిశ్చల
మవునా । యెంచ్చుంగ శ్రీవేంకటాద్రీశ్వరు కృపతో । సంచ్చయమయితె సతమవుంగారా ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ ధన్నాసి ॥ పల్లవి ॥ యె
ంద్దుకఁ బనిగొంద్దము యేమిశీత్తమి వియెల్లా । చెంద్దినమొకింకఁ బుద్ధి చెప్పవె నారాయణ ॥ —— ॥ హరినామమొ
ఆ ౨౩౭ కఁడవె అక్షౌంగం గెంబాపములూరావారశియన్నినామములూరకున్నవి । శిరవిచ్చుంగలవెల్లా శ్రీపతినామ మొకఁడే ।
పెరనామములెల్లా పెద్దల లోనున్నవి ॥ ౧ ॥ గోవింద్దనామ మొకఁడెపూడపాసెం బున్నాలములు । వెవేలు నామ
ములరకు వెలలున్నవా । శ్రీవిష్ణునామమొకఁడె చేతికిచ్చు వైకుంఠము । తాపై యున్ననామములు తమకిం
చ్చినివికి ॥ ౨ ॥ ఇత్తలకలిచునామమ్మి యచ్చుంగలవెల్లా నిచ్చు । పాత్తులనామములెల్లాం బొంచ్చుకన్నవి । చిత్తమున నిన్నుం
జూపె శ్రీవేంకటపతినామమె । హాత్తిననామములెల్లా నంద్దులోనెవున్నవి ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ భూపాళం ॥ పల్లవి ॥ వెంరసనంద్దిరుపతి
చ్చివిష్ణునికెంజెయరా । ఆంరదికాదగినద్ది ఆరగింపులు ॥ —— ॥ అతిబ్రంహ్మాండ్దాలు గుక్షినదుధరించ్చినయద్ది । అతని
కింజేయరో ఆరగింపులు । ప్రతిలేనిక్షీరాబ్ధిం బవళించ్చి వేచినద్ది । చతురునికింజే యరో చవినారగింపులు ॥ ౧ ॥ యె
డుదినములదాంకా నెత్తెనుగోవర్ధనము । ఆడివచ్చిబాలునికి నారగింపులు । మిడిపుగాఁ బకలతా మిక్కిలిం బెనంగిన
ద్ది । వేడుకకానికిండెకొవింద్దులారగింపులు ॥ ౨ ॥ పద్దప్పుడె వుళ్లుందానుబంత్తిసాగివున్నవాండు । అద్దికేయరో వులు
ంగ మారగింపులు । నెద్ద శ్రీవేంకటాద్రి నిలయుండారగించ్చిని । మద్దులేక వడ్డించ్చరో మంచ్చి యారగింపులు ॥ ౩ ॥ ❁ ॥

డెనాద్రి॥ పల్లవి॥ యెపొద్దుచూచినదిప్పుండిట్లనెయారగింపు।రూపులతోంబదివేలురుచులైనట్లుండెనూ॥—॥
మెఱుమండ్డాలవలెమెఱయునట్టినలూ।సూరియచంద్రులవంటిచుట్టుంబళ్లెలు।అరనిరాజాన్నాలుఅండ్డపైపట్టిం
చ్చుంగాను।బారనచుక్కలురాసివాలినట్లుండెను॥౧॥పలుజలధులవంటిపైండిపెండ్డిగిన్నెలు।వెలింగాండ్డలంత్తలెళ్లివింన్న
ముద్దలు।బలగినచిలుపాలుపంచ్చుదారగుప్పుంగాను।అలరువెన్నెలరసమండ్డిచ్చినట్లుండెను॥౨॥పండ్డినపంండ్డ్లలవం
డ్డివచ్చుళ్లంగూరలును।వండ్డియలమేలుమంగ్గవడ్డించ్చుంగా।అండ్డనేతివెంకటపతిండారగింఞ్చిమిగులరంగా।దం
డ్డిగాదాసులకెల్లదాంచినట్లుండెను॥౩॥ ✿ ॥గుండక్రియ॥పల్లవి॥జయజయరామాసమరవిజయరామా।
భయహరనిజభక్తపారికారామా॥—॥జలధిబంద్ధించ్చినసౌమిత్రిరామా।శిలవిల్లువిఱిచినసీతారామా।అలసు
గ్రీవునేలినఅయోధ్యరామా। కలిగియజ్ఞముగాచేకౌసల్యరామా॥౧॥అరిరావ ణాంత్తకఆదిత్యకులరామా।
గురుమౌనులనుంగాచే కోదండ్డరామా।ధరనహల్యపాలిదశరథరామా।పం రంజనితులరాకాభిరా
మా॥౨॥అతిప్రతాపములమాయామృగాంత్తకరామా।సుతకుశలవప్రియసుగుణరామా।వితతమహామహిమలశ్రీ
వెంకటాద్రిరామా।మతిలోనంబాయనిమనువంశరామా॥౩॥ ✿ ॥సారంగ్గనాట॥పల్లవి॥మోక్షమోమోక్షమొవాండే
ముండ్డరనిలుచున్నాండు।యెక్కవరామునిబండ్డయెరాంగ్గవిరుండు॥—॥పిడ్డినబంగ్గతాడిపెడ్డహనుమంత్తుం
డు।పట్టినయొడపుచేతిబలుముష్టి।మెట్టినాండుపాదములదిమించ్చురాకాసితలలు।కొట్టినను చునేత్తెగొప్పవలకెలు
॥౧॥వంచ్చెనుశిరసుమీందవాలుగాండనతోంక।పెంచ్చెనుమిన్నలుమోవపెనుదేహముదించ్చినాండుకాంద్రమునిడు
పాటిదవడలు।కాంచ్చునప్పుడ్డాకాశకడుచిగిఱించ్చెను॥౨॥పెనుచితాడలుదాంకపెద్దపదక్రము వేసి।తనుపుపై వెలాడేడం
డ్డలతాడ।అనయముశ్రీవెంకటాద్రిదేవునిబండ్డా।వెనుబలమైయున్నాండువిఠ్ఠలముతోనను॥౩॥ ✿ ॥ ✿ ॥

గుండ్డక్రియ॥ పల్లవి॥ ఘనుండాతండాయితండు కలశాపురముకాడ। హనుమంత్తుండితండాలాంజనాతనయు
ండు ॥—॥ పెడబెతలాచెపబెరశికొండ్డరింగొండ్డె। అడరిదానవులహనుమంత్తుండు। వెడిదంపుంబెనుండాంకబింబి
రండివ్రిమోత్తె। అడంగమాల్యవంత్తుహనుమంత్తుండు॥౧॥ దారకాలమోంకాలండాదించ్చెంగొండ్డరి। ఆకాశవిధినుం
డ్డిహనుమంత్తుండు। భైకానిభుజములంబడండాంకింగొండ్డరి। ఆరడజలధిలోను హనుమంత్తుండు॥౨॥ ఆరుపుల
నూరుపులనండ్డరింబారంగండాశి। ఔరా సంజ్జివికొండ్డహనుమంత్తుండు। మిరతా శ్రీవేంక్కదద్రిమీండిడెవునిబం
ద్ధు ఏ॰కితెరినబిరుదుహనుమంత్తుండు॥౩॥ ❀ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ హరిదగ్గరనెవున్నాండండ్డాంకాంబానిడు। కురుచలా
ఆ ౨౭ నిమగుడుగొవింద్దుమాయ॥—॥ చెనకిపంచ్చెంద్రియపుచెరువులైదింద్డరి। మనసనెడిదొకడిమహాప్రవాహము।
దినముంబారుచునుం డ్డుడిగువరుపళ్లెలిడు। తనలోనితానిగురుడ్డైవమా యే॥౧॥ తూలనిపంచ్చభూతా
లతొండవైదింద్దరి। కాలమ నియెడిదొక్కకాలువవారుచునుండ్డు। నిలాండడియ డునిహాండివియడు। తొలు
ండిత్తిరికకాలండిడొరక్షాన్నమాయ॥౨॥ ముద్దెపంచ్చప్రాణాములమోలకలైదింద్దరి। పుద్దుగులనియెడియెరుపాడవిపారు
చునుండ్డు। చెద్దుచెద్దుకకాలండి శ్రీవేంక్కటిపెరుండు। నడ్డనడుమనున్నాండునానిడుమాయ॥౩॥ ❀ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥
రామభద్రరఘువిరరవివంశతిలకని న్నామమిరామధినువునమోనమో॥—॥ కౌసల్యానండ్డవర్ధనఘనదశరథసుతభాసు
రయజ్ఞరక్షకభరతాగ్రజ। రాజసికర్కకొదండ్డరచనవిద్యాగురువ। వాసితాసురలునిన్నువడిమెచ్చిరయ్యా॥౧॥ మారి
చసుబాహుమదనతాదరాంత్తక। దారుణవిరశిఖంధమ్మపాలక। కారుణ్యరత్నాకరకాకాసురవరద। సారెకువెద
విడులుజయవెట్టిరయ్యా॥౨॥ సితారమణరాజశిఖర శ్రిరామని। భూతలపుదయోధ్యాపురనిలయా। యాత
ల శ్రీవేంక్కదద్రినివయనరాఘవ। ఘాతనిప్రతాపమెల్లాంగడునిండ్డెనయ్యా॥౩॥ ❀ ॥

గౌళ॥ పల్లవి॥ యెవ్వవలసి నాకుంజీయు మీమీఁద నిరమయ్యా। వాడ్విన నామనసు నీకొప్పునసుమ్మయ్యా॥ —॥ అడిగి
శ్రీపతి నీవంపిన యింద్రియాలవు। చెడరకనీముపంప్పు లీకుమయ్యా। వెవకి యాసలకేల్లవెద్ది యుంజేతుమయ్యా
మదిమదినీనీమాయ యపుడిల నయ్యా॥ ౧॥ డివనివిచ్చినయడ్డిడిప అప్పుయూరిలోన చెవమీఁరంగాంపురముశ్రీశ్రీమయ్యా
ఆవలనికర్మముల కప్పునముసత్తుమ్మయ్యా। ఆవడిందిచ్చిరా మాడులకానమీఁరమయ్యా॥ ౨॥ నిన్నండలంచు దకండ్దినివు
చెప్పినపనుల। యెన్నికరంజిశ్రీ నడియెక్కడయ్యా। అన్నిద శ్రీవేంకటపతి అత్మలోన నున్నాండవు। విన్నపము లేలయిడి విడువమ
య్యా॥ ౩॥ ❁ ॥ గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ యితనిమహిమతిమియెదుదనే యుండ్డంగయి నాళ్లను నిమేరంగకా। ప్రతిలేదితనికిజి
వకొద్దయుం బ్రాహ్మబంధుండితండూ॥ —॥ ముందునేను ఘనగర్భనరకమున మునింగి యున్నానాండూ। బాండ్డి
తొడనిసుఖదుఃఖంబ్బులం బొరయు తొడునిడితండు। అండ్డిపుగ్గనరకాదులు చూ చినఅక్కడందావెనుచెండ్డ్లని। చం
ష్టపు నాయాతుమ తాంబా యనిసన్నాప్తముండితండి॥ ౧॥ ఆనిపద్దినెంబాపపు న్యాములు అనుభవించువేళన
నపుడు। మానుపను ల్లండు తాంబెరరించును మతిరనురూలలంబితండూ। నానావిధులనుం బొరలియల పుతానతినిని
ద్రించ్చేదపుడు। తాను నాఅపరికరమంబ్బులకుతగులై వుండ్డుసుయీాతండు॥ ౨॥ తలంచినదగ్గరుండడవరయుండ్డినడప్పుయి
వుండ్డునితండు। కలశ్రీమేలుశ్రీ ఇహపరముతొ సంగ్గంగంగా చుక వుండ్డు నుయీాతండు। మెలంగుచు నాకారము తొనుం
న్నాండు మిది శ్రీవేంకటపతియితండు। వలశ్రీనవావుల రూపులుదాల్చినవాండొకండి వా యీాతండూ॥ ౩॥ ❁ ॥
గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ కడనుండ్డింకావు రానివి న్నైనవి వుడుగనిదయనిడాకిటికలడి॥ —॥ హరినిచక్రంబంద్దినయపుడిసారి
డినసురలెసురలైరి। నిరతపు చింకదినిండ్డినమిండ్దను। వెరవునరవిచివెలుంగ్గేనద్దు॥ ౧॥ తతినినామముదలంచినవారి। అతి
పాపమెపుణ్యాంబబ్బయుగతియ్యేపరుసముంగడిశ్రీనకాపంమి। ప్రతిశిరధరకోంబుండి యైనద్దు॥ ౨॥ కాంక్షకనిసునిమిగా
రిచినమనుజలి। అంక్లిల ఘకాడుశ్రైనారు। యింక్కను శ్రీవేంకటేశ్వరుని జగము సంక్లల్లు మిమొరక్కంబ్బినిలిచె॥ ౩॥ ❁ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ యిప్పుల చెడకి తెలియో యిది తేప। అప్పులికి దాండి మీరు అందుండు కొరకొర భయము॥ —॥ కనురెప్పుల తుదల
ం గద్దువడిం గాలము। ఘనమ్మైటి తులతుదం గర్మము న్నది। మనసు కొద్దింగానని మరి ధివము న్నాండు। చెనకి యిం
కనె న్నండు రియరావు గ్రామములు॥ ౧॥ కనక ముదాండిది తెనె ఘన సుఖమున్నది। వెనక వింక పికొనవేలుం గున్నది। వనిత
ల అప్పుల నెవరది జ్ఞానమున్నది। పనిగాని యి తప్పితే బ్రదుకరాజి వులు॥ ౨॥ కాయము కొద్దింగానని ఘన వైకుంఠము
న్నది। బాయడ శ్రీవేంకటపతి వున్నాండు। మాయలకొనల నిల్లామ నమును న్నారము। పాయక తెలుసుకొని పద్దరా
యాతెరువు॥ ౩॥ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ ఇంత్తగా మన్నించ్చినన్నని లుకొండ్ని విలలాన। దింత్తగా నెప్పుకి నింక వెండం
అ రి (బాయ్యనయ్యా॥ —॥ కలవారిలోన నివు గలవాండవని నెను। కలకితెని వారిలో కర్మము తెని వాండను। బల్లువులలో
ని దాసు బలవంతుండనె ను। యిల మీ మాకెంకా జూడనె మిగడమయ్యా॥ ౧॥ నెమ్మదిలోని వారిలోని కుత్తి
లోపలి వాండ। నమ్మని వేలి వారిలో నాస్తికుల వెలి వాండ। పమ్మి పదస్థులలోన పరమ పదము వాండ। ఇమ్మని నిన్న
డిగెపి ఇంక నెందిదయ్యా॥ ౨॥ ధర్మపు వారిలోని దయా ధర్మపు వాండ। మర్మపు వారిలోని మాయల మర్మము వా
ండ। శ్రీ మిర్మలి శ్రీవేంకటదేవ అంతర్యామి విరివు। నిర్మించ్చిన వాండ నను నెలకొండ్ని నయ్యా॥ ౩॥ ॥ గుండక్రియ॥ ప
ల్లవి॥ అందరిం గావ వైష్ణవము దక్క వేరె। నింద్దకుం బాసిన నిర్మలుండగును॥ —॥ పాపపు రాసులు పరిహారమై
తె। డివించ్చు హరిభక్తి వాండము నా। చెప్పిన్నియు గ్రామము చెరువుల యితే। శ్రీపతి దాసులకే వెండాపకూ॥ ౧॥
కొద్దింగాన కుమతి గారి పాలితే। జద్దిగ హరికథ వినగలుగూ। పద్దిన జన్మము పావనమ్మై తే। ముద్దులెని తిరు
మంత్రము దొరకు॥ ౨॥ గురు కరుణ మోక కొంత్త సొంకితే। శరణాగతి నిశ్చలమవునా। యిరవుగ శ్రీవేం
కటపతి పరంగాలిచితే। పరమపదము నకుం బ్రాత్రుండవునా॥ ౩॥ ॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ తీయరాని చింతలెల్లంజేరి త్రిపెనని। గాయగండ్లైవాండ నను గతి చూపవయ్యా॥——॥ఎరఁగొంగతు
లం గూడి జ్ఞానము దొంగిలినవాండ। అఱిది నిరమ్మ(పు)దనాజ్ఞలు మీఱినవాండ। సరిం బ్రపంచ్చఫలము జాడవాఱినవా
ండ। ధరణిని తప్పులకుఁ దండ్డనయైదయ్యా॥౧॥ బహుసంసారము పెల్లం బంచ్చులం దాఁకినవాండ। సహజమింద్రియము
లు జాఱినవాండ। మహిం జాంప్పగుసులకే మఱి బాస్మం బెట్టినవాండ। విహితముం డస్తురాన విధి చెప్పవయ్యా॥౨॥ గురుమం
త్రమున కుం గొండ్దె ముచ్చిపినవాండ। పరకాంత్తం గూడె లోకభయము మానినవాండ। తిరుల మించ్చినయ ద్దైత్వావేం
కృదేవ నిన్ను। మఱిగి శరణం చ్చొచ్చినన్ను మన్నించ్చవయ్యా॥౩॥ ✤ ॥గుండ్డక్రియ॥ పల్లవి॥ యిదిగాఁడ దిగాదిన్నియు నింత్తే। పడిం
బడి హరి నిపదమే నిజము॥——॥ సురలు నసురలు చూపద్దు రాజులు। అరసి కనరగతమగు వారే। తిరులవి తిం
గొలిచేదముం ద్రైమతి। కేర తిపరులంత్ర్రిం ప్పుంగంగలరా॥౧॥ పడునాలుగ వదిబ్రంహ్మలోకమును।
కడిలి నిరుకమ నుకలబా లను। బేదగకయిం కందముం జేరినవారలు। వు డుడునని ముడుకధుం
డ్డంగ గంగలరా॥౨॥ అచ్చుతుండవ్వు నియచ్చ్రుకపదమది। యిట్టుదత్వావేంక్కదేకుండవ్వా। బాచ్చిరినిశరణయిక్కుకసన
కాదులు। ముచ్చిరని దిగనిమతిగితిమయ్యా॥౩॥ ✤ ॥వరాళి॥ పల్లవి॥ పిప్పినడ్డివమెయం గుబిరకాయలాని బొక్క్లు। దిష్ట
హాళప్రాణులమ్మై తిరుగుత గాక॥——॥ కాయము మోచి పుట్టిరమ్మ మునకాడి గట్టి। కాయం బోతే మోనీలోని
కాంత పోయీనా। పాయపువలం దగిలి పాపపుగర్భములం జిక్కి। తియం బొతేవచ్చునా తేగరాని బంధములు॥౧॥
జగములోంగద్దువడి సంసారదుఃఖమం దిష్టిన గంబాతేం గారాత్తైనా నప్పువచ్చినా। చిగురుదసందనిలి చింత్తాజ్జల ధిం
బడి। యొగడిగం జూడం బోతే యెంద్దుకు నెక్కినది॥౨॥ పరమాత్మమతిం గనిభవము తెల్లంగడచి। ధరణిమాయలగ్రాడిత
గలున్నదా। తిరుల మించ్చిన యద్దైవవేంక్కదేవుని। మఱిగి కాచ్చిన మా కుమఱి చింత్తలేల॥౩॥ ✤॥

లలిత॥ పల్లవి॥ యెలవెఱ్ఱిశేయించ్చె విందునని కేమివచ్చె। కాలము గమ్మనముచేతం గప్పెవు లోకులను॥ — ॥ బిడ్డలమా
చలాడి భ్రమయించ్చి రేపల్లెలో। ముద్దులు చూపి వెన్నలు ముచ్చిలినద్దు। కొడ్డిమాలిన కర్మ్మము కొంత్తమారు గడియించ్చి।
వద్దనిన్నుంగాని వానివలె దాంగవలెనా॥ ౧॥ మటిపాండవులకు నెమ్మది వావులయుచెప్పె। మోటింగి యుండ్దరిలోన మోక్కినయ
ద్దు। కుటిలటి దైవాలం గొండ్దరను గడియించ్చి। యెటింగినే టింగనద్దె యేమిశేశివయ్యా॥ ౨॥ వరమడు గంగంబోయి వ
డిషుండ్దకన్ననికి। యిరవుగమోక్షవరమిచ్చినయద్దు। తిరమై శ్రీ వెంక్కటాద్రిం డిరువారాథనగాని। వరుసనిదాసుల
కువరమిచ్చెవయ్యా॥ ౩॥ ॥ ధన్నాసి॥ పల్లవి॥ తగు మును లురుషులుతపము లుశేయంగ। గగనము మోచియుం
అ శ్రీ ౧౨ గమ్మనముడిగదా॥ — ॥ ధరణీధరమంద్దరధ్వగధర। ధిరకౌస్తుభధర శ్రీధరా। కరి గావిత్తికాకము గాచితిని। కరు
ణాకుంబాత్రము గలడి డియా॥ ౧॥ భవహరమురహర భక్తపాపహర। భువనభారహర పురహరా।
కవిశినపురుతను గద్దను మెచ్చితి। వివలనిదయకుని వియాగురుతు॥ ౨॥ శ్రీ వెంక్కటపతి శేషగరుడప
తి। భూవనితాపతి భూతపతి। గొపులనేలితి కాంతులనేలితి। పావనపుంగ్రపకుంబాత్రములివియా॥ ౩॥ ॥
శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ యెవ్వరుంగానని వాండు యశోదగనెనద్దె। పవ్వళించ్చె బ్రంహ్మాతండ్రి బాలుండయ్యెనద్దె।
॥ — ॥ ఘనయోగింద్రులమతింగద్దువడనద్దె వాండు। పనివెకరిలంగద్దువడినాండద్దె। తనియసురలను వాడ
ముచూపనద్దె వాండు। మోనసిబండ్దిమీంద మోవినాండద్దె॥ ౧॥ అమృతముచేతం దెచ్చి అండ్దరికిచ్చిన వాండు।
తమితో వెన్నదొంగ్గిలెండాసెయద్దె। గుము రై దేవదానవకొడికింజిక్కని వాండు। భ్రమసి గొపికలపాలం జి
క్కినాండద్దె॥ ౨॥ యిండ్దుంగలండింద్దులెండనెంచ్చి చూపరానివాండు। అండ్దమైరేపల్లెవాడనాడినద్దె। అండ్ది
కృష్ణావతారమయినద్దిదివుండి। యిండ్దున శ్రీ వెంక్కటాద్రి యెక్కి నిలిచెనద్దె॥ ౩॥ ॥

రామక్రియ॥పల్లవి॥పెరిగిపెద్దంగాను మరి విన్నవాండంగాను। యిరవుగనె బుద్ధెరింగెడిడెపుడు॥——॥కంక్షిగబహున
రకంబ్బులుబాచ్చితి।నింకక్కాభయమడియెరంగను।జంక్కెనలనెపలుచదువులుచదివితి।మంక్కుండనంబిడిమానడు
॥౧॥తియ్యరకడుంబెనుడెపాలుమోచితి।నయ్యారాయింకక్కానలయను।నెయ్యపుపాయముదిచ్చులుంగడిగెడ।బి
య్యనికాయనుశిగ్గాంబడను॥౨॥ధర్మమువిశితి దానములాసంగితి।కర్మములింకక్కాంగడవను।అర్మిలిశ్రీవెంక్క
టాధిపనికృపనిర్మలమైతినినెనిపుడూ॥౩॥❖॥బౌళి॥పల్లవి॥కన్నడించిడావిన్నడించిడాకాంగలడింకనెడా।నన్నుంగ్గా
నను నిన్నుంగ్గానను నడుమబట్టబయలూ॥——॥నిమాయమయిూమోనె నెరనికడమో।భూమిలాననివున్నాండ
వునావుద్వగులుంగలవు।యెమిగాంగలనో యింకక్కా మిూండదనిదరతాళ్లియెమైతినో।నామార్కనల
వుదయాస్తమయంబ్బులు చూచుచును న్నాండనునెను॥౧॥జ్ఞానమునివా అజ్ఞానంబ్బెబలువా।నినా
మంబ్బులుఅనంత్తకొద్దు నిలురడగాంగాను।కానంగలయీప్రపంచ్చమెల్లా కలయోయిడినిజమో।కా
నరానియీముక్కననూపుర్లుకాలముంగాలచెదిరుంచ్చములు॥౨॥నిపునివెనను దయదలంచితివానినాచా
ర్యునినమ్మితినో।కైకొనినాయంత్తర్యామి విని నుంగంట్టినిపుడెనెను।శ్రీకాంత్తుండవా శ్రీవెంక్కటేశ్వర శ్రీవైకుంఠమె
యీజగము।యెకడచూచిననిదాసులునాయెడుదనెవున్నారు॥౩॥❖॥దెసాక్షి॥పల్లవి॥కానరునాలుగుకరములవా
నిని।శ్రీనాథుండ్డనివెరంగవలదా॥——॥ఘనచక్రముతాగరుడనినెక్కకశికినిశిమెరయునలకృష్ణునిని।ఘనువైఇప్పుడికా
లపుమనుబులు।ఘనుపవిష్ణుండనిమోక్కంగవలదా॥౧॥పలుదేవతలకుభయములుమాన్పుచు।అలవిశ్వరూపమై
నపుడు।చలముమానియచ్చుడికొరవులును।తెలిశిదెవుండనికొలువంగవలదా॥౨॥చెప్పినయితండెశ్రీవెంక్కటపమున।యె
[illegible]నరములు ఇయ్యంగను।తప్పకయాతనిదాసులవలెనె।యిప్పుడివారలెయెరంగంగనలదా॥౩॥❖॥

జాళి॥ పల్లవి॥ నిండ్డు మనసె నిపూజ। అండ్డంగారపండ్డు వడియు నిపూజ॥ —॥ యిండ్డు హారిగలండండ్డ
తొండనెడి। నిండ్డకుంభాయుడెనిపూజ। కొండ్డపుచుద్దలు కొండ్డరుపగనె। అండ్డడుపమానువడియెనిపూజ॥
॥౧॥ తిడ్డలు గన్నని దివెనె గొంత్తని। నెడ్డు కొనిడెని పూజ। పెడ్డనబంగ్గారు పెంక్కనినుమును। అడ్డి సరియ నువడి
యునిపూజ॥౨॥ సర్వ్వము నివని ప్రత్తంత్రము డిగి। నివ్వగబొంచ్చుడెని పూజ। పవ్వి శ్రీ వెంక్కటపతి నిదాసుల। పూ
ర్వ్వమని యెడిబుడ్డని పూజ॥౩॥ —॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ పలు డెరువులు నిపంబాడించ్చుంజెల్లను। వా
రి శ్రీ మిదాసుల వుద్దాక్కడి మాతెరువూ॥ —॥ హరి నికు జీవరాసులండ్డరును సరియె। సురలకెక్కడు నివు
౧౧౨ చూడమాక్కెతె। యిరవులుగలవు నికెక్కడ చూచినను। అరిడిని శ్రీ పాదాలండ్డి మాయిరవూ॥౧॥ నండ్డగొ
పాడులకెల్లనండ్డనుం డవు నివు। యిండ్డరికిందండ్రి వి మారెదు నివైతె। అండ్డిన శబరి విండ్డు అవి
లభాగ్యము నిపు। బిండ్డి ననిప్రసాదమె శిరులిచ్చె మాకను॥౨॥ అచ్చుగము నులు రుషులండ్డరు నని
బంధ్ల। తచ్చిన యెలికలు నిదాసులు మాకు। యిచ్చల శ్రీ వెంక్కటెశ యిహపరమెల్ల నివు। బొచ్చితిమి నిమరం
గుషూది వెండ్డదారమ్మె॥౩॥ —॥ శుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ భక్తి నిష్దొకడె పరమసుఖము। యుక్తి చూచి నని జంబొ
క్కడిలెడు॥ —॥ కులమెంత్త గలిగెనడి కొడించ్చుగర్వ్వంబు। చలమెంత్త గలిగెనడి జగడమిరించు। తలంపెంత్త పెంచ్చి
నాండపగిలించ్చు కొరికలు। యెలమి వివిజ్ఞానంబ్బు యెమి వలెడు॥౧॥ ధనమెంత్త గలిగెనడి దడ్డి మోహాంబుంబ్బు। మొనయు
ంజక్కొండదనంబు మోహాములు రెంచు। ఘనవిద్యగలిగినను కప్పుంగ్బైపైమడము। యెనయంగంబ్రంమపథ మించ్చురె
యులెడు॥౨॥ తరుణులండ్డరు అయినతాపములు సమకూడు। శిరులెన్నిగలిగినను చింత్తలెపెరుగు। యిరవాయిన
శ్రీ వెంక్కటెశ నినుంగొలువంగా। పెరిగెనా నండ్డంబ్బు బెకు ముడింకలెవూ॥౩॥ —॥

లలిత॥పల్లవి॥యెంత్తగాలమూ యనన్నుయెమిసేసేవారు వేరు।చింత్తసంసారపుమాయ౦జిక్కించ్చునె కాని॥—॥యెండ్డను
బ్రంపకాలానన్నుఁడు వుద్దించ్చినవారు।యెండ్డరు యముఁలాపహరించ్చినవారు।యిండ్డపనండ్డుకి కాలనియులనెంజేసిన
పాపముండ్డివదలించ్చు కాచిన జ్జివారు వేరు॥౧॥తల్లిదండ్రు లెండ్డరొ తనువుపెంచ్చినవారు।కొల్లగాసుతులెండ్డరొ పాడిన
వారు।విల్లరపని కిక్కానిచెరంబిలిచి వైకుంఠముల్లసానసిచ్చేవారు యింక నెవ్వరూ లేరు॥౨॥కాలమునువిడింబాయె కర్మమును
ండిగదాయ।మూలనుండ్డియె వురికి మోంపవెడ్డిను।ఆలించ్చి శ్రీవెంక్కటపతి అంత్త కాక్షస్తిన న్న।నెలిత్తివియెంత్తపని కెప్పరును
లేరు॥౩॥ ॥సారంగ్గనాట॥పల్లవి॥పంచ్చెంద్రియములనె పద్దునా సొప్పుములాలు।తెంచ్చి బెరమాండుకానిడించ్చురొబం
వూ॥—॥తగినసంసారసముద్రములానందిరిగాడి।బిసువుడిపాపుపు దాడబెపారి వాండ।జగతింబునాల్లు పాపపుసం
పలుడెచ్చినాండ।డిగితి బూతు రెవునందిరు చరొసుంక్కమూ॥౧॥ఆ డరిగుసనాత్త్రయములనె
డితెడ్డలచే తనడామని నాల్లిడాంకానడలినాండ।క డుంజంచ్చులము లనెగాలిచాపలెత్తినాండ।
వెడమాయపుసంపవెలకియ్య రొ॥౨॥ఆతుమయనెడికంభమంత్తరాత్ముండెక్కియుండ్డి।నితితాలమ్ము౦గా
చు కనిలుచున్నాండు।ఆతండె శ్రీవెంక్కటవిభుండడుమూకపమీరకుంగత్త్రగ।పూతమానిఆంకమాకపదుగుసారి
య్య రొ॥౩॥ ॥పాడి॥పల్లవి॥యెడిజేనలు యీడెపాంబ్బును।యెడానిక్షమరియెరంగమునేము॥—॥
నిండ్డునుజలధులు నిమిషమాత్రమున।నిండ్డియునిండ్డదునెటిమనసు।పండ్డును భువింగలపండ్డలన్నియును।
పండ్డదు నాలోంబాపపుమనసు॥౧॥పద్దవచ్చునలవారెడిపాము ను।పద్దరాదు నాపాయము।అడ్డిఆరను
అనలము నిదను।యెడ్డినరాదు యీ కోపంబ్బు॥౨॥కానవచ్చునడిమునపాతాళము।కానరాదు నాకాల
మూ।శ్రీనగవిభు శ్రీవెంకటేశ్వర।నానలంబుడ్డినసుడ్డులునివిగో॥౩॥ ॥

సారంగనాట॥ పల్లవి॥ యెక్కడిదివి విరమ... ంత్తవార్కికిని యున్నియునిమాయయండా యరవెడు। పక్షనఅబ్జా
నపుజీవులయూపాపమిద్దె నీవుండ్డంగనూ॥—॥ విచ్చునవిడి నముక్కారవు వేడు ఏనువిట్టు రూపు చూపినయె
పుడూ। యిచ్చులనినునమ్మంగలేకిరా యింద్రజాలమనిరి। తప్పునిప్పుడినా బ్రహ్మజనులునుతగుని సాకారముచూ
చి నిచ్చులుంగల్లనినిరాకారమునిజమనితర్కించ్చురమూనుదురా॥౧॥ గరుడవాహనము శంఖచక్రములు
కనియుండియుదావ్రపరజనులూ ధరలానినుహరిమూర్తేగని తెలియకరతమయాదవుండాకరండితండ్రా
శిరి। సరుసదివతాంత్రములంగాలిచెపెచంచ్చులచిత్తులుఇంకనిన్ని। పరదైవంబ్బునని రసుసరిగా బ్రంప్రహ్మ
అబ్ర డులశాకుమెరండవండ్డహూ॥౨॥ యెత్తింగినదాసులు యెఱుంగుదురునివెక్కడనూచుయెద్దాలమ్ము
నూ। యెఱింగనిపా మరులెఱింగరునినుమతినెంత్తైనానాండునేం డునూ। తఱితాడ్రాఖవెం
క్టచెప్పురనినుంగనిత గురిరనాగతులుంన్నద్లా। మఱుంగుననుండైన ప్రాకృతులకునిమహిమ
ముగానంగందరమువునా॥౩॥ శ్రీ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ పుట్టినమొదలునేనుపుణ్యమె మిూంగాననెంత్తి। యె
చ్చుగాచేవయ్యనంమ్మయుంట్టి నాథా॥—॥ కామినులంజూచిమూచి కంన్నులంగాంత్త పాపము।
షెమరునింద్దలువివి నులంగాంత్తపాపము। నాముపారం గల్లలాడినాలికంగాంత్తపాపము। గాము
నంబాపము మెనంగుపులాయనివిగో॥౧॥ కానిచోట్లకునేంగి కాంగిళ్లంగాంత్తపాపము। శ్రీనదానాలండ్డ
కానిచేతులంగాంత్త పాపము। మానని కోపమెపెంచ్చిమతింగాంత్తపాపము। పూని... పాపము లెన్నాళ్లాం
బాగులాయనివిగా॥౨॥ చెసినద్దివాండంగానచెప్పునికుంజూడుశ్రీదు। దాసుండనై నెత్తింగానదయదలంచి
తివయ్యు। యూసరవులెల్లంజూచియేమనినుతింత్తునిన్ను। ఆసలద్దావేంక్టపేశ యంబాయంబనులు॥౩॥ శ్రీ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ కలిమిలేములెల్లా కాలము స్వభావము । తలంపులో జ్ఞానము దక్కితేదా గడి ॥ — ॥ పుట్టుగలు
జీవునికి పూఁచిన స్వభావము । వాడ్డి యిడిసాక్షెసారె వేమ సెలా । పుట్టినా నాండి శ్రీదు కు ప్రపంచము స్వభావము । కా
ష్ఠంగానహరి ముక్తి గాకెదిదా గడి ॥ ౧ ॥ మర్త్యవసంసారము మాయల స్వభావము । చిక్కిన వారికెల్లా మోక్షకా నిలా ।
తర్క కర్మ స్త్రీ వ్యేదిదైవము స్వభావము । నిక్కపు వైరాగ్యము నిలుచు దవా గడి ॥ ౨ ॥ కప్పిన భాగములెల్లా కర్మగము స్వభా
వము । తప్పు కర్త్రియము చెప్పిదైన్యమేలా । యిప్పుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరి యెడలా నా రంగలవు । చెప్పుడు శ్రీయకు నిష్ఠురంగా
నే దా గడి ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ కన్నడగౌళ ॥ పల్లవి ॥ యెమిత్తీ యంగలేయెంత్తారికు ండను । తామసపు మనసు తప్పియ
దు నాకు ॥ — ॥ యిలలా పలనూరెండ్ల బ్రదుకి । కలవు దృలాగము కల్పాంత్తంబ్బులు । నిలిచి నవాండను నేనె
క్కండనే । పలుసంసారము బండ్లకాలలంది ॥ ౧ ॥ ఆరయం బద్దెండు అన్నము వాండను । కోరిన కార్యగ
లు కాదనంగాడ్లు । నార వండ్డిదేనల్లెండు నాలుక । తీంపు రుచులివే తప్పులక్కలు లండి ॥ ౨ ॥ నిరతం తాను ఖ
ముని మిషము కానిదె । విరహపు వేదలు వేవేలు । యిరవు గ శ్రీ వేంకటేశ నిమ అంగు । చారంగా నాకివి సులభ
ములాయ ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ లలిత ॥ పల్లవి ॥ యెప్పరివాండాంగా నుయుడె పెరవికు తైనప్పుడు నిరంకాండ్లి నన్నుంగావ
వయ్యా ॥ — ॥ తగం బంచేంద్రియములు తమవాండననేరు । వగండల్లిదండ్రులు తమవాండననేరు । చిగురుంగ
మ్యాగలు తమ శ్రీమవాండననేరు । తే గడి తగవు నీవే తిద్దవయ్యా ॥ ౧ ॥ కాండ్డరు నరకమండ్డు కాంత్త వాకరు
వే నిరు । కాండ్డపు స్వర్గము వారు కాంత్త వాకపు వేరిరు । యిండ్డు పునండ్డరుంబా నిరిహాకారమండ్డ వారు ।
దిండ్డుపడ నివారుపతిరుచవయ్యా ॥ ౨ ॥ కాంత్తలు తమవాండండ్దంగను చూపుల గడ్డియ । చెంత్తలం గాంచ్చు నము
లుచి యిపట్టుకానే నన్ను । ఇంత్తద శ్రీ వేంకటేశ యెడలానున్నాండవు । పంత్తు కేతగవు నీవే హొంచ్చుకావయ్యా ॥ ౩ ॥ ✿ ।

సామంతం॥ పల్లవి॥ యెంత నేనహరి యింతేసేయ యింతే చాలు। సంకీర్తిలాంటే సంబాపి దక్కించితేనతండే॥ ——॥ యెఱు
ంగరాపు ద్రిష్టిబయిన్నియోను లెండ్లుండొల్లి। తటినాంపికాయంబాయదానికేమి। నెటిన నరకములొనా నితిడియుం
గానాళ్లు। తల్లివాయిడేలు సుకాదానికేమి॥ ౧॥ పాపపుణ్యములుకేరి పరులంగాలిబితాలి। తాపములం బాండ్ల తిని
దానికేమి। పూపసంసారమునమ్మి పుంగ్గుండ్లయినాళ్లదాంకా। దాపుతెరబ్రదికితే దానికేమి॥ ౨॥ జగములొవాకిం
బాచి సాకె సాకెనాసలని। దగడొద్దనికుండొల్లి దానికేమి। జిగి శ్రీవేంకటపతి చిత్తములొనున్నవాండు। తగవేంమ్ము
కొబివుండ దానికేమి॥ ౩॥ —✿—॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ గోవిందాదినామోచ్చారణకొల్లలు దొరకెను మనకిపుడు।
శ్రీ ఆవలనివల నోరంగుమ్ములుగనాడుడమొ తనింబాడుడము॥ ——॥ సత్యము సత్యము సకల సురలలో। నిత్యు
ండు శ్రీహరి నిర్మ లుండూ। ప్రత్యక్షమిది ప్రాణులలోపల। ఆత్మ లత్తము రంగాన రాయి
తని॥ ౧॥ వాదిడి వాదిడి సకలవేదములు। పాడింపబ్బిన హరి పరమమది। రూఢదస్థ్దండి తండుగా
పవధూపతి। కాదికె యొత్తనింగాలు వరాజనులూ॥ ౨॥ నిలుచున్నాండిదె నెండును నెదుదను। కలిగిన
శ్రీవేంకటవిభుండూ। వలకీనవారికి వరదుండితండు। కలండు గలండితనింగనిమనరొ॥ ౩॥ —✿—॥
దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ వాస్తండి వ్యండొ వుర్వికెద్దివము। యె కృపవనాతనికె రంగబామన నా॥ ——॥ వాప్తిన జీవుల
కొక బ్రంహ్మాగలండు। పద్దినబి ప్రుల బ్రంహ్మలముండ్లుడు। నద్దిన దుమువారెన బ్రంహ్మలు। జప్తిగ బ్రంహ్మా
ల సంతతాయ జగము॥ ౧॥ కైలాసంబున సంగలండొక రుద్రుండు। తావిమి నేకాదశరుద్రులు మరి। కాలరు
ద్రుండు నరదపదనదివా। చాలినరుద్రుల సంతతాయజగము॥ ౨॥ ఆవతారంబున నలరిన విష్ణువు। ఆవల విష్ణుమ
యమనియెడి విష్ణువు। భువి శ్రీవేంకటవిభుననున్నాండిదె। జవళివరంబ్బుల సంతతాయజగము॥ ౩॥ —✿—॥

దేవగాంధారి॥పల్లవి॥యింక్కనేనాకాయకాదాయాపాదివాగమింత్తె॥వుంరస్సంగనమెలపూపామూదవినరాడా॥
॥—॥తాలుబాంత్తగద్దుకొన్నడాంని ంత్తెనన్నునివు:పూళసంసారమాయెలకొసరివు।యీలకొన్నయెముకల
యింద్రిలూకాంపురమింత్తె।యెలమాయవేంద్రాంటపడ్డివేమిగద్దునికను॥౧॥పంచ్చభూత్తపుద్దల్లలబడుకులావా
ండనింత్తె।యెంచ్చకింద్రియయాచకులేలవచ్చెరు।కంచ్చపుగాలావపించ్చెరలిమిలావాతమింత్తె।చెంచ్చులపుదసలు
చియుచాందనెందికి॥౨॥నెత్తపజలదుగ్గాననిలిచినవాండ్డనింత్తె।జూత్తుంద్రాపమ్ములుయిలబాదడిగిరు।పూత్తిన
శ్రీవేంకటదెనుండాత్తలాననున్నవాండు।మత్తపుదజ్ఞానమాయమ్మెమిచూచెవు॥౩॥—॥మలహరి॥పల్లవి॥తమ్మయె
యీకతమకుందనినంత్తె।నెమకినమాకునునికృపయింత్తె॥—॥దాసంగనినాభినింబుద్ధినబ్రంహ్మలు।యెసని
ననిపూర్వమెతింగెరా।వి సనిముఖమునవెడలినవెదెము।దిసలనిమహిమ తేలియంగంగలదా॥౧॥
నగుచునిమాయలనడచె జగములు।నానిలినిమూలితిచూపిదినా।తగని నుంగానంగతప్పించ్చుము
నులునును।దాగరులమమునింకబాధించ్చెరా॥౨॥అంత్తెలివారలకమువకైనుండ్డంగ।వింత్తజివులకువివెక
మిద్దెకా।యింత్తదచ్ఛ్రీవేంకటపతినివెమము।చెంత్తంజెలిదయలియంగడే॥౩॥—॥శంకరాభరణం॥
పల్లవి॥యెన్నండుడిలిరెమెచ్చురికెపుడా।యిన్నియుంగన్నవెయెతింగినెఅంగా॥—॥నిన్నదియాంకల్లినెం
డూనున్నది।కన్నదినంబెకడచనెనూ।పన్నినిదుగమాపదికినున్నదది।యెన్నంగరాతిలియెందాదామ॥౧॥
కాయపుసుఖములుగంపులనున్నవి।వాయమెక్కైవాలిపండ్డినది।యీయెదసంసారమింద్దనెవుంన్నది।చే
యునునోరనుచెనప్పెనిలిచె॥౨॥విడువనిజంన్మములువెంద్దనెవచ్చె।తడవెదిమోక్షముదవ్వాయ।
యెడపగశ్రీవేంకటపతినిమంగూడెంజాంచ్చితినాభారమునిది॥౩॥—॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ పున్నెమున నన్నుంగాచి పురుషార్థివాడుగాక। గన్నెమానిని కృపనాకతొయింత్తవున్నది॥ ——॥ వెల
యనిన్నుంబొగడి వేదములనంత్తములు। యెలమినిన్నుంబొగడనెంత్తవాండను। యిలనిన్నుంబూజింత్తురు భుషు
లుకోలదనంగాది। అలరినిన్నుంబూజింపె యంత్తవాండనా॥౧॥ శరణనినిన్నుంజొచ్చినజంత్తువులనంత్తములు। వరు
సనేనందున్నలొనెవ్వరింబాలుడు। సారిదినిన్నుంగొలిచెసురలుకోనాకిన। పరగనేంగొలిచెదిపనినికపనెంత్తా॥౨॥ కాలమెం
తైనాంగడ్డకమ్మగములు వెవేలు। ఆలించ్చునందులొనెనయుమాత్రము। శ్రీలిమిశ్రీవెంకటేశదయాధమ్మముని ది।
పాలించ్చువెనివు నన్నుంబలుకృశమిదికి॥౩॥ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ నాలోనునన్నండవు నన్నుంగావనికంబాడు। యీలి
ఆ త్రాంగ లంబడ్డుబిరెంవిచ్చినవానివలె॥ ——॥ చుద్దుకొండ్డంగర్భములుసారిడింబబితికాయ। నడ్డనడిమిపురువునడకవవె। వ
డ్డజాలిండికిగితివడ్డింబ ంచ్చేంద్రియములు। పడ్డననిదిలో జలత్రుమనాము వలెను॥౧॥ ధరలొనంబుడ్డిపు
డ్డితగవచ్చినంద్దెవచ్చిదరు సరాఘ్నపుగుండ్రవలెనైతిని। అరశినెనంద్దుకొండ్డిలొం గ్గనలపొండ్డులను। బొరంబా
౯వెలుకాడెసూడిరాతివలెను॥౨॥ అంత్తదనుస్వర్గనరకాదిలొకాలుమెడ్డితి। బంత్తిగడ్డినుకిపిడిపనుకమునై। చెంత్త
ల శ్రీవెంకటేశవెద్దితినివడ్డనెండు। వంత్తుకుంగామధినువువద్దిదూడవలెను॥౩॥ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ జనన
మరణాములు జంత్తురాసులకు। వెనకముండ్దరనువిడువనికొలలు॥ ——॥ తలంచినబాధనుతగుడి
పాములై। కాలశికాయునాంబానివ్వా। వెలుపలలొపలవెలయభాగములు। కలలొపలివవెంగంనది
తెలివి॥౧॥ పూరాంచినబాదులపుత్రమిత్రులై। కాంచికరంచినాంగరంగవివి। తూష్టినెనిరుడెసదుఃఖసుఖం
బ్బులు। పూరాంచివిడుచుదివాఖనతెలివి॥౨॥ అనాదివాసనలండ్దినజిగురులు। మనోగుణాములైమానవివి।
వినోదములు శ్రీవెంకటపతికరని। కనెవుపాయముకంద్దవతెలివి॥౩॥

ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ అక్కడనెక్కడి నరకము ఆవమాపికల్ల్యాధికలనిడె ఇన్నియుండిరు చుకొండ్దిమయ్యా॥ —॥ తనువిడి
మలమూత్రంబ్బులదాకొనియుండ్డినపద్ధము। దినదినమును పుట్టిష్టపుడిడ్డెందూరెదము। జననమునెత్తురునెమ్ములునా
రెమ్మునూరెడిగుంత్తలు। మనిమనినరకము చొచ్చినమనుజులమిడెనిము॥ ౧॥ మదనజలంబ్బులకాలువమాపెద్దలపూ
ర్వంబ్బులు। వొడలినపుత్రులయినిళ్ళపుద్దలువెద్దిదము। యెడుదనెసంసారంబ్బులుయెడయనికారాగృహములు
। మడిమదినరకముభవిగానుమనుజులమిదెనిము॥ ౨॥ పుట్టినడినగ్నత్వముబూతాబండ్డాయెరంగము। చిట్టండ్ల
వాచవులగుజీవులత్రుంగ్గెదము। నెట్టనశ్రీవెంకటపత్రిరసితాంగూాశంగజగములు। ముట్టినచొదిమట్టిమనుజుల
మిదెనిము॥ ౩॥ ❖ ॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ తప్పులువొప్పులుదివొతనమూలమి। రపులతుదనివిగొాకిపులుమ్మాపు
లునూ॥ —॥ తనలోనిపాపములెతగిలియెదిదివారి। నినుపునెంములైనిండ్డింప్పించ్చు। మనసులోపుణ్యములెమ
ఖంగన్నవారిమిాందు। ఖానుంగనినెరుపువైఖాగడింప్పించ్చునూ॥ ౧ ॥ తొల్లిటిమరణాములు
తొడనిపుట్టినపుడి। యెల్లవారుంజూడంగానూయిడువించ్చునూ। పిల్లుకింగితాంజిళ్ళినుంగమ్మబం
ధముళి। మెల్లనినానాందుకిమినుగొప్పచెసునూ॥ ౨॥ సొవిందననడకలెప్పుగ్గనగరముల్లై। జీవులకుమాయ
గప్పుచిక్కింప్పించ్చు। శ్రీవెంకటపత్రిపశివచితిలోనిమోహమ్మో। కెవలపుత్రపంచ్చముగెలువించ్చును॥ ౩॥ ❖ ॥
శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ నడుమకెండ్డకినినామినువడంబడియండ్డలివాండనోనినూ॥ —॥ కండ్దిమిజగమిదికన్న
లయెదుదను। అండ్డియిదియునిజమనరాదు। విండ్డిమిపుగ్గముదికలదని। కండ్దగించ్చిఅదిగాదనరా
దూ॥ ౧॥ కద్దుకొాంద్దిమిదెఘనసంసారము। గద్దగనింకండాలంగంగరాదు। పద్దకొాంద్దిమిదెపాపపుణ్యము
లు। తెద్దండెరవునదిడ్డించ్చులెమూ॥ ౨॥ నగితినెకశిలవినానాందుబదుకు। మొగినెరచెనినుమొక్కితిని। అగ
పడిశ్రీవెంకటధిపనిక్త్రపనిగుడిగురచెనినుంగనంగలిగి॥ ౩॥ ❖ ॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ వెట్టిదేవి శ్రీజగము వెసరికింకలిచుప్పెను। వొట్టిదేవతలవరాలొగి నెందరికర్కనో॥ — ॥ తగిలిన
ంప్పువలచెందని లిశినవారు లేరు। అగపడిదైవమాను షాలందరను వొగరు సంసారభారమోపనన్నవారు లేరు॥ వగ
వంగంజెదువులెవ్వరికింజెప్పినో॥౧॥ జడిలిలాయిష్యము చాలునన్నవారు లేరు। బొందమెదిపదునాల్గుభువనాలలం
దున్న। తడవితనము దిమితారిసివాండు లేండు। యెడయని తపములయెవ్వరిందెచ్చెనో॥౨॥ నడుమనే తిరిగాడి
నానాధర్మములు। పడనిపాట్లనెము వేడంగాను। తడవి శ్రీవేంకటపతి దాసులు మమ్ము గాచిరి। బడిబడి నిత్య
కర్మఫలము లెన్నడికా॥౩॥ ❁ ॥ రాయగౌళ॥ పల్లవి॥ ఇంత్తగాలమాయను యెడనున్నారి విరు। వింతలై యడ
అ ౧౧౦ వింగాసివెన్నేలాయబ్రదురు॥ — ॥ యెలివారిడూరితి యెడరువుట్టినవేళ। కాలమునదూరితి నికలంగేవేళ। తాలి
మిలేని వేళతగుంగమ్మ ముదూరితి। యిటాగనికావేవారి నెవ్వరింగానము॥ — ॥ దైవమునుదూరితిత
మకించినట్టివేళ। కావిం చినన్నెదూరితింగాంగినవేళ। పావగాంగాపపువేళచు ద్దలదూరితిమి। యీవలం
డాడైనవారినెవ్వరింగానము॥౧॥ పుద్దుగుదూరితిమి పొరానియట్టివేళ। కద్దంగడనెందువంకగానమ్మెతిమి। జ
ట్టి శ్రీవేంకటపతిమందు లిరంగాంద్దనే కాచె। యిట్టియింత్తడివారు యెవ్వరును లేరు॥౩॥ ❁ ॥ నాద॥ పల్లవి॥ తలమోలా
మెక్కనరాతనువొక్కదొంగారె। కాలండియెరింగతనింగాలువరిమీరు॥ — ॥ బొడ్డున బ్రంహ్మంగనినపురాణపురు
షుండె। జాడ్డుగారె ఆతనితాడివాండె। వొడ్డిన కైలాసమెశివుమాపతింగడుపులా। వెడ్డువెట్టిపంచ్చేవాండు విరితావాం
డా॥౧॥ చక్కనికన్నులసూర్యచంద్రులుగాంగలవాండు। యెక్కడుగాకిందరిలోనిడువెట్టిదా। అక్కరయీడేవతలకాపద
మానిపివాండు। వెక్కసమెకారయెంచ్చువిరిలానేవారండా॥౨॥ అందరునితని యండ్డి అణితినాడుదుగారె। యెండ్డను
శ్రీపతితాడియీడువారలా। కండ్లువ శ్రీవేంకటాద్రిఘనవరముతోసంగె। దిండ్లుపడ్డలోకులకు ద్రిష్టమిడె కాదా॥౩॥ ❁ ॥

సాడి॥పల్లవి॥ యెమిచెప్పెడినో శాస్త్రరహస్యము యెమిచెప్పెడనో వేదములు। తామసమై బహునాయకమై యను
త్ప్రుమెఱుంగ్గంగందరమె దయ్యా॥ — ॥కొన్నిజంత్తువులు కొలినహాయము కొన్నిజంత్తువుల కమృతము। కొన్నిజంత్తు
వుల డివము లేరాత్రులు కొన్నిజంత్తువులకు। అన్నియు నిట్లనె వొక్కొక్కదికి అన్యోన్యవిరుద్ధములు। పన్నిన జీవుల కేకసం
మ్మతము భావించ్చుంగ మరి యింక నెదయ్యా॥౧॥ కొండ్డరు విడిచిన సంసారము మరి కొండ్డరికినది భాగ్యంబ్బు। కొండ్డరి
వునుకులు వూర్ధ్వలోకములు కొండ్డరి వునుకులు పాతాళంబ్బు। అండ్డరునండ్డరే వారివారి రుచులవి గాదిదియనరా
దు। కందువ జీవులు విచారించ్చేది కార్యాకార్యము లింక నెదయ్యా॥౨॥ కొంత్తభూమిన ముదించదినిండ్డినం గొంత్తభూ
మి వెన్నెలగాయు। కొంత్తవసురలును కొంత్తదనసురలు కాలికైకొని రి జగమెల్లా। ఇంత్తద శ్రీవెంక్కటేశ్వరని వేయుం
ద్దరి యంత్తర్యామి వి। చింత్తలువాయుపు యెవ్వరి మనసునం జెరిని నిరుకలరనాండ్లింగాని॥౩॥ — ॥సామంత్తం॥
పల్లవి॥ అణుమాత్రపుదేహి నంత్తినేను। ముక్కింగెదవిచేదము ండ్దరగానను॥ — ॥ తగు సంసారపుత రంగలు ని
మాయ। నిగమములయడవి నీమాయ। పగలు నిద్రలువుచ్చే భవములు నీమాయ। గగనపు నీమాయంగడవంగ వశమా॥౧॥
బయలు వంద్దిలి కర్మ్మబంధములు నీమాయ। నియమవుంబేను గాలి నీమాయ। క్రియనిసు కపాంతర కల్లోల్లత్తు నీమాయ।
జయమండ్డి వెడలంగ జనులకు వశమా॥౨॥ కులధనములతో జిగురుంగండ్డె నీమాయ। నిలువు నివురగాయ నీమాయ। యె
లమితో శ్రీవెంక్కటేశ నీకు శరణాని గెలుచుదగాక యిడిగెలువంగ వశమా॥౩॥ — ॥బౌళి॥ పల్లవి॥ యెంన్నండు ండిరవు
యూపనలు। పన్నిన నీమాయ బహళంబ్బాయ॥ — ॥ పెర్కమ తంబ్బుల పెద్దలు నడచిరి। వొక్కసమ్మతై వొండొంబడరు। పె
ర్కదేవతలు పెరువాడెదరు। తర్కరఘనుల ముతామె యనుచు॥౧॥ పలికెడిచదువులు బహుమార్గంబ్బులు। కలక్షియె
కవాకృతగాదు। చలవాదంబ్బులు జనులును మానరు। పలుతర్కంబ్బులె వెపచరించ్చేరు॥౨॥ శరణాగతులకు శ్రీవెంక్కటేశ్వరుతి
రముగ నివెత్తిచ్చునతి వి। పరమవైష్ణవులు పట్టిరి వ్రతము। యిరవుగ నాచాయ్యు వెదుంగుదురూ॥౩॥ — ॥

పాడి॥ పల్లవి॥ యింతలోనె యెబ్బరేది యింతలోనె మోసపోయెది। యెంతవలసినఁ దలఁజేసుకొండ్లది ఫలము॥ —॥ నిమిష
ములోని దినింగ్గిం దలిగాడెది। జమలిలోను వెలిఁకి సరిదూఁగెది। సమత్తైవుండ్డి నుండ్డ బాలించి పాతింబావు। బ్ర
మవండ్డిది ప్రాణముపద్దరాదు దిఫలము॥౧॥ నిరుబుగ్గవండ్డిది నిచ్చుకొత్తలైనది। పారుచిపంచ్చభూతాల పారుగ్గైన
ది। త్రితితినె తిరును తిరకుండ్డితెనిలుచు। నారువండ్డిది మనునమ్మరాదుదె ఫలము॥౨॥ తిపుమాపులైనది రెండ్డమో
కాలైనది। పైపై శ్రీవెంక్కటదేశు భారమ్మైనది। యూపైదగ్గరియుండ్డ పచులై యెడు దనుండ్డ। తిపువండ్డిది కాలము
తెగవెండ్డది ఫలము॥౩॥ ॥దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ పాపము పాపము ప్రజలాలా। పైపైని దుమ్వతెంబులుకపరా॥ —॥
శ్రీ అగ్రహారియ్యం దున్నంబుద్దినజుండును శివుండును। పాశిత్రసరివిందను పెద్దల్లా। పారిరంగాండ్డలండ్డంబుద్దిన శిల
లివి। సరుసంబెడ్డితిసరి యేలానా॥౧॥ యిండ్డిరాధిపుని విలంగలిశిరుని వి। అండ్డిమరాకలివి అను
పెద్దల్లా। కొండ్డరవము యె పగుడిచిరాలు వల। ంబాండ్డి పాగడితెంబాస ంగినా॥౨॥ శ్రీవెంక్కటపతి
శివపులకు సరి। ఆవల మరికల రను పెద్దల్లా। కావించినయల కామధేనువులకె వియూరంబ సులిడ
వునా॥౩॥ ॥గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ చెప్పంగానె ఆంగరాచెరివెడవ్వాసులు। తప్పకచేతు తెత్తి దైవమితండన్నది॥
॥—॥ యిరవుగానె ఆంగరాయెల్ల దేవతలలా। పాలింగ్రహ్మరదు అగ్రపూజగొన్నది। త్రిరమ్మెతి లియర్థా
యూదేవుని పాదపూజ। హారునిశిరసుమీంద నమరివుండ్డినది॥౧॥ యింకానె ఆంగరాయుతని రామ
మంత్రము। తెంకినుండ్డి హారుండు పదిలించ్చిది। పాంక్క మిదె రంగరాభువి మీంద శరభము। మంక్కండ
నమెల్లం దిరమానిపిలిచినది॥౨॥ చూచియునె ఆంగరాపారిదిడు శ్రీవెంక్కటద్రి। నెచినవరము వెల్లా నియ్యంగా
ను। కాచెడె ఆంగరాఘునుండితండెవ్వరైనా। చెచేత శరణాంబ్డింజెకొనె చిరుదా॥౩॥ ॥

వసంతవరాళి॥ పల్లవి॥ పెఱుగంగం బెరుగ గంగం బెద్దలమైతిమి నేము । కఱకఱితే కాని కడగండ్లు తీదు ॥——॥ సరినిన్నభుజిం
చిబాలు నన్నయన్నమి । అరిడినేండప్పుడినినా సరించిని । ధరలారాతిరి గూడితనికినసఖులోపంగనప్పుడినివిభ్రాంత్తి
పించిని ॥౧॥ మాయంగట్టివిడిచినమతినపుంగొరకలు । యాయెడను డిరితినెయుచ్చరించిని । కాలయముపై మోంచిపె
ద్దెంగట్టి వెరినసొమ్ములు । మాయతైడిసడినము మమతరించిని ॥౨॥ నివువట్టినచలమోనేము తెలినట్టితప్పు । శ్రీవేం
కటపతియుండ చిక్కితిమిందు । మోవరాని మోపయిములు గనియ్యుడు మమ్ము । చెవసంసారము పైంజిమ్మిరించిని ॥
॥౩॥ ॥బౌళి॥ పల్లవి॥ యింకానెలాతత్త్వపాదములుయున్నియు నిండ్డనేమునిసెను । యింకానెలాకొండ్దరు
మోక్షంబెవ్వరికినితెదనువాద ॥——॥ సరియువుపాంత్తనుసకలజీవులకు । శిరులమోక్షమిచ్చితివని విన్నపుడి ।
మరలుచునాయనుమాన మువాసెను । ధటనివారండవె దైవమవనికండ్డినయ్యా ॥౧॥ తగినలంక్తవాండనురా
క్షసులను । తెగనటిచిముక్తితె పవుచూపినపుడి । వగలంబెక్క దివతంల వరంబ్బులు । జగతినిపగకపసరిగావయ్యా
॥౨॥ యేమనిచెప్పుడునిట్టినిమపాటమ । విమరుంబుగానావిధివిన్నపుడూ । శ్రీమంత్త్రుండవు శ్రీవేంకటపతి । గానటింప్పుని
కండ్లెఘనముతెడుగడవాలయ్యా ॥౩॥ ॥సామంత్తం॥ పల్లవి॥ అన్నియుంజడిచితింగాలాపనేను । నున్ననిమాదంసో
రనుడిగెడిడెడిలా ॥——॥ వాండ్డనుండ్డినాజన్నమోపెరామరచితింగా । చద్దివండ్డిమాతల్లిచన్నమటిచితింగా । ము
ద్దుతాంబారతెమలమూత్రముమటిచితింగా । యెద్దవండ్డివాండనేనుయెటింగెడిడెడిలా ॥౧॥ యిప్పుడుచవి
రిపడికెంచ్చితనియతింగా । తప్పరకాలంత్తలంబూచితలంపుదనియతింగా । ముప్పిరింటెక్కగాలముముదిరిందనియ
తింగా । ఖిప్పివండ్డివాండనేనుపెనంగిడిడెడిలా ॥౨॥ యెడటాయూడిపామోతయేనెమినెటింగంగా । పూడినమనువెక్కటాగురు
పానెటింగంగా । యూడనిశ్రీవేంకటపతిఉండిట్టినన్నంగాచెంగా । నిడవండ్డివాండనేనునెరవింక్కనెడిలా ॥౩॥ ॥

ౘవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ వినరొ భాగ్యము విష్ణుకథా । వెనుబలమిదివొ విష్ణుకథా ॥——॥ ఆదినుండ్డి సంధ్యాదివి
ధులలొ । వెదంబయినది విష్ణుకథా । నాదించ్చినదె నారదాదులచె । విదివిధులనె విష్ణుకథా ॥ ౧ ॥ వెదులకవెదవ్యా
సులునుడిగిన । విడితపావనము విష్ణుకథా । సదనంబైనది సంకీర్త్తనయ్యై । వెదకిన బాధనె విష్ణుకథా ॥ ౨ ॥
గొల్లెతలు బల్లగొనకొన్ని బిలుకంగ । వెల్లవిరియాయ విష్ణుకథా । యిల్లిదె శ్రీవెంకటపిప్పురునామము । వెల్లి
గొల్చిపిన విష్ణుకథా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ సాళంగ్గనాద ॥ పల్లవి ॥ భవలొగవైద్యుండవు పాడింబ్బు నీపాకండవె । నవనీతచొ
రనీకు నమోనమో ॥——॥ అతివలనెడి సప్పా(ర్పా)గలధరాలు గఱచిన । తతిమదనవిషాలు తలకెక్కెను । మితిలెనిర
౯౬౨ తులండిమ్మిరివచ్చెదిపాలు । మతిమఱచెనిండ్డుకుమండ్డెదొకొ ॥ ౧ ॥ పాలంతులనెడి మహాభూతా
లునొంకిన । తలమో లలు విడిచిత్తలైయున్నారు । ఆలుగుచెనసులచె నంగ్గములు జీరలాయ ।
మలపియుండ్డరు నింకమంత్రమిదొకొ ॥ ౨ ॥ తరుణులరాంగిల నెతాపజ్వరాలు వచ్చె । కరం
గిమెనెల్లడి గంగారంజొచ్చెను । నిరతి శ్రీవెంకటపతిని వెలొకులకుడిక్కు । అరుదుసుఖాననుండ్డియు(ఇ)ంత్ర
మిదొకొ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ సామంత్తం ॥ పల్లవి ॥ కలిగిననాండె మద్దరికంబ్బులండి రుగునీవిధలుగడని విసత్తుమని మతినమ్ముదపాప
మయా ॥——॥ దెహముతొడనెపెరుగు నతిరనియీయింద్రియములు । దెహముతొడనెముదియును తెదతెల్లమిగనూ ।
ఆహాపుద్దనినాండును అంత్తమునెండ్డిననాండును । శ్రీహరి మాయలందగులు కజీవునిండడవవివి ॥ ౧ ॥ తెలిమిన్నపుడితగు
లునతియ్యనియీసంసారము । తెలివికింబాశినయప్పుడుదిగంబడుండానెండ్డా । మలయకనిద్రింబ్బునప్పుడుమత్తుండ్డైయు
న్నప్పుడు । బలమరిజీవునితొడుతసమ్మతమివెదు ॥ ౨ ॥ కన్నలుడెరచినయప్పుడె తాన్పించునుయీలొకము । కన్నలుమూశినయప్పుడె
గగడంండానునాయగు । అన్నిట శ్రీవెంకటపిప్పురుండాత్మనువెలింగెడివెళను । వున్నతిజీవులందగులవువాడుగుచుండిపగునివి ॥ ౩ ॥

డిసాళిం॥పల్లవి॥ఆతండెబ్రహ్మాణ్డదైవమాది మూలమైనవాండు।ఆతనిమాఱఁడ జ్ఞానవిధిపూర్వకము॥—॥
యెవ్వనిపేరంబిలుతురు కిలంబుడ్డినజీవులనవ్వు చుమాసనక్షత్రనామములను।అవ్వలనెవ్వనికి శివాదినామములే।చవ్వ
గానాచమనాలుచేయింత్తురు॥౧॥అచ్చుమిదెవ్వని నారాయణనామమేగతి।చచ్చెదివారికిసన్న్యాసము వారికి।ఇ
చ్చనెవ్వరిందలంచియిత్తురు పవితాళిరు।ముచ్చదనెవ్వని నామములనెసంకల్పము॥౨॥నారదుండు శుదలంచెడునామ
మదియెవ్వనిది।గారికిమడిగిడినామెకథయెడడి।తారకమ్మైబ్రహ్మరుద్రతతికెవ్వరి నామము।యీరితి శ్రీవేంకట
ద్రినెవ్వండిచ్చివరము॥౩॥ ✿ ॥దేవగాంధారి॥పల్లవి॥పంద్దలభాగ్యులువీరాబహువ్యవసాయులు।అండ్దము
ల్జియుద్ధంగావాడుదురుఘనులూ॥—॥ఖొత్తులపాపమనెడిఖాడునఱికివేశి।చిత్తమనియెడిచేనుచేనుగాడున్ని।
మత్తిలిశాంత్తమనేమం చ్చివానపదనున।విత్తుదురుహరిభక్తివివేకులు ॥౧॥కామక్రోధాద్యులనిక
లుపుడపువేశి।వేమరువై రాగ్యమనేవెలుంగువేద్దు।డామడినాచారవిధుల యెప్పుడువేశి।వాము
చున్నారుజ్ఞానపుంబెరుద్భోగజనులు॥౨॥యెండ్దుచూచిన శ్రీవేంకటపతిుండున్నాండనియెడి।అండ్దినచేనిపండ్దలన
భవించ్చి।సండ్దడించ్చితమవండ్దనిరనాగతులుండాము।గొండ్దనిముడుకొండ్దురుగురుకృపజనులు॥౩॥ ✿ ॥
శంకరాభరణం॥పల్లవి॥మానుపవశమామాయలివిన్నియు।శ్రీనాథుండుమునువ్రిశినవి॥—॥రాతిరిచీంకటింతిం
బగలువెలుంగు।ఘాతలనెప్పుడుగలదిదియె।యీతలజ్ఞానులకిలనజ్ఞానుల।జాతివైరములుసహజములే॥
॥౧॥అసురలకుసురలకనాడిసుండ్దియు।అసమునవైరంబదిగలది।యెసగివైష్ణవులకిలంబ్రాకృతులకు।
ఖాసంగనివాడముభువింగలది॥౨॥యిహమునుంబరమునుయీలంకెలతో।విఖాతముచెప్పెడివేదము
తె।అఖాపతి శ్రీవేంకటాద్రిపుమతమిది।నిఖాతంబెటింగినవిభులమే॥౩॥ ✿ ॥

సామంత్తం॥పల్లవి॥ యెక్కడను న్నాంబాడు యెతుకైనంబానిడు।వాక్కడి కొక్కబ్బంధము వ్వాపింప్పనెక్కడూ॥
॥——॥బుడిబుడి మాయలంబారవిడిడి బాకి।కడవరానిబంధము క్రాంత్తలు।యెడపడరండ్డరండ్డినెక్కడైనబం
ధము।కడునాసంబారశింఛ్చుకనరము॥౧॥బాలులకు వ్రిద్ధులకు పాయపువివేకులకు।తెలించ్చెబంధములుదిన
రుములు।మూలనున్నాంబానిడు ముంగ్గిదనివెళిడి।వెళగాచినబంధము విధ్యాగర్వము॥౨॥పాయదిజంత్తు వ్ర
తైనాంబలకు పర్గు లకునైనా।బాయదిగిములకన్నాంబాదుబంధము।యె యెడ శ్రీవేంక్కటేశ్వరు ఇంక్కనిదాసులక్కై
త్తేచాయ్యెచెప్పినద్దాశిసునరలబంధములు॥౩॥—❁—॥మలహరి॥పల్లవి॥దైవమాయెమిరితుతలంపనివెదిక్క।భా
ఆ ౧౭౩ వింఛ్చిచదువంబాయిపరుబుద్ధినైతి॥——॥కననాసంసారముకడవెనిభారమేాద।కనినాండాలంగరాదుకాలుక
లు।వినవాయీడిపాము విరసపుపిలియక్షొాదు।వినినాజిగురుంగండ్డవిడిపిం చ్చరాదు॥౧॥తెలియనాఇం
ద్రియాలుద్రిష్టపువిరాధ మొాదు।తలిశినాలంబాంగువలెండెంచ్చురాదు।పలుకనా పాపములుపాయనిబంధ
ములని।పలిక్కినాంగొన్నవెట్టిపడ్డితాయరాదు॥౨॥యెఅంగనాయూపారణిడిమాంటుమయమని।యెతింగినాంబ
డ్డవాండమెక్కరాదు।మేటియశ్రీవేంక్కటేశమేనిఖానవిపుండ్డి।మఱియునన్ననెలమన్ననరిశితవి॥౩॥—❁—॥పాడి॥ప
ల్లవి॥మించ్చినతలపాంతవేమీాండమిక్కిలి।కాంచ్చెముడాడ్డానరికారి ఇండ్డుకండ్డుకు॥——॥చెసిడిపుణ్యాములకుచెండ్డెడిపా
పములకు।యీాసులసరికిసరిఇండ్డుకిండ్డుకువాసులంబుద్ధుగులకువడిమనరాలకును।ఆసలసరికిసరిఅండ్డుకండ్డుకు॥
౧॥దినదినసుఖాలకుతిడిపుదుఃఖ్ఖములకు।యెనలిసరికిసరిఇండ్డుకిండ్డుకు।అనుంగుంబున్నమలకుఅమాసచింకల్లకు।
అనయముసరికిసరండ్డుకండ్డుకూ॥౨॥శ్రీవేంక్కటేశయుద్దైజీవులకునెడిగతి।యెవిచాచినసరికిసరిండ్డుకిండ్డు
కూ।వెవెగనిరకానివెలరి(ఖ)తికితమి।యెవల్లకీదుసరి యెండ్డుకండ్డుకూ॥౩॥—❁—॥

సాళంగనాట ॥ పల్లవి ॥ హరి యిచ్చిన వరములు వట్టిం గావు గా । తిరమై వివిస వెల్లాం దెలిసి చిదిదివియే ॥ —— ॥ శిరసులు త్రు
ంచి తుంచి చిచ్చులోన వేలిచి । వరములు వడసె రావణుండేం సైనా । నిరతిగా ముని చేత నిమిషములోననే । వరములన్నియు
నేండ్లా వరత్రిపాలాయ ॥ ౧ ॥ వీరఘోర తపముల వేలయ బాణాసురుండు । కోరి చేకొన్న వరాలు కాదసంగాది । ఘోరకృష్ణు
నిచేత సేకయుసు మంత్రలోనే । తారమైన వరములు తుత్తునియలాయ ॥ ౨ ॥ వద్దజాలింబాంరలరవరు సవిభీషణుండు ।
జద్దిగ రఘుపతి కిరీరంసా నేను । నెట్టన నాతనింగాచె నెండూనున్నాండడె । యిట్టె శ్రీవేంకటాద్రి నిచ్చి వరములూ ॥ ౩ ॥ ❁ ॥
మాళవి ॥ పల్లవి ॥ విండు గడి శేషుండు శ్రీవేంకటాద్రి శేషుండు । పిండు గరుడనితోం బెన్నడిన శేషుండూ ॥ —— ॥
వేయువడిగెల తాడె వెలసిన శేషుండు । చాయ మేనితళుకు వజ్రాల శేషుండు । మాయని శిరసుల పైమాణికాల శేష
ండు । యెయెడ హరికిని డైయె ంగెడి శేషుండు ॥ ౧ ॥ పడ్డపు వాహనమై నబం గ్గారు శేషుండు । మడ్డ మడ్డు
కొని నమించ్చుల శేషుండు । నడ్డు కొన్న రెండ్డ వెలు నాలుకల శేషుండు । నెట్టన హరిం బాగడ నెపుపరి శేషుండు ॥ ౨ ॥
కడిశివనుల కెల్లం గామ రున్న శేషుండు । మొదల దివతలెల్లా మొక్కే శేషుండు । అదె శ్రీవేంకటపతికల మిలు మం గ్గరు
న । పదరక యే పాదమ్లా పానుపైన శేషుండు ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ యెక్కడి విరతిమారు నివాహమెల్లాం దగులు । మక్క
ళించి మక్కళించి మాయ కింత్రాండగులూ ॥ —— ॥ పుట్టినప్పుడె పాపపుణ్యములు దగులూ । అట్టె యూడె హాము నకం
న్న మూండగులు । గట్టిగా నిరెండ్లా నైతే కర్మగమూండగులూ । యెట్టనం బారాడు మాయ కిత్తాండగులూ ॥ ౧ ॥ మరి
కి సంసారియ్యైతే మమతలు దగులూ । పెనగం గంబెనగం గాబిడ్డలూం దగులు । అనువైయూలంపుదనరాస వెల్లాం దగు
లూ । మననాక్కదాక్కడై మాయ కింత్తాండగులూ ॥ ౨ ॥ అరయ శ్రీవేంకటపతి యుండాత్మలోనె తగులూ । శరణన్న వారికి విజ్ఞా
నముదగులు । గరిమ నిండ్ల వల్లనే ఘనమోక్షము దగులు । మరిగినప్పుడె సమ్మె మాయ కింత్తాండగులు ॥ ౩ ॥ ❁ ॥

రుద్ధాపసంత్తం॥ పల్లవి॥ కడనుండ్డేవిజ్ఞానికింగాడిమువతేను। వాడవలికాంతలుచూచిపూరక్కెనానప్పును॥ —॥ చ॥
ంబాయిమగంబినద్దివాండుదినంబూతే। జా ఆనివేంపచేండ్డినాంజప్పునై తాంచు। చిత్తిడ్డైసంసారపువిషమెక్కినవానికె। బూ
ఆత్తైపాయకాంత్తలుసుఖముత్తైతాంచును॥ ౧॥ చెంగ్గపవెత్తివానికిచెలినచెంతవెల్ల। తాంగ్గలింప్పివివేకాత్తైతాంచి
నద్దె। మిం గ్గుబ్బుంగర్భపునామమె లినసంసారికి। అంగ్గడికర్ద్ద మెట్రంపొత్తమ్మె తాంచును॥ ౨॥ జగనుడియొక్కపిచపు
లువెదవెదే। మొనినెఱుకమఅపుముడిబున్నది। పగదు శ్రీవేంకటపతుంబద్దికొలువనివాండు। తేగనివాయలలొన
ండెలాడవలదె॥ ౩॥ ❀॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ నరహరినిదయమీాండవనాచెంతలుగొన్నా। శరణాగతియునుబిపునిప్పతం
ఆ త్రముదండ్డా॥ —॥ మొఱయుమెనరకపువారికిమీానిరిహరినిదాసులు। శ్రీఱబరివైకుంఠపురముతేరువులవారి
త్ర కెన్నును జివిరిపాపములద్దియును గ్గగనిమతూప్పుత్తిరి। వెఱవముపెఱవముకర్మ పుదిధులింకమాకేలా॥ ౧॥
పావిరినాయజ్ఞానము పరమాత్మ్మండనిదాసులు। మూవిరినినునామతి లాసులభముగ్గానాకూ।
రెంవిరినిభైభక్తినిరెన్నినింబగలునునాలా। పాపముపాపముతపడకు ఇన్నిగాపరేణ్ణంకనేలా॥ ౨॥ డిడ్డిరినిధర్మ్మముగన
రుడివాడ శ్రీవేంకటపతిశ్రీర। అద్దిరినిదాసులునియ్యానంద్దముల్గాన। ఇష్టరినినాబిలాండ్డలుయెప్పుదవిదుమవెంగూబ్బి
రిబూద్దికేసిద్ధికనాకింక నుద్యోగములేలా॥ ౩॥ ❀॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెంత్తవిచారింప్పుకొన్నానిడియెతప్పుమువాకి॥
వంత్తుకునిక్రుపగలవాండేయెరుంగుహరి॥ —॥ నిన్నునమ్మినద్దివాండునిఖిలవంద్యుండుహరి। నిన్నునెుల్లనద్దివాండుని
రసాథముండుహరి। మున్నుదేవతలునిరులమ్రొక్కిఒడికెరిహరి। వున్నతినసురలునిన్నెల్లకచెడిరిహరి॥ ౧॥ యెపునవిపిరిడి
వాండిన్నిదధన్యుండుహరి। నీపెరిటెల్లనివాండునిర్భాగ్యుండుహరి। కెపులనిన్నుసతింప్పిగెలిచెనారదుండుహరి। పైపైనిన్నుం
డిద్దికెసువాలుండుదింగెనుహరి॥ ౨॥ యిడ్డ్రవిచ్చినవరమెన్నండుంజెడదుహరి। గ్డిగనివియ్యనివిరవదములెహరి।
శ్రీవేంకటపతుండవంత్తరంగ్గుండవుదగరి। వుట్టిపడెరానసన్నలూబ్బెముదిపొరెహరి॥ ౩॥ ❀॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ యితనికంట్టె ఘనముంగాన మెక్కడ వెదకిన నితండే। అతిశయమగు మహిమల తావ
లచినను అనాదికాధారము దానె॥ ——॥ మడిజలధుల నేకదైవము వెదకిన మత్స్యావతారం బితండు। అడివో పాతాళమ
ున వెదకితె నాదికూర్మమీ విష్ణుండు। యీడిగాని యడవుల వెదకితె యీభూవరాహము నికండ్లిమీ। వెదకిత
కొండల గుహల వెదకితె నరసింహం బున్నాండు॥౧॥ తిరిగి భూనభోంతరమున వెదకిన త్రివిక్రమాకృతి నిలి
చినది। బలువిరులలో వెదకితె చలపట్టి పర్శురాముండై కండ్లైనాండు। తలంపున శివుండును బార్వతి వెదకిన తా
రక బ్రంహ్మము రాఘువుండు। గొల్లల నావుల మందల వెదకిన క్రిష్ణుండు రాముండున్నైనారు॥౨॥ బాంచ్చియ
సురకాంతలలో వెదకిన బుద్ధావతారంబైనాండు॥ ముంచ్చిన కాలము రదపదు వెదకిన దిండపు కల్క్యావతారము। అం
ఘ్రులజీవులలో పలవెదకిన నంత్తర్యామై మెరసీను। యెంచ్చు కన్నహా మునం బరమున వెదకిన యీతం
డె శ్రీవెంకటవిభుండు॥౩॥ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ బాలుంజాలు నీహరి యేమా కును సకలక్రియలకు నాయ
కుండు। నాలుక తుదనె యీతండుండంగా నలుగడ నెవ్వరి వెదకేము॥ ——॥ యెరిన వాండ దలక్ష్మివిభుండు దయ మిదనుం
గోంత మారికింక ను। నాలోను న్నాండు బ్రంహ్మతండ్రి యదనా కాయము బ్రంహ్మభాండం తా। పాలజలధిపై దేవుని వారము పా
ండెమా కునింక నేమరుదు। అలింపంగనె మింత్తుది వారము అన్నిల రెంక ంజె యిబాంచెమా॥౧॥ భూకాంతాపతి కి
ంకరులము యీభూము లిన్నియు నమా సొమ్మె। పైకొని చక్రాయుధుండె మా దాపు భయము లిన్నిదంబాసితిమి। యీ
దన చ్చెనుతుమ సంగుబాళ్చితిమియె న్నదికిని నాళము తెడు। యేకాంతనిండంకనా సపడుచు నెమెవ్వరికి నోళ్ల దెరచేదము॥౨॥
శ్రీవైకుంతుని దాసులమ దయ పటిలెడి మోక్షము మాకిదివో। పావన గంగ్గాజనకుని బంట్లము పాపములన్ని దంబాసితిమి। శ్రీ
వెంకటపతి వరముల య్యంగాంజిక్కెన వెలుతులు మాకివి। యీవైభవములందునిలిచిన మాకను న్యులందు నిలిచెదికనేడి॥౩॥

లలిత॥పల్లవి॥ధరంగడపదనెజంత్తువుకైనాతనజన్మమెసుఖమ్మెతాంచు।హరిగలండనితానమ్మివుండ్డంగానత
డిచ్చెసుఖమొల్లరూ॥—॥మొదలంగాండ్డరికిప్పుగ్గరాకమెమోక్షసుఖంబ్బునితాంచునూ।అడిరాండ్డరికి
డెవత్వమెబ్రంహ్మనండ్డంబ్బైతాంచునూ।వుడుఘనంగాండ్డరికిసంసారమెవ్వన్నతసుఖమ్మెతాంచునూ।తు
డనామీండడిహరిదాస్వసుఖముధ్రువపద్దంబ్బునికానరూ॥౧॥నారిదింగాండ్డరదుశూన్నతప్పమెసుఖ
మనిమాండిలనండ్డురూ।యిరవెరంగనివారికిధనధాన్యములెక్కవసుఖమ్మెతాంచునూ।నిరతింగాండ్డరి
కిచిరంజీవుతాదెనిత్యసుఖంబ్బునితాంచునూ।వరుసలక్ష్మీపతిపైభారంబిడెవైరాగ్గ్యపుసుఖమెఆంగ్గరూ॥౨॥
యెక్కడచూచినమాయలసుఖములుయిందైనాంగలవెప్పుడునూ।వొక్కపుశ్రీవెంకటపతితోడుతసుఖి
యించుడిసుఖమొల్ల రూ।యిక్కడనక్కడనిత్యనిడాసుతెయెచిసుఖింత్తు ఘనిజసుఖమూ।కిక్కిరిశిన
యజ్ఞానాంధకారులు కిండ్డనమీండునవెరంగరూ॥౩॥శ్రీ॥మలహరి॥పల్లవి॥నికెథువలసినదుశీఇ
నిచిత్తమునాభాగ్గ్యము।యెకడనైనాలక్ష్మికాంత్తుండశ్రీడియెవానావిన్నపము॥—॥నాగుణాముతెయెంచ్చితినానరక
హాపములుచాలవూ।ఆగతినెనాకర్మమ్ములూ।అనుభవించ్చితిచ్చెగనండ్డి।నిగుణాముతెయెంచ్చితివానిఖిలసం
పుదలుచాలవూ।యీగిననునుంగరునిరించ్చియెపుడునివిచ్చెనండ్డినూ॥౧॥నాపాపముతెక్కించ్చితినానడుల
యిసుకలునుంజాలవూ।యెపునవెంత్తైనాంగలడుఅడియెన్నండుడిరునుడివా।చెపడ్డినివుండ్డించ్చినయా
జీవులనెంచ్చితివాతాల్లి।చూపడ్డెడియాయాకసంబ్బుపైచుక్కలకండ్డెఘనమూ॥౨॥వుటినాసుద్దులుయెం
చ్చుంగనెంచ్చుంగమంచ్చుముకిండ్డెనూ।యీ।గుటినిశతలివివినంబ్బాతిన్నివెక్కొండలుంగాదనంగాదున్నెటివుగశ్రీవెం
కటపశ్వరనికినెశరణాగతిచాచ్చితిని।తటిదరిచెప్పుంగంగంగూడువెడ్డంగాదైవమనికెబారమూ॥౩॥శ్రీ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ అరసి నన్నుం గావు నాతనికి శరణు। పరమునిహములనేలే పతికి శరణు॥ — ॥ వేదములు వెదకిన విభుని
కి శరణు। ఆదిమూలమండ్డైవచ్చిన తనికి శరణు। యేడెనాండానైయున్న యాతనికి శరణు। శ్రీదేవిమగండైన శ్రీప
తికి శరణు॥ ౧॥ అండ్లరికిం బ్రాణమైనయాతనికి శరణు। ముండ్డు మూండు మూర్తిగల మూర్తికి శరణు। పిండ్డప
డిడేవతలడివునికి శరణు। అండ్డిమిన్న నెలవైనయతనికి శరణు॥ ౨॥ తానెచైతన్యమైన దైవానకు శరణు। నానాబ్రం
హ్మాండ్డాలనాథునికి శరణు। ఆనక శ్రీవేంక్కటద్రియందున్నను వండ్డివరములు। దినులకిండ్లరికిచ్చెదేవునికి శరణు॥
॥౩॥ ॥మంగ్గళకౌశిక॥ పల్లవి॥ ఇదినమ్మతిండు పున్నాలేమి మోచితిదిహి। వాదలియుండ్డువంక్కనే వాడవేక్కలిం
డా॥ — ॥ మచ్చిమండ్డుగాన్నవాండు మహామహారోగముల। అంచ్చెలం బాతిసుఖియయ్యానద। అంచ్చితపు
హరినామమనేమండ్డుగాన్నవాండు। పాంచ్చువాపరోగములంబాండాలతిండా॥ ౧॥ జాండుడాండిగినవా
ండు బాక్కపుదలుగులకు। వాండకరణాజయమునెండ్డినది। వాడకహరిదాస్యపు వజ్రపంజపువాండు। విడజ
న్నపుదమ్ములు విదలియ్యలేండా॥ ౨॥ వైపగుంగా నోచిగలవాండు దరిద్రమ్ముంబాతి। పైపైసంపదలతోడ బ్రదికినది। దాపై
శ్రీవేంక్కటపతిపాదములండ్డుంగా నోచి। యెవాడ్డాంగలుగువాండ్లు యెక్కువగాలేండా॥ ౩॥ ॥గుండక్రియ॥ పల్లవి॥
యెక్కడివుద్యోగాలు నేడకెక్కజీవునికి। నిక్కిమాచి హరి గరుణించ్చినదాంకాను॥ — ॥ తనిసినవారు వేరు తగనిండ్రియభోగా
లు। పెనంగంచెనంగంబైపైంబెరుగుంగాని। మనసులోనికి రాదు మాదలలోని విరతి। ఘునిగి నద్దినుండ్డు దరిపదాంకాను॥
॥౧॥ విడిచినవారు వేరు విషయాలు సంపదలు। వుడుగక రోరంగారనెడగుంగాని। పుడమి విన్నద్దుండ్డు పుస్తకాలలో చదు
వునదు మంత్రములనుండ్డునానినదాంకాను॥ ౨॥ తెలిసినవారు వేరు దేవునినాతుమలోన। పలులంపుదలంబ్బుడి భ్రమ
సుంగాని। యెలమి శ్రీవేంక్కటపతిండి మిద మెచ్చుండుతన్నుండలంచిబక్తితోడ దగ్గరుదాంకాను॥ ౩॥ ॥

సా డి॥ పల్లవి॥ సకలశాంతికరము సర్వశనిష్టభక్తి ప్రకటమై మాకున బ్బైబడికెంచ్చునిడియె॥——॥ మనసులో పాపబుద్ధి
మఱి యెంతదలంచినా దీనుండలంచినంత నేని కాను। కనుంగొన్న పాపములు కడలేనివైనాను। ఘనుండ నిన్నుంజూ
చితే కడకుండాలంగును॥౧॥ చేతనం జ్జిపాతకాలు లేనగానెంజేసినాను। ఆతలనిపు మోక్షితేనన్నియుం బాయు। ఘాత
లంజేవులవినంగానం జ్జినపాపము। నీతితో నికథవింద్దనిమిషానం బాయును ॥౨॥ కాయమునం జేసిదికర్మ్మ పుంబా
పము లెల్ల। కాయపు నిముద్రలచే గర్కనవిడు। యెయెడ శ్రీవేంకటపతి యెయె పాతకమైనా। ఆయమై సనిశిరనాగతిచేన
కాంగు॥౩॥—❀—॥ లలిత॥ పల్లవి॥ కెప్పులమరంగడిరేపును మాపును। యిప్పు డితొంచినిడివాకిలు॥——॥ మనసు
శ్రీ నను న్నవిమాయలన్నియును। మనసు మరచితే మాయలు మరచును। పనివడి మనసునుం బారంగవిడిచిన। క
నుంగొనమాయ లుడవే వివిగా॥౧॥ దేహామునను న్నడితె గనిలంప్పుది ము। దేహామ కాంచితేం డె
గును లంప్పుదము। వూ హాల డిహామే వామంగం డాడంగిన। మోహాపు మాయలు మోపులకాలం
డి॥౨॥ ఆత్తుమనున్నాండు అంత్తరాత్మకుండు। ఆతుమ మరచినా తండు మరచును। యీతండె శ్రీవేంకటపతి ప్ర
పంగొలిచిన। చేచేత నే సుఖములు లేనాలేన॥౩॥—❀—॥ మాళవి॥ పల్లవి॥ అన్నియు నాయం డ్డేకంద్దిన న్నిడివాండా
నేనే। మున్నే నా భావము తాము డిటివేశినది॥——॥ చెలంగి సంసారమే చింత్తించ్చి సంసారనైతి। ముఱిగి ముక్తిదలం
చి ముక్తుండనైతి। పలు మతాలు దలంచి పాషండ్డబుద్ధినైతి। చెలంగి శ్రీపతిం దలంచి వైష్ణవుండనైతి॥౧॥ పాసం
గంబు న్నామ శివు న్నాత్మండనైతి। పసలం బాపము చేసి పాపకమ్ము గండనైతి। వెస బ్రంహ్మాచారినైతి వెరియాచార
మున। ముఖిమ మరికాచారమున సన్యాసినైతి॥౨॥ వాగినుడ్డ భాషలాడి వాడ్డవాండనైతి। తెగి తెలుంగాడనైచ్చి గొతలు
ంగు వాండనైతి। అగ డై శ్రీవేంకటపతి అన్నియు విడిచినేను। తగు నిదాసుండనైదా సరినేనైతి॥౩॥—❀—॥

సాళంగనాట॥పల్లవి॥యిహపరములుగానా నిదివుండీ సహజమిన్నిటను సర్వేశుండీ॥——॥తలంచి చూచినా నత
న్నలానె మఱచిన।తలంపులకొనవాఁడు దైవమొకండే।పలికి చూచినాను పలుకకమానినాను।పలుకులకొనవాఁ
డు పరమాత్ముండీ॥౧॥కనుంగొని చూచినా నుకనురెప్పమూసినాను।కనుచూపుకొనవాఁడు కమలాక్షుండీ।వినియా
లకించినాను వినకట్టిమానినాను।వినుకులకొననెల్లవిష్ణుండొకండే॥౨॥మేలుకొనివుండినాను మించి నిద్దిరించి
నాను।కాలముకొనలవాఁడు ఘనుండీ హరి।యీలాగు శ్రీవేంకటేశుండే దలోనను న్నవాఁడు।కిలువిచారిం
చితేశ్రీకృష్ణుండితండే॥౩॥—॥ధన్నాసి॥పల్లవి॥నేనెమి బాంతి నిన్ను నిరుణాము పాపవేను।నానావిధముల నివేననన్నుం
బాయవుగా॥——॥మతిలోఁబంకదిమాన్ప మూఁకిశృదిపమవై సతమైనాలికెపైకిబదిదేనెయై।గతవైనన్నుంజాక్కించ్చ
గన్నార్మృతమవయి।గతి యైతివిగా నాకుంగమలారమణా॥౧॥చెరినాకె న్నతెదు దశ్రుంగాణంససు
వై।అరశిరక్షించుంబితు తాజీతమవై।సారపుదిహాపరాలసంసారసుఖ మవై।యీరీతిం బెంచ్చి తి
గానాకిండ్లిరారమణా॥౨॥తను విచ్చి జీవునికిందల్లివితం డ్రివినై।ధనమవై దాతవు దైవమవునై।అనుంగు
శ్రీవేంకటేశ అంతరాత్మవునివై।ననుమన్నించితివిగా నారాయణా॥౩॥—॥శంకరాభరణం॥పల్ల
వి॥ముగియడు కాలము ముందరికి కాలేండగని ప్రవాహము దినదినమిదిగా॥——॥హాంకపుహ
రిచెంబాడమి నజగమి ది।యిం రాఁంబాడమీనివిగాంన్ని।కంక్షిగంజెరువులు కాల్పులు నండ్లు।అంక
ల నిమ్మిణమయ్యీనివిగా॥౧॥దేహము భాగించి దించిన విషయము।విహాల మీందెత్తెనివిగాన్ని।ఆహా
రములై అన్నద్రిలై।వ్యూహాల నేనోరూరించి నివిగా॥౨॥మనసునందలంచిన మాయలు కమ్మర।నిను మడిం
చి మతివివిగాన్ని।కనుంగొని శ్రీవేంకటపతిదాసులు।పెనంగిపెంచుంగాంబెరిగినిదిగా॥౩॥—॥

లలిత ॥ పల్లవి ॥ పెద్దతెరువుండఁగా నుపెడగంత్తలు దీసుక ॥ పొద్దువోకయడవులంబుడగ్గుడయ్యేరు ॥—॥ తొల్లిపె
పెద్దవెంచ్చిరి దొడ్డవాండ్లు హరియందు ॥ అల్లదె భారతరామాయణ భాగవతములు ॥ ఇల్లిదెనెంచిపెద్దలు యెప్పరొడ్డెప
ములందు ॥ వెల్లవిరిగా నింకావెదకేరు ॥౧॥ దేవలోకమువారు దేవుండు శ్రీపతియని భావించి మొరవెట్టి బ్రదికిరి ॥ యీ
వలనిప్పుడివారు ఇంద్రరికిమొరవెట్ట ॥ కావిరినెవ్వరివారు గాకవున్నారు ॥౨॥ నానాభూములవారు నమ్మి శ్రీవేంకటప ప
తిం గానవచ్చియెంచనెందుపనులయ్యేరు ॥ యీనిజమెరుగడివారు యిన్నియుండేలిరుండ్డియు ॥ మానకపలాలంబొ
యిమాయలంబరండ్డేరూ ॥౩॥ ❁ ॥ లలిత ॥ పల్లవి ॥ నాకేలవిచారము నాకేలయావారము ॥ నాకెరైనవాండనింత్తే సప్రే
యుండెదిక్క ॥—॥ ప్రపంచ్చమధీనము పాలుపడ్డది హరిమిదె ॥ ప్రపంచ్చముతోడి వాదాడుపంగని ॥ యెపుడూని యాత్తుమ
యీశ్వరాధీనము ॥ అప్పు డాతండెద్దునిచేనద్దీ అయ్యాని ॥౧॥ కర్మానరధీనము కలిములు లేములు ॥ కర్మ
మెద్దుగల్పించ్చెంగలిగిని ॥ అమ్మి గలినాయాచార్యునధీనము మోక్షము ॥ ధర్మ మత నిశ్చ్రపనుత తానె వచ్చిని ॥౨॥
చిత్తమునరధీనము చిల్లరయింద్రియములు ॥ చిత్తము చిక్కినప్పుడు చిక్కినవి ॥ హత్తి శ్రీవేంకటేశుదాస్యమధీనము జ
న్మము ॥ పొత్తులనందు కసనదివూరంచినద్దయ్యాని ॥౩॥ ❁ ॥ మాళవి ॥ పల్లవి ॥ యెందుపరినోమము మమ్మేలయడిగేర
య్య ॥ గాంధపుఫారియోరండెగతిమారెంరనయ్యా ॥—॥ మరుగుచ శ్రీహరిమాయ తొంజిక్కినయద్దు ॥ గరిమలంగుల
రాంత్తరాంగిదంబిక్కితివయ్య ॥ తిరముగంగాలములు దిగమింగ్గినయద్దు ॥ సారెపెచవులు మింగ్గచున్నారమయ్యా ॥౧॥
జననిగర్భములోనచక్కంగా మునింగినద్దు ॥ మునుకానినిద్ద రలమునింగివున్నారమయ్య ॥ చనవునంగర్మమునేజలధి తానున్న
ద్దు ॥ ధనధాన్యాలనడుమందగిలివున్నారమయ్య ॥౨॥ పెదవాండ్లనిధి గనిపెక్కవబతికినద్దు ॥ గాదిలి శ్రీవేంకటేశుబుంగనిచెలం
గితిమయ్య ॥ యీడెసమోక్షదీపమెడుపగావచ్చినద్దు ॥ ఆదివుండెమారునంత్తరాత్ముండా యనయ్య ॥౩॥ ❁ ॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ సారసముఖి నడిసారసముఖి। ఆసల పరివారము అవధారు డీనా॥——॥ మత్రి జీవుండనెడి మహిమగలుగు
రాజు చిత్తమని యెడిపట్ల సింహాసనం బెక్కి। బత్తి తాంబం బంచ్చేంద్రియపు పరివారము గలుగువ్వ సత్త్వగుణ పాదపత్త్రము లిరి
నిడివా॥౧॥ కడుమదించ్చిన హంకారమనేయేనుగపై। యెడనెడ నెక్కి తాళిసిడ జీవుండనురాజు। బడిబడి నంగస్థానముల పా
ంజులు డిచ్చ గరా। విడమాయు పద్ద కాపు విధుల నెంగిని॥౨॥ ఖ్యాంచ్చిన సంసారమనే మేడలో నేకాంతమున। పాంచ్చి జీవుండ
నే రాజు భాగము భాగించ్చుంగా। అంచ్చుల త్యాగవేంకటపతి యుండనెడి వుండ్లు వచ్చి। మంచ్చి తనమునందానే మన్నించ్చె నడివా
॥౩॥ ✿ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ ఏమనినే పూజ మిడి నారు నా పూజ మిడి। యేడానివే నిరుపాతు రబంధుండవు॥——॥
నేనిన్నుండలంచినా నెటు నిన్ను మఱచినా। పూని నాయంత్తరాత్మ పైవుండ్ల రపావు। పూని నిన్నుం బూజించ్చి నాం బూజించ్చ
రుండ్లి నాసు। కానివేయి యూర్పు రండవు గారమానవూ॥౧॥ యెడ్డినే నడిగినానే విరాన డుగరుండ్లి నా। బడ్డిగాని పుర
ప్రేంచ్చుర మానవు। తొడ్డి నిన్ను దగ్గరి నాదూరమున నుండ్లి నాను। పుడ్డించ్చి నిగర్భమున లోంబాదలించ్చు రుండ్లవు॥౨॥
భావించ్చి నిరుమూర్తి నాం బరార్తె మూర్తి నా। నీవి చూచినా నిపైయుంకం బాయవు। త్యాగవేంకటపతి యుండని విచింత్తాయ రుండ
వు। రావించ్చెదినా వుష్పాగము తెమిబాంతి॥౩॥ ✿ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ కాంత్తల మానస మనెడి రవద్దల పుడిగి। మం
త్తనాన జీవుండనే మంచ్చి మరకాండూ॥——॥ అరిదిసంసారమనే యంబ్బుధిలో నందిరిగి। వుస్సగతి పిహావు జాడమో
ండ। సరింబాపపుణ్యముల సరసులు దించ్చుకొని। దరిచేరె జీవుండనే త్తమ మరకాండూ॥౧॥ కడలేని నిట్టావు గా
లివి సరంగాను। జడియుంగారికలసి చాపలెత్తి। అడబరవు గమాయ అండ్లు దిండ్లానించ్చుకొని। యెడతాం కేజీవు
ండనేయీ మరకాండూ॥౨॥ అలరత్యాగవేంకటపతి యుండనియె జమాలిమి। నలుదిక్కులకు నడనడపం గానును। ము
లిగె ధర్మార్థకామమోక్ష ధనముగడించ్చి। పలుమారు జీవుండనే బలు మరకాండూ॥౩॥ ✿ ॥

లలిత॥పల్లవి॥చంక్కగుడియయ్యుడి రొనలొత్తినినిడె।తెంక్కినాభావముడి వుండియెరుంగు॥—॥కొరెడివిత్తము
కొరకమానడు వైరాగ్యము నెవడలను।యీరాత్రిదినములు యిట్లనె కడచి।తిరిగనపను లింకడెవుండెయెరుంగు॥
౧॥తగుసంసారము తన్నువునంబెనంగి।వెగటైమోక్షము వెదకెను।పగదునరెంద్దెంబరగినజీవుండు।తెగువలుండ
గులమిడి వుండియెరుంగు॥౨॥పంచేంద్రియములు పాశినిక్కడ।పెంచ్చుంబెద్దనైపెరిగెను।అంచ్చెలడాఘవెంక్కదధిపు
ంగొలిచితి।డించ్చునియీమాయడి వుండెయెరుంగు॥౩॥ ॥లలిత॥పల్లవి॥ఆడుతాంబాడుతానితానద్వి
ముద్దుగునుసుతా।వాడరనిదండ్లబెరివున్నారమయ్యా॥—॥ఆనందల్లిదండ్రి మోవము అద్విచూచిశిశువుల్ని యె
అ ౨౬౮ సుఖదుఃఖములుండామెరంగనద్దు।వాసులడాఘపతిమిమ్ము వడినాత్మండలంచుక।యీసులపున్యాపాపము
త్రెటింగమయ్యా॥౧॥యి లనపారువెద్దంగానెపునండాత్తులుబంద్దు।ఆల కించ్చిపరులంబాయడు
గనద్దు।తాలిమిడాఘపతి మీరుతగమమ్మురక్షించ్చుంగా।యిలనియెవి దయుంగొరనెరంగమయ్యా
॥౨॥చితంజికినిధానముచెరియుంద్దంగలవాండు।యెతులంగలిమిలిములెరంగనద్దు।ఆతుమతొడాఘవెంక్కదధి
పనివుండ్డంగానను।యీతలనెవెలుతులునెరంగమయ్యా॥౩॥ ॥బౌళి॥పల్లవి॥బాపురెహరిప్రాణిబాపురెపాము
నసా।పాపననవెంద్దుక్కైనానెడంబడెవు॥—॥మురికిడిపాముచెరడిమోచుకనివపుడుని।మురికిడిపాసతులమోవంగా
ంపపుబని।రరుపాయముగొంత్తరడుపునవించ్చుకొని।తిరిగిహాయమికానుతినంబాయెవపుడు॥౧॥పసిండిరం
మ్మడుపాయిపరులంగొలిచిమరిగంబసిండియమ్మండ్దంబ్బెంబెద్దంగొరివృషిసరుంబాపపున్యాలంబెడంగిలుగద్దిం
చ్చుక।విసువకఅవియెకావించ్చుంబాయెవపుడు॥౨॥పంచ్చభూతములచేతనిబద్దువడిరమ్మరాను।పంచ్చభూతాలడె
హములబంధులండ్దండడిశివ్వ।అంచ్చెలడాఘవెంక్కదిపలుండాలతుమలొనున్నవాండు।యెంచ్చురతెలిశియునున్నవంబెవపుడు॥౩॥

భూపాళం॥పల్లవి॥నారాయణానేనస్వతంత్రుండనునాకాపనిగాదివియును|ధారుణిలోపలంబుట్టించితివితగవా
తిపనములునీకెశిలవు॥—॥శ్రీపతినికిసమర్పితంబైశేషంబైనదియాతుమదొల్లె|యెప్పునవిషయములంద్దులొండద
గ్గిలియేమయిననీకెశిలవు|భూపరంబ్బసుకముతారల్లువాయిననుసామ్ముగలుగువాండిపర్వవంజ్జర|ఫైఫైందానివె
దకితెచ్చిరాపాడంగనతనికిభారముగ్గాన॥౧॥యీడువేరశ్రీహరినిపుండ్డడయీడిహపునిపరికర్మమూం|బాడిగ
ంబించ్చేంద్రియములుపద్వరబడిండిప్పుడునికిశిలవు|వాడగయధిక్కులుతమదాసులుమరివారరిపంప్పులయశ్రీ
యంగను|చూడయతమబలములస్వవిడివించ్చురతలమెరజింత్తుగగాని॥౨॥శ్రీవెంకటపతినివెనన్నియుస్వప్నించ్చినజీ
వుండనింతే|కావిరినజ్ఞానమునన్నియువరెంగప్పునదినికిశిలవు|ధావతిండరిడంద్రులుతమబిడ్డలతనువులంబంర్హముల
ంద్దినను|యేవిధములనిరాచ్చిగపంత్తురదుఃఖన్నిదనివెగతినాక॥౩॥❀॥ధన్నాశి॥పల్లవి॥అంద్దితినింభాంద్దతినియంద్ద
ఖిలభాగములు|కంద్దప్పు ● జనకనాకుంగలిగితినిన్నిది॥—॥ఘనసండ్డలములు ● నీకథలునాత్తెవులకునను
ఖైనరుచులునీనామములునాలుకకు|అనువైనిరుమోర్తంగనంద్దిననుసలివన్ను|పనివడినాకునదిపద్దబద్ధము॥౧॥మం
చ్చినిమ్మాల్యపుచందనమంగ్గళసూత్రముసాకు|కాంచ్చునపురాశినిచర్తనిరూపునామతికి|పంచ్చామృతములునిపాదతీర్థ
మునికి|వంచ్చినముద్రలడెవజ్ఞాంగ్గిజోడు॥౨॥సకలబంధ్ధులునిదాసలనదాసులెనాకు|అకలంక్కజన్మఫలమన్ని
దినికృపనాకు|ప్రకటపుశ్రీవెంకటపతివినాయగాతుమలో|మోకరిష్టైయుండ్డినన్నుమోపింపంజెశితివి॥౩॥❀॥భూ
పాళం॥పల్లవి॥పాపముంబుణ్యముంబంకదనున్నది|చెపద్దమునిచెతిదిప్రాణి॥—॥నాలుకకొనలనేనానునున్నది|గాల
పునిజమునంగల్లయును|వాలుబునుతాసువశేనున్నదిడి|తాలిమిధర్మాధర్మములు॥౧॥చేతులకొనలనుచెంత్తైయు
న్నది|జాతిగనరకముస్వర్గముసు|ఆతలవెడాక్కమ్మనకర్మములు|ధాతనిబిడికిదండగిలెనువెపకు॥౨॥మనసుకొండ్డంగా
నమాయముయున్నది|వెనకశ్రీవెంకటవిభుండునడ|తనరినయాతనిదాస్యమున్నది|వినిచెకొండ్డువువెడకవానివు॥౩॥❀॥

లలిత॥ పల్లవి॥ తప్పదియర్థమోకఁడదాఁచిన ధనము సుండీ। విప్పరాదు చెప్పరాదు వేదమందున్నది॥—॥ హరి
భక్తిగలిగిన యతనికి మోక్షము। బీరుగు ననున్నదు బ్రోసంగినది। దరిశిన భక్తి చెందని వారికి। యిరవైన మోక్షము యె
డబిడి॥ ౧॥ మక్కువ భాగవతాభిమానము గలవారి। కక్కర లేని మోక్షమరచేతిది। నిక్కి యాచార్యాభిమాన నిరతులైన వారి
కి। తక్కక మోక్షమింత్రాంధనలోనిది॥ ౨॥ యెంత విచారించ్చుకొన్నా నేమి మిచదివినా। నెంత వారికైనా మోక్షమిం
ద్దులోనిది। వింతగల శ్రీవేంకటవిభుని సంకీర్తన। వంతులకు మోక్షము వదనములోనిది॥ ౩॥ ఓం॥ మలహరి॥
పల్లవి॥ యెవ్వరి దూరంగం బ్రోదు లేదు మరియే మనంగ లదిది వాతగవు। యివ్వలనందరి బడి బడిం దిరిగె యీకం
మ్మగము దినేరదు॥—॥ నిదాసులకును నేరమి లేదు నివె గతి యనివుండ్దంగనూ। ఆడినుండ్డీ నికును నేరమి లేదఖి
లానకుంగత్తె వుగానా। పాడుపడక నడుమ నుండి దిరిగాడెడి ప్రపంచ్చము దినేరమీ। యెడసనె కబాని జమె
రుపడకయెదువలెండి రిగాడెడింగానా॥ ౧॥ పాపము విడిడె యజ్ఞానుల కును భావమెఱంగ్గనివకువు
లుగానా। మోపైసు జ్ఞానులకును ంబాపము మోవదు నినుంగొలిచిరిగానా। పాపలను గనమ్మించ్చి చెరుచు పలుచదు
వుల పెయీ పాతకము। పైపై నైకయర్థమెరుపరచక భ్రమయంగ వాదము వెట్టెడింగానా॥ ౨॥ యీలాకులకును
అధర్మము లేదిన్నియు నిచెంత వేకానా। మూలనున్న ముక్తులకున ధర్మము మోడలలేదు నిక్క పగనకా। కాలముగడపు
చు నివు రచించ్చిన కపద వుమాయడిలధర్మము। ఆలరి శ్రీవేంకటేశ్వర యక్కడనడ్డము తానెవచ్చింగానా॥ ౩॥ ఓం॥ బౌళి॥
పల్లవి॥ ఇదెటి కీర్తి విం కనెందు నా యెడవు। వుదిరితాలంగ రాజా పెరనివు॥—॥ జీవులలోపల జొలంగెది మూర్తివి। దేవత
లకు పరదేవుండవు। కైవల్యమునకుంగలుగు బ్రహ్మామవు। ఆవలివరమునకర్థమవూ॥ ౧॥ ఘనకర్మమునకుంగలిగిన ఫలమ
వు। మనసులోని కిని మాయవు తా నియనిచదువుకు దాంచిన ధనమ వుత్తమునుపజగములకు మూలమవూ॥ ౨॥ వలసినవా
రికి వర్ణించ్చు రూపవు। సులభులకు సంసారసుఖమవు। అలరిన దాసుల మగుమాకైతే కలిగిన శ్రీవేంకటపతివి॥ ౩॥ ఓం॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ తెలిశియుండెలియనుతెగడిచిక్కేమిదెను। కలకాలమిందున్నసనెగరివడెబ్రదుకు॥——॥దేహము
పైకొంతతెలుసుకొనెడివేళ। ఆహాయిడేహాయమైత్రాంచును। మోహించ్చివిషయాలమునింగినవేళనిడె। యూహా
లనంత్తడిలొనెఇత్తవులైవుండ్డను॥౧॥ ధడివినెంబురాణాలుసారెకువినెడివేళ। అడివావిరతిఘునమైవుండ్డను। కడిశిసం
సారసుఖకాంత్తలంబొండ్డెడివేళ। మడినన్నియుమరచిమదమెక్కివుండ్డను॥౨॥ యెక్కడిడివివేకమెవ్వరుగెలిచినారు।
చక్కంబొడవెక్కించ్చుచరిండాసును। డిక్కనివెశ్రీవేంక్కదడెవుండనిశరణొంట్టి। యెక్కవబ్రదుకుండొవయిడియెక
లడి॥౩॥—॥దేసాక్షి॥పల్లవి॥ అల్లనాండెయిడెరంగమైతిమిగాని। యిల్లిడెదెవునికృపయూడనున్నడిసుండ్డి॥——॥
చెరువహామోక్షముశ్రీహరిభక్తికెని। ధారుణింగమ్మనముసకెడవ్వుగాని। యూరితినింద్రియములనించ్చుకంత్తెడాంచిన।
దూరముగాడుజ్ఞానపు తొవవ్వన్నడిసుండ్డి॥౧॥ ధరంజేటిడివైకుంఠమత్తని దాస్యమునరు। పరధమ్మనమ
లకగపడడుగాని। అరుడై నయూసలఆయమువాండిచితేనె। అరశియూకంత్తగు ండాల్దనండ్డవచ్చుంజుండ్డి॥౨॥
తలంపులొదక్కేముక్తితగుశరణాగతికి। కిలుగుంబునార్యములకుంచిక్కడుగాని। తెలిశిశ్రీవేంక్కటపతితిరుమంత్రము
నాలికెలంబలికెనాడనెదివ్యపదమబ్బుంజుండ్డి॥౩॥—॥సామంత్తం॥పల్లవి॥ మూండుమూత్తులనైనముంచ్చుకొనని
వలపు। వెండివిరహాములొనెవెంచునివలపు॥—॥ పాపమెరంగడువలపుభయమెరంగ్గడువలపు। రూపెరంగ్గడుమతికిరు
చిశియువలపు। పూపవయసునపండ్డువాడమించ్చునివలపు। తిప్పులకుంగడుదిప్పుదినద్దీనమువలపు॥౧॥ శిగ్గెరంగ్గడువ
లపుశిరసుకెక్కనువలపు। వాగ్గించ్చునన్నిడికివాడిగడ్డువలపు। బగ్గననునమగుండ్డవగిలించ్చునివలపు। అగ్గలపుజ్ఞానా
లకునాయమిూవలపు॥౨॥ తెగువడెచ్చునువలపుతెలించ్చునివలపు। యిగిరించ్చికలిమిచెమెఅంగడివలపు। వగలశ్రీ
వేంక్కటపతివురుమాయనివలపు। తగులువిరికానివలెండగిలించ్చువలపూ॥౩॥—॥

దేసాళం॥పల్లవి॥యెదు రతి కావరింత్తు వెద్దినా శ్రీవైష్ణవులు।మదించ్చినేనుగులవమబ్బమెరవున్నదా॥——॥భా
గిరధిలోనం బాపమున్నదా పున్నె।భోగపువేదములలో బాంక్షలున్నవా।సాగరపు దమృతపు బావిలోంజేందున్నదా।
ఆగతి హరిదాసుల కపరాధమున్నదా॥౧॥ఆకసములోన నెరుసంద్దున్నదా భూమి।ంజేకొని రవి యెదుదంజిం
కమున్నదా।యీకడం గామధేనువు కియ్యరానివున్నవా।కైకొన్నప్రపన్నులనుగరిసించ్చునున్నదా॥౨॥హరినామమంత్ర
ములోనెలంగాములున్నవా।గురుకృపగలిగియుంగొరంతున్నదా।సర్వశ్రీవేంకటేశు శరణన్నవారికి।విరసంబ్బులం
డ్డులోలవెదకంగంగలదా॥౩॥ ❖ ॥రామక్రియ॥పల్లవి॥విండివాల లక్ష్మిపతి విండివాసవ్వేగ్గుండు।విండివాకొనెడి
ఆ ౧౨౨ దండ్డవిహరించ్చెడివుండు॥——॥కొండ్డగొడగుగనెత్తిగొవులంగాచెనాండు।కొండ్డవంద్డిదానవునింగారించ్చెను।
కొండ్డశ్రీవేంకటదమె క్కికొలువున్నాండప్పుడిని।కొండ్డవంట్టిదెవుండిదెకొ నెదికఋత్తను॥౧॥మాంప
లమద్దులు దొబ్బిమ రికల్పభూజమనే।మాంపవెరికిత్తెచ్చెను మనామిాం డికి।మాంకమిాందనెక్కిగొ
ల్లమగువలబిరలిచ్చె।మాంకులకొనెడిదండ్డమరిగినాండిదివో॥౨॥శేషునిమీదగెనిదంజేరియకొండయుంట్టెకి।
శేషజాతికారింగ్గంజిక్కించ్చెరాచె।శేషాచలమనెడిశ్రీవేంకటద్రిపై।శేషమైకొనెడిదండ్డంజెలంగినిడివుండు॥౩॥
❖॥సామంత్తం॥పల్లవి॥కడుపునిండ్డెనింకలగడమెడి।మును తడవినయప్పుడినెధన్యుండనైతి॥——॥హరిహరియ
నినెనన్నాండెనా।పరగినజన్మముఫలియించ్చె।కెరలిమిాందమిక్కిలినిశివలు।వరుసజలధిలోవానలూ॥౧॥
ముండ్డరనికను మోక్షినయప్పుడే।అండ్డతిండు డిపడమగుసుఖమూ।విండ్డగమిాందదివెవెలుశివలు।
యెండ్డనుశ్రీమంత్తుకిచ్చినశిరులూ॥౨॥శ్రీవేంకటపతిరక్షించినప్పుడె।దైక్షమ్మువాలదక్కితివి।చేవ
లంగమ్మరశిదించ్చు శివలు।వివెలుపూజలవిదు కలూ॥౩॥ ❖ ॥

దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ ఎం॰ యెలంబారలంగనెందెరికిమన నాకలకాలంబ్బును। యెయెడల శ్రీకాంత్తుండితపసం
డలంచవుగా॥—॥ మన్ననంబుద్దినకాయము మన్ననకొంగెదిడింత్తే। మిన్నుల మీందికింబావడు మెర
యుబ్బునెంత్తైనా। అన్నిఎనిజీవునికిని అంత్తర్యామిదెవుండు। యెన్నండుంబాయనిబంధువుండితనిండలంచ
వుగా॥౧॥ ధరసైంబుద్దినదెహము ధరపైంబుద్దినదింత్తే। పరమానందము గొరడు పైపైనెంత్తయినా। గరిమ
లనిజీవునికిని గతియగు దెవుండ్డితండు। నిరతపుసుఖము శెయొసంగును నివిమ దలంచవుగా॥౨॥
శ్రీవేంకటపతిసొమ్ములుచేరెదిదాతనినింత్తే। ఆవలనిశ్వరులనం దైవులాతు మలంన్నియునూ। యెవిద
ములనిజీవునికిలికి యీదెవుండ్డే। పావనముగబ్రదికింబ్బును పయికొని తలంచవుగా॥౩॥ ॥మాళ్వి
గౌళ॥ పల్లవి॥ రుమలు నెనిముగొననివిడవిరాంతలయెప్పుడింగాకనె ండూ। వచనములపారి
నికశరణానివసుధం బావనమ్మెటింగాకా॥—॥ నెను శ్రీయనిపాప మెడదినిఖిలలొకములం
ద్దనూ। నెనుబొరనినరకమెడదినెటియదుర్గతులా। నెను వొడమని యొను శెడవినిఖిలజంత్తుపు
లండ్డనూ। పునిపాకినిను శరణుబొరంగాంబునెప్పుంగాంజె శితినిగాకా॥౧॥ నిరతినాదనిర
ల్లశిడవినెనునాలుకతుదలయంద్దను। మొంకలినదపనిరమ్మక మెడదిభుపెననాచారములవా। తిరిగి
తిరిగినిచుట్టింద్లనుతిరియనర్థనము లింక నెడవి। గరిమపారినెనిన్నుశరణానంగానుఘనుంజేశితివి
గాకా॥౨॥ తలంపనజ్ఞానములు నపరాధములు నాయెడశినివిడవి। యెలమినంన్నిద్లిలందగు
నాయెలితివిగాకా। నిఖిలశ్రీవేంకటగిరీశ్వరనిక శరణానుమాత్రమింత్తే। కలిగినాయెడనెమిగం
ద్లవికాచితివిభువనములలొనూ॥౩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

సామంత్రం॥పల్లవి॥యెవ్వరిదూరంగనిలయెమీనానంగనిల।నవ్వుచుమహారిశిమోక్షినడుచుచగాక॥—॥కొపవి,యె
క్కడుశిసుకొండ్డరిగుణాములోన।పాపమియెక్కడుశిసుపదులంగొండ్డరికి।డిపనమెక్కడుశిసుడిపాములంగొ
ండ్డరికి।శ్రీపతిఆనాజ్ఞలివిచెల్లిలోకానను॥౧॥కొండ్డరినసురలంగాగుడ్డుతోడనదుశిసు।కొండ్డరిదివతలంగాగొ
రితానెయిదుశిసు।కొండ్డరిమనుజులంగాకూడపుజీవులంజేసు।విండ్డవవెహారిమాయవెలశిలోకానను॥౨॥వర
సనెరింగినడవనెవ్వరికిబ్బగాడు।సరినివనాదినుండ్డినహాజమికలడి।చిరపున్యులిన్నదిలోశ్రీవెంకటపతిమంగని।శరణాన
ంగానుఖముజరిగిలోకానను॥౩॥❀॥గుండ్డక్రియ॥పల్లవి॥పాడలంబాడలంగెండనువుపున్యపాపముపొత్తు,
అది ఆవడలవడలంగమనసువడ్డనినిలుచు॥—॥పెరుగునింద్రియసుఖముపింప్పంగాంబెంప్పంగా।ధరంబెరుగుంగొరి
కలుతలంచండలంచా।కి రలులంప్పదముమిక్కిలిహాచ్చుంగూచ్చుంగా।మర లింప్పమరలింప్పమనసులొ
ననొంగు॥౧॥కలుగుప నులెమ్మినంగడుంజేయంజేయంగా।మలశికలుగును రుచులమరుగమరుగ।బలి
యునజెన్నంబ్బుభ్రమయంగాభ్రమయంగా।నిల్పువనిల్పువంగమనసునిల్పులంబవ్వను॥౨॥నెగడుగుణాములుపెక్క
నించ్చుంగానించ్చుంగా।మిగులసంసారంబ్బుమెలంగమెలంగ।తగిలిశ్రీవెంకటపతిదగ్గరికాలువంగంగాలువ।పాగ
డంబాగడంగనతండుపొంత్తనినిలుచు॥౩॥❀॥ధన్నాశి॥పల్లవి॥నివెదుశిశినిజభాగ్యంబొబ్బ।చెవలుంగ్గెకొనిచెలం
గుచగాక॥—॥దివనియానతిండిరిగెడుచిత్తమునావద్దనిలుపంగనావసమా।యూవలనివెయిచ్చినపుడ్డుగు।యె
విధిందిప్పునయింకమానవశిమా॥౧॥వామననిపంప్పువచ్చినప్రకృతిడి।నామాందనినుమననావసమా।శ్రీమ
త్తుండనిచెంతడిహామిడి।దామదిగుడువరతొయంగవశిమా॥౨॥నగధరనివిధునడపుడికర్మ్మము।నగినగితొ
యంగనావసమా।తగుశ్రీవెంకటదైవమనాపాల।ండగిలితివితత్వముండలంచంగవశిమా॥౩॥❀॥

భైరవి॥పల్లవి॥విశ్వరూపమిదివో విష్ణురూపమిదివో।శాశ్వతులమైతిమింక్కజయముమాజన్మము॥——॥కొండవం
డ్లహరిరూపుగురుతైనతిరుమల।పండినవృక్షములేకల్పతరువులు।నిండినమృగాదులెల్లనిత్యముక్తజనములు।మెం
డ్డగంబ్రభృతిమాయమిలువోనాజన్మము॥౧॥మేడవంటిహరిరూపుమింటైనపైండిగోపుర।మూడనివాలినపక్షుల
మరులు।వాడలంగానిదిచుద్దవైకుంఠనగరము।యీడమాకుంబొడచూపి ఇహమేపరము॥౨॥కొండమదన
లవంటిగుడిలోబర్కనిమ్మూర్తి।యీడులేనిశ్రీవేంకటపతుండితండు।వాండవుసొమ్ములుముద్రవశ్రీపుదలమెల్వమం
గ్గ।కూడువైనన్నిలితి।యెక్కువనాతపము॥౩॥ ❖ ॥ఆహిరి॥పల్లవి॥నికిశరనాండ్లినిన్నినక్కుతినయ్య।శ్రీరానిశ్రీహరిని
విపరిహరించ్చివే॥——॥విజ్ఞానములుగొన్నివిండ్లనినూరకి।సుజ్ఞానములుగొన్నిచూతునినెంబొడ్డ।అజ్ఞానమునెనని
శిమునడచెడి।ప్రజ్ఞాభిమానం ● డనెంత్తపాపకర్మగమ్మో॥౧॥సుకృతములొకమఱనా ● శిదినెబాధింత్తు।ప్రకృతియో
కొకవేళభావింత్తునాత్మలో।అ కృతములెనెననిశివముంజెశిడి।విక్రుతాచారుండని దొఖిరాకమెంత్తొ॥౨॥ధర్మ
మార్గమూంగొంత్తతలంపుననెరింగితి।నిర్మలచిత్తమైమోక్షనిలయమునెరింగితి।నిర్మించ్చిశ్రీవేంకటపతినివునన
నెలంగాను।మర్మమెరింగితినెద్లమన్ననంగాచితివో॥౩॥ ❖ ॥రామక్రియ॥పల్లవి॥యింత్తదిదైవమువెండుయెం
డ్డుంజెప్పిచూపంగ।వంత్తులరుంగొలిచెడువారిభాగ్యమింకను॥——॥గర్భనమన్మథునింగన్నతండ్రిగనరా।యెక్కువబక్కండ
నాలకితండెడొడ్డ।నిక్కపుసూర్యచంద్రాగ్నినేత్రుండుగనరా।దిక్కులంగాంత్తులనిడెవుండెడొడ్డా॥౧॥అంచ్చులలక్ష్మి
కిమగండైనాండుగనరా।యెంచ్చరానిసంపదలకితండెడొడ్డ।పంచ్చినబాదంజక్రముపంప్పుచెశింగనరా।మిం
చ్చినప్రతాపానమిక్కిలినిడొడ్డ॥౨॥దైవికపుంబురుషొత్తముండితండుగనరా।దేవతలకెల్లానిదెవుండెడొడ్డా।
వావాతశ్రీవేంకటాద్రివరములి చ్చింగనరా।యెవలదాతలలొననితండెడొడ్డా॥౩॥ ❖ ॥

రి సాళ్వి॥ పల్లవి॥ కలవిరెండ్లే భూమిరెండవు పెద్దానంబ్బులు ప్రలజాత్రుండుననత సిరి దస్సుగత్రియును॥ —॥ నరులు వేరెభూ
మెనానాదిక్కులలోన హరిదాసుండొక్కండె యర్థుడుగాక। సురలు వేరెమిండ్లసాదించ్చఘనుండొక్కండె। పరమపదమేలు
ఆ శ్రీపతియే కాక॥ ౧॥ మందులు వేవాభూమిమంత్రములేంచ్చిచూడంగ। తీదల హరినామమే తేంకువగాక। కొండపూజలిల
వేవారుమతులు రేరివి। పాదల ప్రపన్నుని భక్తిదొడ్డుగాక॥ ౨॥ విబాతసుఖములు వేదావిప్రములు లాభాగింప్పు। సహజమొక్ష
సుఖమె సారముగాక। యిహమును శ్రీవెంకటపతి యుండిండ్లవరి కిలిండా। మహాత్ముమై పల్లవుల కేమనికాయంగాక॥ ౩॥
❀॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ విష్ణుండవచ్చుతుండవు విశ్వపరిపూర్ణుండని। వైష్ణవులానతియ్యంగావద్దు వదువుకేలా॥ —॥
అ ౨౭ వెన్న చేతంబట్టి నెయి వెదకంగనింకనేల। నిన్నులోననించ్చుకొని భజమిదాయననేల। వున్నతిదీపము వద్దివాగనూతంబడ
నేల। పన్నిదిదాన్యముగల్గబ హాకమ్మగమేలా॥ ౧॥ బాలాధనముగల్గిసంత్తలం దిరియనేల। నాలుకనిపిరు
గల్గి నానాజపములేల। కాం లముని రుగుడిచికాలు వణాగడనేల। పాలించ్చని వు ండ్లంగాను పరచింత్తలేలా
॥ ౨॥ మింన్నమూచియండ్లకుంగ్గా మిక్కిలి తొడపొవులేల। అన్నిదనివుండ్లంగాను అడుగనేల। యెన్నంగ శ్రీవెంకటదే
యిండ్లరినెశేవునివె। నిన్నకొలుచుటగాక నీడుగవ్వానేలా॥ ౩॥ ❀ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ చంచ్చలముమానిత్తేను సంసా
రమె సుఖము। హాంచ్చి హరిదాసుండైతే భూమెల్లా సుఖము॥ —॥ వారులవెండరవుండ్లవున్నహనే సుఖము। పరనిం
ద్దవిడిచితే భావమెల్లా సుఖము। సరవింగొబెంచ్చకుండ్లే జన్మమెల్లా సుఖమె। హరింగొలిచినవారికన్నిదను సుఖమె॥ ౧॥ కా
మివనికే యరుండ్లే కాయమె సుఖము। మౌనమున నుండ్లితేను మరులైనా సుఖము। దినతవిడిచితేను దినము వెల్లా సు
ఖము। ఆనిహరించల ంచితేనంత్తదసుఖమె॥ ౨॥ చల్లము విడిచితేను సంత్తతము సుఖము। యిలనాసలుడిగితే నిహ
మెల్ల సుఖమె। శ్రీవెంకటపతి దాసులైనవారు వినిగ। గలిబినదెంచ్చంగాను కెంద్దామీందా సుఖమె॥ ౩॥ ❀

దేసాళం। పల్లవి॥ వేదరపా చిత్తమా వివేకించ్చి నీవు। ఆదనందదివ్యశివ అంత్తకంఠ్హమిలు॥——॥ మూపు తెంన్నైనాంగలవు
సూర్యమండ్డల ముదాంకా। చూపు లుత్రఘహారిరూపు మూడదాంరకదుగాని। తిపు వెంన్నైనాంగలవు త్రినందిననావిశేరు।
తిపుత్రఘహారిప్రసాదతీర్థనమనికిరదు॥ ౧॥ మూదవెంన్నైనాంగలవు మరిగితిలొరమ ండ్డ్ల। మూదలు త్రఘహారి నామము
మరపంగవశె। తిదవెం న్నైనాంగలవు తిరనిచడు వులండ్డ్ల। తిదగారామానుజులు త్రిభెవేదములవా॥ ౨॥ చెంతవెంన్నై
నాంగలవు శిశిమంద్లిభూమి। చెంతల త్రఘవెంకటదెలు శివశియ వశెను। వాంతవెంన్నైనాంగలవు వనజభవుని ముద్ర। వాంత
లుభద్రాంకితాలివహారికే ముద్రలూ॥ ౩॥ ❁ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ బహుముకదింబ్బిని నీవు బ్రహ్మరంగవెంవేదా। విహాగగ
మననాకువెంగయ్యా నింద్లుకే॥——॥ పుట్టినజంతువులు భువనములెల్లా నిండ్లె। ఇడ్డిబ్రంహాండకోడ్లు ఇన్నియు నిమి
ననిండ్లె। ఇడ్లి ఇండ్ల రిత్రించ్చి యితవైన విధమిదా। వాడ్లగకాంపురముని వంద్లం గంబాదిదా॥ ౧॥ చిన్నిచిన్ని దివ
తల చెంతల ముద్దలు నిం డ్డె। కన్నులనికివి చూచినడు సంత్తసాలు నిండ్లె। మన్ననలు విరిక్కిచ్చి మలసిదివిధమిదా।
వున్నతినిచింత్తదిరివుండ్డదింరనెన్నండా॥ ౨॥ నిదివియైన లక్ష్మి నిచ్చుసంపదలు నిండ్లె। ఆదియై త్రఘవెంకటదిశఆశెనివు రానని
డ్డె। పాదియ్యె నివిలియు లెల్లాభాగించ్చెదిఖాడ్లా। నిదాసుల మునేమునిను ంజంత్రించ్చి తివిమా॥ ౩॥ ❁ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ నిలిచిన
చోదనెల్లానిధానమితండు। యిల వెలి వవెలి అవనిమిదిరెనింరను॥——॥ హరినామంగలండుగా అన్నిదింబరిహరించ్చు।
నిరతింగస్సగముతెంత్తనిండ్లుకుండ్డినా। దరిదాపు ఇతండె రాతగవెనరవిసుకా। విరవిరంబాపాలునావెంప్లం బడినాను॥ ౧॥
గోవిండ్డుండు గలండుగా కొంక్కదిచ్చిగనను ంగావ। నా వరపుభవములుగడిమి నాను। దేవుండితండు న్నాండుగాదిక్కదె
సనిలు వంగా। భావపుసంసారవార్ధిగ్గైకొనిము ంచ్చినను॥ ౨॥ శ్రీవెంక్కటేశుండె చిత్తగించ్చినన్నితంగా। వావాతనిండ్రియాలు
వశగాడినా। యీవలనావల నితండెపావరాల్లి చ్చుంగా। వావిరినెదాస్సగవ్వమ్ములాను ండ్లినమా॥ ౩॥ ❁ ॥

గౌళి॥పల్లవి॥దేవశిఖామణి విదిష్ట దైవమవు నీవు। యీవల నిబంధ్దనాకు నెదురింక్క నేది॥—॥కామధేనువు ంబి
దుకంగలకొరికె లివెల్ల। కామ ధేనువులు పెక్క గాచె కృష్ణుండవదా। కామించ్చి నిబంధ్దనదకమ్మి నిన్నుండలంచితినె
మిమూపంగడమయ్య ఇంద్దిరారమణా॥౧॥యెంచ్చుంగల్పవృక్షమును యిచ్చుసిరు లెల్లను। నించ్చి కల్పవృక్షము ల
నిడల కృష్ణుండవదా। అంచ్చెల నిబంధ్దనద ఆత్మలోని నన్ను నమ్మితి। వంచ్చి యొచ్చుంగడమయ్యె దివసుధాధిశ॥౨॥తగను
క్కచింతామణికి తలంచినదల్లం జేసు। మిగులంగాణ్ణ భామకు కామించ్చిన కృష్ణుండవదా। పగదు శ్రీవేంక్కటెశ భక్తుండ
ఆ ౧౩౩ నికదనేను। జగములొంగొలుషేడి జగదేకవిభుండా॥౩॥❖॥సాళంగ్గం॥పల్లవి॥కొలిచినవారలకొంగ్గుపైండితం
డు। బలిమిమందార కల్పం ప్పామితండు॥—॥యినవంశాంబుధినెగసిన తేజము। ఘనయజ్ఞంబ్బులంగలఫలము।
మనుజరూపమున మనియెడి బ్రంహ్మము। నినుపుల రఘుకులనిధా నమితండు॥౧॥పరమాన్నము
లాపతి సారపుంజవి। పరగినడి విజ్ఞుల భయహారము। మరిగినసితామం గళసూత్రము। ధరలొరామా
వతారంబితండు॥౨॥చరితదానవుల సంపద్విరచక్రము। సకలవనచరుల జయకరము। వికసితమగు శ్రీవేంక్కటద
నిలయము। ప్రకటితదశరథభాగ్యంబితండూ॥౩॥❖॥ బౌళిరామక్రియ॥ పల్లవి॥ అభయదాయకు
ంథవడె నివేగతి। యిభరక్షకనన్ను నిపుడు గావవె॥—॥భయహారదైతేయభంజనకేశవ। జయజయ
నృసింహచ్యుతసర్వేశ్వరా। నీయతముమాకిడె నిపాదముతెగతి। క్రియగామంమ్మెలికింక్కలుడుపవె॥౧॥బం
ద్దవిమోచనపాపవినాశన। సింద్ధురవరదా శ్రీధర హరా। కంధరవర్ణ గోవిందగతి నీనామమే। అంధకారములల
నణంచ్చిమనుపవె॥౨॥ దైవశిఖామణి తతచక్రాయుధ। శ్రీవేంక్కటగిరి శ్రీరమణా। సావధాననిరంతరం
బై మిగతి। వివెలకు నాలించ్చనపమిడియె॥౩॥❖॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ శ్రీరమణి కరపీడిత శరణాంబునిలజ। సరవినెంచనిసరియింకవేరి॥——॥ ప్రజ్ఞనారంతిభువనముతో
రంగం॥ పట్టితిసూర్యునింబంట్లనుచు। ము జ్జనుచుక్కలు మూవంగం బరిగితి। విద్రుమాబిధియెడు గిడమ్మా॥౧॥
అంబ్రునయ్యప్పుడియంబ్బుధివాండతి। వింప్పులు నిశుకునిచ్చితివి। సంప్పదమెరయు చుసంజీవిద్వేష్టితి। పంప్పును
పాంప్పునుంటికొట్టనవశమా॥౨॥ చెడరనెండె(ఆ)వింర్గదని శింగడిశిరాము కృపగ్గికొండ్రి। వదలకని కృపావాండన్నై
తినిపె। యెడుదనికాటితివింకంగడమిమా॥౩॥ ॥ నారాయణి॥ పల్లవి॥ దివనిపత్రు పాతమోతిరిగెలాకు ల
వెల్లా। (ఆ)విభుండనివికాడా చిత్తము లానయ్యా॥——॥ దివములు సరియె దినరాత్రులును సరి। యువలసుఖ
దుఃఖాలుహెచ్చుకుండ్లతెలయ్యా। భవములు సరియె ప్రాణములుసరియె। భువి బున్నప్పాపము లభో
గము వెరిలయ్యా॥౧॥ విని కింద్రికొక్క పివిషయాలు నె కరితి। ముని ంగెబిజా తి భేదము లివెల
య్యా। అనయముంజూ పాక్కదెఅంగలియు నె కపి। పినంగెడిగునాలముల పిర్క జాలడ తెలయ్యా॥౨॥
అంత్తరాత్తనివాక్కండపన్నిద(ఆ)వంర్గపశ। చింత్తలువెవ్వైన శిలుగెలయ్యా। యంత్తశిశినివూయవింద్ల కనిశరణా
ండ్లై। కొంత్తుండనన్నిండ్లు కికాటితిని నెండయ్యా॥౩॥ ॥ మంగళకైశిక॥ పల్లవి॥ నేమెంత్తమూఢులమైనానిల
వన్నగండంత్తరాత్త। మానుమనసువెలితిలమంచి దొంగారా॥——॥ దైవముకృపగలిగిన కన్మాగలద్దమా। ఆవిలఘున పుం
న్యుండైనాంగారా గావిండ్లుండు మన్నించ్చితింగాంచ్చుము దొడ్డన్నదా। కావరపురియుల ంధిగలన కెక్కంగారా॥౧॥
పరమాత్ముండెలుకొండ్లబంధము లుగలవ। తెగడిశినవ్వనెతెగుంగారా। హరిదివ్వన విచ్చితనద్దము మాయలుం
డ్డనా। తారలిజీవుండు మాయందాలంగుంగారా॥౨॥ (ఆ)వెంర్గటి శ్రీరఘుచిత్తములొంజిక్కితిను। చానవ్వంబుద్దు
గులున్నవాజయమైలంగారా (కైవల్య) మీతండిచ్చితింగడ ములుగలవా (కేవలపు) జగమెల్లగెలుపింప్పుంగల కాం॥౩॥ ॥

మంగ్గళకౌశిక॥పల్లవి॥ విడువవోమాయావిష్ణువధీనము।వాడవిడినికిండ్లనునికేవేడూ॥——॥శ్రీపతినామ
ముచేకొనెనాలుక।యెపాపములకునెడవేడు।దాపగుగోవిందుండలంచినమనసిడి।కాపములకిరవుకా
వనెడవేడూ॥౧॥నెలవుగహరికథనిండ్లెను వినుల।కలిదోషము విక్కడేవేవు।అలరినజన్మంబద్యాతుశరణాని।నిలిచె
దుఃఖములనివారణాము॥౨॥శ్రీవేంకటపతింజేకొనాత్మయిడి।భావవికారముపనిలేదు।దైవాధీనముతప్పవి
చారము।వెవేలుకర్మపువిధులేలేవు॥౩॥ ॥లలిత॥పల్లవి॥యిన్నిద శ్రీహరిభక్తియిదిలాభము।పన్నినతప
ముచేతబడలుదిలాభమూ॥——॥యెనయంగర్మదేహమిడెన్నివాద్లువచ్చినా।ననుభవించితిరుచుదడి
లాభము।తనపాపపత్తనయితరువెంత్తనిండ్డించ్చినా।ననుమానించ్చకపడుదడిలాభమూ॥౧॥తగు
సంసారజీవుండుతం న్నెంత్తవెసరించ్చినా।నగిరునామువిచ్చేదనా నాలాభమూ।బిగురువ
ండ్డిచిత్తముచేరియెం ద్దుడిప్పినాను।తగిలియలయుపిదక్కినద్దిలా భమూ॥౨॥శ్రీవేంకటపి
శ్రీరుండుజీవములోనుండ్డంగాను।యెవేళనెద్లయునానిదిలాభమూ।పావనమైనద్దియాత్మభావమెం
తమటచినా।ఆవలనానండ్డించ్చుదడిలాభమూ॥౩॥ ॥లలిత॥పల్లవి॥మనసొకడికారికలుమాలుగలవు
చునుండ్డు।తనిళితినడియపరతత్త్వమైనిలుచు॥——॥కన్నులనియెడిపాపకర్మంబ్బులివిరెండ్డు।పన్నితామెన్నిండ్డిప్పైనెనం
బారు।మున్నెయివిహారిపాదములమీాండనిలిచినను।అన్నిపుణ్యంబ్బులును అండ్డునేకలుగు॥౧॥వినులనియెడి
మహావెడఘోరనరకములు।ఆనిపరనిండ్డలెఆలింప్పుచుండ్డు।నానావియుండ్డలోనారాయణునికథలు।వూనిని
ంచ్చినపుణ్యభాగమువెయోసంగు॥౨॥నాలుకనియెడిగుహానునాచుంబామడియోకడి।గావిలనృతపువిషముగ్ర
క్కుచుండ్డు।యీవిల శ్రీవేంకటపతినామామృతము।సావినించ్చువేఆత్మశుభములేకలుగూ॥౩॥ ॥

కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ యెన్నిచందములనెప్పైనను తింత్తు। కన్నులనిన్నేకనుంగొంద్దింగాన॥——॥ గోవింద్దాయ దనికా
లిచిననిన్నే। తిరువెల్లభుండనిచింత్తింత్తును। భూవిభుండవు యిదిపు నరుక్తనకు మీ। దైవమోకండవిధరణికింగా
న॥౧॥ పరమాత్తుండవనిభక్తిశేకినిను। నరహరివనిధ్యానము శేతు। సరవులం జవ్విశదవ్వనామనకుమీ। అరయ
ంగగురియంత్తరాత్తవుగాన॥౨॥ సరుగ తిరువెంక్కటప్పురనిదాస్యము। మరిగితినడేముమ్మొందికి ని। తిరిగినయ
ంద్దతిరిగె ధననకుమీ। యిరవుగనితరం బింకలేదుగాన॥౩॥ ❀ ॥ గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ దేవనివేకాలమె ద్దుదిపునా
ం డిరుగుదగా। కివలంబెద్దరికము యెక్కడిదాతనకూ॥——॥ దారకానిజీవుండు దుఃఖములకావండు।
నరకములానందననాదిపాపెంచ్చుండుగాని। కిర్మలకారకుంగ్గాం జింద్దువంద్దయ్యాంబ్రాణి। పురుష్పై పు
ట్టినపుడెబుద్దులేంద్దువా యనో॥౧॥ బాల్లువాశిమెనునేండు భాగిం చ్చకుంద్దలేదు। తల్లికడుపు
లానుంద్దితానెపింభాగిం చ్చెనో। యిల్లుముంగ్గిలాసపడినిప్పుడే యీగు ణాము। తొల్లిజనించ్చునినా
ండు తొలంగియెండ్దుండ్దెనో॥౨॥ గుక్తికమననునేండుకారకవుంద్దంగలేదు। తక్కిభ్రంపత్తప్రకృయానంద్దానెద్దు
ండ్దెనో। నిక్కితిరువెంక్కటప్పిరనిమరంగునేంజొచ్చితి। యెక్కువందానిదిమీందనేంద్దకుదొంగినొ॥౩॥ ❀ ॥
కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ నడపివేందికినా దరము। అడరినిజముగానానతియీవే॥——॥ విశ్వమూర్తికిదాకవిన్నప
మా। శాశ్వతములాయ జగములివి। యీశ్వరేశ్వరునకింకొక్కకవిన్నపము। ఐశ్వర్యమోక్షం బాత్మలకేడి॥౧॥
రమాధిపతికాకరహస్యమూ। సమానుండవు నివు సర్వమునా। క్రమాననింకనెం కరహస్యమూ। సమోహా
నరకముప్పగ్గమునేలా॥౨॥ హరినినెనేరమాందడిగెదమా। నిరంత్తరాత్తవు నివుగడె। యిరవుగ తిరువెం
క్కటగిరినెనడిగెద। విరసము లేదింక విచారమేలా॥౩॥ ❀ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ దానివిలాపములంజవిగండా। యిది। మానినిని గతిమఱపుడుగాకా॥ ——॥ చంచులపుగు
ంటములజడిసినజిపుండు। మచ్చిగుణంబులమలసినా। అంచెలపాఠినివంత్తయ్యూర్చమిది। నించిని గుణా
మె నేరపుడుగాకా॥ ౧॥ బూతులయిం గ్గలిం బుద్దినడిపాము। బాంతి గసుబియ్యై పరగినా। చేతన్నమండ్డులా
శ్రీపతిదినివునితప్పఫలమె నేరపుడుగాకా॥ ౨॥ లకిసుఖదుఃఖపులంక్కిరాం పుర్రము। మెలుపున నాజానమె
లం గినా। యిలఫ్టైత్ర శ్రీవేంకటేశ్వరనివిడి। కలిగించ్చితివింక రంగాతు వుగాకా॥ ౩॥ ⁂ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ అన్నిపికి
నారదాదులడిహాసాక్షి। యిన్నిదమాకుంగలిగెనెమ్మ నాంగాని॥ ——॥ భూమిలోననెన్నియ్యైనాపుణ్యము
అ ౧౪౭ లుగలవు। కావింపునాదానాలుకలవెంన్నైనా। సామజవరదు సెక్కసారిదలంచినండ్డుకు। యేమియును సరి
గావుయెడ్డయినాం గాని॥ ౧॥ వుత్తమలోకసుఖములాగినెంన్నైనాం గలవు। యిత్తలకిరులు గ
లవిలనెంన్నైనా। బిత్తజ గురునినదుకొవించ్చెపుణ్యమువలె। నిత్తెముగావు గానినిచ్చులునెంత్తైనన్నూ॥ ౨॥
కలవుమతాలుగొన్నికలవుముక్తులుగొన్ని। కలవుమాయలుపిక్కగల్పించ్చెవి। తలంచి శ్రీవేంకటేశుదాసుం
డైనభాగ్యమిది। గలిగె నిష్టెమాకుంగా గాబిగాని॥ ౩॥ ⁂ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ రామకృష్ణనివునండ్డిరాజ్జమెలుచుం
డ్డుదువు। యెమికెలెవిక్కడనియిరవుకెచదవె॥ ——॥ లంకవిభీషణునుంచులత్తుణొయినంప్పినద్దు। అంక్కెసుగ్రీవుం గిష్కింధకె
ంప్పినయద్దు। వంక్కరకుసంజివిడెనువాయుజ్జునినంప్పినద్దు। వేంకటాద్రిబొంత్తనుండ్డవెగమమ్మునంప్పువే॥ ౧॥ ఘనకౌశి
దముడెనుగరుడనినంప్పినద్దు। అనుంగు సంగపులనింద్దకంప్పినద్దు। ఘనరంగావికలొద్దిగుద్దవునినంప్పినద్దునను పుకి
షాద్రినుండ్డనంన్నునంప్పువే॥ ౨॥ చెండ్డిలికెంబపుషలంబిలువంగనంప్పినద్దు। అండ్డనెముండ్డరంగంత్తకంప్పినయ
ద్దు। వెండ్డియు శ్రీవేంకటేశపెంచమ్మిమరలితి। పుండ్డబూదనుండ్డిన్నవూడిగానకంప్పువే॥ ౩॥ ⁂ ॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ విచ్చేయవయ్యా వెంకటదేవబలము బాంత్త। కచ్చుగానేమున్నబూదికధ్నుతనాంచాయగల ॥——॥
అల్లనాండులంకసాధించ్చిఁడ్షపనుంబాగడంగ।మల్లడినయోధ్దుకుమరలినద్లు।యుల్లగాంగైలా సయా
త్రకెంగికమ్మరమరలి।వెల్లవిశిడ్పాలకకువిచ్చేశినద్లూ॥౧॥యెన్నికెతాగాంమంత్తమెక్కెజయముచెకొని।మన్నతా
మధురకుమరలినద్లు।అన్నిబూద్దనుండ్డిఅల్లిరముతాంగింప్పు।వెన్నుండఫ్ఫైవెడుకతావిచ్చేశినద్లూ॥౨॥వహి కక్ఖం
డ్రిపురాలవనితలబాధించ్చి।మహినిండ్డిరహ్వాండ్డికిమరలినద్లు।విహంగగమన శ్రీవెంకటేశమము ంగావ।విహి
తమైనామతీగాంవిచ్చేశినద్లూ॥౩॥—॥బౌళి॥ పల్లవి ॥ మాదులితములువాచిమమ్ముంగాచుదర్హుడా।
శ్రీవేదిరమణుండ శ్రీవెంకటేశ ॥——॥ అంబ్బిశిషుంబైకాన్నఆపదలన్నియుంబాచి।టెక్కబ్బుడింగాచేనిచేపి
నుచత్రము।అంబ్బురాన నున్నధ్దువ్వునజ్జానమెల్లంబాపి।పంబ్బినిచేతను ండ్డినపాండ్డుజన్నముల॥౧॥
పక్షజరాసంధుబలమె ల్లనుగార్గడి।నిక్కము మధుర్నిప్పనిచేగడ।తాక్కిహి రణ్యాకనిపుండునిచిప్రంపర్ల
డుంగాచి।నిక్కెనిక్కెమెశిచెదినిఖడ్గముల॥౨॥వెడరావణునింజంప్పివిభిషణునింగాచె।విడుమ్ముడిపడకనిటెకాల
ము।యెడమీరకశ్రీవేంకటేశనెందునంన్నుంగాచె।బడిబడినీనామపఠననెండిడిగాల॥౩॥—॥దేవగాంధారి॥
పల్లవి ॥ తప్పులెంచ్చకింకదరిచెచ్చవయ్యా।చెప్పునెలనిచిత్తమయ్యా॥——॥కలిదాషహారణకామ్మకనిదా
రణా।సులభపునిదాసులమయ్యా।కలిగినశరణాగతవజ్రపంజ్జరావలనగునిమరంగువారమయ్యా॥
॥౧॥దురితనివారణదుఃఖవిమోచన।ఊరకానినిభక్తులమయ్యా।కరిరాజవరదకరుణాసముద్ర।
సరినినునంమ్మినజంతులమయ్యా॥౨॥శ్రీకాంత ప్రియ శ్రీవెంకటేశ్వర।కైకొన్ననికింకరులమ
య్యా।మాకెలియితరపుమతద్దీంన్నంబ్బులు।చేకొనంబాంజేరిపాలించ్చవయ్యా॥౩॥—

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెంత్తగాలమైనా నుపెచ్చినా నలుశ్రీ॥ కాంత్తుండ వింత్తదనైనా నంగరునఁబెంచ్చుండదా॥—॥ పచ్చిత
నానందిరిగి పండ్డవద్దా చిత్తము। గచ్చులందాంగసుంగా యెకలకాలము। చచ్చి చచ్చి పుడ్డి పుడ్డి జారవద్దా కర్మము। కా
చ్చి కాచ్చి రేరిరేరి గారపడింగారా॥౧॥ కాంత గడుపున నించ్చి రాయవద్దా దేహము। కాంత్రలతారు చుతెల్లాంగారి ంగా
ర। చింత్తలు యీగుననామైనరిగ్గ వడవలదా। వాంతిపడి విషయాలంబరచయ్యాంగార॥౨॥ నానాండె విరతింబాండ్డిన
పు నవ్వవలదా। మానరయీజివుండనుమానించ్చింగార। మోక్షాన శ్రీవేంక్కటేరి మోక్తినిదా సుండంగాంగా। ఆనినవింన్ని
యుంబరిహారమయ్యాంగారా॥౩॥ ✿ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ సొమ్ముగలవాండుత నసొమ్ము వేడనిచ్చునా। కమ్మి నిసొమ్మను
శ్రీ ౧౭ నెనురాపాడవె హరి॥—॥ పసురమడవింబడ్డ పసురముగలవాండు। దెసలు వెడ కిండ్డి కొండెచ్చు కొన్నట్లు। వసగానా
సలవానవడింబడ్డనామ పసు। యెసగమన్నించ్చువే నన్నిలి నగోవిండ్డుండా॥౧॥ గో ండ్డింబండ్డారి రియు వాండుకొ
లుములుపరకల్లి। ంజిండ్డ ఘండ్డాగాడెంబాతిచెరి కాచిని। కండ్డవమమ్ముంబు డ్డించ్చి కన్నవారి వారిల్లి। ంజెం
డ్డికావనియ్యసవె జీవుని వాడెవ్వుండా॥౨॥ కడుపు వానిటి కువుకన్నతల్లిదన్నితేను। బేడగులెంచ్చుకనిపెంచ్చినది। యెడమోక
శ్రీవేంక్కటేరి నిసత్రిలా నేను। తడవితప్పు రేరినాదయంగావవే॥౩॥ ✿ ॥ ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ మెచ్చులదంప్పతులాం మీ
రిగతి। మెచ్చితిన్నిదమీమ్ము మెరసె మీ చింతలు॥—॥ తమ్మిలోనిమగువా వాధరనోధరుండా। మిమ్ము నెనమ్మి
తినా కుమీరెగతి। నెమ్మదినోయుండ్డిరా నీరజలోచనుండా। కమ్మి యెపొడ్డనుమీ రెరలరు నాపాలనా॥౧॥
పాలజలధి రాంతురభర్త పత్నులుండ హరి। మిలిచ్చి నప్పి చ్చునాకుమీరెగతి। కెలినో శ్రీమహాలక్ష్మి కెరివదయాని
ధి। తాలి మిమీరె నాకుదాపుదండ్డ యెప్పుడు॥౨॥ చెన్నగు నమూకాంత్త చెండ్డిన వామాధవ। మిన్నక యెపొడ్డు మాపు
...గత్తి। చిన్నియలమెలుమంగ్గ శ్రీవేంక్కటేరుండా। యెన్నికెకెక్కించ్చినన్ను నిలుకాండ్డి రిడిగా॥౩॥ ✿ ॥

శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ ద్దైవంబ్బు పరతత్త్వపు నివెహారి। యీవల నావల నెవ్వండనయ్యా ॥——॥ తలంచిన తలంపు
లుద్దైవయోగములు। కలిగిన చింతలు కర్మ్మములూ। వెలసిన దేహము విషయాధినము। యిల నౌంగాదనని
వ్వండనయ్యా॥ ౧॥ జిగినింద్రియములు చిత్తపు మూలము। తగులమి మాయపుండను గుణంబము। జగతింబ్రా
ణములు సంసారబంధము। యెుగడిగ నాడంగ నెవ్వండనయ్యా॥ ౨॥ శ్రీతరుణేశ్వర శ్రీవేంకటపతి। ఆతుమ
యిదినియధినము। యీతలని వెంకనెడ్డి నంజెయుము। యితలపాంతక నెవ్వండనయ్యా॥ ౩॥ ॥ దెసాక్షి॥
పల్లవి॥ యెన్నండెంకయెడిగాలందిపాయు। వున్నతపు మాయలకె వొడిగట్టవలసె॥——॥ చిచిమనసా చిమన
సా। కాచెడి పూచెడిబాఘున జన్మమా। నిచ్చ యింద్దమాపు తిల్లానిళ్లండ్డ నమ్మినష్టు। మాచిమాచి యింద్రియావె
సుఖమునవలసి॥ ౧॥ కష్ట జీవుండెంకదశది జీవుండా। తొాజ్ఞన పంచ్చభూతాల తొాడిదేహమా। వెజ్ఞ
ంజేఋప పాలికి వెదురు నమలినష్టు। పజ్ఞనయీరకవరమ్మె బ్రంహ్మామనవలసి॥ ౨॥ బాపు బాపు దైవమా
భావపు శ్రీవేంకటేశ। చూపుల నాయాతుమ లోను జల్లనమా। దాపు మంబూపుల వల్లతుంగ్గదల కెక్కిన
ష్టు। దాపగు నాలికె నింన్నుండలంచంగవలసె॥ ౩॥ ॥ దివ్యగాంధారి॥ పల్లవి॥ పాండ్డినవెల్లా భాగ్యములె।
అండ్డలెలా భింకనను మానమిలా॥——॥ హరినిసంక్కల్పమం బ్బిదనుండ్డంగ। గరిమల మాసంక్కల్పము
లెందుకి। దురితములనాంచిదార నినామము। సారిదివిధికింగాసుడివడ నేలా॥ ౧॥ జిగిని ధ్యానము
చింత్తలు మానంవ్వంగ। వెగడు నమారెంక వెడచింత్తెందుకి। తగు నితత్త్వము తపఃఫలమోసంగ। అగడాం
గారికల ఆసలింకేలా॥ ౨॥ కంమ్మి నిరరనయుగతియుదు చూపంగ। కంమ్మరనుద్యోగము మాకెందుకి।
యింమ్ముల శ్రీవేంకటేశ్వర మాపాల। నెంమ్మదింగల వెంకనెవాడనేలా॥ ౩॥ ।

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ రాతిరింబగలనెదిరంబ్బినడుమనుంజిక్కి। వ్రాంతగానవెళ్లనికొవాయాసలాల॥—॥ దైవమె
పుడుగలందుతలంచంగలేముగాని। కైవసమైజీవుండుండ్డుకానరాదుగాని। పూవుబిండ్డెవండ్డిపాపపుణ్యములం
జిక్కినాండ। కావచూపకొమాకుతాలుజన్మములాల॥ ౧॥ లోకముమాయామయమైలోనుగాకుండ్డుంగాని। జా
కపరమాత్మలోనెసాదించుముగాని। కైకొనిమూశితెరచెకనురెప్పలనుంజిక్కి। వాకిలిగనెంజూపకొవద్దనున్నకాలమా॥ ౨॥
రూపమువిజ్ఞానమిరూఢికెక్కనైతింగాని। కాపుశ్రీవెంకటపతియుండెగతిగండ్డింగాని। యాపాటినెనైతెనిపాపకాలకుం
జిక్కి। బైపూంతతెమిగానంబాలింప్పవాగుకుండా॥ ౩॥ ❁ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ ఇంత్తదంగావంగదెఇండ్డింలనా
ఆ ౭౨ యకనన్ను। పంత్తానంగాకాసురునింబాలింబ్బినద్దు॥—॥ డింబ్బనిపంచ్చభూతాలడెహాముమోచితింగాన। నింబ్బిన
యాజ్ఞానమునన్నెనెరం గపంచ్చేంద్రియములచెంబడ్డువడ్డవాండంగాన। యె ంచ్చరానిపాపములెఇంన్ని
యుంజెశితిని॥ ౧॥ మిం న్నవండ్డిజఠరాగ్నిమింగ్గివున్నవాండంగాన। కన్నవెల్లావెం డివెండికష్టపడితి। పన్నినసం
సారపుత్రమంబడ్డవాండంగాన। అన్నిదెడివతలకునరిగాంపనైతి॥ ౨॥ ఆతుమలోనిప్రండ్డెభాగ్యముగలవాండంగా
న। చైతన్యముననికుశిపనాంజ్జెని। నితిశ్రీవెంకటపతినిపాలివాండంగాన। బాంతితోసర్వ్రమునికొప్పునముకిశితిని॥
౩॥ ❁ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ తనిశితిమిన్నిదితగులిలొ। మినుకులదినములమెచ్చిమయ్యా॥—॥ మనసూరొ
శితిమరులూంబాశితి। తనువెలొప్పైతరవాయ। వెనకాండిలిశితిమునుపూంజూచితి। ననునెనెయింకన
చ్చెమయ్యా॥ ౧॥ మాయలవెడలితిమతలబడలితి। పాయంబ్బిలొపడరినిడాయబగెలిచితిధర్మమును
లిలిచితి। ఖాయునజన్మముంబొగడిమయ్యా॥ ౨॥ శరనకూంజొచ్చితిజయముబహాచ్చితి। దురితముచెం
డ్డెతాలంగినిని। గశినమలశ్రీవెంకటపతిగ గొలిచితి। తరతరమిండ్డెదక్కితిమయ్యా॥ ౩॥ ❁ ॥

ఆహిరాగం॥పల్లవి॥నీవునన్నెరుపునెరమినెండునాయెడకుంజూడకుమీ।శివలయెడత్రునాముమీరువృగంజీ
సుకొంగలవ్రునిమఖామలనా॥——॥తప్పులేరంగ్గముపాప్పులేరంగ్గముడైవమనేనినునుతియింబ్బెదా।నెప్పునవి
డముసకలశబ్దమునివియనిచాదంగవినుబు।ఇప్పుడుద్రిష్టాంత్తమోకడిచెప్పెదనిండ్డకుసముద్రుండిడుతనలో।
చిప్పలుగుల్లలుబహురత్నంబ్బులుచేకొనిగర్భీకరింబ్బుంగదా॥౧॥కర్మ్మమేరంగ్గనకర్మ్మమేరంగ్గనుకరునానిధినిను
ంబూజింబ్బెదా।నిర్మ్మలవేదముచ్చైతన్యంబిడినివియనిచాదంగవినుబు।అర్మ్మిలిడిష్టాంత్తమిండ్డకునేకపిఅన్నియు
గర్భీకరింబ్బుకొని।ధర్మ్మాధర్మ్మప్పుమనుజులనెల్లాండగనిభూకాంత్తమోచుంగదా॥౨॥జ్ఞానమేరంగ్గజ్ఞానమేఅ
ంగనుసారెకున్నినునెందలంచెదా।ఆనినవేదముశ్రీవేంకటపిన్నిరఅంతరాత్మనినుంజూడంగను।పూనిద్రిష్టాంతము
మీకిడుసరిగాంబాలు పరాదింకన్నెనాను।తానెసూర్య్యుండురాత్రిగలబయ దతనగునాముపెగినేరపుంగ
దా॥౩॥ ॥లలిత॥పల్లవి॥ కలదండ్డివాసవ్రముంగలదుకామితార్థముసుంగల దూ।కలదుగలదుశరనాగతు
లకుహారికైంకర్య్యంబ్బునమోక్షముగలడు॥——॥ఆకాశంబ్బునమోక్షమువెదకినినంద్దులాపలాలేదు।పైకొనితానెం
త్తవెదకిచూచినాపాతాళంబ్బునలేదూ।యీకడధరలోమూలమూలలనుయెంద్దువెదకినాలేదూ।శ్రీకాంత్తుని
మతింజింత్తింబ్బియాసలంజీర్కతొలంగినినంద్దికలడు॥౧॥కాదుజన్మములుయెత్తినముక్తికికానమోదలేమియు
ంగనరాదు।వాదపుసంసారములోంగమ్మ్గపువార్ధియీదినాంగనరాదు।కూడువతాపగ్గాదిలోకములంగొరివె
దకినాంగనరాదు।గాందపుకేశవభక్తిగలిగితేక్లైవల్యముమతింగానంగవచ్చు॥౨॥సకలశాస్త్రములుచదివినాంబరముచె
క్కదిమార్గ్గముడొరకదు।విరచపుపలువెల్పులనెంద్దరింగడువెదకికొలిచినాడొరకదు।అకలంకుండుశ్రీవేంకటదగి
రిపతిఅంత్తరంగ్గముననున్నాండనుచును।ప్రకటముగాగురుండానతిఇచ్చినపరమునుజ్ఞానముతనలోడొరకు॥౩॥ ॥

సామన్తం॥ పల్లవి॥ సంసారమె మేలుసకలజనులకును। కంసాన్తకుని భక్తిగలిగితే మేలు॥ —॥ వినయపుమా
టలవిద్యసాధించితే మేలు। తనితియప్పులలోనడాంగకుండ్డమే లు। మునుపనిభూమి దన్న మోచిదించ్చపం
డ్డమేలు। వెనుకొన్నకోపము విడిచితే మేలు॥౧॥ కోరి వోకరినడిగి కొంచ్చపడకుండ్డమేలు। సారెసారె జీవులను చంప్ప
కుండ్డమేలు। భారపు బిడుమలను పడకుండ్డితే మేలు। కారించి తెద్దకాడిగడ్డకుండ్డమేలు॥౨॥ పరకాన్తల
భంగ్గపరచకుండ్డమేలు। దూరకానికెళవులు డాక్కకుండ్డమేలు। అరుదైన శ్రీవెంక్కటాద్రివిభునిం గొల్చి। యరవైని
చింత్తుండితే నిన్నిదనుమేలు॥౩॥ ✿ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ భగవద్విభవపు ప్రత్యక్షం బిదె జిగినిండ్డొకదియుఅం
అ శ్రి జేయంగంగలమా॥ —॥ దైవికమె బొతటి యగువానలు। తోవగు మోలకలు దైవికమె। కావిరిని వెల్లాం
గండ్డవింజ్జె। దైవముని తోతలంచము మనము॥౧॥ జననమరణాములు సరిదైవికమె। తను బొ
షణాములు దైవికమె। యెనశియు వెల్లానెటింగియు మరిగియు। కోన దైవము నెలాకాలు వము
మనము॥౨॥ యిహపరంబ్బులును యివి దైవికమె। తహతహలు డుపంగ దైవికమె। అహోపతి శ్రీవెంక్కటాధి
పు కృపచె। మహిమగండ్డమింకమ టివము మనము॥౩॥ ✿ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ నన్నెంచ్చుంబని వేదు నిన్నెంచ్చు దేకాని।
మన్నించ్చు హరి నిమటుంగు బాచ్చితిని॥ —॥ రాజుం బెండ్లాడినయద్దిరమణియె జాత్తెనా। పూజితమైయున్నదను భా
గించినద్దు। సాజానవెనెంత్త సకల హీనుండనైనా। వాజతానింన్నంగానిచివు నతుండనైతిని॥౧॥ వెలముద్దుముం
గరము వేడుకనిడి ప్రథానికి వెత్తియుండ్డరిచె మోక్కించ్చుకొంన్నద్దు। నెలనెనిముద్ర మోచినెనెండివాండనైనా। పి
లరి జగములోనంబెద్దనైతినిడివా॥౨॥ తల్లిదండ్రిగలవాండు తప్పులెమైనాంజెకి। తల్లితామ దద్దగునిశితప్పింఛ్చిన
ద్దు చల్లనిశ్రీవెంక్కటేశ సరవి నీకృపవల్ల। కెల్లననిన్నను తించ్చిగెలిచితివిడివా॥౩॥ ✿ ॥

శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ యెంత్త వెదకనేలయీ ప్రయాసాలు నేల। యింతట వున్నది బ్రదుకి హపరములకు॥——॥ ముక్తా
డితీర్థములు ముకుంద్దు దాసుల। వాక్యపాదాంగ్ఘ్ర దమున నెలకినిడి। మిక్కిలి జపతపాలు మించ్చిన ప్రపన్నుల। చిక్కని శ్రీ
పాకదహో శ్రీమనున్నదిదివో॥౧॥ చెసెదిపుణ్యఫలాలు శ్రీవైష్ణవులచేత। రాసులై యిరుదెసలరాలి నిన్ది। ఆసల విజ్ఞానార్థ
మదివో ప్రపన్నుల। భాసురపుం బెదవులం బాంతి పైపైనున్నది॥౨॥ సకలదేవతలచే సాధించ్చెవరములు। మొకరితదియ్యు
లమూంక నిదివో। వెకలి శ్రీవేంక్కటాద్రి విభునిమహామవెల్లా। ప్రకటించ్చి విరిసల్లాపాననున్నదిదివో॥౩॥-❀-॥ సాళం
గ్గం॥ పల్లవి॥ నీకుం దొల్లేయలవాడు నీయహితుకపుడయ। జూకను రుత మెచ్చినసులభుండవేరా॥——॥ నేరము
లు దొలంగించ్చు నెలవులు గలిగించ్చు। గారవించ్చు హరినివెకలవునాకు। నారపిరం బిలిచితే నారాయణాయ నెనంద్దా।
చెరికాచిన దివంద్దా శ్రీపతి విగా॥౧॥ దురితములణాంగించ్చు దుఃఖములు పెడ ంబాపు గరిమం గేశవనివెకల
వునాకు। మరమరాయం ద్దేను మరి రామయనె నంద్దా। తిరముగంగా చినద్దిదివు ండవుగా॥౨॥ వినుతులుచ
కానివేడుకతోనన్నుంగావ। ఘనుండ శ్రీవేంక్కటపతి వెకలవునాకు। మనసునం దలంచితే మాదలం బిలిచె నంద్దా। తని శ్రీకం
భావనదేవమవుగా॥౩॥-❀-॥ గుండ్డక్రియ॥ పల్లవి॥ యెపాధి తనకమ్మనమా పాధికావాడి। శ్రీపతిదాసుం
డయితే చింపల్లాలిదువ లేంబో॥——॥ అంద్దరి నిమ్మనలు వేయనీతలంచనతని। అంద్దవెని మనసనిమ్మనలము।
మంద్దలించ్చి లోకులతా మంచ్చి మాందలాడితేను। బంద్దలెనితననొరే భావించ్చు మంచ్చిది॥౧॥ అంత్తదను
హరియున్నాండ నిమాచినండన। యంత్తరంగ్గమున్నన్నుండ్డ నాదె వుండె। చింత్తించ్చి యీజగము చెకాని పావన
మంద్దా। పంత్తపు తనదెహము బరమపావనమె॥౨॥ పుద్దితెం దనపాలికింబుద్దని ప్రపంచ్చము। దద్దమైన పుద్దెల్లందన
తాడిడి। యిద్దిశ్రీవేంక్కటాధీశుండిచ్చినాండిగునాము। పద్దమైనా వద్దనుండ్డ పరమ విజ్ఞానమా॥౩॥-❀-॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ బలుపుండు నా తండ్రి బంధువుండు నా తండ్రి । తలంచా తనికి మోక్షందగు వింత్తేనేము ॥——॥
ద్వివము భాస్కరుండు ధరణిపై రక్షింప్పు దక । భాధింప్పనపులచెం తపనికేడు । శ్రీ వల్లభుండు తండు కేశిన నద్దల్లనవు
ను । వా వాతననుభవింప్పువారంమింత్తేనేము ॥౧॥ హరియే సుతంత్రుండు అన్నిపనులు గాంజేయ । పరులవు ద్వోగా
లుపనికేవు । సురనాథుండా తండు చూచినద్దల్లానవును వరు సత్కాందిరిగాడే వారంమింత్తేనేము ॥౨॥ సకలేశుండే క
ర్త సజగములు గాచు దక । ప్రకటింప్పనిపు ద్దలు పనికేవు । శ్రీకర శ్రీవెంకటేశుండా నతింప్పిన ద్దల్లవును । సుకియిం
ప్పి బాగడి దిసుద్దలింత్తేనేము ॥౩॥ ✿ ॥ భవుళి ॥ పల్లవి ॥ వద్దికనోపము వద్దిప్పతంత్రము । వొద్దిక విరాంత్తి తాను
అ ౧౮ ండ్డేమయ్యా ॥——॥ నడవక మూనవునా నా జగములు । నడంగిన హరి సంకల్పాననూ । పుడుగకింద్దనా వ్రు
ద్వోగమెంది దిసడు [hole] మునికనుంగొనినప్పెమయ్యా ॥౧॥ కలుగక మాన [hole] దుఃఖాంగల భాగము । కలి
మింబు రాక్రోతకమ్మక [hole] మిది । అలశియుండ్డనా మాసలేమిదికి । కలిగిన [hole] పాదికా నివయ్యా ॥౨॥
తగులక మానదు తన సంసారము । దిగదు గుమాయా విలాసము । అగపడి శ్రీవెంకటపతి పుక్రోపచే । తగిన పా
ధి నేతనిశేమయ్యా ॥౩॥ ✿ ॥ దేవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ చాక్షమా దుశికంగాని వుండ్లె నింత్తే కాక । పెక్కువిధము
లనెచ్చుపినంగే నయ్యా ॥——॥ నా లికి బాక్షధిని నామములనంత్తము । జాలింప్పినె నీన్నెద్దు బాగడేదయ్యా । చా
లి నాచక్షులు రెండ్డే హరిగినిమూత్తుకలు పెక్కు । జాలి నెన్నింన్నెదు వెతేంజూచిదనయ్యా ॥౧॥ పద్దనాచేతులు రెండ్డే
పడములు నీకుంబెక్కు । వొద్దినిన్నుంబూజింప్పు నోపికేదయ్యా । గద్దినాచెవ్వు లిసుమంత్తకథలు నీకవియెం
న్నో । పద్దవుని నిద్దువి నిభజియించ్చినయ్యా ॥౨॥ యేమిదంజిక్షవుని వృయింత్తదేవుండవుగాన । కామింప్పునిదా గుణా
చిగతి గనిను । యీమేర శ్రీవెంకటపతి నన్నుంగావు । దిమసాననింకచేకి తేరువు లేదయ్యా ॥౩॥ ✿ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ గరిమలనిరంగరుగానమానవులు। తిరులండియ్యనినొరంజేందుమి సిదా॥——॥హరినారాయ
ణయనియెడినోరను। ధరణితరులపిల్లడడవుడిద్దు॥ నరవిభావెడములుచదివిదినోరను। పరులమొండిపపాలు
వాడిదా॥ ౧॥ మునుపరేపతికిమ్రొక్కినచేతుల్లు। అనరుపములకుదండ్దమనుదయెద్దు॥ మునుకానిపూవులుము
డిచినశిరసున। కనలికడ్డిలుమోచికాకయ్యెదా॥ ౨॥ బలిమిరేవేంకటపతింగొలిచినవారు। తెలియకల్లులంగొల్చి
తిరుగుదిద్దు। జలధిపాండివాండుసరినోడవుండ్డంగ। వలవనిజాలిబావడరువద్దిదా॥ ౩॥ ✿ ॥బౌళి॥ పల్లవి॥
వెతలేడుజాడఁదేడువినిబాడిదేపాయు। కూర్గండన్నెటిశిగినుగుణామెదినాకు॥——॥వెనిరించ్చివిరరెంచివెసరించ్చి
ంచనులు। సాగిముండ్డరంబాలశిచలపడ్డిశిరులు। జాగుకెశివచ్చివచ్చిచదిచూపింబాయము। యెగతినిన్నం
పలంతునెడిబుద్ధినాకు ॥౧॥ తన్నుండానెవచ్చివచ్చితగిలింపుదము। వ న్నతిభాగములనొరూ
రించ్చిసుఖము। కన్నబా నెయెలయించ్చికడిమోసంసారము। యెన్నండుని న్నుండలంతునెఋకెదినా
కు॥ ౨॥ తారిమిబాదొండమొండండరవయ్యాంగర్భము। సాలిబాడెసన్నరిశినవ్వునవ్విమంచ్చుకము। యెలితివి
రేవేంకటేశ్వరుండనన్నునివు। శిలానినివాండన్నెతింజేప్పనెడినాకు॥ ౩॥ ✿ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ అంత్తర్యామివొ అంత్తర్యా
మా। బంత్తినాకేమిగల్లానావులివాండవుగావా॥——॥జాంత్తులై అన్నియోనులాండాశినెంబుద్దిదినాండె। అంత్త
రాత్మవైనవాండవదునివేరా। ఇంత్తదవిడిచేవానన్నింద్రియాలంగద్దివేశి। బాంత్తంజూచేవిదునాకుంబాత్తులరాంప
వుగా॥ ౧॥ తాండరిప్పుగ్గనరరేదుఃఖసుఖములనాండు। అడరికమ్మకనాప్పివదునివేరా। విడువవెప్పుడునన్నువిషయాలం
జిక్కినాండ। కడునూరరుండ్డనెలరన్నవాండవుగావా॥ ౨॥ నిచితంగానిడివెదునివునాసంబ్రొణామవు। రామదరునికండ్డె
నెకృపవచ్చేరా। యిచెతరేవేంకటేశచేశినికరరంణాండ్డి। యెచినన్నుమన్నించ్చితివిడినిల్చిమిగావా॥ ౩॥ ✿ ॥

సాళంగ్గనాట ॥పల్లవి॥ తిరుచునతండెడిన కృష్ణగంబ్బుడి నూరిడిదు రుకాంమోరనూరివాంగునా ॥—॥ తొల్లిడి కమ్మనము
డాగంగు డుచు ధకె। తెల్ల మి జీవుండు డెహము మోచు ధ।వాల్ల నన్నంబాదున్నంత్తగాలము। మఅల్లడిపాశినెమ ఆ
వంగవలదా ॥౧॥ కాశినకాక్కిగకిగసరి యగునండ్డకె। సారపునంసారసంగ్గమిడి। నె రిచిబ్ర డికెడినెపమునంబ్బాడె
డి। హారిమిహారినెకాలువంగవలయు ॥౨॥ తెంబ్బుని యాసలండిప్పు ధకెవా। పంచ్చేంద్రియములపంత్తమిడి। చి
ంచ్చినంబాడిడి శ్రీవేంకటపతి। నించ్చిమనసు లానించ్చుంగవలయూ ॥౩॥ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ యెక్కడి పుడ్డు
గులింకనెక్కడిమరణాములు। మిక్కిలినిముద్రలునామెననున్న విధిగా ॥—॥ కెరల పాపములగసంగెరలకష్ట
౨౮౦ ములకు। హారినినామముని రనండ్డితింజాలు। నరకముని మి శెసునానెరమె మిశిసు। నిరతినామతిలాం
నని వుండ్డంగాను ॥౧॥ చిక్కనింద్రియములకు చిక్కను బంధములకు। చొక్కి హరినిమ అంగుబా
చ్చితింజాలు। మోక్షని శియెప్పరిశిమోరవెడ్డనెమి ఖిక్కి। నిక్కపు మాయలు వెల్లునివైవుండ్డంగా ॥౨॥
దగ్గరవు మాయలింక్కదగ్గరవుడు గ్గనాలు। నిగ్గల శ్రీవేంకటపతినివుగల్లంగా। యెగ్గతెడుతగ్గతెడుయింక
నిదాసులలౌన। వుగ్గవతెనిప్రసాదమూనినదివాండల ॥౩॥ ॥దేసాళం॥ పల్లవి॥ జాజా యనిమీరుజాలవాడ
రా। సాజపుజయంత్తినెండెసపలమిండ్డరికి ॥—॥ అడెచంద్రోదయమ్మూయహరియవతారగమండ్డె। మోడలజా
తకమ్మనములుతీయరా। ఆడనపుత్రోత్సవమపుణ్యాహముచెశి। కడితియుద్దినామకరణాముంజెయరా ॥౧॥
కాయముదివకికిచ్చిగక్కనవాసుదేవుని। కియరాగంధాక్షతలిడువిడెలు। కాయకపుగాడిడెసకవనాముమెడ్డిమ ॥
వియపుచుడ్డవెల్లవిడుమెడ్డరా ॥౨॥ షోడశోపచారములంజాగ్గించ్చి శ్రీవేంకటపతు। ంబ్బాడరాధమ్మనము నిల్పేబా
రమకాంచె। వాడించ్చెంగారవదానవ్ర లంగంసాడులంజంప్పి। ఆడనెపాండ్డవులంగాచెననియుష్మ్మనమియ్యరా ॥౩॥

సాళంగం॥ పల్లవి॥ పరమాత్మ మందునివుపాధితివిగాన। ఇరవిడినమ్మితినాకెదురెందు తెన్నా॥ — ॥ పతితిం జనవ
రైనప్రాణాధారి వేంకటలక్ష్మి। పతిని నీకు శరణ్నానను తప్పు లేదు। సతతము హరి నిశరణాగతుండనాకు। అతిపాపము శేసిన అ
దినాసకు లేదు॥౧॥ పాతుము నగరిదాగున సుఖమువ్వృధి చెప్పి పైరు మీరి నానందు పుబండ్లైలేదు। సారెనీము ద్రల్కు మోవి
సంసారవిషయాలు। యెరిగింపరాదినా యెగ్గేలేదు॥౨॥ ధర్మార్థ నంగి గల్గితెచ్చిన దాసులకు వ్రార్థవెట్టి। అప్పిగలిం
చియంగంబుని అన్తర్వేడు। నిమ్మగల శ్రీవేంకటపతి నీకేదునంబట్లు నాకు యిక్కర్మగలాపమ్మైనా నను కడమలేదు॥౩॥ ❖ ॥
పాడి॥ పల్లవి॥ నిమాయలింత్తకాక నిరజనాభుండ। యివి నాలమడి నిజమనె జ్ఞానమ్మిదయ్యా॥ — ॥ బాలుండనైనం జ
న్నంబాలు దాగెనాండు। వాలిననుపత్థానము లెంచ్దుండ్డెనయ్యా। బాలియౌవనమే బ్రహ్మచారినయినమీందవాలియ
వయెండ్డుండ్డి వచ్చెనయ్యా ॥౧॥ నేనుదిన దినము నునిష్ఠరవాలయివేళ వ్రాని నిత్యే కర్మమెందుండ్డెనయ్యా।
జ్ఞానముతామెరులుకాని సంసారినైన వేళ। అనుకానియెంతుండ్డెటందుక్కానె నయ్యా॥౨॥ యెడ కర్మమెడ
ధర్మమింతలానసన్నా స్థితివిడుకలిదియెల్లా నిలిపేనాలు। జాడనిమనసువచ్చె సరుగంగ గరునానింత్తు వు। వేడుక
శ్రీవేంకటపతి వున్నసుద్దు లెందికి॥౩॥ ❖ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ హరిహరి యనివెరగండ్లు దగాక। శ్రీరవంమా కట్ట
డ్డి చెప్పంగ వయ్యా॥ — ॥ పాపపు కొంపలావారు పంచ్చమహాపాతకులు। కాపుల కుపడుగురు కర్తలుండ్డ
రు। తాపికొండ్లారగురు ధర్మాసనము వారు। పాపల మీవను లెచ్చు జరగినయ్యా॥౧॥ పలుకంత్తలచేను బం
డ్డవేవసాయము। బలిమిండా కింగుండ్డి పసురము। తలవహలు ముగురు తగువాడు రెంబ్బయారు। సొత్తి
లానాజ్ఞకిండ్డుంజూపెడయ్యా॥౨॥ భూతాలకులాంగడికి పాడమినపండ్లెల్లా। కొంత వెంత పూర్వకాని కొరుకా
దరు। యీతల శ్రీవేంకటపతి యున్నివిచారించుని। చెంతనిలిఖితివిం కంజెప్పిడెండిదయ్యా॥౩॥ ❖ ॥

ఘద్దవసంత్తం॥ పల్లవి॥ యెనిమిశ్యయిదునన్నాకెడిబుద్ధియంతర్యామి। యీమతులంజిక్కినిచిత్తమునసునెడ్డం
డ్డునోయనిచింత్తయ్యీడిని॥—॥ సలగాత్రంబులు గుణాశ్రితంబులు। తెలియంగగవారిగ్ధ్రికములు। కలశిమె
లంగినంగలుగదుజ్ఞానము। తాలంగినలౌకద్రాహంబు॥౧॥ మటియుగృహారామక్షేత్రంబులు। జటిగానుమా
యాజనకములు। మఱవంగనివియెమదకారణాములు। విటిగినసంసారవిరుద్ధము॥౨॥ అనుపమవ్రతకర్మానుష్ఠా
నము। లెనలేనిబంధహేతువులు। తనిశితినింక్కనిడాస్యంబేగతి। ఘనుండవు శ్రీవెంక్కటనాథా॥౩॥ ✣ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥
పారవేశినపుల్లాకుబండిశకల్మెమించినదు। కారినిముద్రలుమోచికొండ్డగొంజ్జనిడివా॥—॥ మూండుగుణాము
ఆ లలోనమునింగెడువాండంగాన। వొండిమినాకారకబుద్ధిపుట్టదెండ్డును। నెండునిశరణామననిశ్చయమిచ్చితిగాన।
౩ిగ వాండిమినిన్నిదనెంబా వనమ్మెతినిదివా॥౧॥ పంచ్చభూతాలతనువుపాడి ంచ్చిమోచితింగాన। పంచ్చి
ంద్రియవికారాలుపా యవునాకు। యెంచ్చంగనిడాస్యమునాకినామి చ్చితిగాన। పంచ్చులనాపుణ్ణ
గుసఫలమాయనిడివా॥౨॥ తగిలిఇన్నిదికిప్పుతంత్రుండనెంగానుంగాన। జిగినిన్ననెరింగిపూజించ్చలేను। నగుతా
శ్రీవెంక్కటేశనాలోనుండ్డుదుగాన। పగమునినిన్ననమ్మిబ్రదికితినిడివా॥౩॥ ✣ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ పాడెమునెముపరమా
త్మనిన్నును। వెడురముపుడిరెండ్డువేళలరాగాలను॥—॥ తనువివాళవుతలయెడండ్డెరాయ। ఘనమ్మెపూపుగలురెండ్డు
కడ్డినతాళ్ళు। మనసినిబడ్డితాడుమశిగుణాలేజీవాళి। మొనశినపుణ్యగిమూలమ్మెనరండి॥౧॥ పాపపుణ్యాలిరు
వంక్కపైండిమెండ్డెయనుసులు। పైపైంగుత్తికెమిడుపైచనిగె। కాపులనాలికెలోనంగుచ్చికడ్డినడ్డితాడు। చూపరా
నిసంసారమెసూత్రపుగనికె॥౨॥ జీవునికినిదండ్డెశిశినవాండవునివు। వావాతిమాదలెనిపైవన్నెపదాలు। యీవి
మారున్నిపరాలిచ్చితివిమెచ్చితివి। శ్రీవెంక్కటపతినివెచికొంన్నదాతవు॥౩॥ ✣

సాళంగ్గనాట॥పల్లవి॥తానెంత్త బ్రదుకెంత్త దైవమానిమాయ యెంత్త మానవులలంపటలుమరిచెప్పంగల
దా॥—॥చెలంగి నెలంబారికెడుబిమసయితమునూ।కలశివ్రూరకెవారుంగవ్వకనెండ్లామరలు।తలమోం
చికాంపురముధాన్యములుగూడపెడ్డు।యిలసంసారముడనకింకనెంత్తగలదా॥౧॥యెడాబాయిదం
బారెయూంగసయితమునూ।వాడ్డుడిరనడ్డవులవాలివాలి।గూడపెడ్డుండినెలుగొండ్డులంబిల్లలంబెడ్డు।
యెడకెడసంసారమింకనెంత్తగలదా॥౨॥పిచ్చిగి జగాండ్లసయితమెంత్తాగూండువెడ్డు।తెచ్చిమినాయిం
గురుంబుపవుదిషముచెడ్డు।తచ్చిశ్రీవెంక్కటపత్తినిదాసులుచూచినగుడు।రిచ్చలందానిసంసారమిం
కనెంత్తగలదా॥౩॥—॥దేవగాంధారి॥పల్లవి॥చెలంగియడవ్వగముపుడ్డిం పునికలస్పుట్టింపుంగమరిని
కల।పులులనుకొన్నెర్కర డుపుగాపులుమెపుదురపిమాధవుండా॥—॥ గొనకానిపాషండ్డులడు
బాగషలద్రోధముసవిా ంపురాడు।దనుజులపుడ్డువవారలనుచునిజ తత్వజ్ఞానమున్ననియ్యవు।
అనిలిముంజూచినవారికి మారునుఅంత్తర్యామివినివ్వూ।పెనచిచింకదియువెలుంగునునెకచాం
బెంచ్చెదవితెముగుండ్డుండా॥౧॥ఖలులతామసపుదేవతార్చనలుకనుంగొలనియవియోర్వంగరా
డు।నెలకొనివారలునరకవాసులనినిమాండిభక్తియునివియ్యవు।బాలుపుగనిండ్డరిలాపలంగ్రమ్మరం
బూజగిం నెదివాండవునివె।చలమునంబున్నామువాపమునెకచాసరిచెతురచవెగావిండ్డుండా॥౨॥
సతతమునిడాష్పద్రోహులతో సహాయోగంబునుసహింపుడు।శ్రుతిలోనివమువంట్టివారలను
సృజింపుకెప్పుడుమానవ్వూ।ఖాతవుగశ్రీవెంక్కటపత్తిరనివియుపరాపరములకునుంగత్తవ్వూ।గతినిశరనా
గతియనినమ్మినంగలవింధరికిని నారాయణా॥౩॥ —॥

లలిత॥ పల్లవి॥ అతండే పరబ్రంహ్మ మతండే లోకనాయకుం డతనికంటె మరి యధికులు వేరయ్యా॥ — ॥ కమలవా
సినిలక్ష్మి కలదాయె పురికైనా। గమలనాభునికి నెక్కనికి కారా। కమలజుండైన బ్రంహ్మ కలండాయె పునినాభి। నవర
వంచ్పుండు మాహరికి కారా॥౧॥ అండరు నుండేడి భూమి యన్నులకు ంగలదా। అండపుగా విండ్లునికె లాయం
గారచెండ్డిన భాగీరథి శ్రీపాదాలం గలదా। మెండ్డంధరుండయిన మాధవునికిం గారా॥౨॥ దిబ్బులు నభయమిచ్చిని
రుపృయెండ్డుం గలదా। అచ్చుగ నారాయణుని యండ్డె కారా। రచ్చల శరణాగతత్రాణ మెండ్డుం గలదా। తచ్చిన శ్రీ
వెంకటాద్రిదైవానకి కారా॥౩॥ ✽ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ కద్దిదు రవైరుంఠము రానారచయి నరకాండ్ల। త్రేతాయలాయ మ
శ్రీ హామతే తిరుమల కొండ్ల॥ — ॥ వేదములే శిలలై వెలసిన దిది కొండ్ల। యెడసంబుస్ఫురాసులే యె దిలై నదిది కొండ్ల। గాది
లి బ్రంహ్మాది లోకముల   కొనల కొండ్ల। శ్రీదేవుండుండేది శేషాద్రి యీకొం   డ్ల॥౧॥ సర్వదేవతలు మృగ
జాతులై చరించెడి కొండ్ల। నివ్వటిల్లు జలధులె నిట్టచరులైన కొండ్ల। పువ్వుఁద   పసులే తరువులై నిలిచిన కొం
డ్ల। పూర్వపుటంజనాద్రి యీపొడవాటి కొండ్ల॥౨॥ వరములు కొనరుగా వక్కాణించి పెంచే కొండ్ల। పరగు లక్ష్మీ
కాంతుసోబనపుఁగొండ్ల। కురిసి సంపదలెల్ల గుహల నిండ్డిన కొండ్ల। విరివైన దిదివో శ్రీవేంకటపుఁగొండ్ల॥౩॥ ✽ ॥
సామంతం॥ పల్లవి॥ విజయపుదమ్ము వేసె వేంకటవిభుండు। విజయుని సఖుండు యీవేదమూరితి॥ — ॥ పాతితెంచ్చి దశకంఠు
పదిశిరసులమీఁద। ఆతిరి నమ్ము వేసినాడిదివుండు। ఆటడికెనలతాడ నంబుధిమీఁద వేసె। వెటారయమ్ము డాడిగి విష్ణుడి
వుండు॥౧॥ చాలుగ నెడదాళ్లు సప్తము సుక్కదిగాంగ। ఆలములోన నమ్ము వేసినవిభుండు। ఆలించి యక్కెనింటియండ్లయా
డు నాండు వైరులపై జాలియమ్ము వేసిన విజయకృష్ణుండు॥౨॥ భజననిండ్డిరంగూడి పంతమున నమ్ము వేసె। విజయదశ
మి నిదె శ్రీవేంకటవిభుండు। సుజనుల దేవతల సారిది నిండ్డరింగాచు। విజయము చేకొనె విష్ణుదివుండా॥౩॥ ✽ ॥

లలిత ॥ పల్లవి ॥ చిదాకారావతీ నానిచ్చలు నారాయణా ।ఆది నిదానుండివాలు నంద్దరి రక్షించ్చను ॥—॥ నీపాదమూ
లము నవిలిచి నజలము న ।మోపుగా మోచెరు ద్రుండుము ండ్ష ము ండ్ఞ ।కాపాడు నినాము నంగలిగి నమహిమ చేప్షై
ప్రైము నులు యుపాపరములుగ నిరి ॥ ౧ ॥ పండ్డెజపాల షెల్లి నిప్రసాదము నంగాడె ।దండ్డిగాదివత వెల్ల ధన్యులై రి ।అం
డ్డని నిసాకారమంతు మండలం చికాడె ।నిండ్డి నయోగీంద్రులు నిత్యముక్తులైరి ॥ ౨ ॥ చేరి నివిహరమ్మైన శ్రీవేంకటాద్రింగా
డె ।కొరి నరులు వరాలు కొల్లగొనిరి ।ఆరితేరిందాశ్రీపారకన్నమయ్య ఘనుండాయు ।వారివారమ్మై నిమువహించి నేర్చి
తిమి ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ శుద్ధవసంతం ॥ పల్లవి ॥ దినుండనై నుడివుండవు నీవు ।నిజము ఘామె నేరపుదగారా ॥—॥ మతిజన
నమే అంగమరసాంబె అంగను ।యితవుగని నునింక నేరింగినా ।శ్రీతింబుడ్ఞ ఇచ్చిన శ్రీచేతి వినివి తతినాపైద యద
లంతువుగారా ॥ ౧ ॥ తల ంచం బాపమని తలంచం బుక్ష్య మని తలంపు నని ంకని నుండలంచెనా ।అలరి
ననారాయంత్తయ్యాగ ఖ్మివిగలుష మెడయననుంగా తువుగారా ॥ ౨ ॥ త డవనాహాయ ముతడవనా
మలినము ।తడయక నిమెలుదడవెనా ।విడువక శ్రీవేంకటద విభుండవు ।కడదాంకా నింకంగాతువుగారా ॥
॥ ౩ ॥ ✿ ॥ మాళవి ॥ పల్లవి ॥ నారాయణాచ్యుతానంత నిన్నే కొంచెదంగొరి వెదకనేల విరి వల్లంగండ్డింబా ॥—॥
జాలరి నిరూపము శ్రుతులలోం జెప్పుంగాని ।బలిమి నాచార్యుండైతేం బ్రత్యక్షమూ ।పలికి నితీర్థము భా
వనలండ్డరాని ।అల నిదానుల తీర్థమరచేత నిదివా ॥ ౧ ॥ నియానతులేం న్నండు నేముడెలియము గాని
మాయాచార్యుని వాదమంత్రరాజము ।కాయములోని వుండ్డెది కడుమ అంగులు గాని ।యీ యెడని
పరికరమింప్షదినున్నది వా ॥ ౨ ॥ అరిదిని వండ్డనమోంచ్చ్యగతారానంగాని ।గురుపరంపుర నైతేం గొడ్లయం
బా ।హరి నిన్న శ్రీవేంకటాద్రినే చూచితింగని ।పరము నని హాము నం బంచ్చి చూపిన తండు ॥ ౩ ॥ ✿ ॥

దేసాళం॥ పల్లవి॥ నేరుపున తండ్రి నేరమిన తండ్రి। భారమెల్ల నీ తండ్రపని లేదు మాకు॥—॥ దేవుండదయంత్తరాత్మ డె
హామెంచ్చి చూచితేను। పావులకర్మాలు శ్రీయం బుద్దిన దవు। జీవుండేం జేవాండిండ్దు శ్రీపతి యానాజ్ఞ గారుభా
వింఫ్భుం బాపపుణ్యాలు పనిలేదు మాకు॥౧॥ హరిలోకాలెలునవ అతనిమాయ కులూనై నరుల జీవనములు నడచిన
దవు। వేరవులు మాకెల విష్ణుండే యింత్తాం గారు। పుర్వపు విచారాలు పనిలేదు మాకు॥౨॥ వేడుక నాలుకను శ్రీవెంక్కటే
శు నామము దవు। పాడితే నాతనికి నె బంధ్దన దవు। తాడుని దయాతండే తావ చూప నాతండే। పాడయిన కారికలు పని
లేదు మాకు॥౩॥ ❖ ॥శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ మును లతపమున డెమూలభూతియడె వనజాక్షుండే
శ్రీ గతి వలసినను॥—॥ నరహరి నామము నాలుకను ఉండంగ। పరమొకరి నడుగం బనియేల। చిరపుణ్యమున డేజీ
వరత్వయడే। సరుగం గా చుమైకసారెను డిగినా॥౧॥ మనసులోన నేమాధవు ండుండ్డంగ। వెనుకొనియో
కటా వెదకంగ నెందికి। కా నపుంగొనయడికిలోకె డిపడియె। తనుం దారక్షిం చ్చుం దల్లం చినను॥౨॥
శ్రీవెంక్కటపతి చేరువ నుండ్డంగ। భావకర్మముల భ్రమయంగ నెందికి। దేవుండు నతండే తెరువూనదియె। కా
వలె నంద్దింగావ కపాండా॥౩॥ ❖ ॥వరాళి॥ పల్లవి॥ వితాత్రకడి వెడ్జితిను వికారకడి మొలచునా। యెత్తిన శ్రీహ
రి నిపేయూడెచ్చ్నవయ్యా॥—॥ పాపపుణ్యడే బాకిబంధము లెసహజము। యెపునంగా దనితాయనే ద్దు
వచ్చును। పూపవం ద్దిమనసుకు భాగము లెసహజము। తిపగా విరతి యెండ్దుం దెచ్చుకొనేమయ్యా॥౧॥
మాయల జన్మమునకు మమత లెసహజము। యెయెడం బారకమాననెద్దు వచ్చును। కాయవంద్దిగుణాన కుకర్మమె స
హాజము। బాయలనేమె ఉవలేశాంతిం బొండ్దేమయ్యా॥౨॥ తప్పని జ్ఞానమునకు ద్వైతమె సహజము। యెప్పుడు సుప్రత
ం త్రుండు గానెద్దు వచ్చును। నెపున శ్రీవెంక్కటపతి నిమహిమె ఇంత్తాను। చెప్పంజూపం జూయిలేదు చేరివుం ద్దేమయ్యా॥౩॥

మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ ధరలోనాజన్మమెత్తను వునడియె। యిరవైనిదాసుండైతె హీనుండైనా ఘనుండే॥—॥ అలరావణు
నితమ్ముండసురనరభోజను। డలరితొల్లెల్లనివాండైన మోందను। కులజుండు పుణ్యుండు గుణనిధియుండ్డరును।
ండలంపయోగ్యుండునదదాన్యమహిమెడ్డడా॥౧॥ జాతిబోయపాతకుండు సత్యతపుండదుతొల్లి। నితినరకొఁగునెడి
నిదాసుండైరి। ఆతలబ్రంహ్మఋషాయ నష్టాక్షరమంత్రాన। చెంతలనిదాసులశ్రీవాళ్ఫలమెడ్డడా॥౨॥ నానాజంత్తువు
లండ్డునవభక్తిగలిగితె। హీనాధికృముశేకయెంచిరాతువు। శ్రీనాథకాంచితవిశ్రీవేంకటపతిమమ్ము। నేనూధన్యుండనైతిని
మహిమయెడ్డడా॥౪॥ ❖ ॥శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ తెలిసినవారికిదేవుండితండే। వలవనిదుష్టులవాదము
వేలా॥—॥ పురుషులలోపలం బురుషోత్తముండు। నరులలోననరనారాయణుండూ। పరదైవము
లకుం బరమేశ్వరుండు। వరుసమూర్తులకేపురాయితండూ॥౧॥ పలుబ్రంహ్మలకును
పరబ్రంహ్మము। మల యునిరులకు మహిమండితండూ। యుల నాత్మలలోని యుపరమా
త్ముండు। ఖిలులకేద్దుండ్డనోరాధముయితండూ॥౨॥ వేదంబ్బులలోవేదాంత్తవేద్యుండు। నాదింపుకరి
ంగాదుబోనాదిమూలము। యీడేనశ్రీవేంకటాద్రీశుండిండ్డరికి। గాడిమతులనుంగైకొనండితండూ॥౩॥ ❖ ॥
లలిత॥ పల్లవి॥ సంసారికిం గలసహజమిది। మతిం। గంసారిమనకుం గలండదుగాన॥—॥ చేతులుచాంచు
చుశ్రీయుంగండాడంగిన। ఘాతలనిన్నింగమ్మనముతే। వాతులుమోవంగవలెననివేడకిన। ప్రాంతలనింన్నియు
భాగముతే॥౧॥ వాగిలంప్పుడములకాపకొగలిగిన। జగమింత్తాంబోసంప్పదలూ। జిగింజిత్తములోంజింత్తి
ంచ్చిచూచిన। సగుణాంబింత్తాసంత్తోషములూ॥౨॥ యెచినశ్రీవేంకటపతిఁబ్రియుంగావేచిన। చూచినవెల్లాసులభ
ముతే। తాచియీతనికేదాసులచుయ్యితిమి। కాచెనతండుమమ్ముం గడమలువేవూ॥౩॥ ❖ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ కొలిచినవారిపాలికొల్లలివివో। యిలనిట్టిదైవమువుయింకవేరికలరా॥ —॥ యెట్టినభయ
హస్తమిత్తుకరాముకున్నాండ। వట్టిదాసులంగాచేనంట్టినివు। ఆట్టినపాపాలుఖండాలునినామమంత్రాలు।
జట్టిగ్గాలొకాలివిడవక్కినాండవు॥ ౧॥ తలంచినవారికెల్లాధనధాన్యాలిత్తునంట్టి। వాలకిశ్రీసతిమోచుకుం
న్నాండవు। యిలంటావనులంగానింట్టరింజేసినంట్టి। నెలమింటాడతి [illegible] రుచికినాండవు॥ ౨॥ పుట్టింఛుజీవుల
నుఖువనముల్లోపల। గట్టిగబ్రంహ్మనునాభింగన్నాండవు। జిడ్డుగంటాలుపడిచుట్టిందుర తర్వానకె। యిట్టెశ్రీవేంకటాద్రి
యెక్కినాండవూ॥ ౩॥ —॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ కానుపట్టతంత్రుండెననంగాదనితలంగలేను। నెనునికింక్కయుండనిరచన
కలి॥ —॥ యెంత్తెనాండిరడిడెయెంట్టుచూచినపనులు। అంత్తదనునిమాయ అలయింఛుంగా। దొంత్తులగుం
గమ్మనముల తాడనెతి రిగినిని। సంత్తకూడపుట్రముకుసడలంబెట్టిని॥ ౧॥ మా నచింద్రియములివిమతిలో
నంటిరకించు। నానాగ ములంబ్రకృతినదియింఛ్చుంగా। పూనిపురాకృతము లుబానికతిరిగినిని। నానంట
ట్టినవయసుసడలంబెట్టిని॥ ౨॥ తరవులనెవిట్టినితటితెనియూసలివి। నిరంతంప్పుజన్మములునిడుసాగంగా। వరుస
శ్రీవెంకటదిప్పుఁడనివునన్నెలి। కరుణింఛ్చుంగాభక్తిఘనతమోరిని॥ ౩॥ —॥ భూపాళం॥ పల్లవి॥ యెమినిట్టిరింఛెవుయెం
డ్లాంకాను। కామింఛ్చిబ్రంహ్మడుతెల్లంగాచుకున్నారిదివో॥ —॥ వులుంగాలుంబచ్చుగుల్లబాణముచెట్టినడిడె। వెలయు
ధనుమ్మానవిలయునిడె। బలశిసంక్కీర్తనపరులువాడెకిడే। జలజాక్షుండపితిచిజలకమాడవయ్యా॥ ౧॥ తాడనె గం
ధాకృతులుధూపడిపాలివిగా। కూడినవిప్పులవిడభూషణాలివె। వాడుడెరంబూజింఛువలెంగమ్మంబుపులివె। వి
డెమిడెకొలువుకుమిట్టియవయ్యా॥ ౨॥ బడివెరవ్వైష్ణవులుసారెండిపవాముడిడే। కదిశ్రీసతిముంట్టెకాచుసన్న
ది। అదనాయశ్రీవెంక్కటపతిపమాచరవిడె। యెదుదనింన్నపిమాభియయ్యకొంట్టివయ్యా॥ ౩॥ —॥

కు ద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ చెరియ కొండకు శ్రీ ఘవితండు। ధారుణి బ్రంహ్మకు దండ్రి యితండు॥ ——॥ ఇలలి
చూచినను సూర్యచంద్రులను। లలి వెడచల్లెడు లక్షణుండు। నిలిచిన నిలువున నిఖిలదేవతల। కలిగించు సురల
గని బాయితండు॥౧॥ మాటలాడినను మఱియ జాండ్డములు। కోటులు వొడమెడి గుణరాశి। నీదుగ నూర్పు
లనిఖిలవేదములు। బాయువనూరెడి సముద్రమితండు॥౨॥ ముంగిట బొలసిన మోహనమాత్మల। ంబాంగ్గిం
ప్రభుఘనపురుషుండు। సంగతి మావంటి శరణాగతులకు। సంగము శ్రీవెంక్కటాధిపుండితండూ॥౩॥ ❀ ॥
సాళంగ్గం॥ పల్లవి॥ జీవన్ముక్తులము శ్రీపతి దాసులము। భావించ్చ వా మమ్మును ప్రపంచ్చపు మాయ॥ ——॥
యివలదానధర్మ(క)ములు సేయుచుండి యలెడు। తడిసిన పాతకాలు దైవమె పరిహరించ్చుకొనె। భువిలోన నాకింకరంబు జ్ఞం
బనితడుతీడు। దేవరాగ దైవ్యుండు శ్రీపతి గలండు గాన॥౧॥ యెలమి స్వ గ్గాదిలోకాలేమిం గొరుడ
లెడు। కలవైకుంఠముహ రికాలము నాండె యిచ్చె। తాలు తనాకుం జావులతో డ సడ్డ వడ్డు వడ్డు। బలు వైన
యచ్యుతు నిబంద్ధముగాన॥౨॥ పాప సుఖమూనెల్లము పొంచ్చు దుఃఖమూనెల్లము। జెపట్టి బ్రంహ్మనంద్దము శ్రీవెం
క్కటేశుండిచ్చెను। దూపయునాంకదిరింగా తోడిచ్చు మూరిం కరవడ్డు। కాపవ్యుతమంధనుండు గలండిచ్చేకాన॥౩॥ ❀ ॥ పాడి॥ ప
ల్లవి॥ కొంపులము నేముకర్త్రవుని వు। దాపు దండ్డిమము నిచ్చెదయం జూడవయ్యా॥ ——॥ నెడ్డనన్నైడుగు తిరికినేముదాగు పెట్టె
ముబుద్దిచుద్దివిడుం బద్దుబూవివున్నది। అట్టికర్మ(క)ములకు నరిగాయ పెట్టెము। నద్దుకొట్టజీవులకు నరసము తెలియ్యా॥౧॥
చింబ్బినయూసలకెడిమె కలెల్లాం బెట్టెము। పొంచ్చు మమతలతొంగాం పురము న్నారం। పంచ్చేంద్రియములకే ప్పైపట్టుకొ
తిరిమి। అంచ్చులం బ్రాణులకింక నానాట్లెల య్యా॥౨॥ కూరిమి విషయముల కొద్దులు దంచ్చెము। చెరిని వుచె చ్చినట్లె కోరి
ము। యీరితి శ్రీవెంకటేశ యిమునికె దాసులము। ఆ రూడి నామం త్రింపి శ్రీవంచేదాలు నానయ్యా॥౩॥ ❀ ॥

మలహరి॥పల్లవి॥సకలముం జదివిన శాస్త్రము నెఱిఁగిన। శుకబ్రహ్మ వాఁడు శ్రీపతిఁ జూపినది॥ —— ॥భవభవము
లకును ప్రకృతులు వేరే। భువి నామ రూపములు వేరే। యివల నిదానం బెప్పుడు నొకటి। కలిగిన నిమాయ ఁగడ
చినది॥౧॥మతము మతమునకు మార్గము వేరే। అతిసంశయములు అవి వేరే। గతి నిశ్చయంము గలిగిన దొ
కటి। యితవగు మోక్షంబిచ్చేది॥౨॥జాతి జాతి యాచారము వేరే। ఆతల మోక్షంబది యొకటి। శ్రీతరుణీశ్వర
శ్రీవేంకటేశ్వర। చేత మాగురుఁడు చెప్పినది॥౩॥ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥తొల్లి దివారికంటి దొడ్డనే ను పాత
కాన। బల్లిదుఁడవగు దపంబ్రతాపమిది నా॥ —— ॥నరహరి యచ్యుత వామనా యనే గురుఁడు నిన్నుం
గొండించ్చుంగాక నే వింటి। గరిమ నొక్క తప్పున కలికి కింబర మిచ్చితి। శిరులంబెక్కు తప్పులు శిక్షించి నే మిచ్చె
వే॥౧॥మంద్దరవరుండవుఁ మధుసూదనా। అండ్డరు నిన్నొక్క మాంద ఆడంగా వింటి। నిండ్డ కొ
క దిచ్చాం క్షిత్తి నివృధ మ్మనుజుంగూడితి। వండ్డిపక్కచ్చాంకల నాయం ద్దంగూడిమెంతో॥౨॥
శ్రీవేంకటేశ్వర శ్రీసతీ మనోహర। శివనిదాసు నీ నిన్ను చేతం జూపిరి। మోవను కృష్ణనామము మోరయా
లించితి వదు। వేవేలు జన్మాలెత్తితి యీవిధమెల్ల లించ్చివెం॥౩॥ ॥వరాళి॥పల్లవి॥ఇదె చాలదా మమ్ము నిడిచ్చేగ
ను। అదనవె వుండెరుం గునదమిుండపనులు॥ —— ॥యిట్టి పంచ్చసంస్కారాలే చాల్చు దనుండ్డినాను। పద్దినవారికి మాకం
బ్రహ్మాణాము। మద్దుగని రూపనామములెండ్డనుండ్డినాను। కడ్డంగడవార్షైన ఘనపుణ్యాలూ॥౧॥పలుకన్నై ష్ణవవేష
భాషలెండ్డనుండ్డినాను। వలను గమా కుసహవాసయోగ్యులే। తలకొన్న దాసానదాస్య మెండ్డనుండ్డినాను।
అలకమ్మనడూరుల్లైన నంత్తరంగ్గులూ॥౨॥యెక్కవ సంకీర్త్తన మెచ్చదనుండ్డినాను। అక్కడ పరమపదమదిభా
గ్యమూ। చక్కంగవేదశాస్త్ర సంమ్మతము నిదియే। పక్కన శ్రీవేంకటపతి పరమార్థగము నిదే॥౩॥ ॥ ॥

రామక్రియ॥పల్లవి॥ అన్నిటిమూలంబతండూ। వెన్నుని కండ్లను వెల్పులుశిరు॥——॥ పంచ్చభూతముల ప్రపం
చ్చమూలము। ముంచ్చిన బ్రంహ్మాకు మూలము। వాంచ్చిన జీవుల పుద్దుగు మూలము। యెంచ్చంగ దైవము యి
తండెకాండా॥౧॥ వేను కానివాగడె డివేదాల మూలము। మునుల తపములకు మూలమూ। ఘనయజ్ఞాదుల
కర్మగపు మూలము। యెన తెనిడైవమితండెకాండా॥౨॥ అగపడిసురలకు నమృతమూలము। ముగురు మూ
ర్తులకు మూలము। నగు శ్రీవేంకటవనాథుండె మూలము। యెగువ లోకపతి యితండెకాండా॥౩॥ —❀— ॥
లలిత॥పల్లవి॥ అవధారు రఘుపతి యంద్దరి నింజిత్తగించ్చు। యువలనిండ్డంగొల్లు విడెనడి సము ఖా॥——॥
రామరాఘవరామభద్రరామచంద్ర। శ్రీమదయోధ్యాపతి సీతాపతి। శ్రీమన్నారదుండు వాడింబెక్కరంబాదులా
డెరు। మోమెత్తికపుతె లగ్గ మోక్కిండివో॥౧॥ యినవంశకుల జాతఇత్త్వప్రస్తి లకాఘునదశరధసుత కౌ
శికప్రియ। మునులు డివి చ్చెరు ముంద్దదభరతుండడి। వెనకలక్ష్మనుండు శివిచ్చువింజ్జామరం॥౨॥
కండ్డవంగా సల్వాగభక్తులకాకర। చెండ్డిన శ్రీవెంక్కదద్రి శ్రీనివాసా। సంద్దడిం గుశలవులు చదివేరు వాకవంక్క శ్రీ
ండ్డిని రాజసము చెప్పరాదు రామా॥౩॥ —❀— ॥దేసాళం॥పల్లవి॥ అక్కడ రావణు బ్రంహ్మాకుల్నని కునెడడి। పుక్కిడి పు
రానా లింగ్గపూజని కునెడడి॥——॥ గురుహత్య బ్రంహ్మహత్యంగూడి ద్రోణాచార్యువంక్క। హరిని కృపనజ్జునకు క
విలెవాయ। యెరవుగాంగల్లలాడి యెచిన ధర్మజునకు। పరగనియను మతింబాపములేదాయను॥౧॥ ఆదిదె
వారుద్రుని బ్రంహ్మహత్యవాయంగా సియ్యచ్చి। వాడ విని వతనింబూజింత్తువా। ఆడనంబలవుక తిడెవికొతండెని
మంత్రమిచ్చె। వదరుమాదల మాయావచనాలె మిడిక్కి॥౨॥ తగిలిని నామమే తారకబ్రంహ్మమై। జగము వారి పాపా
లు సంతతముం బాపంగా నమ్మిమిగుల శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి నెడ ఘాతకాలు। నగుంబాయు గతిం కొక్కనాలనాడెశము లా॥౩॥

నామంత్రం ॥ పల్లవి ॥ నారాయణాయంటనినామము మంత్రించి వేసి। పారిపెడి జంతువులయాత్మ మేపడి వింపువి ॥—॥
మదనభూతము సోంకి మగువలుం బురుషులు। అదనవిరహాలవై యంగ్గమోలవై। ఛదవినెత్తురువిచ్చి పనుగాళ్ల
ం జింపు కొండ్లి। కాదలు కుత్తికలనుం గూసిరు జీవులు ॥౧॥ పంచ్చభూతములు సోంకి భ్రమసియజ్ఞానులై। పాంచ్చి
బాయములు మన్నం బుసుకొంద్లను। అంచ్చెలవిడె పురసమండ్లల్లిం ద్లుగురియయుచు। యెంచ్చిధనము విశా
చాలి ప్పిరి జీవులు ॥౨॥ తమితోడమాయా భూతము సోంకి బహుజాతి। యెముకలుండాలు నరాలి రవు చెసి। నె
మరి శ్రీవేంకటపతి నిన్నుం జేరకెక్కటైన। తముండామెరంగరింతదంజూడు జీవులు ॥౩॥—॥ వసంతం ॥ పల్లవి ॥ నిరత
నామిగతి నినిరతరమెరంగ। పాశబంధములపను శిలయ్యా ॥—॥ పూంచినతాలు కర్మ్మంబులు భాగింపరకావు।
చాంచకున్నయిూశిరిగునాములు చాలు నన్నం బావు। కించినజననమరణాములు రెండ్లకిందిశని। మొంచివచ్చితె వి
జ్ఞానమెరంగంగమోద లికింగొనరునుయిడయిడయ్య ॥౧॥ కొరినసాకొ రికలుకొనసాగరకావు। బారి
ంబడు చరాలముదాబడిందగులకకాదు। మెరతాపంచ్చేంద్రియములు మెడచుట్టకావు। యెరితులసంసా
రముగెలువంగనెడురుబడినిబలిమింకనిదయ్యా ॥౨॥ మనసునువాహనుం జెంతయుమానుమన్నంబావూ। తనువు
లోననాయంతర్యామి వితలంచక ఇంకంబాడు। ఘనుండవు శ్రీవేంకటపతి నన్నుంగావక ఇంకంబాడు। కనికాన ని
యజ్ఞానజంతువనుకడమవెంచ్చనింకంగొలడిదయ్యా ॥౩॥—॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ కడవరాదు పారిఘనమాయ। తి
గి। విడువంగరాదు విసరరాదు ॥—॥ చూపులయెడిదికిసాధ్యంబైనది। పాపపుణ్యములప్రపంచ్చము। తిప్పులువుద్దిం
చ్చుదినదినరుచులై పూపలసంసారభోగములు ॥౧॥ మనసులోపలికి మర్మ్మంబైనది। జననమరణాముల శరీర
ము। వెనవెనకండిదగువెడల్లంపుదమ్మై। కనరపుదనలకర్మ్మములు ॥౨॥ తగుమోహముననుం దాపయ్యైనదిడీ।
నగిపాగిండలంచినవాలుడిడి। వెగముదిరి శ్రీవేంకటపతియ్యె। యగపడెనిపుడుపురాకృతము ॥౩॥—॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ పంచేంద్రియములాల పంచభూతములాల । అంచెలదొమ్మిశేయకు రామీరు ॥ — ॥ కాం
ష్టరికి మంచివాండ కాంష్టరి కింగానివాండ । నింద్దఘుంగిత్తికిం బొత్తు నేనెకండనే । అంద్ది నిద్దరించెచ్చువాండనదు
మెలుకొనువాండ । బొంద్దితొనెయికమఱపులకు నెక్కండనే ॥ ౧ ॥ దైవము నిర్మించినది ధరణిం బొడమినది । యావ
లావలికిం బొత్తు యీడిపాము । వివెలుపుణ్యములకు వెలయుం బాపములకు । యావలకెంద్దికిగురి యిదివో నామ
నసు ॥ ౨ ॥ తుంచిన సగమదు వావు తోడనె సగమువచ్చు । పంచిలోనికి వెలికిం బ్రాణము మోక్షపి । కొంచక శ్రీ వేంకటేశు
ంగొలిచినే శరణంద్ది । మచ్చివాయ బను శెల్లా నమ్ముంగాచెనితండు ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ భైరవి ॥ పల్లవి ॥ ఆదిమూండశరణం
ంద్దిన నిధిమాన్యము నాప । యెదుశిఖిం గాంజెత్తెన్నెంకనెలమాదలు ॥ — ॥ యెదిపుణ్యమో నాకు నెవి పాపమో కాని ।
శ్రీ దేవుండవు నీవెక్కియుం చేరి । శ్రీ దదేంస మొండం జిత్రగుప్తుండీలవాశి । మిడిని స్వతంత్రమెడి మెరయ
నిబంద్దను ॥ ౧ ॥ పుద్దనద్దితె దువిదాహాయెదిజాడయెడా । పుద్దించితినివిపురుషొత్తమ । వెద్దసంసారబంధా
లు వెంద్దవెంద్ద నెలవచ్చి । యిద్దియెప్పరివాండ నింద్దులోననీను ॥ ౨ ॥ చిత్తమెదు వంద్దిదొ జీవుండెదు వంద్దివాండొ । హత్తిన
శ్రీ వేంకటేశ యంత్తరాత్మవు । యెత్తిన మదము నిన్ను నిలకాననియ్యదాయ । నిత్తేము తొల్లి నేను నీవాండంగానా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥
పాడి ॥ పల్లవి ॥ సామిత్రిసపాదరద శరథరామా । చిముంచి గుత్తిలొవెలశిన రఘురామా ॥ — ॥ చెలిమిసుగ్రీవుతోడం
జేశిన రామ తొల్లి । శిలనుంబడంతింగావించిన రామా । చెలంగి నవానరశినలరామా । శిలుగుమాయామృగముం జించిన
రామా ॥ ౧ ॥ తరణివంశతిలక రాంత్తరరామా । నరనాథ కౌసల్యానంద్దన రామా । శిరులం బెంద్లాడిన సితారామా । గరిమ
తోశితు వృగద్దనరామా ॥ ౨ ॥ రావణాది దనుజహరణ రామా । కావించి విభిషణుని నింగాచిన రామా । దివెనల
యోధ్యలోంజెండ్డిన రామా । శ్రీ వేంకటాద్రి మీంది శ్రీనాచ్చూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

సాళంగ్గనాట ॥ పల్లవి ॥ అదివో నిప్రతాపము హనుమంత్తా । యెదురు లేదు నీకు నిర్కఢా హనుమంత్తా ॥—॥ యెత్తిన
నీకుడి హస్తమిల నసురలు చూచి । హత్తిరి పాతాళము హనుమంత్తా । చిత్తగించ్చి నీ యెడమచేతి బడికర్ద కి । తత్తరిం
చ్చి చిక్కి రడి దైత్యులు హనుమంత్తా ॥ ౧ ॥ నీలియండాక్కి ననీవున్నత పుంబాదము రెంద్ధా । నల మదించ్చేరరులు హనుమం
త్తా । బలపడ్డ నీవు జంగ్గచాంచిన పాదహతిని । బలుదానవులు భంగ్గపడిరి హనుమంత్తా ॥ ౨ ॥ వడి నీవు మీందికి వాల
మల్లాచ్చిగా నాడం గిరి రాక్షసులు హనుమంత్తా । బడి నీ శ్రీవేంక్కటపతి పంపు ననీవు గెల్పుంగ । బేడిదమ్మై పాగడేరు పె
ద్ద హనుమంత్తా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ మాళవి ॥ పల్లవి ॥ దిక్కులెల్లా సాధించ్చి దేవదుంద్దుభులు మ్రోయ । నిర్కఢ చూచినంద్ధా నియెం
అ శీ౭౨ గిరి వింఛురా ॥—॥ అదివో శ్రీహరితేరు అదె గరుడధ్వజము । కదలెఁ జిఘునతురంగ్గములవిగో । పాదలుం బూడం
డ్ల వెస్పూంచి వాంగిపై ... డ్లలవె । యెదుదండ దిఱు వీధుల నెంగిరి విఞ్ఛురా ॥ ౧ ॥ వారె అచ్చరలే మలు వారె ము
నులు ఋషులు । వారఁక ... రొలిచేటి దేవతలు వారె । విరియ నంత్త గరుడ విష్వక్సేనా ... ధులు । యూరి త్రింబ్రతాపాన
నెంగిరి విఞ్ఛురా ॥ ౨ ॥ విండె శ్రీవేంక్కటగిరి ఉండు విండల మేల్ మంగ్గపతి । విండె శంఖచక్రాదుల వెలసి నాండు । పాండి
మిఁ వరము లిచ్చిం బోసంగ దాసులకెల్లా । యెండెండు దప్పు పండ్డాను యెంగిరి విఞ్ఛురా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ ఆనం
ద్దనిలయ ప్రంహ్లాదవరదా । భానుశశినేత్ర జయ ప్రంహ్లాదవరదా ॥—॥ పరమపురుష నిత్య ప్రంహ్లాదవరదా । హరియ
చ్యుతానంత్త ప్రంహ్లాదవరదా । పరిపూర్ణ గోవింద్ద ప్రంహ్లాద వరదా । భరితకల్యాణగుణ ప్రంహ్లాదవరదా ॥ ౧ ॥ భవ
రోగ సంహార ప్రంహ్లాదవరదా । అవిరళ కిరివ ప్రంహ్లాదవరదా । పవమాననుత కీర్తి ప్రంహ్లాదవరదా । భవ పితామ
హావంద్య ప్రంహ్లాదవరదా ॥ ౨ ॥ బల యుక్తనరసింహ ప్రంహ్లాదవరదా । లలిత శ్రీవేంక్కటాద్రి ప్రంహ్లాదవరదా । ఫ
లిత కరుణారస ప్రంహ్లాదవరదా । బలి వంశకారణ ప్రంహ్లాదవరదా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ పంత్తగాండు మిక్కిలి బంన్ద్దాతనము నను। అంత్తదె ంగలశాపురహనుమంత్తరాయండు॥—॥
శరధి బంగ్గనదాండి సీద్దనలంక్క పాఛ్చి। శ్రీరాముని నగ్గరము సితకిచ్చి। మెరమీఠి యత్నము గొడ్డి మెడిప సము వెఱికె।
అర్త్తియ ంగలశాపురహనుమంత్తరాయండు॥౧॥ ఘాతతోల ంక్కగాలిచి గక్క నలంక్కిని ంజంప్పి। యాతువిరి మగ
డండా నితెంచ్చి। సీతాశిరామ నకో శ్రీరాముని నకు నిచ్చి। ఆతండె కలశాపురహనుమంత్తరాయండు॥౨॥ అల గావనము
నిగ్గచ్చి అయోధ్యాపురికి వచ్చి। బలురాముని శిరతాంబద్దముగద్ది। నిలిచె శ్రీవెంక్కటాద్రినిలయుని తొడుడును। అల
రంగలశాపురహనుమంత్తరాయండు॥౩॥ ❀ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ అవధారు సకలలోకైక నాథ। సువర్ణరూపమైన
సుగ్రివనారసంపప్పు॥—॥ అరుదుగమీరు సింహాసనముపైనుండంగ। యిరుగడల విఁచ్చిరు ఇంద్రాదులు। పంగనిడ్డ
నైదుండ ప్రంహ్లాదుండున్నవా ండు। సారిదిని చిత్తగించ్చు సుగ్రివనారసంపప్పు॥౧॥ చా పలుపు బారణ్యాని సపు యిం
చివున్న మీరు। చెపద్ది మార్క్ పవనపాదులు। యె పాడ్ల మీతొడ మీందటి ంద్ది రగాచుమన్నది మాపుల ంగ
రు కానించ్చు సుగ్రివనారసంపప్పు॥౨॥ సెలలిత ముగని వుజగము లురత్తి ంచ్చంగా। వలను గంబాగడిరు వ్యాసాదులు।
యెలమి శ్రీవెంక్కటేశ యిండ్ల నండ్లు నెలకొని। సులభమూర్త్తివై తివి సుగ్రివనారసంపప్పు॥౩॥ ❀ ॥శ్రీరాగం॥ పల్ల
వి॥ శరణు శరణు రామచంద్రనరేంద్రా। సర్వము మ్మ్ంగావు రామచంద్రనరేంద్రా॥—॥ ఘనదశరథునకుంగాసల్యా
దేవికిని। జననమంద్దిన రామచంద్రనరేంద్రా। గనికా తాడకింజంప్పి కౌశికుజన్నము గాచి। వనవులిచ్చిన రామచంద్రనరేంద్రా॥
౧॥ అరిది బితంబెండ్లాడి అభయమండ్డరికిచ్చి। శరధి గద్దిన రామచంద్రనరేంద్రా। అరసి రావణుం జంప్పి అయోధ్యాన
గరమిలి। సరవి నేలిన రామచంద్రనరేంద్రా॥౨॥ పన్నగనగమిత్ మంగపతి శ్రీవెంక్కటేశ్వరు। సన్నిధి నిల్చిన రామచంద్రనరేం
ద్రా। అన్నిపలక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నుల। నన్నతికేక్కిన రామచంద్రనరేంద్రా॥౩॥ ❀ ॥

నారాయ॥ పల్లవి॥ కంభమున వెడలెను నరసింహస్వాము।కుంభిని హిరణ్యుం గూలిచెను॥——॥తొడికిడ్డెత్తుం
దనతొడపైకిండిగిచి।కడుపు చించి రక్తము చల్లి జడియ కవిసలు జంద్దెంబట్టులుగా।మెడండండనిలించు కమ్మని
వాండె॥ ౧॥ పెదవులు చించు మఱి నగొరున డెమి।వుదుంబును కగారి కుమియుచును।సదరపు సుండ్దలు
చప్పరింపుచును।మెడదు గండ్దము గమెత్తివాండె॥ ౨॥ దేవతలభయము విచ్చి నియర్క్షమున।ఆవని తనుం
గ్రపకియుచును।పావనపు దసిణబలగిరి దైవము।శ్రీవెంకటగిరి తింజెలంగివాండె॥ ౩॥ ✣ ॥సాళంగనాట॥ పల్ల
వి॥ ఆదిమపురుషుండు అహొబలమునను।వేదాద్రి గుహలలో వెలసివాండె॥——॥వుదయించెనదిగావుర్న
అ శిల రంగంభమున।చిడాతర శ్రీనరసింహుండూ।కడికిహిరణ్యుని ఖండ్డించి ప్రహ్లదునెదుదగ్గ పైనిరవైనిలి
చె॥ ౧॥ దాడమూదిన దిగాంభు విడివ తలకు చిడుముడి శ్రీనరసిం హ్వుండూ।ఆదరనండ్ద
రికి నభయంబొసగు చు।నిడుకొలనిందాడపైనిండ్దిరనూ॥ ౨॥ కెవలుగా నెనడిచెలంగి సురలచె।
శ్రీవెంకటదగి నరసింహుండూ।ద్దేవద్దెముమ్మళిదాసుల రక్షించె।తావుకొనంగని ముదయతొంజూచి॥
॥ ౩॥ ✣ ॥దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ యెమని నినుతింతు నెను యిండ్దిరానాయక నివు।కామించికొరినవారి
కల్పలతవూ॥——॥నెధ్యానందలంచెవారి నిండ్దునిధానమవు।పడ్డినవారిచెలిబంగ్గారమవూ।చుద్దరి
కమెంచినవారిబూరికిందతల్లిదండ్రివి।ముద్దికొలిచినవారి ముంజితమవూ॥ ౧॥ శివచెనినవారికిచె
తిలాంమాణికమవూ।ధ్యానించువారికి పరబ్రహ్మమవూ।కావలెనన్నవారికిఘనమనొరథమవు।వావి
రింబూజించువారికి వరపంజరమవూ॥ ౨॥ బలికెరినవారికిభవరొగవైద్యుండవు।హాత్తినుతించినవారి
యధ్యానందమవు।జాతులలొపలి మెలిమంగ్గబుచ్చవు శ్రీవెంకటెశ।ఇత్తలమాపాలివిశ్వరూపవదాతవు॥ ౩॥ ✣ ॥

డినాదం॥పల్లవి॥ సురలుసంతోషించిరసురలెల్లనడంగిరి।తారలిదిక్కులదేవదుందుభులుమోరసె॥—॥కడంగె
వసుదేవునికాంతదేవకిదేవికి।వుడిబాలనివేడు కంజంద్రోదయవేళ।కొడుకైజన్మించినాండు కూరిమిశ్రీకృష్ణుండునేడు
రి యినిదేశ్రావణబహుళాష్టమిని॥౧॥రేపల్లెకిమునవాండిదిరేతిరేతెచ్చితండ్రి।పాపనియశోదవద్దంబండ్లంగంబెట్టె।
ఆపొద్దేమధురలోనికొండుంబాపండెచ్చుకొనె।కాపగించికంసునిమారకోనినంద్దనంద్దని॥౨॥పురుండువెళ్లెనుమ
రిపుత్త్రోవాజనకికిరితము రీతినగారెత్తలుముద్దాడిరి।అలిదిశ్రీవేంకటపతిండలమేలుమంగపతి।యిరవైకాచ్చి
నవారినింద్దరింత్రోంచ్చెను॥౩॥—✿—॥బౌళి॥పల్లవి॥దేవదుందుభులతోడదివ్యులతోడ।యీవేళశ్రీహరితేరుయెం
గివిధులను॥—॥గరుడధ్వజముతోడకనకపుగుజ్జులతో।పరపైయష్టదిక్కులబండ్లకండ్లతో।నిరతిసాపద్మనాభి
నిడుపపగ్గాలతోడ।యి రవైశ్రీపతితేరుయెంగివిధులను॥౧॥పచ్చలప్రతిమ లతోపగడపునిగలతో।
పచ్చినవ్వైడూర్యపుదిరు సులతో।కుచ్చులముత్యాలతోగుంపుంబ్బైండికు ండ్లలతో।యిచ్చలభూధవు
తేరుయెంగివిధులను॥౨॥మంచిపనిలాలగద్దెతోమణిదప్పుగాలతోడ।పొంచినకింగ్గాంచలతోపూదండ్లతోడ।
అంచెశ్రీవేంకటపతి తానలమేలుమంగతోడ।యెంచ్చుంగడివునితేరుయెంగివిధులను॥౩॥—✿—॥వాడి॥పల్లవి॥కేవ
ంచ్చిచెకొన్నవారిదేతిభాగ్యము।వేవేగరారారంత్రోంచ్చివిష్ణుండిడెను॥—॥గరుడగంభముకాడకడుంబ్రాణాబాయులకు।
వరములొసగినిశ్రీవల్లభుండు।తిరమ్మైకొనిదిచెంత్తుండితీర్థఫలము వెల్ల।పరుషలకొసగినిపరమాత్ముండు॥౧॥
కినమోదలారివద్దబిత్తములొసుజ్ఞానము।నానాగతింబుట్టించినినారాయణుండు।కానుకపైండిగాదేలకాడండ
ననిజరూపు।ఆనుకకాడచూపినిఅఖిలేశుండు॥౨॥సన్నిధిగర్భగృహానచనవిచ్చిమాదలాడి।చిన్నపాలువినిశ్రీవేంకటపతుం
డూ।యెన్నికంబాదాలచద్దయిహామముంబరముంజూపి।మన్ననలఅలమేలుమంగవిభుండూ॥౩॥—✿—॥

సాళఙ్గనాట॥ పల్లవి॥ భూడలాభూడలా నిండు సురలాగకులాకి। గాడిగాయుడ నుబ్బుల పెండ్లాడె ప్పిపప్పె॥ —
వాయువేగమున వచ్చె వనజాక్షున రథము। వేయు సూర్యుల ప్రతాపవిభవము తోడ। బాంగుల చక్రవాళాద్రి సమముద్రాలు దా
ండి వచ్చె। ఆ యితమ్మై పైండి పెక్కిల వేగాన వచ్చె॥ ౧॥ మును గలనిమనోవేగమున వచ్చె సారథిత్త ను। ఘనకాంతు కాంచి చంద్రప్ర
భలతో వెనుకొని దిక్కులెల్ల విజయముశ్రీ వచ్చె। కనకాచలము రాగ కృష్ణసగి వచ్చె॥ ౨॥ గరుడవేగాన శ్రీవేంకటపతి రథ
ము వచ్చె। మరిగిన ఘులమెలుమంగళ శిరితో। ధరలోన విధు తింగి తానసె అవ్వ కువచ్చె। పరగ హరిదాసులపంత్తము
లు వచ్చె॥ ౩॥ ❀ ॥ నాట మంత్తం॥ పల్లవి॥ నానాభరణాములనరసింహప్ప। పూని నస్త్రగాపము తన రసింహప్ప॥ —॥
నగవులనె మోహమునరసింహప్ప। వాగరు మించు బూప్పుగల నరసింహప్ప। నగము మోంది ఘనన రసింహప్ప। ఘను
కాంతుల్ల యత్నపున రసింహప్ప॥ ౧॥ నలిననేత్ర శ్రీనరసింహప్ప। వాలుపా ండ్డున ఖంబ్బులనరసిం
హప్ప। నలుదెసల మెఱయు నరసింహప్ప। వెలయు మూండు గన్నుల నరసింహప్ప॥ ౨॥ నమితసురా
సుర నరసింహప్ప। కమనియ్యగుణకర నరసింహప్ప। నమోస్తుతి శుభన రసింహప్ప। కమలాంక శ్రీవేంకటాద్రిన ర
సింహప్ప॥ ౩॥ ❀ ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ నమిత దివం భజే నారసింహ్వం। సుమముఖ దయన లక్ష్మణం సులభ నర
సింహప్పం॥ —॥ విజయనరసింహప్పం వీరనరసింహప్పం। భుజబల పరాక్రమ ఘ్నుడైన సింహప్పం। గజనిచర విద
ళన విరాజితన్నుసింహప్పం। సుజనరక్షకమహాశూరనరసింహప్పం॥ ౧॥ దారుణ నరసింహప్పం ప్రతాపనరసి
ంహప్పం। చారుకల్యాణాన్విత్తులన్ను సింహప్పం। ధీరచిత్తా వాసదివ్యనరసింహప్పం। సారయోగానంద్దబాహురన
రసింహప్పం॥ ౨॥ విమలనరసింహప్పం విక్రమన్ను సింహప్పం। కమనియ్య గుణాగనరసింహప్పం। అమి
త సు శ్రీవేంకటాద్రి నరసింహప్పం। రమణీయ భూషాభిరామ నరసింహప్పం॥ ౩॥ ❀ ॥

వరాళి ॥ పల్లవి ॥ దేవుండవ్వని వ్వాఁ జీవులు నిలుచుట్లు। దేవదేవునికెంతే శిఖరమ్మై నిలిచె ॥—॥ చేరి నేరమి సేసే జీవునికి ప్రభావ
ము। నేరమి రక్షించ్చెడిది ప్రభావము। ధారుణిలోపల మరి తప్పులెంచ్చుఁ జూడేది। మేరమీరిని మహిమె మిక్కుటమ్మై ని
లిచె ॥౧॥ మత్తుండై వుండ్డిడి మనుజుని ప్రభావము। నిత్తె పుజ్ఞానమిచ్చెడిని ప్రభావము। వొత్తిగుణాలవగుణాలు వోలఁ య
ంగఁ జూపిడి। సత్తుగాని కరుణసేసతమ యునిలిచె ॥౨॥ చెలంగి నిశరణయి చొచ్చెడినా ప్రభావము। నెల్లవైయెలుకానేడి
ని ప్రభావము। మలసి శ్రీవేంక్కటేశ మనను సాదించ్చునేడి। బలిమి బలిమిని నిప్రతంత్రమే నిలిచె ॥౩॥ శ్రీ ॥ సాళంగ్గనాట ॥
పల్లవి ॥ సీతాసమేత శ్రీరామ శ్రీరామా। రాతినాతిం జేసిన శ్రీరామ రామా ॥—॥ ఆదిత్యకులమున నుద్దనవతరి
ంచ్చిన రామ। కోదండ్డభంజన రఘుకులరామా। ఆదరించ్చి విశ్వామిత్రు యాగము గాచిన రామ। వేదవేదాం
త్తమ్ములలో వెలసిన రా మా ॥౧॥ బలిమి సుగ్రీవుని వాలి నిధానము రామ। యిలమునులకభయమి
చ్చిన రామా। జలధి నమ్ము మోనను సాధించ్చిన రామ। అల రావణాదుప్ప హరణ రామా ॥౨॥ లాలిం
చ్చి విభీషణుని లంక్క యేలించ్చిన రామ। వాలి శరణాగత రక్షక రామా। మేలిమి శ్రీవేంక్కటాద్రి మీఁద వెలసిన రామ।
తాలిమితో వెలయు ప్రతాప రామా ॥౩॥ శ్రీ ॥ దేసాళం ॥ పల్లవి ॥ కానిదిడరులంగనుండ్లోన రామూండు దేవులు।
నానా దేవతలు ఆధారణరు తారమీరు ॥—॥ తెంక్కిగాముండ్డంమెక్కతె దెక్కె శ్రీకృష్ణుండు। వెంక్కపెనుండెక్కెనదివె రొక్కతి
రు। లంక్కలై శ్రీభూసతులు యెలరినొక్కతి రెక్కిరి। కొంక్కక విధులనడగాండ్లు యనంగను ॥౧॥ యిరవై శ్రీకృష్ణ
నిడియు డేవానర ధ్వజము। గరుడధ్వజము శ్రీవేంక్కటపతికి। సరిలోచ్చున ధ్వజము కమలభవుడినికి। అలశిభూ
పద్దెను త్రింపరాండ్లలవతెను ॥౨॥ చెలంగి చెఱకు విల్లు చేతం బట్టె శ్రీకృష్ణుండు। బలు శ్రీవేంక్కటపతుండు పట్టెం
జక్రము। అల మెలుమంగ మాణిమయంబు జాలు చేంబట్టెరి। కలలి మేలక్ష్మీ బంగారు మెడలనంగా ॥౩॥ శ్రీ

నాఁటి॥ పల్లవి॥ దారతనముల తోడ తోడై ప్రతానతి తోడ। కెరలించంత్తముల సుగ్రీవనారసింహ్వము॥—॥ నిక్కెనకరన్నా
ముల తోనిద్దమోపు గుఱ్ఱ తో। మిక్కుఁదమైన పెద్దమీసాల తోడ। వెక్కసపు నోరి తోడ వెలయు బుగ్గల తోడ। కిక్కిరిసిన పూల
సుగ్రీవనారసింహ్వము॥౧॥ చల్లు నూరుపుల తోడ సంక్కంజ(గ్ర)ముల తోడ। మొల్లమైన సహస్రకరముల తోడ। తెల్లని
మేని తోడ డిండైన విరుండు తోడ। కెల్లు రింగింగఁడు గాను సుగ్రీవనారసింహ్వము॥౨॥ విరుల పాదాల తోడ వెలయు సాం
మ్ముల తోడ। తిరమైన కాదిసూర్యతేజము తోడ। విరుల దండ్డల తోడ వేడుక శ్రీవేంక్కటుఁ। గిరిమీఁద వెలసె సుగ్రీవనా
రసింహ్వము॥౩॥—॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ విండిగా నిలుచున్నాఁడు విజనగరము లోన। పిండుకొన్న ప్రతాపాన బెద్ద
అ గం హనుమంత్తుండు॥—॥ ఇదెపుడ్డుంగా వినము హిమకుండ్డలముల తోను దయించినాఁడితఁడు ప్రిమీఁం
దను। పదరి బాలార్క్క నిపండ్డను చుంబడ్డినాఁడు। వడలకె దివతల వరము డ్డినాఁడు॥౧॥ ను విచిత్రా
వాలము మిన్నులు మోవ ంజాఁచినాఁడు। జలధిదాఁచంగ జంగ్గచాఁచినాఁడు। ఇలనసురల మీఁద వలచె
య్యెత్తినవాఁడు। నిలువెల్ల సాహసమై నిండ్డుకొనున్నాఁడు॥౨॥ పెక్కు పండ్లగాలలు విడికిలించినవాఁడు। మిక్కిలి లంక్క
సాధించి మించినవాఁడు। ఇక్కువ శ్రీవేంక్కటేశ్వరు బంటైనవాఁడు। తక్కక లోకము వెల్లా దయంగాచేవాఁడు॥౩॥
సామంత్తం॥ పల్లవి॥ అనిశము ండలంచరో అహోబలం। అనంత్త ఫలదం బహోబలం॥—॥ హరి నిజనిల
యం బహోబలం। హరవిరించినుత మహోబలం। అరుణామణి శిఖర మహోబలం। అదితిసుత హరణా మహోబ
లం॥౧॥ అతిశయ శుభదం బహోబలం। అతుల మనోహర మహోబలం। హతదురితచయం బహోబలం।
యతిమతసిద్ధం బహోబలం॥౨॥ అగు శ్రీవేంక్కటమహోబలం। అగమ్యమసురల కహోబలం। అగపడు
ంబుణాద్యుల కహోబలం। అగకులరాజం బహోబలం॥౩॥

పాడి॥ పల్లవి॥ కలశాపురముకాడ గంధ్వపుమాకులనీడ। నలరివుమిలుమెలు హనుమంత్తరాయా॥ —॥ సంజీవి
కొండదెచ్చిసామి శ్రీ ఖతి కించ్చితి। ఖంజ్జించ్చితివసురలబలువిడిని। కంజాక్షుకులరాఘవ్వునిమెప్పించ్చితివి। అంజ్జని
తనయు వాహనుమంత్తరాయ॥ ౧॥ లంక్కసాధించ్చితివినిలావువెల్లాంజూవితివి। కొంక్కరరామునిసెతంగూరిచితి
వి। లంక్కలసుగ్రీవ్వునికిలవిం బ్రధానివైతివి। అంక్కవెల్లానికసుంజెల్లెపలనుమంత్తరాయ॥ ౨॥ డెక్కలుగెవిచితివిధిరతం
బూజగొంద్విది। మిక్కిలిప్రతాపానమెరసితివి। ఇర్కువతూ శ్రీవెంక్కదెప్పురుబంధ్వవైతివి। అక్కజపుమహిమలహనుమ
ంత్తరాయా॥ ౩॥ శ్లో॥ రామక్రియ। పల్లవి॥ అఖిలలొకైకవంద్యహనుమంత్తుండాసితలిఖామణిరామునికంజె
కానితెచ్చితివి॥ —॥ అంభొధిలంఘించ్చితివిహనుమంత్తుండా। రుంభినిజదూతవైతిగురుహనుమంత్తుండా।
గంభిరప్రతాపమునంగ డంగితివి। జంభారిచేవరములుచయ్యునదిడితివి॥ ౧॥ అంజ్జనిదేవిపుమా
రహనుమంత్తుండా। రం జాప్తపలహస్తఘనహనుమంత్తుండా। సంజ్జీవనిదెచ్చినకార్యుండవు। రంజితవా
నరకులతమ్మఁడవైతివి॥ ౨॥ అదె లంక్కసాధించ్చినహనుమంత్తుండా। చదులసత్వసమెతజయహనుమంత్తుండా।
ఘుడనెలమెల్మంగ్గకాంత్తు శ్రీవెంక్కదెశురు। ండయకనబంధ్వవైధరణిని ఖ్చితివి॥ ౩॥ శ్లో॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ శ్రీ జగములునే
రంగుదేవదేవుండు। అజునిజనకుండైన ఆదినారాయణుండు॥ —॥ గరుడనిమీందనెక్కి ఘనచక్రముచేంబట్టి। పర
మపదాననుండెపరతెంచ్చి। మురిపినకరిరాజుని [illegible] ంచినవాండు [illegible] డైనప్రతాపపు ఆదినారాయణుండు॥
౧॥ కనకాంబ్బరముగ డ్డికౌస్తుభముమెడంబెట్టి। వెసవెండ్డి శ్రీసతి [illegible] ఉర్ధ్వంగా। [illegible] సముతాపాంచ్చ
జన్యమువట్టి। అనిశముంగరుణించ్చినాదినారాయణుండు॥ ౨॥ శ్రీదెవులునుతియించ్చుడికే [illegible] ల్లనుల్లశిల్ల। ముదమున
దాసువెల్లామోక్షంగాను। వడలకెల్లవారికివరమువిచ్చివాండు। అదె శ్రీవెంక్కదవిభుండాదినారాయణుండు॥ ౩॥

పిపాత్తె॥ పల్లవి॥ ఇదియె చింతింగినవారి యెంబ్బుంగనిదానసుతు। వడకి తెలుసుకొంద్దిపిదాంతాలను [illegible]॥
నిష్ప్రపంచము బయలు లొపల నిండ్డి॥ అట్టిసప్రకృత్తితొసాకారము తొ। యెద్దుడలచిననాజిత్తం ఇత్తమ్మై ప్రపంచ [illegible]
డ్డ ప్రకృతి పురుషులొగినిదిపహాములు॥ ౧॥ అనంతమ్మైనప్రకృతి అఖిలవికారమ్ముతై। పనివడినిమాయయప్రపంచమ్మై
వానరి జడమ్మైయుండ్డనెక్చాడివృమ్మైయుండ్డు। నిసుఖ్షైఇహపరాలు నియ్యై ప్రకృతములు॥ ౨॥ జీవుండనువుజ్ఞానము
చింత్తించ్చుంగావి భువు। యీవిధమ్ముగానా జీవులివెనియండ్డె। ఆవెంకటపతిపుండనివిచకొన్నదైతన్యమవు। కావింపుంగ
మ్మగభర్త్తలికారణంఫలములు॥ ౩॥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ కొలువువిరిసినిడిగొవిండ్డుండు హాద్దవాంచ [illegible]
౨౧౧ తొలువిగుడాంతానుండ్డకొ॥ —॥ యీవిలద్దురుంబాయి రారొఖండ్రాదిదేవతలు। ఆపతిప్పవ్వెరంట్ల [illegible] క్రిష్ణనివా
రద। తిపులం ప్రసాదమొ రొడివమునులపునెల్ల। వైపుగండిల్లవారంగవత్తురు గాని॥ ౧॥ వాకిళ్ళ [illegible] దువ్వరుం
బొక్కొబ్రంహ్మాపుద్రాదులి ండ్డరువాలసముద్రానపారిపవృళిండ్చైను। విళగాడు లునికిడ్డిఇచ్చినవహఁలిద్వార।
పాలకులువారిళంబడిలముసుండ్డా॥ ౨॥ గితమోయ్యనిపాడరొకిన్నరకింపురుషులు। యీతలఆవెంకటపతిరుండెకైన
మిడు। ఘాంతనెడ్డనెడనూడిగకాండ్లునిలువరొ। రాత్రిరెప్పుడ్డైనామిమ్మరమ్మనునోంచుతాడు॥ ౩॥ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥
యితరులనడుగముయితండిమాదాత। యితని యీవి వారులియ్యంగంగలరా॥ —॥ దేవదెవుండాదిమపురుష
ండుపూరి। ఆవతారంక్షుండుచిన్నయుండు। యీవలనావలయిలువెలుపతండు। భావజగురుండుమావాలిదివాం
డు॥ ౧॥ జగదేకగురుండు శాశ్వతుండచ్యుతుం। డగజిరువరదుండు అనంత్తుండుహాతగిమమునెలినద్దైవము యి
వికనిగమమూర్తి మానిజబంధువ్వుండూ॥ ౨॥ తత్తిడొపహాపురుండు కైవల్యవిభుండు। అలరిన ఆవెంకటపతిపుంపుం
చరి మిఖిలిమిమహాజననియుజనకుండు। అలమియితండుమాయంతర్యామీ॥ ౩॥ ॥

భైరవి॥పల్లవి॥శ్రీహరి నిత్యశేషగిరీశ। మోహనాకారముకుందనమో శ్రీహరి॥——॥దేవకీసుత దేవవామ
నగోవింద గోపగోపీనాథా। శ్రీహరి। గోవర్ధనధర గోకులపాలక। దేవశిరోధిరతే నమోనమో॥౧॥ స్వాత్మజా
నన శార్ఙ్గపాణి। వామన కృష్ణ వాసుదేవా। శ్రీహరి। రామనామ నారాయణా విష్ణో। దామోదర శ్రీధర నమో
నమో॥౨॥ పురుషోత్తమ పుండరీకాక్షా। గరుడధ్వజ కరుణానిధి శ్రీహరి। చిరంతనాచ్యుత శ్రీవేంకటేశ నర
సింహగతే నమోనమో॥౩॥ ❀ ॥దేవగాంధారి॥పల్లవి॥విసరితి నీవేదు విచారించితింగడ్డు। మూనినడిడికిలుము
చ్చిరివివేకులకు॥——॥యేపురుమనసులోననిండ్రికొండలంచిన। అప్పులంబాయకపుండ్లనదియె వైకుం
ఠము। దప్పులకునేంగ వద్దు తపము జపము వద్దు। యిప్పులనిడికిలు యెరింగినవారికి॥౧॥ నాలుక నెప్పుడైనాను
నారాయణుంబాడిన। శ్రీలియరాతండాడనుండ్డు జగములూనుండ్డు నూరాకాలమూనడుగవద్దు
కర్మమూనడుగవద్దు। పాలింపునిడికిలుపున్నా మానసులకూ॥౨॥ శ్రీ వేంకటేశ్వరునింజేరియె
పురునమ్మినా। కైవల్యమైయాతండిందఁగాచుకుండ్డను। సావధానములువద్దు శరణాంచినిబాలు। భావింప
నిడికిలు పరమయోగులకూ॥౩॥ ❀ ॥శంకరాభరణం॥పల్లవి॥దనుజులు గనిరి తత్వమిది। వనజాక్షు
నికృపవశించునెలం॥——॥హరిపరమాత్ముండనాదిపురుషుండు। సురలకునరులకు సులభుండు।
హరికొలపము తలనంస్కృల వరములు। సరిగావెంచ్చంగ జగములలోనా॥౧॥ వేదాంతవిదుండు
విష్ణుండు కృష్ణుండు। శ్రీ దేవికింబతి శిఖరుండూ। పొలడింబరస్తుతిపున్నాముకంప్తి। పాడుగ హరిం
డిప్పిపాపముమిలులె॥౨॥ నారాయణుండున్నతుండచ్యుతుండు పరారుండు శ్రీవేంకటదవిభుం
డూ। వెరియుతండి శ్రీ జేంచుర కెంచ్చు। వ్రాలగ ప్రయివములునోగిరిప్పనిసరా॥౩॥ ❀ ॥

మంచాళి॥ పల్లవి॥ విశ్వమెల్ల నివి కాద్రూపము। శాశ్వతపు శిరిరంగాయిలమూ॥ —॥ కన్నుల సూర్యుండు కమలాపుండు
నిపన్నిన మోమున బ్రహ్మాండములూ। వున్నతి వైరిప్పలు వ్రారువులండ్లును। యెన్నంగ రూద్రులు యిడె పాదములా॥
౧॥ యింద్రాదిదేవతలికాన బ్రహ్మాము। నింద్రులంగ్గము లొని సంగిరడి। సాంద్రలోకములు జఠరంబ్బునన వె। ఘం
ద్రతేజమడె కొమము లా॥౨॥ కాలము ంగద్ముఖము ంగైవళ్ళుంబ్బును। ఆలాను విలియనడిని వు। శ్రీకాలనాథిప శ్రీవెం
కటవిభ్బర। కాలము ముండ్లనిను ంగాలిచితిమయ్యా॥౩॥ ✻ —॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ కలదు తిరుమంత్రము కలదిహ
ము ంబరము। కలిమిగలు గుమారుంగడమెతెదు ॥—॥ కమలాత్మునిపుమా రుంగలిగియుండ్డంగభూమి। నమర
అ౨౯ తెనిజాంకచినప్పులతెదు। నెమరి నాలుక మొందని నామము మెంటంగంగ। తమితాంబరులవెండ ంబాజామితెదా॥
౧॥ శౌరినిచక్రమునాభు జముమిరిందనుండ్డంగాను। యొరసపుంబగలెదుయె మరూతెదు। చెరువనికేవనా
చెతులబ్బినుండ్డంగాను। తిరనికమ్మ ఋప్రువె ద్దిడీనమూతెదూ॥౨॥ అచ్యుతున్నిప్పి భక్తియూతుమలాను ండ్ల
ంగాను। రచ్చుల ంబుద్దినయపరాధమూతెదు। నిచ్చలు శ్రీవెంకటపతిని శరణాగతుం డ్డైంగా। విచ్చనవిడె కానివి
చారమెతెదూ॥౩॥ ✻ —॥ డేకాక్రి॥ పల్లవి॥ దేవుండు కొండెమాపుడికృగాని। కావనెప్పుడను తెరకలింత్తికాని॥
॥—॥ పచ్చిచాంళ్ల మొచితిమి పాపమెల్లాంజెరితిమి। హొచ్చినదొండ దిను డ్లతెం దిచాకాని। రచ్చులంబడి
మాగుద్వారమ గాయిలచెంతబెడన్వా। అబ్బుమ్మయిరడ్డుకరంబ విహారమెదాకాని॥౧॥ గాలిమూంచంజిక్కితి
మి కన్నబాదితాక్కితిమి। ఆలింబ్బియెడుపిచారమయ్యెనొకాని। మైలగొంత్తమనసూమ గాయంగుగొ
ంత్తానాయ। తాలిమినాతిధియెమిదలంబినొకాని॥౨॥ మాయలంటాంరవితిమిచరచితిమింత్తలానె। చా
యల శ్రీవెంకటపతిశరణాంజ్జెమి। కాయంజాచ్చెజగమెల్లాయిబియాయద్భైకాగ్గు। మాయమునాలాపటి అంత్తరాత్మకాని॥౩॥ ✻

వసంతవరాళి ‖ చెక్కు... తనినమ్మితేరల్పులు తులుభువి । నతండాద్యుండు పరమాత్ముండూ ‖ — ‖ సకలలా
పతిసృష్టిస్థితిలయకారుండింక వీడెకమ విష్ణుండా । ప్రకటించ్చె గంగ శ్రీపతియె దాతడా । వెకలి నియ్యంగానటి
రికలరా । దివిజవంద్యితుండు డిక్కులహారియుడా । యువలమోక్షసురలింకవెరి । కన్ననంతయ్యాణిమకపట్టాక
పుండదీ । వివిధభంగ్గుల నుచెదరంగనేలా ‖ ౧ ‖ వేదాంగ్గుండు శ్రీవేంకటపతియ దా । ఆదిమతముళింకనక్కి
దా । యెడిసనె వురికెప్పుడుంగలండితం । డిడివుండిమ్మనకిప పరమోపసంగ ‖ ౨ ‖ ❀ ‖ సాళంగ్గనాటా ‖ పల్లవి ‖
చాకరితింగా నంగ్గను డంబడడుమనసు । సకలము హరియని సరించవలదిని ‖ — ‖ అంత్తరాత్మ శ్రీహరి
యతండా కండి । జంత్తువులన్నియు సమము తే । బంత్తులంటా । ప్రాపాత్రము వేడికెనా । అంత్తవహరి దాస్య
మెపాఘునమూ ‖ ౧ ‖ జగమును నిండిపట్టెతన్న మోగది । తగినసపండ్వభూ తములాకడి । నగుడానె
డిరినినన్నును నేంచ్చిన । మో నినాప్పైహరిముద్రతేఘునమూ ‖ ౨ ‖ కారుష్టతం త్రులు కడపడను కయను ।
యిరితినేనింగాముళింకనేలా । శ్రీరమణిపతి శ్రీవేంకటపతికుండి । కారణముకర్మగతియె ఘునమూ ‖ ౩ ‖ ❀ ‖
సాళంగ్గనాటా ‖ పల్లవి ‖ వేదవద్దియుంకనే మివెడకెరుచడివెరు । వెదాంత్తవెద్యుండైన విష్ణునినె అంగరా ‖ — ‖
తాతెనడిగరుడనిండాడంగి బాగ్గులు నిమీందడు । చాతె నుకంసుని మీందవడినె గళికెలు చాంచి వక్రము సం
గిడపిలికువాలు ని । పెలు పులరాయండైన విష్ణునినె అంగరా ‖ ౧ ‖ తార్కినుబలీంద్రుని డాలిపా తాళానం
సుంగ్గ । మొక్కలాన జలధమ్ము చొనకుండిచ్చె । పక్కన బ్రహ్మండము పగులించ్చెంటెను చెల । వెక్కసపుదైవమ్మైనవి
ష్ణునినె అంగరం ‖ ౨ ‖ భేదించ్చె రావణాదిభికరద్దైత్యులనెల । నాడించ్చె కంఖమున నన్నతజయము । కెడడింనిపుడు
ను శ్రీవేంకటాద్రిమీందవి డివిడిమొసిడివి ష్ణునినె అంగడా ‖ ౩ ‖ ❀ ‖

లలిత॥పల్లవి॥యీతని నెఱఁగనివాండ్లె యిలస్వామిద్రోహులు।ఘాతల నిది గుడిచి కాలువ పాగడుదు॥—॥హరిపాదము
ననియెడంగలారముతెల్ల।హరినాభినే పొడమిరది వొబ్రహ్మాదులు।హరినామము విడాలకాదియనంతమునాయె।
హరిదాసులె వైకుంఠవాసులిందరును॥౧॥విష్ణుండె యమృతమిచ్చె విష్ణుండె ధరణి మోంచె విష్ణువాజ్ఞ నడచెదివిభ్రమిం
త్రాను।విష్ణుచక్రమున దైత్యు విరువెల్లా నడంగిరి।విష్ణువు ముఖమునండ్లె విప్రులుజనించిరి॥౨॥పరమపు శ్రీపతి పి
ఖారంతరామాయణాలు।పరమాత్ముండితండె పలుజీవులయండ్లెల్లా।పరమును చేతంజూపెపట్టి శ్రీవేంకటవిభుం
డు।పరమానందమొసంగుభక్తులకనితండు॥౩॥ ✧ ॥శుద్ధవసంతం॥పల్లవి॥నిండ్లె నఖగమువెల్లానియాధీనము।
ఆ ౨౯౩ బండ్లుజన్మములవాండభయమె మిమానెరంగ॥—॥పాతకపుడిహమిదె ప్రకృతి యాధీనము।ఆతుమశ్రీహరిని
యాధీనము।యీతల నాతలనెనెప్పరినేమనవెను।చేతనుండనింతెనే నుచిక్కి నవెమెరంగ॥౧॥వెలయునా
కర్మమునివేదశాస్త్రాధిన ముఁనిచినజ్ఞానమెల్లానియాధీనము।తలంచియిచె ప్ప రినెండగుండగడనవెను।కొ
లందిజీవుండనింతెకానమొదవెఱింగ॥౨॥అర్కుడనామనసంకీర్తనాచార్యాధీనము।నిక్కపునామోక్షమునియాధీనము।యె
క్కువశ్రీవేంకటపతియెప్పరినేమనవెను।పక్కననిబంధ్దనింతె పరచింతలెఱింగ॥౩॥ ✧ ॥రామక్రియ॥పల్లవి॥యెమిటియంగల
ండుతానిజగమెల్లాను।కామలపుడిఘోకాక్కకాకిరలది॥—॥మించినకోరికలివిమిన్నలపాడపులు।కాంక్షపుడిపా
ముదనకాలండిగాదు।యెంచ్చరానికోరికలవియెన్నిగలిగినా।కంచ్చుముల నిహుడికలిగినది॥౧॥గాంపడిగడించ్చెవి
కాద్లకాలండులు।తారితూరినోడికెండగ్గంత్తగాదు।యెరుపరచియుంత్తాలనెండ్లాంబెండ్లాడినాను।హరి
మిసతియొకతెహూదమికింగలది॥౨॥తలంచిమోక్షసురలుతలవెంద్రుకలండ్లరు।యిలండనబతుకెంత్తాయె గం
గరాదు।చెలంగిరక్షించ్చెవాండు శ్రీవేంకటపతియుండాకండోకకఱండ్లంత్తరంగ్గము।నంగెవల్లమేకలది॥౩॥ ✧ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ విపరవారనెపు చింతలు। శ్రీరమణుని సేవ ప్రసిద్ధముగాక॥—॥ యెక్కడి పాపము యెక్కడి పుంన్యా
ము దక్కిన శ్రీపతిదాసునికి। పక్కన లోపాపముం బాపసముదాంకిన। యెక్కువ సంత్తాపోమమేరాదా॥౧॥
యెడి హీనము యెడి యధికము। పాదుగ నడచు ప్రపంన్నునికి। మిది నిఖిలం డిమ్మెలుంతం బెండ్లాడిన। సాధింప్ర
నేలిక సానికిరాదా॥౨॥ యెడ నిందలింక నెడ సంస్తుతులు। జాడల శ్రీవైష్ణవునికి నీ। యీడనె శ్రీవేంకటపతి యుండఁగా త
యువ। యీడుకే నియ తండేక్కడి రాదా॥౩॥ ✿ ॥౧౦ మల్హరియ॥ పల్లవి॥ నేనాగేలు వలెనని మాయ। శ్రీనా
థుని వురి శిచెంతనే నీమాయ॥—॥ తమారము గడు రించుతలం పుఁబెట్టాం తలరాంచు। నిఖప మూరకుం
డ్డదునీమాయ। తమి రహుఁబుద్ధిం గప్పుతెఱవల వెండ్రాండిప్పు। అమరితాడు నిడలాయంబానిమాయా॥౧॥ పద్ది
సండ్లకెల్లాండిసు పాపమె వపులు శేసు। నిద్దిపడెం బానిదునీమాయ। శొద్దంగా నరిక్కి ంచ్చుంగారి మోదలి
కిదించ్చు। మద్దతి దింత్తిం త్తనిమరింయుని హూయా॥౨॥ పలులం ఎప్పదలము ంచ్చు భావజు చేప్రహు యి
ంచ్చు। నిలిచిన వారిదసెల్లాని హూయ। యెలమి శ్రీవేంకటపతి యుయ్యని న్నంగాలు వంగా। మల్లె పసాల లీనన్నుమం
న్నిరచ్చెనిమాయా॥౩॥ ✿ ॥సామవరాళి॥ పల్లవి॥ తనుండానే మలక దైవము మఱవకుండ్రి। మనసులోనే కలు
సుమహామహిమ॥—॥ కనురెప్పమూసి తెరెకడదాంగె జగమెల్ల। కనుడెరచినంత్తనే కలిగిండాన। సనిచివుండ్లు
ఎతెదునప్పు కహావుధరిడు। తనతోడిదే యుంన్నిందాంగలిత్తింగలవూ॥౧॥ కడుపు నిండినంత్తనే కైపాయ గు
చుతెల్లా। బెడిదపుదం కలైతెం బ్రియమాయను। యెడనెడం జెండుగాడు యిరత్తలోనే తిపుగాడు। వాడలిత్తా
డివెయువివుండ్లినస్తెవుండ్లను॥౨॥ అద్దముతోం దనదీడ అంత్తద మెరశినట్లు। వొడ్డవాడ్డుతనతోనే భాగావెల్లా।
అద్దిన శ్రీవేంకటపతి యుండెంత్తరాత్తగ్యనవాండు। కొద్దివేగాత్తనిమాయకానసాగుచుండ్లునూ॥౩॥ ✿ ॥

శంకరాభరణం॥పల్లవి॥చవిచెసుకయుదుఃజరగెదమూ।జవడాండకు రాసంసారులారా॥—॥యెదిచూచినా
నెరవెరవె।ఖొడింగూడంగాఖొదబింత్తె।ఆదికినాదిహరియొకండె।వాడుగంబుట్టెడిభవము తెవెరూ॥౧॥
కలుములు తిములుకతలింత్తె।నిలుకడగలదొకనిజమొకను।యిలయును జగమును యిడెయిడె।తెలిసిచూ
డంగాదినముత్తెఘనమూ॥౨॥వెంత్తలనిండ్డరుజీవుతె।బంత్తులంబునొల్లముంబాపమునె।యింత్తెదెవ్వెం
కటెశ్వరుండె।కాంత్తలుంబురుషులగతుత్తె నిలిచె॥౩॥—॥భూపాళం॥పల్లవి॥హరికృష్ణమెలుకొను ఆ
దిపురుషా।తరవాతనామోముతప్పుకిదెచూడు॥—॥మెలుకొను నాయన్నమెల్లనెనిశాడి।వాలులడె
౯౬౪ ఖిచెరుబడినాడనూ।చాలునింకనిద్దరలుచద్దికూడనొద్దు।వెరాయనాతండ్రివెగలెవె॥౧॥కనుడెరవునా
తండ్రికమలాపుండు దయింపు।వనితమొకమజ్జనమువడిండెచ్చెనూ। మొనశిమిలతండ్రి యిడె
ముద్దాడంజెలంగిని। దను జాంత్తకుండయింకండగమెలుకొవె॥౨॥ తెవెనాతండ్రినిలిలలదు
వాంగడెరు।శ్రీవెంకటద్రిపతిశ్రీరమనయుండా।దెవతలుమునులుంజెండ్లినారదాదులు।ఆవలనుం
చాడెరు ఆకసమునండ్డూ॥౩॥—॥లలిత॥పల్లవి॥విశ్వాష్టనికంద్దివెరిమియనుంగాన।ఐశ్వర్యమెల్లనియ
శివచంద్దముతె॥—॥కలవుమతములుపెక్కకర్మభిదములగుచు।కలవెల్లనియండ్జెకల్పితముతె।కలరుడెవ
తలుబహుగతులమఖామలమెరయు।అలరివారెల్లనియంగ్గభెదముతె॥౧॥ఘనమంత్రములుపెక్క
గలవువరములనొసంగు।ననిచియవియెల్లనినామంబ్బుతె।పినగొన్నజంత్తువులుపెక్కతెన్నంగలవు।పనిగొ
న్ననిదాసపరికరముతె॥౨॥యెంద్దనుండగులువడకికరూపనినిన్ను।కండ్డవంగొలుచువాండెఘనపుం
కొప్పుండు।అండ్డంపుశ్రీవెంకటద్రిశఅన్నిద।నండ్డినఖాండ్డినవెగ్గపదరినియనుమతి॥౩॥—॥

సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యిహాపరములకు నుయిదిసుఖము। సహజాలవస్తు జగదిసుఖము॥—॥ ... సాయం
డిచింత్తాయకసండని। పూరకపుండ్డుదవాకసుఖము। కారకుండ్డ రగారంగూడినయదాకము। ఆరయ ...
వదిసుఖము॥౧॥ వసముగానిపనివడిండులకెత్తుకక। ఆసురుసురుగానిదడిసుఖము। యెసకెత్తుగతెళ్లివనితొలాంక్ష
పసండనవిధింగలవాడిసుఖము॥౨॥ పిక్కచంచ్చులముపినచుకత్తియగక। వచిక్కసుఖంబౌడురు సుఖము। యె ...
శ్రీవేంక్కటేశ్వరుశరకలని। నిక్కితిమిడేమానిజమెసుఖము॥౩॥ ✿ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ పండ్డిమ ... కలారంక్షి
ఖి న్నిమాయలు। ఖండ్డులమచ్చుతని పాలివారమయ్యా॥—॥ కలిగినినివల్లనె కడంగి(బ)ంపల ... చరిసు
రతెల్లానివల్లనె। తెలిశిరిమున తెల్లాడిప్పుండప్పునివేయని। చలపట్టిహరినికుశరణ్నానేమయ్యా॥౧॥ సుతియించ్చిపె
డము లునోరారనిషు ఖామ। గతియూయ వైకుంఠమెషునులకెల్లా। ప్రతితెనినిగూపిభావించ్చి
కుంతెలగింద్రులు। త తిత్తాశ్రీపతినికిదాసులమయ్యా॥౨॥ ఆడెనిచ క్రముచేతనడంగిరసుక
తల్లా। బడికిరివిప్రులునిపాదశెనసూ। పొడలిశ్రీవేంక్కటేశపాండ్డినికరునాచేత। మోదల కనకనికిమోక్ష
మయ్యా॥౩॥ ✿ ॥గుండ్డక్రియ॥ పల్లవి॥ యెడ్డాకాడ్డెవమాఇదెని కశిరకాండ్డి। తొడ్డినసాబ్రుడుకాకం
డుదయూవేదు॥—॥ నానియూజన్మమెత్తినాడివెల్లామఱచితి। పూనియెఖదవిరతిపుట్టనెరడు। కాలనను
ముండ్డరవచ్చెఘునకర్మపాశములు। పానిపట్టియురప్పుకంత్తాఖియమూతెదూ॥౧॥ పంచ్చెంద్రియము
లంజికిభావమెల్లాంజిక్కవడె। అంచ్చులమోహముతొలవఱరయవైను। యెంచ్చినాడెపాముల్లానిపాయమ్ము
నసాధించ్చె। చంచ్చలపుడుగ్గనాలచక్కనైనాంగావ్రూ॥౨॥ నగుసంప్పదల్లపెటనన్నునెనెమరచితి। తెగువడివివె
రించ్చండిపేప్పుడు। నిగిడిశ్రీవేంక్కటేశునిపునన్ననెలతాలాను। జగమెల్లానెధంగనెసాక్షికండనైతి॥౩॥ ✿॥

తెలుంగుకాంబోది॥ పల్లవి॥ యిందునే తుదిపదమెక్కి రిందరును। మందరధరుని మహిమిదివో॥—॥ మరి
గినపుణ్యులమతిలాంకాళికి। పరమపురుషుని పాదములు। గరిమగా వికలుగా వలెనన్నది హరిని సంభోగమ
దియెపో॥౧॥ పొంచివేదములు పొగడేడి యర్థము। అంచేలగు నాకథలవినివి। పంచి యజ్ఞములఫలమ్మై
యున్నది। నించిడేవని నిజపూజలివో॥౨॥ కైవల్యమునరుంగ్గుండెరు వైనది। ఆవలని శరణాగతియె। శ్రీవేంక్క
టేశ్వరచెప్పమాగురుండు। మావద్దనిదెనిమంత్రమెపో॥౩॥ శ్రీ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ గోవిందుదాసులమ్మై
కానక్కెక్కుడుముగాక। వెవెలువిధులనమ్మి వెతంబడంగలమా॥—॥ మనసులోపలి మామర్మము డెలియ
ఆ గ్రిము। ఘనుండైనహరినెద్దుగానంగలమా। తనుపుత్రాభాగ్గాలు తగులు విడంగలేము। వెనకకర్మపా
శాలువిడించుకొంగలమా॥౧॥ వడింబెట్టేయింద్రియాలవద్దనిమానుపలేము। తొడరిసంసా
రముతొయ్యంగలమా। బడిబడి నానాదిబహుకుచెప్పుకోలేము। పోడలేడియితరులబాధించ
ంగలమా॥౨॥ కాంక్షరాడినమా దగురుతు వేడ్డంగలేము। లంక్కెవేదవాక్యముడలంచంగలమా। యింక్కా
శ్రీవేంక్కటేశుండితండేమాదైవుండని। సంక్కెలేకుండ్డముగాకజాలింబడంగలమా॥౩॥ శ్రీ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥
పుట్టుగులునెక్కడిపుణ్యపాపములెవెవరు। యెట్టిశిరినాంజెప్పినె మిఖియవచ్చును॥—॥ పగవేరియు మూబడింగాన్నిజి
వులకు। వాగినాడియుపగవానెకరికిని। తగుదైవమొకండెతమమతములెవేరు। పగడులవిష్ణుమాయభ్రమయిం
చినిదివో॥౧॥ నిలువెల్లాంజెండినెరింగాన్నివృత్తములు। కలడెల్లండిపికమ్మరంబాన్ని। తలంపునునెకటితప్పము
వెవెరువెరు। చెలరేంగివిష్ణుమాయదిక్కువెట్టినదివో॥౨॥ ఇహమెపరమ్మూయెరింగితింగాండ్డరికి। మహింబరమె
ఇహముమరాకరికి। వహితో శ్రీవేంక్కటేశువలెనని కాలిబితెసహజపువిష్ణుమాయజాలిపోవునపుడె॥౩॥ శ్రీ॥

కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ దైవమా నీవె యిందుదయదలంచు దగాక। తోవనున్న జీవులెట్లు తోసిరు నీమాయ॥—॥ పలు
చవులందునెల్లఁ బ్రాణమే మిక్కిలిచవి। బలిమి తీపుల లోనం బ్రాణమే తీపు। యిలఁ బైం బూజ్యుల లోన నింత్తు వెరడు
ంబూజ్యులు। తలంచి జీవులు యెట్లుదాంపేరు నీమాయ॥౧॥ తగుచుట్టరికాల లో ధనమే చుట్టరికము। జగతిం
గట్టని కట్టు సంసారము। వగలైన గుణాల లో వైరమే నిజగుణము। జిగిం బ్రాణులెట్లు గెలిచేరు నీమాయ॥౨॥ తమ
లోనెప్పరికైనా తమ జాతి తమ నేర్పు। తమకు నేర్పడితాంచు తప్పవనరు। నేమరి శ్రీవేంకటపతి నీదాసులకే కాని।
భ్రమలి నజీవులెల్లాం బాయరు నీమాయ॥౩॥ ❖ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ తెలిసినవారికింత్తా దేవుండై యుండు। కల
ండన్న బుద్ధి హరిఁ గలం దఁడుగాన॥—॥ అందు నిందుఁ బాయి శ్రీహరిని వెదకనేల। పొందైతే డిరూపులె
ల్లాం బూరిన తండె। కా ందరిలోనుండి యిచ్చుం గోరిన ట్టియావులెల్ల। కౌండ్లరి లోమూడలోడుంగొంట్ల
రిలోనగును॥౧॥ లో నవేలిం జూచి పరలోకము వెదకనేల। యెనెలవైన వైకు ంఠమే తుదనదె। పూని వాక
బోదినెంట్లబొడచూపునర్కుడనే। నానిఫవెన్నెలగాసునానారితులౌను॥౨॥ బాక్కి బాక్కి యానందసుఖము వెదకనేల। పు
క్కవందారాంత్తుండైతిమతిలోననే। యెక్కువ తో శ్రీవేంకటపతి వురుదాసుండనైతి। వాక్కండెమాకిన్నిటికి నెదయంచే
నిలిచె॥౩॥ ❖ ॥భవుళి॥ పల్లవి॥ యింక్కమాబోం ట్లకెడివిధా। కింక్కరులమని యెడిగెలుపికాకా॥—॥ యెవ్వ
రుగడచిరి యింత్తకతొలుతను। నివ్వెడిలుల్లహరి నిమాయలోన। నవ్వుచు నిలిచరాగతి నమ్మిన। మువ్వుంక్క లిరు కాది
మునులే కాకా॥౧॥ కన్నవారెవ్వరుఘనవైకుంఠము। వున్నతమగుని వురుమహిమా। మున్నునివుడు నిముద్ర
లు మోంచిన। అన్నిది ఘనసనకాదులుగాకా॥౨॥ తెలియువారెవ్వరు దివ్యజ్ఞానము। చలనముగాం జెప్పు శా
స్త్రములూ। యిలలో శ్రీవేంకటపతి నీవాకై। చెలంగి రిశీషాడి జీవులుగాకా॥౩॥ ❖ ॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ యెంత్తరుగ విగినసితనిలోని। ముందువెనకలను ముఖ్యుంచితండీ॥ —॥ భవనిదూరుండా
పద్మ్బుండుం డుఘహారి। వివరించ్చికొలువ వెల్బితండు। శ్రీవత్సాలక్ష్మీకౌంత్సుండితండు। రవిశశినేత్రుండు ఘనరూపుం
డు॥౧॥ కలిదోషపహారుండు కారుణ్యనిలయుండు। వలెనను వారికి వరదుండు। తలంపులోనం గలతత్వుంచి
తండు। సులభుండితండరసి చూచినను॥౨॥ శ్రీవేంకటపతిండు చిత్తజగురుండు। యెవలం జూచిన నితం
డే। గోవింద్దుండితనింగొలిచితిమిది వో। శ్రావయుం గంట్టిమి తుదకెక్కితిమి॥౩॥ ❖॥ శుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥
కనుంగొననిది హరికల్పితమూ। తనకునిండ్డులోం దగినంత్తే॥ —॥ నానాభేదములు నరులగుణాంబ్బులు।
ఆ నానారుచులి వినవపదార్థములు। కానని దెదియడుగాదనెడిది। వానివాని విధివలసినయద్దు॥౧॥ నడ
చుం బ్రపంచ్చమున డవివిధములనడచుమాయలెన్నంగరావ్వూ। విడిచెడువెండు వివిడువ
నివెందివి। పడంగం బడంగన విపరచినయద్దూ॥౨॥ తెగని కర్మ్మ ములుడిపాథర్మ్మము
లు। తెగనియాసలి మెడిన దినమూ। తగు శ్రీవేంకటదైవముదాసులు। నగుదురింన్నిటి నినవనలుచూ
చి॥౩॥ ❖॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ అరిగాంపులము నేము అంత్తర్యామివి నీవు। యిరవైనిచెప్పినద్దు యెమి సే
తుమయ్యా॥ —॥ గాలిముడిగట్టినద్దు కాయము మోచితిమి। కాలముగొలచితిమి కనురెప్పల। జాలిరొ
ప్పితిమి వట్టిసదలనే యెవొద్దు। యిలమెచ్చువింక్కాను యెమిసేతుమయ్యా॥౧॥ చుక్కలు వెక్కించ్చినట్టు
చూడంగమాజన్మములు। వుర్కునంగ మ్మర్గములకనుడి గట్టితి। తెప్పలను వెంట్టవెంట్టంది రిగిముబం
డ్లమ్మే। యెక్కువాయవెట్టిమాకనెమిసేతుమయ్యా॥౨॥ పాలువొంగినదునవెంబాయము మోచితిమి। నాలు
కరెక్కినవెల్లానమవితిమి। యీలి శ్రీవేంకటపతి ఇంతకెక్కితివి। యెవినవాండవు ఇంక్కానెమిసేతుమయ్యా॥౩॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ మిగిలినదిమింక మీందపదేమిటికి। అగపడునేకపడెందన్నంబట్లా॥——॥ రతింబ
గడివెలుంగు రాత్రి చింతదీర్చి కిసరికిసరి। అతి భోగములకు నార్జించ్చు వెకును। చతురప్రసం
పుద సరికిసరి॥౧॥ ఆలయపత్త్రమున కౌషధముగొనుచు। చలువవసు వెండి కిసరికిసరి। నిలిచినపున్నాపుమునింద్ర
ంచాపములు। జలువు వెలువులకు సరికిసరి॥౨॥ మఖామర్కణాములకు మరిపుద్యగుల తు। సహజమండ్ర కి
కిసరికిసరి। యిహమున శ్రీవేంకటపతి పురండరేశ్వరకు। సహకారి యుతండు సరికిసరి॥౩॥ ❀॥ మాళవి॥ పల్లవి॥
తెలుపంగరాదిదిదేవుని మాయలు। ఫలమె యింగరుయాపద్దినవెట్టి॥——॥ పుట్టిరిడి విజులు పురుషాత్త
మునం। ద్దష్టియనాంగి రియ తనందుహ్హా। యిద్దియూతనియుండ్దరితానరి। వెద్దికాలుచు పెపనువెట్టి॥౧॥ సా
రివరమున నేయండ్దరు బడికిరి। పసుల వరమున నిబడలిరియసుర లు। యిరవవెతింగితనిని
ంద్దరిలారపల। సరిగా మోక్షద సహజపు వెట్టి॥౨॥ జీవాంత్తరాత్ముం డు శ్రీవేంకటపతుండు।
యెవల శ్రీలక్ష్మి యూతనిదేవులు। విపిలు శిరసులు విరియొసంగిరని। బాధించ్చువారికిం బద్దడు వెట్టి॥౩॥
❀॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ కలలోననిద్దనేరాంపురమునిద్దనే। నిలువుగల్లండ్దమోని జమండ్దమో॥——॥ వార్క
నాందిత్రుపంచ్చముపార్కనాడువల్లెరాడు। వార్కనిమిషమువలె నెకడిగాడూ। పర్కనమాయమ్మెపావు
బడిబడి నివచ్చు। నేక్కొనికల్లండ్దమోని జమండమో॥౧॥ పాడ్డువాడచెడిగొంత్తపాడ్డుగూంకిడిగొంత్త।
చద్దిగొంత్త వెండిగొంత తచ్చపులుగొంత్త। వాద్దనేకాలమునుండ్దు వుండ్దుంద్దిదవ్వుయిపావు। నిద్దవ్రుంగల్ల
ంద్దమోని జమండ్దమో॥౨॥ పాపపుణ్యాలలం జ్ఞనంద్దంబాయవ్రుసుఖదుఃఖాలు। ప్పఖనను భవించ్చంబరశ్రీ
పావు। యెపాడ్ద శ్రీవేంకటపతుండడలానేచ్చునాండు। యెప్పనంగల్లండమోయిదిని జమండ్దమో॥౩॥ ❀॥

నారాయణి॥ పల్లవి॥ యెంది విచారము యెక్కడి యాచారము। మాధవుఁడింత్తె శ్రీమాయలంబారలును॥—॥
పరగనూరిండ్ల బ్రదుకునకే కా। ధరనన్నియునుం గూర్చి (దాంచుకొనేది। దూరకే నానాసుఖభోగాలు చింత్తించ్చుంగా
ని పరమునకే పాదిప్రయాసపడదండు॥౧॥ కడుపు నించ్చుకొరకుంగా మసుఖమునకే కా। చెడని వుడ్డ్వాగాలు శ్రీయం
గొరును। దుడిచి లోకము తెల్లమి ఫ్రించునదమంగాని। బిడుముడి హరి మెప్పించ్చిన నతిండు॥౨॥ నారీ నారిం జచ్చిచ
చ్చిజననము నిండ్డెడెల్లా। వూరంగల కమ్మ (ములోగింజెయుదు। మెరతెక నరులను మెచ్చుగంగాలు చుంగాని। కూరి
మి శ్రీవేంక్కటేశుంగొలువంగలేండు॥౩॥ ✿ ॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ భావములోనా బాంహ్యమునందును। గోవింద్ద
శ్రీ గోవింద్దయని కొలువపామనసా॥—॥ హరియవతారము తెయఖిలదేవతలు। హరిలోనివె బ్రంహ్మాండ్డములు
హరినామములె అన్ని మంత్రములు। హరిహరి హరియనియనవామన సా॥౧॥ విష్ణునిమహిమలే
విహితకర్మములు। విష్ణు నింబొగడివేదములు। విష్ణుండొక్కండే విశ్వాంత్తరాత్ము ండు। విష్ణువిష్ణువనివెదకవా
మనసా॥౨॥ అచ్చుతుండితండే ఆదియునంత్యము। అచ్చుతుండే యసురాంత్తకుండు। అచ్చుతుండు శ్రీవేంక్కట
ద్రిమీందనిడె। అచ్చుతయచ్చుతశరణానవామనసా॥౩॥ ✿ ॥ గుండ్డక్రియ॥ పల్లవి॥ అంత్తయు నత్తనిమహి
మహిమే। అటంగ। డెంత్తకేశినానేడ్డయినను నూ॥—॥ రావతే నన్నదివరకమానవు। దావతెనంన్నవి
దాకుండ్డవూ। ఆవలనివలనలమదాతెందికి। దైవమొక్కండే తగిలినగుఱుతూ॥౧॥ కాయపుగుణా
ములుకలిగినవే భువి। నియెడజివుండు యిదుగలండే। ఆయమిండ్డు నగాదవునని వ్వురు। కాయ
జగురుండొక్కండె ప్రేరకుండూ॥౨॥ అంత్తరంగమెయా త్మజ్ఞానము। వింత్తగు వెలుపలవెడమాయా।
చింత్తించ్చి రతించు శ్రీవేంక్కటేశ్వరుండు। మంత్తుకెక్కె నిరకమతముతెలా॥౩॥ ✿ ॥

సారంగం॥పల్లవి॥మార్త్యాండే ద్దేవంబున్నతుండితండు। తర్కినతలంపులుతప్పుండిరువులు॥ —॥ పురుషు
లకెల్లాంబు రుషోత్తముండు। సురేంద్రాదులకు సురేంద్రుండు। హానునికినజు నికనష్టైశ్వర్యానెత్తి। హారిన్ని
తుండే పరమాత్ముండు॥౧॥ వెదాంత్తంబ్బులవెద్యుండితండు। ఆదికినాదియుననితండే। వేషైననరులకు
షిడినిక్రుష్ణుండు। యెడిసంజూటిననిబ్రురుండితండే॥౨॥ యెక్కువలకెల్లనెక్కువయూతండు। మక్కువమునికిష్ణు
రుండితండూ। యిక్కడత్వెంకటదిరుండైముగులవర్గననిదివాంప్రుళ్ళక్షమితండూ।౩॥✻॥ శ్రీరాగం॥ప
ల్లవి॥ వాంషిం నిలిచినదాకదిడియే। శ్రీహరినారాకరచింత్తనమూ॥ —॥ పంచ్చమవేదప్రపదార్త్థునామ
ము। అంచ్చెంబాపపారహోపధమూ। పంచ్చలంబిత్రాంబ్రురరణాగతి। ముంచ్చినయజ్ఞానమున
కుదిపమూ॥౧॥వి౦ [illegible] ద్దులకుడుపులువిష్ణుకీర్త్తనము। బండ్దపుచ్చై [illegible] కుంతసంబుగ్రసూ। బా
౦డ్దుగనచ్చుతుంబూ జించ్చుపూజలు। కిండ్డదంగానకేక్కిడినిచ్చేన లూ॥౨॥ కష్టినముడుపగు
షునక్రుష్ణభక్తి। ముష్టినపాపవిమోచనము। యిష్టిత్వెంకటపిల్పురుక్రుపయిడి। పష్టినవారికిబలువ
సుకోవమూ॥౩॥✻॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ వేదముదిచ్చు ; డువేరికాస్త్రములు। యేదియుండి
చ్చుడుయిడినిమాయా ॥—॥ నివల్లబ్రుదికిరినిండ్డుదేవతలు। నివల్లనసురలునేటించేడిరి। ఆ
వలనిండ్డరికాత్మునిమె। చెవడిరేనిచికష్టకేభువి ని॥౧॥ నెంచ్చుంబాండ్డవులనివారరష్టెవి। కంమ్మ
రవిడిబిత్రికారవులూ। యిమ్మలనివాడియుద్దశికాకడే। తంమ్మలూయనితిరనిబిక్కా॥౨॥ జగ
మునని డె పుతంత్రమెఱల్లా। నెగడినజివులునివారూ। తగుశ్రీవేంకటదయివమయుంన్నియు।
తినినిడాసులుతిశిచిననుకాం॥౩॥✻॥

శివగాంధారి॥ పల్లవి॥ మాయామోహము మానదిది। శ్రీయచ్యుతనిచిత్తమే కలది॥ —॥ యెంత్త వెలుంగు
నవునంత్తచింకడి। యెంత్త సంప్పదకు నంత్తాపదా। అంత్తది నౌషధము పథ్యమును సరి। వింత్తమిగిలెను విషదికల
ది॥ ౧॥ చెవునరూపిరిచిత్తమునకు సరి। పూర్వకమ్మ భోగము సరి। వాసులజన్మము వడిమరణము సరి। ఆసలమి
గిలినవలపి కలది॥ ౨॥ మొలచినదేహము మియుడకును సరి। తలంచినదైవము తనలోను। యిలలో శ్రీవేం
కటేశ్వరు నికరుణా। గలిగిన మాకెల్ల ఘనతే కలది॥ ౩॥ ✿ ॥ సారంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ చేకొనికొలువరో శ్రీనరసింహ్వ
ము। శ్రీకరమగు నిజశ్రీనరసింహ్వము॥ —॥ విడువక కూడి పూప్పుగల వెండిమిచల్లి। చిడుముడికోపపు శ్రీ
నరసింహ్వము। గడగడవడంకె దిగంత్తస్థలములు। బెడలుగదలి శ్రీనరసింహ్వము॥ ౧॥ వంక్కరగోళ్ల
వైపులు వెదకి। చింత్తమూపులను శ్రీనరసింహ్వము। పూంకారంబ్బుల నుదధులు గలంచిన నం
క్కల శ్రీపతియగు నరసింహ్వము॥ ౨॥ వదనము దిప్పుచు వడి నసుర మేను। చిద్రుపలు చేసిన
శ్రీనరసింహ్వము। అదివో శ్రీవేంకటాద్రియెక్కియిదు। చెదరక నిలిచెను శ్రీనరసింహ్వము॥ ౩॥ ✿ ॥
వరాళి॥ పల్లవి॥ అతనికానేయ్యనంగెనంట్లియునూ। కతలెంతైనాం గలవుకమలాక్షుంగనరో॥ —॥ యుసు
కత్తి కొక్క వేడ్డితెనెంత్తైనాం గలదు। అసముడించ్చని పుణ్యాలదు వండ్లవే। వనగాని పిక్క దివతలంగొలుచుక
ండ్లే। సుసరానపారి వాకైసు ఖియించ్చరో॥ ౧॥ గాడుగడ్డుగంగం బాతింగా నదాంకారాంప్పే। ఆడుకొలు
తర్క్క వాదాలదు వండ్లవే। వాడికనారు మతాల వాండ్లైతిరు గుకండ్లే। యీడనే శ్రీపతి వారైయీడిర
రో॥ ౨॥ మనసు నంబాలుదాగిత్తేమట్లులేదు మేరలేదు। అనుగు సంసారభోగాలదు వండ్లవే। దినదిన
తపములందిదిపు లవుకం ష్టాత। శ్రీ శ్రీవేంకటేశుడాసు కైబ్రడుకరో॥ ౩॥ ✿ ॥ ✿

సౌరాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ మరల విచారించ్చి తెలిసి మంచ్చ్చిమూకొండ్లేమయ్యా॥ ఇరుల హరి నారగిరి కీవాడుబుధా॥—॥ ఆడెడ
మాదలకెళ్లాదివంత్తముతెదు। విడనికర్మగములకు విధి లేదు। తానె వట్టమునుకడచై వము విష్ణుండియని। వా
డికాలిచిరుతాళ్లు బ్రంహ్మాదులు॥ ౧॥ వుట్టువడి జన్మములకూరడయొందుట్లేదు। కట్టడి ఇంద్రియాలకు గతి లేదూ।
తట్టవట్ట జీవునికి దైవము శ్రీహరి యన్ని। యిట్టె మోరయుడిరి ఘండ్రాదులు॥ ౨॥ కప్పినయీ మాయలకు కడవరి
ందట్లేదు। తెప్పునీ హరి భక్తి కిందిదగు లేదు। యెప్పుగా శ్రీవేంకటపతియుండ కొండదైవము నిచాఎప్పు వచ్చె కాలిచిరుతా
ళ్ళాదులూ॥ ౩॥ ❀ ॥ సామవరాళి॥ పల్లవి॥ యెవ్వనంగాముని కొంసవిఅన్నియుని వాచె శ్రీవల్లభు చని స్తంబెరి
తివి నేమూ॥—॥ సగుణా నిర్గుణా ముడులను సావయుతని రవయుత। యుగందర్శ వాదకలహములు ఘనము। జగము
లావడా వృలును సంశయము ంచ్చిశాని। తెగనిదని మాయతెలి యవనమూ॥ ౧॥ వేద మార్గము గాంత్రవేదబాం
హ్యముగాంత్త। ఆదిమత వులవారి హారుఘనము। వాదైన మునిరుషులు బ హుముఖముతెకాని। వాదిం
చ్చివారమాదచూపంగ్గతె ద॥ ౨॥ వేసంగమ్మగ మోరవంర్క విజ్ఞాన మోరవంర్క వనగావు శ్రీ ంజ్జ బల వంత్తము లును। వసుధ
శ్రీవేంకటపతి పృంనివు గావుమింగ। ముసుంగు వెట్టిన వాడు ముగియ డింత్తనా॥ ౩॥ ❀ ॥ జాళి॥ పల్లవి॥ సర్వేశ్వర సండవు
సర్వలోకంచండనా। పూవార్వ పలాలు నికి భువిసమర్పయామి॥—॥ వేగివెదినెంచెనవెడచెంతని చెంతె। ఆగడమ్ము మాపడిన
వదినిమాపి। ఆగము భాగములు నాయన్నపానాదులు మరి। శ్రీగురుండనాలా నిచింత్తయునిచింత్తె॥ ౧॥ కొప
ములాంత్తములు నుగునాలవగునాముునా। రూపును నిసాకారరూపమే। పాపపుణ్యములు నాప్రాణవాయు వు
లునూ। శ్రీపతి నా సంసార శ్రీవయునిశే॥ ౨॥ వుదయాస్తమపుది నాలున్నాండనిదినములే। యెదురునేను నీవాండనిం
త్తానిదె। అదివో శ్రీవేంకటపతి అంత్తర్యామి వినివే। నిదురకే తెల్లనుదయము నిమబాపే॥ ౩॥ ❀ ॥ ❀

శంకరాభరణం॥పల్లవి॥ తనవిత్తముకొలందితడు కించ్చునింకనేల। మనసువచ్చినప్పుడె మన్నించ్చింగరాదా॥——॥కొం
డలందున నదులందుంగారి యాకసాన భువినిండియున్నాండు తాలుతని లవన్నగండు। అండనె నాయందు తాన
లందున నుండు దరుడా। గండ్లకాండ్లె తనమాయగానని నిండుగాక॥౧॥ గాలియ్యై పంచ్చ్రమవాద్యగతులై శబ్దములై। ఆ
లకించ్చి పలికిని యూడిమూలిశి। నాలుకలాననెవుండ్డి నానాభాషలాడిని। కాలముతానె ఔరికింగాననిండుగాక॥౨॥
విదమంద్దు శాస్త్రమంద్దు వేవేలువాదములంద్దు। పాడుకాని బాధించ్చింబరమాత్ముండు। యీపెసనె శ్రీవేంకటప
తుండై ఇలదేసుభూనె। గాడిలితనదాసులంగరుణించ్చింగలడా॥౩॥ ❖ ॥లలిత॥పల్లవి॥ శ్రీపతియొకండె శరణా
ఆ ౨౯౯ ముమాకును। శేషయితండిమటితేరంగిడి॥——॥ఆసలుమిగులనాతుమనున్నవి। యీసుతెని సుఖమెక్కడిది।
చేసినపాపము చేతుల నున్నది। మోసపొనిగతి ముందరగనెది॥౧॥ కాప ముగాంద్దుల గసనాము
లనున్నది। నెపున నిజ సుఖమింకనెది। దీపనాగ్ని తాండిరిగ్గ డిడిపలము। పైపైవిరతికింబజ్జెది॥౨॥
పంచేంద్రియముల పాలిటిదిబ్బడు కిది। యింద్దుకనిలుకడకెడయెది। యెంచ్చంగ శ్రీవేంకటేశ్వరుండొ
కండె। పంచినవిన్నపలెన్ను పాలించ్చుంగాక॥౩॥ ❖ ॥మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥ నారాయణాని నామమములామల
కు। గారంరంబావుధరుగలద్దెలిదగునా॥——॥పారియనిముడిగినకాంగెదిపాపము। శిరులనెనున్న తిత్తియంగంగ
లనా। పరగినబిచ్చు కప్పెబ్రంహస్త్రము। దారకానివూరకె తాడిగినయద్దా॥౧॥ అచ్యుతయనంగానం
ద్దెదిసంపుద। యిచ్చలనెంచినరిలంగలవా। కాచ్చికొచ్చియొకకొండంత కనకము। వెచ్చపుంబాంకప
వెలయుడినద్దా॥౨॥ యెదుదనె శ్రీవేంకటెశ్వరయనంగా। లబ్బాడిగెదిఖపములపుంనెము గలదా।
కడిశిసముద్రముగడచివాడలాం। ంజిడిశియును ముడిచినయద్దా॥౩॥ ❖ ॥

లలితా॥ పల్లవి॥ నివెయుపల్లంచిన నిఖిలము నద్దా। యెవ్వ స్వతంత్ర మింత్సానిది॥ —॥ యెంగిపురా క్షతమె క్కడి శర్మ
ము। దారంవకపాలించిదయ గలిగి। నిధున నిన్నియు నికల్పితములు। పాడింజ్చి నివె పాపం గతెవా॥ ౧॥ యె క్కడి జ్ఞం
న్తము లె క్కడి మరణాము। లార్కండవె నివువార్డండ్లి। యెక్కవనిండ్లరినెతెడివాండవు। యిక్కడంగ రాలిచిటిమి తర
ములెలా॥ ౨॥ యెడిపాపము యెడి పుణ్యము। బాడిగనివెకామ్మండ్లి। చెడాడిండ్ల కుత్యాగవెంకటపిఠ్ఠర। ఆడెసని
నుశరణాండ్లమి గారంత్సా॥ ౩॥ ✤ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ నానాండిబడు హ నాందకము। కానక కన్నడి క్కైవల్య
మూ॥ —॥ పుడ్డ వయుని జముబావ్రుదయుని జము। నక్కనడిమి పనినాందకము। యెక్కనె పుడంగ లడి
ప్రపంచ్చము ను। కడ్డంగడ పడిడి క్కైవల్యమూ॥ ౧॥ కుడిచెధంన్న ముకొక్కచు ప్డెడిడి। నడు మంత్రపు పనినా
ందకమూ। వాడింగ డ్డకొనిన వుభయకర్మ్మములు। గడిదాండి నపుడె క్కైవల్యమూ॥ ౨॥
తెగడు పాపము నుతిర డు పుణ్యము। నగిన గికాల మునాందకమూ। యెగువనె త్యాగవెంకటపిఠ్ఠ
రండె లిక। గగనము బిండిడి క్కైవల్యమూ॥ ౩॥ ✤ ॥ సారంగనాందా॥ పల్లవి॥ ముద్దుగారి యశొద
ముంగ్గిడి ముత్యము వీండు। తిద్దరానిమ హిమల డివక్కి సుతుండూ॥ —॥ అంత్తనింత్త గొల్లిత లఅ
రచెతి మానికమ్ము। పంత్త మాడెకంసుని పాలివజ్రము। కాంత్తుల మూండు లోకాల గరుడపచ్చర
బాస। చెంత్తల మాలొను న్నవి న్నికృష్ణుండూ॥ ౧॥ రతి కెళిరు క్కికరిరంగ్గు మోవిపగడము। ఇతిగొ
వర్ధన పుగొమెధికమూ। సతమ్మై శంఖచక్రాల సంద్దుల వైడూర్యము। గతియై ము మ్ముంగాచెడిక
మలాపుండూ॥ ౨॥ కాళింగ్గని తలల పైంగళ్లిన పుష్యరాగము। యెనెడిత్యాగవెంకటద్రియుం ద్రనీలమూ।
పాల జల నిధిలోన ంబాయని దివ్యర త్నము। బాలుని వలెండిరి గింబద్మనాభుండూ॥ ౩॥ ✤ ॥

దేసాళి ॥ పల్లవి ॥ యిందరు నెటింగినది బదుకా । యెండ్డిన దాంతాల భోగించ్చవలయు ॥ —— ॥ పొద్దంబా
రుగు లివి ప్రాణుల్పాపములు । నద్దనడుమని నా బదుకు । వెద్దిమోపు వో వెడ సంసారము । ముద్దిన దాంకా
మోవంగవలెను ॥ ౧ ॥ తొడుని డయి డి తాలంగని జన్మము । యెడరుం బొరాడు యీ బదుకు । విడని కద్లు
వెడవెడయాసలు । వ్రాడిన దాంకా నుండ్డంగవలెను ॥ ౨ ॥ చెతిలో ధనము శ్రీవెంకటపతి । యీతని తొడి డెయీ
బదుకు । ఆతుమలోని యలవైకుంఠము । ధాతుమాతుగని తలంచంగవలెనూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ లలిత ॥ పల్లవి ॥ నివె
యంతర్యామివి నివున్నదె వైకుంఠము । అవలంబ రమపదము ననింకాంగలదా ॥ —— ॥ యిందరు జంతువులుని
ఆ శింవిచ్చిన రూపులు మోచి । బొందిటొని కెళలవై పుద్దినారు । కంద్దువ ని ప్రపంచ్చపు కైంకర్యములు శిశి । అండ్డి రి జీవ
న్నర్తులది వాలి చాలదా … ॥ ౧ ॥ యిలి కవంచ్చిన పనియింద్రియ భోగము వెల్ల । … తొలితొలి రాబాజ్ఞతోయ
రున్నారు । కాలము నిం … న్నం బాయరు గర్భగోళ మండ్డున్నారు । యీలో … కమెనా లోకర్యమిది యింత్త
చాలదా ॥ ౨ ॥ జ్ఞానము ఫ జ్ఞానమిది స్వామి కార్యములోన । మానక నిపమలలోమత్తులైనారు । శ్రీనాథుండ
వుని వే శ్రీవెంకటపెళ్లిం । నినాదకములోనె నిత్యవైరి చాలదా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ ధన్నాసి ॥ పల్లవి ॥ పశ్చిమమెమెవూరుంబతి
విని వుగలుగ । శిరసులగతె మానస కలరక్షయ్యా ॥ —— ॥ నుదుదవ్రాసిన వ్రాంత నూందికి నితిరుమకొ । యెదురెదిమా
రునెందు యెడు లోవాలు పడవిమీందడదితి నెపిరుకొనె నిజపము । అడనమూరు నడి వోఆక్షగలెదయ్యా ॥ ౧ ॥ నెతికివ
చ్చిన సొమ్ము చెరెనిలిం ఖుచక్రాలు । ఘాతల మారికింక నెదిగడమ వెడు । నితి తొవెను బలము నిదాసులశివారాతిలింబగ
లుని డెరాజులమోలయయ్యా ॥ ౨ ॥ తొల్లిటి పుణ్యాల్ఫలము తలడ నెనిసంకితన । తల్లిదండ్రి నివుని తరుసొయనూ । యె
ల్లగా శ్రీవెంకటపెనియిం న్నియుంగలిగె వూరు । చల్లంగా బ్రతికితిమి జయమండ్డవయ్యా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

పాడి॥పల్లవి॥యిందుకులోననెనెవ్వరింబోలుదు।అందరినివాండనెననుకొండ్రింజువ్వి॥——॥జలజనాభనిశరణానువా
రలు।అలనాపదునకాదులు।కలనమ్మరియునికింకరవత్తురులు।తెలిసినబ్రంహ్మాదిదేవతలు॥౧॥నోరారహరినిను
నుతించువారలు।చెరువనుండెదిరిశాడులు।ధారునిలోనిదాసానదాసులు।మారుతిముఖ్యులుమహామ
హులు॥౨॥బడినిచెముక్తివడశినవారలు।సుడిగొనుమునిజనకురాదులు।కడంగినశ్రీవేంకటపతినివే।తడవిన
నృదయదలంచుమీరు॥౩॥ ✿ ॥శుద్ధవసంతం॥పల్లవి॥అక్షయంబగుమోక్షమందుపిహగుంగారు।భక్షించుప
ండ్లరుంబ్రానాలమీరండగునా॥——॥కొండంత్తపనిండికలగూరకివెలయుడిన।నిండినవివేకులకునేరమిడిగాదా।
దండ్లమిడిహరినిన్నండలంచినఫలంబ్బెల్ల।నండ్లపాపమువాపుమనుదకిడిదగునా॥౧॥గుఋతుగలరత్న
ంబ్బుగుగ్గిళ్లగొనంగవె లపబుచుపితనబుద్ధిపాడౌధగాదా।అతిముతి హరినిన్నునచ్చింసంచ్చుఫల
మెల్ల।కఋకుండనదిహ భాగములకనండగునా॥౨॥రామధినువుండెచ్చి రాసుకివెలకొసంగ।రామి
ంచునధికులకురడుంగొరతగాదా।శ్రీమంత్తుండైనద్దిశ్రీవేంకటపిరినిను।శ్రమమునంగొలిచితుచ్బ్రెములడు
గండగునా॥౩॥ ✿ ॥దేసాళం॥పల్లవి॥యెవ్వరమునెమిశిశిమిమిగడమలునిరాధవ్వగాశరణాండ్వెంక్షించుది
త్తి॥——॥అండ్దరుంజేసినకర్మములవినిరుజీవనమ్మే।అండ్దిజివించ్చెవండ్దినదియూంగాడు।కొండ్దరుసు
రలతోడ్లెరూడిరాంగానసురలు।నిండ్దరిగెలిచెవండ్దినదియూంగాడు॥౧॥వారచాదంగ్గలవువిరారచాద
త్రివండ్దినెరదయెంచ్చిచూచిననదియూంగాడు।మోరమిచ్చివారగునోముసందిరిగెవండ్దిసకలగునొలు
ండవాబ్బాడయుంగాడు॥౨॥కపదమిదనరాదుకడునవ్వుననరాదు।వ్వువమించ్చరాదువాల్లకుండ్లంగరా
ద్దాయెప్పుడునశ్రీవేంకటదిరినిచిత్తమింత్తే।విపరీతములువెవ్వెవిశితివెహా॥౩॥ ✿ ॥